

KESKIVIikko, 16. SYYSKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Jäsenten nimittäminen parlamenttien välisistä suhteista vastaaviin valtuuskuntiin (tarkistusten jättämisen määräaika): ks. pöytäkirja

3. Kesän 2009 metsäpalot (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Pittsburghin G20-huippukokous (24. ja 25. syyskuuta) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission selvitykset Pittsburghissa 24.–25. syyskuuta 2009 pidettävästä G20-huippukokouksesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, minulle on suuri ilo edustaa täällä tänään puheenjohtajavaltio Ruotsia. Puheenjohtajavaltio ja komissio edustavat yhdessä EU:ta Pittsburghissa 24.–25. syyskuuta pidettävässä G20-huippukokouksessa. Järjestämme huomenna Brysselissä Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen laatiaksemme EU:n yhteisen kannan. Kuten te kaikki tiedätte, maailmanlaajuinen rahoituskriisi on edellyttänyt uudenlaisia maailmanlaajuisia toimenpiteitä:

Ensinnäkin nopeita ja tehokkaita rahoitus- ja rahapolitiikan toimenpiteitä rahoitusalan ja reaalityöelämän tukemiseksi. Toiseksi maailmanlaajuisen ponnistelujen koordinoitua ja G20-maiden aseman kehittämistä kyseisen koordinoitujen foorumina, mukaan luettuna rahoitusmarkkinoiden sääntelyä koskevat toimenpiteet. Rahoitus- ja rahapolitiikan toimenpiteet, joihin pystyttiin ryhtymään nopeasti, olivat täysin välttämättömiä, jotta pystyimme selviytymään pahimmasta kriisistä.

Arvioidaan, että kokonaistuki EU:n taloudelle tänä ja seuraavana vuonna on viisi prosenttia BKT:stä. Keskuspankit ovat vastanneet kriisiin pitämällä korkokannat lähellä nollaa. Uskomme nyt varovaisen optimistisesti, että pahin on takanamme rahoitusalan ankarimpien ongelmien osalta, mutta taloustilanne on edelleen epävakaa ja uusien takaiskujen vaara on huomattava. Olemme hyvin tietoisia siitä, että kasvava työttömyys on tulevaisuudessa hyvin hallitseva kysymys. Tilanne pysyy epävarmana, mutta se olisi voinut olla paljon pahempi.

Kansainvälisen tason koordinoitua ja yhteistyötä ovat uskomattoman tärkeitä, jos aiomme varmistaa laajan elpymisen ja luoda edellytykset palaamiselle lujaan perustaan pohjautuvaan pitkäaikaiseen ja kestäväan kasvuun. G20-mailla on ollut ja on edelleen tässä keskeinen osa. G20-maat työskentelevät myös yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin kaltaisten kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa niiden resurssien riittävyyden ja sisäisen organisaation moitteettomuuden takaamiseksi, jotta talouskasvua voidaan tukea ja rahoitusjärjestelmän vakaus varmistaa koko maailmassa.

G20-prosessista on ollut seuraavat merkittävät tulokset:

Ensinnäkin meillä on yhteinen analyysi talouksiimme vaikuttaneista ongelmista. Se ei saata kuulostaa suurelta edistykseksi, mutta yhteinen näkemys kriisin taustalla olevista rahoitusalan ja reaalityöelämän ongelmista on olennainen tehokkaille vastatoimille.

Toiseksi olemme saaneet aikaan todellista edistystä monien sellaisten erityistoimenpiteiden osalta, joista sovimme Lontoossa kevään huippukokouksessa. Niitä ovat muun muassa kattava elvytyspaketti talouksillemme ja rahoitusmarkkinoiden valvontaa ja sääntelyä koskevan yhteistyön vahvistaminen. Lisäksi olemme varmistaneet, että Kansainvälisellä valuuttarahastolla on riittävät resurssit lainakysyntään vastaamiseksi. Olemme myös ryhtyneet toimiin parantaaksemme kansainvälisten rahoituslaitosten valmiuksia antaa oikea-aikaisia varoituksia, mikäli tulevaisuudessa ilmenee vastaavia ongelmia.

Tehtävää on vielä paljon, mutta olemme saaneet aikaan selvää edistystä, jota koordinoituiden kansainväliset sitoumukset ovat edistäneet. Mielestäni olemme EU:ssa yhdessä muiden G20-jäsenten kanssa edistyneet huomattavasti monissa keskeisissä aiheissa, jotka ovat olennaisia, jos aiomme saada aikaan strategisen vastauksen talous- ja rahoituskriisiin. Koordinoitu EU:n strategiaamme tarkoittaa, että Eurooppa johtaa keskustelua sen sijaan, että seuraisi sitä. Juuri meidän ratkaisumme pannaan merkille, kun laaditaan maailmanlaajuisia ratkaisuja. Siksi puheenjohtajavaltio kutsuu huomisiltana valtion ja hallitusten päämiehet illalliselle. Tavoitteena on kehittää edelleen epävirallisen Ecofin-lounaan ja Lontoossa järjestetyn G20-maiden valtiovarainministerien kokouksen menestyksestä työtä, jotta olemme hyvin valmistautuneita saapuessamme Pittsburghiin.

Odotan, että huomisen kokouksessa ja Pittsburghin huippukokouksessa edistytään edelleen tärkeimmissä mainitsemisiani asioissa, mutta myös muutamilla muilla aloilla. Yksi monien eurooppalaisten valtiovarainministerien voimakkain äänenpainoin esiin nostama asia on kysymys asemasta, joka palkkiojärjestelmillä on rahoitusalan vakaudessa. EU:n valtiovarainministerit ovat yksimielisiä siitä, että meidän pitäisi olla ensimmäisinä vaatimassa tehokkaita maailmanlaajuisia normeja, joilla varmistettaisiin, että kyseisillä palkkiojärjestelmillä ei ole vakautta horjuttavia vaikutuksia ja että palkkioiden maksut ovat kohtuullisia suhteessa suoritukseen. Se on tärkeä osa yleistä aloitetta, jolla varmistetaan rahoitusalan suurempi avoimuus ja parempi valvonta, ja se on olennainen, jos aiomme taata tulevan vakauden.

Rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavaa elintä on pyydetty esittämään Pittsburghin huippukokouksessa raportti sen palkkiojärjestelmien periaatteiden kehittämistä koskevasta työstä. Toivon, että tässä kertomuksessa on erityisiä strategioita, joita voidaan panna käytännössä täytäntöön ja joilla taataan, että rahoituslaitokset ottavat käyttöön järkevät ja vastuulliset korvaus- ja palkkiorakenteet. Toivon lisäksi, että voimme sopia, että jatkamme tarpeellisen elvytyksen tarjoamista talouksillemme niin kauan kuin sitä tarvitaan, mutta on myös tärkeää, että sitoudumme lopettamaan toimenpiteet, kun niitä ei enää tarvita, jotta voimme palata tasapainoiseen julkiseen talouteen, kun elpyminen alkaa.

Olemme vasta alkanet käsitellä näitä vetäytymisstrategioita. Niiden muoto ja koordinointi ja se, miten niitä pannaan täytäntöön, ovat erittäin tärkeä osatekijä, jos aiomme saada aikaan tasapainoisen pitkän aikavälin talouden elpymisen. Työllisyys on toinen suuri haaste. Meidän on suunniteltava huolellisesti tarvittavat toimenpiteet ja samalla pidettävä yllä hyvää tasapainoa rahoitus- ja rakennepolitiikan välillä. Olen varma, että toistamme myös, että protektionismia on edelleen vastustettava ja että maailmanmarkkinoilla on taattava oikeudenmukaiset pelisäännöt. Se edellyttää rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan huomattavaa koordinoitua, mutta myös rahoitusalan tueksi toteutettujen poikkeuksellisten toimien lopettamisen koordinoitua. Sekä kansallisella tasolla että EU:n tasolla tarvitaan edelleen kattavaa työtä.

Rahoituslaitosten uudistamista koskevat keskustelut jatkuvat huomenna ja Pittsburghissa mutta myös loppuvuoden aikana. Haluamme, että ne ovat vahvoja ja että niillä on riittävät resurssit, asianmukaiset valtuudet, poliittista ohjausta ja niiden kokoonpanoa asianmukaisesti kuvastavat hallintorakenteet. Nämä asiat ovat monimutkaisia ja toisiinsa liittyviä, mutta meidän on tartuttava niihin kiireellisesti, jotta rahoituslaitokset voivat tehdä tätä koko ajan tärkeämmäksi tulevaa työtä.

Lopuksi haluaisin sanoa, että tietenkin tarvitaan paljon poliittista määrätietoisuutta, jos aiomme edistyä Kööpenhaminan ilmastohuippukokousta edeltävissä keskusteluissa. Tämä on ensisijainen painopisteala puheenjohtajavaltio Ruotsille. Haluamme varmistaa, että kaikkien saatavilla on asianmukaisia kannustimia ilmaston lämpenemisen rajoittamista ja talousstrategioiden mukauttamista koskeviin toimiin ryhtymiseksi, jotta voidaan suosia ilmaston kannalta suotuisaa kehitystä.

Pittsburghin huippukokouksessa tavoitteemme on saada aikaan edistystä maailmanlaajuisen ilmastotoimenpiteiden rahoitusta koskevien suuntaviivojen osalta. En voi luvata, että saavutamme kaiken haluamamme, koska nämä asiat ovat erittäin monimutkaisia, mutta lupaan, että puheenjohtajavaltio pitää kiinni EU:n näkemyksistä ja puolustaa niitä vastuullisesti. Tässä hengessä odotan valtion ja hallitusten päämiesten tuloksekkaita keskusteluja huomenillalla ja todellisia tuloksia, joita maailma odottaa Pittsburghista ensi viikolla.

(Suosionosoituksia)

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on ensimmäinen kerta, kun puhun parlamentissa tällä uudella vaalikaudella. Haluan aloittaa onnittelemalla teitä kaikkia valinnastanne, tai monessa tapauksessa uudelleenvallinnastanne. Olen varma, että me kaikki tunnemme samaa vastuuta yhden sukupolvemme suurimman poliittisen haasteen käsittelystä: miten nujertaa tämä syvä talous- ja rahoituskriisi. Meidän on palautettava kansalaistemme

luottamus ja vakaus ja samalla lisättävä heidän mahdollisuuksiaan ja varmistettava mahdollisimman korkea sosiaalisen yhteenkuuluvuuden taso kaikille.

Ensi viikolla Pittsburghissa järjestettävässä G20-huippukokouksessa käsiteltävä kysymys on tämän haasteen ja tämän huolen ytimessä. Olen vakuuttunut siitä, että tämä kysymys nousee esiin koko ensi jakson ajan ja tämän parlamentin toimikauden ajan riippumatta siitä, keskustellaanko näistä kysymyksistä G20-huippukokouksissa vai Eurooppa-neuvostoissa, omissa keskusteluissanne vai esitetyissä aloitteissa, joita seuraava komissio antaa tälle parlamentille.

Pittsburghin G20-huippukokous on kolmas valtion ja hallitusten päämiesten tasolla järjestettävä kokous sen jälkeen, kun Lehman Brothers kaatui vuosi ja yksi päivä sitten, ja sen jälkeen, kun alkoi kriisi, joka on saavuttanut mittasuhteet, joita ei ole nähty moneen vuosikymmeneen.

Washingtonissa viime marraskuussa ja Lontoossa tämän vuoden huhtikuussa järjestettyjen ensimmäisen kahden huipputason G20-kokouksen perusteella on selvää, että G20-maat ovat ratkaisevassa asemassa tämän kriisin maailmanlaajuisen vastauksen koordinoinnissa.

G20-maiden panos koordinoitun vastauksen kehittämiseen on ollut elintärkeä, jotta voidaan välttää nyt kokemaamme taantumaa vielä syvempi taantuma. Se on ollut elintärkeä myös laadittaessa sellaisen talous- ja rahoitusjärjestelmän perustoja, jolla tulevaisuudessa estetään sellaisten epätasapainojen ja kohtuuttomuuksien toistuminen, jotka ovat saaneet meidät tähän tilanteeseen.

Euroopan unionilla on ollut aktiivinen ja ratkaiseva asema G20-maiden rohkaisemisessa tässä suhteessa. Kuten puheenjohtaja Barroso eilen tässä parlamentissa muistutti, Washingtonissa järjestetty ensimmäinen huippukokous oli puheenjohtajavaltio Ranskan ja presidentti Sarkozyn yhdessä komission kanssa aikaansaama eurooppalainen aloite. Euroopan unioni vaikutti ratkaisevasti myös kunnianhimoisten tavoitteiden laatimiseen kahta edeltävää huippukokousta varten ja aktiiviseen osallistumiseen näiden huippukokousten valmistelutyöhön, jotta ei saataisi aikaan vain periaatteellisia julkilausumia vaan myös konkreettisia tuloksia ja sitoumuksia.

Kaikkien EU:n kansalaisten sekä EU:n toimielinten pitäisi olla tyytyväisiä kaikkeen tähän. Voimme olla myös kohtuullisen tyytyväisiä tasoon, jolla koordinointi on toiminut G20-huippukokousten eurooppalaisten edustajien välillä: niiden Euroopan maiden, jotka kuuluvat G20-maihin ja sellaisina osallistuvat G20-kokouksiin sekä Euroopan unionin puheenjohtajavaltion ja komission, joista jälkimmäinen edustaa kaikkien eurooppalaisten ääntä ja kaikkien jäsenvaltioiden yhteistä kantaa.

Washingtonissa viime marraskuussa järjestetyssä huippukokouksessa maailman tärkeimmät taloudet – G20-maat vastaavat noin 90 prosentista maailman BKT:sta – pystyivät sopimaan elvytysuunnitelmista, joilla tuettiin taloudellista toimintaa tuona aikana, viime syksynä, jolloin luotto, kansainvälinen kauppa ja sijoitukset pysähtyivät äkillisesti ensimmäisen kerran elokuussa 2007 tapahtuneen ja sitten syyskuussa 2008 uskomattoman vauhdin saaneen rahoitusromahduksen seurauksena.

Muutama päivä viime vuoden Washingtonin huippukokouksen jälkeen komissio esitti Euroopan talouden elvytysuunnitelman, joka sai poliittisen tuen Eurooppa-neuvoston viime joulukuun kokouksessa. Tämä suunnitelma on ollut perustana Euroopan vastaukselle, joka koskee finanssipolitiikkaa ja politiikkaa, jolla edistetään kysyntää kansallisten hallitusten ja parlamenttien tai itse EU:n toimielinten hallinnassa olevien välineiden avulla.

Viimeisimpien saatavilla olevien tietojen mukaan ennustetaan, että näillä omassa harkintavallassa olevilla finanssipoliittisilla elvytystoimilla ja automaattisilla vakauttajilla, jotka ovat EU:n jäsenvaltioissa hyvin merkittäviä verojemme ja sosiaaliturvajärjestelmämme painoarvon takia, EU:n BKT:ta kasvatetaan 5,5 prosentilla vuosina 2009–2010 osana kokonaiskysyntää.

Yhdysvaltain uusi hallinto on myös ottanut käyttöön hyvin merkittävän elvytysuunnitelman. Koska sen automaattiset vakauttajat eivät ole niin kattavia kuin EU:n vakauttajat, suoran elvytyksen kokonaismäärä plus automaattiset vakauttajat tarkoittaa, että molemmiin puolin Atlanttia annetaan samanlaista tukea. Lisäksi Japanin, Kiinan ja Kanadan kaltaiset maat ja muut G20-jäsenet ovat myös ottaneet käyttöön vastaavia finanssipoliittisia elvytystoimenpiteitä.

Tämän osalta Lontoon huippukokouksessa huhtikuun alussa vaadittiin, että kyseiset suunnitelmat on pantava täytäntöön pian. Siellä kehoitettiin valvomaan näitä suunnitelmia tiiviisti ja sanottiin, että tarvittaessa niitä pitäisi täydentää lisätoimenpiteillä. Voimme nyt vahvistaa, että näillä elvytysuunnitelmilla yhdessä keskuspankkien hyväksymien hyvin merkittävien rahapolitiittisten elvytystoimien kanssa sekä rahoituslaitosten,

erityisesti pankkien, tueksi annetuilla julkisilla varoilla on onnistuttu pysäyttämään talouden vapaa pudotus. Niiden ansiosta voimme nyt myös nähdä, tänä syksynä, ensimmäiset vakauden merkit, kuten käy selväksi talousennusteista, jotka minulla oli tilaisuus esitellä kaksi päivää sitten Brysselissä. Ensimmäistä kertaa kahteen vuoteen näissä ennusteissa ei edellisiä ennusteita ole tarkistettu alaspäin.

Emme kuitenkaan vielä pysty sanomaan, että taloudellinen toiminta voisi ylläpitää itsensä, jos nämä elvytystoimenpiteet lopetettaisiin. On myös totta, että vaikka elvytystoimenpiteitä sovelletaan, on olemassa uudelleen romahtamisen vaara erittäin huolestuttavan työttömyyden kasvun ja rahoitusjärjestelmän vielä ratkaisemattomien heikkouksien takia.

Sen takia yksi viesteistä, joista G20-maiden valtiovarainministerit sopivat Pittsburghin huippukokouksen osalta tavatessaan Lontoossa tämän kuun alussa, oli se, että väliaikaisia tukitoimenpiteitä on vieläkin jatkettava unohtamatta, että koordinoitun vetäytymisstrategian kehittäminen on aloitettava. Palaan tähän lyhyesti puheenvuoroni lopussa.

Ensimmäiset kaksi G20-huippukokousta Washingtonissa ja Lontoossa olivat ratkaisevia myös rahoitusalan sääntely- ja valvontajärjestelmien uudistusta koskevan maailmanlaajuisen toimintasuunnitelman laatimisen osalta. Voidaan sanoa, että todistamme jyrkkää työlinmuutosta niiden miltei kolmen vuosikymmenen jälkeen, joita ovat hallinneet sääntelyn purkamisen malli ja rahoitusmarkkinoiden väitettyä erehtymättömyyttä koskevat teoriat.

Washingtonissa G20-maat laativat perustat, säätivät periaatteista ja määrittelivät toimintasuunnitelman rahoitusmarkkinoiden alistamisesta tiukemmalle ja tehokkaammalle sääntelylle ja valvonnalle jättämättä mitään alaa, tuotetta tai rahoitusalan toimijaa sääntely- ja valvontaviranomaisten valvonnan ulkopuolelle. Näiden viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa tiiviimmin, jotta voidaan korjata kansallisten valvontajärjestelmien ilmevä tehottomuus globalisoituneiden markkinoiden ja näillä markkinoilla yli rajojen toimivien rahoituslaitosten osalta.

Lontoon huippukokouksessa huhtikuussa tehtiin kattavasti töitä, jotta saataisiin aikaan konkreettista ja huomattavaa edistystä tämän uudistusohjelman panemisessa täytäntöön. Rahoituslaitoksiin sovellettavista tilinpidon vakautta koskevista säännöistä yhteistyöhaluttomia maita ja valtioita, eli veroparatiiseja, koskevaan lujaan avoimuusvaatimukseen, mukaan luettuna vipurahastojen tai muiden rahoituslaitosten sääntely, avointen johdannaismarkkinoiden järjestäminen ja rahoituslaitosten ylemmän johdon ja markkinoilla toimivien pörssisijoittajien palkkaa koskevien sääntöjen hyväksyminen, Lontoon G20-huippukokouksessa otettiin ratkaisevia askelia uudistuslupauksen täyttämistä kohti.

Sen ansiosta Euroopan unioni on toteuttanut hyvin huomattavan tehtävän, ei vain edistäessään näitä sopimuksia G20-tasolla, vaan myös soveltaessaan näitä G20-sopimuksia. Tämä on edellyttänyt tiivistä sääntelytyötä viime vuoden aikana. Tämä parlamentti ja neuvosto ovat jo hyväksyneet joitakin näistä ehdotuksista. Muista keskustellaan parhaillaan tässä parlamentissa ja neuvostossa, ja komissio suunnittelee antavansa vuoden loppuun mennessä muita ehdotuksia ja aloittaa ensi viikolla, päivä ennen Pittsburghin huippukokousta, ehdotuksesta, jolla luodaan Euroopan järjestelmäriskikomitea ja kolme eurooppalaista mikrovalvonnan viranomaista sekä neuvoston että komission käsittelemän Jacques de Larosièren raportin suositusten perusteella.

Yhdysvaltain hallinto on myös paljastanut kunnianhimoisen rahoitusalan uudistussuunnitelman, jonka presidentti Obama vahvisti tällä viikolla toimikautensa painopistealaksi. Hän on tunnustanut Yhdysvaltojen vastuun, koska siellä kriisi alkoi ja kehittyi.

Pittsburghin huippukokousta varten asetettuja tavoitteita ovat muun muassa näiden uudistusten myönteisen edistyksen tarkistaminen ja sääntelyn tarvittavan lähentymisen varmistaminen Atlantin molemmilla puolilla. Sijoittajat käyttävät tai voisivat käyttää tulevaisuudessa kaikkia sääntelyn poikkeamia arbitraasistrategioihin, jotka voisivat saada uudelleen aikaan suuria vääristymiä markkinoilla. Sen lisäksi, että varmistetaan jo sovitun noudattaminen ja kannustetaan hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa, Pittsburghin huippukokouksesta on kuitenkin annettava selkeä poliittinen viesti. Hallitusten, poliittisten johtajien, toimielinten, omien maiden ja Euroopan unionin ehdoton halu laatia vakaat sääntelypuitteet ja antaa luja sitoumus ja vakuuttava viesti on nyt tehtävä selväksi. Tässä viestissä on sanottava, että ”kenenkään ei pitäisi ajatella, että kun pahin kriisi on nujerrettu, kriisiin johtaneiden aiempien käytäntöjen voidaan antaa kehittyä uudelleen aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut”.

Kansalaiset odottavat takuita siitä, että rahoituslaitosten ja niiden johtajien edellytetään noudattavan sääntöjä, erityisesti palkoista, joilla estetään niitä vaarantamasta uudelleen rahoitusjärjestelmää ja reaali taloutta kokonaisuudessaan. On sanottava, että Euroopan unioni on tässä kohdassa täysin yhtenäinen.

Toinen eri G20-huippukokousten asialistalla korkealla ollut asia on kansainvälisten rahoituslaitosten uudistus, kuten neuvoston puheenjohtaja Malmström jo mainitsi.

Ainoa asia, jonka haluan lisätä, on se, että Lontoossa otettiin erittäin merkittävä edistysaskel näiden laitosten, erityisesti Kansainvälisen valuuttarahaston, rahoitusvalmiuksien osalta. Sen lainausvalmiuksia on lisätty peräti 500 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla, minkä ansiosta Kansainvälisen valuuttarahaston toimia varten käytössä olevien varojen kokonaismäärä on 750 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Sen lisäksi sovittiin, että kaikkien Kansainvälisen valuuttarahaston jäsenvaltioiden kesken jaetaan suhteessa niiden kiintiöön erityiset nosto-oikeudet, joiden määrä on 250 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Vielä sen lisäksi sovittiin myös, että Kansainvälisen valuuttarahaston rahoitusvalmiuksia lisätään, jotta sen erikoislainoja köyhimmille maille voidaan edistää. Kaikki se on jo saatu aikaan. Kuuden kuukauden aikana on edistytty paljon enemmän kuin aiemmin monien vuosien aikana.

Euroopan unioni on siksi tietysti sopinut osallistuvansa asianmukaisesti tähän Kansainvälisen valuuttarahaston varojen lisäämiseen. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat sopineet lisäävänsä 125 miljardia euroa tavanomaiseen osuuteensa suhteessa uusien tavoitteiden rahoittamiseen.

G20-maiden johtajat keskustelevat myös eri maiden edustuksen muuttamisesta kansainvälisten rahoituslaitosten hallintoelimissä. Nousevien talouksien maat ja kehitysmaat pyrkivät aivan oikein asianmukaisempaan edustukseen. Euroopan unioni tukee tätä pyrkimystä, mutta sen on näytävä konkreettisina sopimuksina. Siksi Euroopan komissio – vaikka tämä ei ole Euroopan unionin puheenjohtajavaltion virallinen kanta – sanoo edelleen, että, sen mukaisesti, mitä tämä parlamentti on tähän mennessä sanonut, paras Euroopan unionin edustus näissä elimissä on yhtenäinen edustus.

Pittsburghin huippukokouksen asialista kattaa myös muita kysymyksiä: ilmastorahoitus Kööpenhaminan huippukokousta valmistellessa, tarve käynnistää uudelleen kansainväliset kauppaneuvottelut ja tarve olla antamatta periksi protektionistisille suuntauksille sekä suurempi tuki heikoimmille ja heikoimmassa asemassa oleville maille tämän kriisin nujertamisessa. Kuten tiedätte, komissio antoi viime viikolla tiedonannon ilmastorahoituksesta.

Lopuksi haluaisin päättää puheenvuoroni mainitsemalla G20-maiden valtiovarainministerien viime kokouksessa esitetyn toiveen, josta keskustellaan Pittsburghin huippukokouksessa: on laadittava perusta tasapainoisemman ja kestävämmän kasvun tulevalle mallille. Se koskee ensin vetäytymisstrategioiden kehittämistä, ei välittömästi sovellettaviksi vaan sovellettaviksi tarvittaessa ja koordinoitusti. Tämä johtuu siitä, että kyseisten strategioiden kehittäminen ei ole vain ratkaisu kestävään poispääsyyn tästä kriisistä vaan myös siihen, että samaan aikaan tarjotaan mahdollisuudet keskipitkän ja pitkän aikavälin kestävyys sen perusteellisen vaikutuksen jälkeen, joka tällä kriisillä on ollut julkiseen talouteen työllisyyden ja talouksiemme kasvuvalmiuksien tasolla.

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen Almunia, olemme maailmanlaajuisessa kriisissä. Rahoitusalamme toimii maailmanlaajuisesti, ja siksi meidän on mahdollisuuksien mukaan sovittava alan sitovista säännöistä maailmanlaajuisesti. Siksi G20-kokous Pittsburghissa on niin merkittävä, vaikka Euroopan unionin pitäisi tietenkin itse ryhtyä ponteviin toimiin. Ponnistelut on keskittettävä tasapainon palauttamiseen vapauden ja vastuun välille, arvojen, jotka ovat sosiaalisen markkinataloutemme perusta, vaaliohjelmamme ydin Euroopan kansanpuolueessa (kristillisdemokraatit).

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, G20-huippukokous on merkittävä huippukokous, jossa tarvitaan enemmän kuin näkemyksiä – olen iloinen, että te sanoitte myös niin. Se on huippukokous, jossa on tehtävä päätöksiä. Tämä liittyy riskinhallinnan rakenneuudistukseen, suurempaan avoimuuteen ja rahoitusvalvonnan parempiin sääntöihin. Arvoisa komission jäsen Almunia, te sanoitte, että vipurahastoja varten on ehdotuksia. Mitä toivotte tässä suhteessa saavuttavanne G20-huippukokouksessa? IMF:n ja Maailmanpankin nopeaa uudistusta tarvitaan myös hyvin kipeästi, ja – olen iloinen, että te molemmat sanoitte myös tämän – koordinoitun vetäytymisstrategian osalta on tehtävä oikea-aikaista työtä tai uusia ongelmia ilmenee jälleen kerran.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, on erittäin tärkeää, että vialliseen palkkiokulttuuriin puututaan sitovilla säännöillä, koska palkkiot, joilla palkitaan lyhyen aikavälin voitoista, ovat suuri uhka rahoituslaitosten

vakaudelle. Siinä ei ole kuitenkaan kaikki, koska asiaan liittyy aivan oikein hyvin paljon yleistä närkäystä, ja myös siksi on hyvin tärkeää, että näytämme, että olemme sen osalta päättäväisiä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, huippukokous on menestys vain, jos siellä saadaan aikaan sitovia sopimuksia. Olen puhunut rahoituksen sääntelystä, mutta ilmastonmuutos, valmistauduttaessa menestyksekkääseen Kööpenhaminan huippukokoukseen, ja protektionismin torjuminen työpaikkojen etujen mukaisesti ovat tietenkin hyvin tärkeitä asioita. Teidän, Euroopan unionin, kaikkien meidän yhdessä, on oltava tässä suhteessa edelläkävijöitä, ja siksi on tärkeää, että saatte jäsenvaltiot puhaltamaan yhteen hiileen.

Udo Bullmann, S&D ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aivan ensiksi, nykyisessä taloustilanteessa ei mikään voi olla ”niin kuin ennen”. Siten saamme aikaan vain hitaan elpymisen ja työttömyysluvut kasvavat edelleen dramaattisesti, myös täällä Euroopassa. Teidän on siksi oltava rohkeita. Se on tärkein viesti, jonka tämä parlamentti voi antaa Pittsburghin edustajille. Olkaa rohkeita!

Arvoisa komission jäsen Almunia, olen kuunnellut virkistävän puheenvuoronne, josta haluaisin onnitella teitä. Nyt teidän on alettava panna sitä täytäntöön. On hyvä aloittaa palkkiojärjestelmillä, mutta se ei riitä. Meidän on vaihdettava vaihdetta aina, kun lyhyen aikavälin keinottelijat hyötyvät kansainvälisistä rahoitusmarkkinoista, koska säännöt ovat vääriä, niiden kustannuksella, jotka haluavat tehdä pitkän aikavälin investointeja työpaikkoihin, ensiluokkaisiin tuotteisiin ja yhtiöidensä pitkän aikavälin menestykseen. On oikein sanoa, että kukaan epävarma toimija, mikään epävarma rahoituskeskus ei saa jäädä ilman järkevää sääntelyä, ja sen takia on säänneltävä offshore-keskuksia, joista tulvii epäilyttäviä tuotteita koko maailmaan. Se on tärkein tehtävä, johon meidän on nyt ryhdyttävä.

Teidän ei pitäisi myöskään pelätä finanssipolitiikasta keskustelemista – se ei ole kiellettyä. Maailmanlaajuinen varallisuuden siirrosta kannettava vero, joka hyödyttää pitkän aikavälin investoijia, veisi meitä tässä keskustelussa eteenpäin kokonaisuudessaan. Tarvitsemme kansainvälisen talouspolitiikkamme sekä eurooppalaisen talouspolitiikkamme vahvaa ja parempaa koordinoitua. On oikein ajatella vetäytymisstrategiaa, mutta tällä hetkellä on vielä tärkeämpää, että saamme selville, miten voimme antaa vakaampaa tukea taloudelle ja parantaa talouspolitiikkamme koordinoitua.

Sylvie Goulard, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, arvostamme tietenkin kaikkia ponnisteluja, jotka olette maininneet ja jotka ovat itse asiassa jo menneet sangen pitkälle, mutta haluamme enemmän. Haluamme, että monista G20-kokousten osatekijöistä ja sitoumuksista tehdään virallisia. Haluaisin erityisesti kiinnittää huomionne kiuluun rahoitusalan sangen rohkaisevien lukujen ja Euroopan unionin hirtävien työttömyyslukujen välillä. Jos meillä on pitkän aikavälin työttömyyttä, meillä on ensinnäkin inhimillinen tragedia ja myös taakka julkiselle taloudelle eikä toivoa elpymisestä kulutuksen avulla.

Me, Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä, pelkäämme hyvin paljon Japanin tilannetta ja eräänlaista veltoa kasvua monien vuosien ajan. Luulen, että teidän maallanne, Ruotsilla, arvoisa ministeri Malmström, on valitettavasti myös kokemuksia tästä. Olkaa hyviä ja auttakaa meitä hyötymään tästä kokemuksesta.

Minun mielestäni olennaisia tehtäviä on kolme. Ensiksi meidän on jatkettava kansainvälistä yhteistyötä ja jatkettava protektionismin torjumista ja IMF:n kaltaisten maailmanlaajuisten laitosten vahvistamista. Emme selviä tästä yksin. EU:n on pyrittävä väsymättä saamaan tämä asia menemään perille.

Toiseksi, meidän on otettava menestyksekkäästi käyttöön tehokas valvonta ja pankkien vakauttamisen huomattavasti vaativampi muoto. Tässä suhteessa meidän pitäisi olla varuillamme G20-maiden mainostemppujen osalta. Toimeenpanovaltaa on, mutta lainsäädännön tasolla on työtä tehtävänä, ja meidän mielestämme, arvoisa komission jäsen Almunia, komission valvontaa koskevat ehdotukset ovat askel oikeaan suuntaan, mutta ne eivät riitä. Viime kädessä haluamme eurooppalaisempia kokonaisuuksia. Sitten meidän on minun mielestäni harkittava yhteisiä strategioita kriisistä ulos pääsemiseksi ja säilytettävä samalla euro ja varmistettava, että vajeet eivät rasita yhteisen rahapolitiikan kurinalaisuutta.

Lopuksi haluaisin kiittää komission jäsentä Almuniaa siitä, että hän sanoi, että hän kannattaa Euroopan unionia, joka on elin, joka hyväksyy kantoja kansainvälisissä toimielimissä ja puolustaa siten yhteisön menetelmää. Luotamme teihin, että varmistatte, että vain suuret valtiot eivät saa ääntään kuuluviin vaan että koko Euroopan unionia ja koko kansainvälisiä markkinoita puolustetaan.

Sven Giegold, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen puheenvuorostaan. Minulla on monia huolenaiheita. Ensimmäinen koskee sitä, että tämän parlamentin kehitysyhteistyövaliokunta on laatinut päätöslauselmaesityksen. Lainaen sitä. Se ”panelee syvästi huolestuneena merkille, että kriisi on jo aiheuttanut merkittäviä inhimillisiä kustannuksia ja vaikuttaa tuhoisasti köyhimpien maiden haavoittuvaan väestöön, kun työttömien määrän odotetaan lisääntyvän 23 miljoonalla, kun äärimmäisessä köyhyydessä elävien määrän odotetaan kasvavan jopa 90 miljoonalla pelkästään vuonna 2009, kun jopa 1,7 miljoonalle HIV-tartunnan saaneelle elintärkeää lääkettä on uhattuna ja kun lapsikuolleisuuden odotetaan nousevan vuosittain 200 000–400 000 lapsella vuodesta 2009 vuoteen 2015, joka on kehitysmaiden vuosituhattavoitteiden tavoitevuosi”.

Tätä esitystä ei valitettavasti hyväksytty, vaikka kaikki tämän parlamentin ryhmät kirjoittivat sen yhdessä. Pidämme sitä erittäin valitettavana ja katsomme, että on häpeällistä, ettei tämä parlamentti kyennyt laatimaan päätöslauselmaa G20-kokouksesta ja kehitysyhteistyöasioista.

Suuri kysymys on se, miten kriisin seuraukset rahoitetaan, ja sen osalta Saksan valtiovarainministeri yhdessä liittokanslerin kanssa ehdotti, että G20-kokouksessa keskustellaan maailmanlaajuisesta varallisuuden siirrosta kannettavaa veroa koskevasta mahdollisuudesta. Kysyn komissiolta ja kysyn myös neuvoston puheenjohtajavaltiolta: Tuetteko tätä ehdotusta?

Toinen kysymys on veroparatiiseista. G20-maat haluavat puuttua siihen tapauskohtaisen tietojenvaihdon pohjalta. Tiedämme, että se ei toimi. Kehitysyhteistyövaliokunta ehdotti maakohtaista raportointijärjestelmää, jolloin ylikansallisten yhtiöiden on ilmoitettava maksuista maittain. Ehdotamme automaattisen tietojenvaihtojärjestelmän käyttöönottoa, jotta tieto todella kulkee maiden välillä.

Maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä tarvitsee avoimuutta. Haluamme myös tietää kantanne näihin konkreettisiin ehdotuksiin päästä pois kriisistä ja rahoittaa seuraukset.

Kay Swinburne, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuoroista, joita on pidetty tänä aamuna. Kuuntelin erityisen mielelläni neuvoston puheenjohtajan Malmströmin huomioita siitä, että Pittsburghissa järjestettävän G20-kokouksen edustajien on sovittava merkittävästä koordinoinnista elvytystoimien jatkuvan tuen, tarvittaessa näiden tukitoimien lopettamisen ja tulevaa sääntelyä koskevan päättäväisen koordinoitun ponnistelun osalta.

Tämän huippukokouksen taustalla on kuitenkin kansakuntia, jotka kuluttavat biljoonia dollareita takauksiin ja elvytyspaketteihin, ja maailman kahdessa suurimmassa taloudessa on nähtävissä protektionistisia toimenpiteitä, erityisesti renkaiden ja siipikarjan osalta, sekä kaksi maailman monimutkaisinta sääntelyrakennetta, nimittäin EU ja Yhdysvallat, jotka pyrkivät kokonaan tarkistamaan rahoitusjärjestelmänsä. Siksi toivon, että rahoituspalvelujen koordinoitintapaa koskevat tärkeät kysymykset, erityisesti nyt, kun jotkin maat osoittavat varhaisia merkkejä siitä, että ne selviävät tästä negatiivisen kasvun kaudesta, ovat keskustelujen tärkein aihe, eikä pankkiirien palkkioiden valvontaa koskeva hämminki.

Huippukokouksessa pitäisi keskittyä siihen, miten saadaan aikaan yhteiset sääntelypuitteet yhteisessä aikataulussa, jotta emme luo yksittäisille kansakunnille mahdollisuutta kilpailuetuun tai tilaisuutta sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön spekulatiivisessa sijoitustoiminnassa. Rahoitusalan sääntelyssä ei ole edelläkävijän etulyöntiasemaa. Maailmanlaajuinen ja koordinoitu lähestymistapa on ainoa, joka hyödyttää liikeyrityksiä, jotka pyrkivät keräämään varoja Walesissa, EU:ssa ja muualla.

Jos minun walesilaiset liikeyritykseni eivät saa käyttöönsä varoja Yhdysvalloista, jos pankit, joihin ne luottavat, vaativat niin paljon pääomaa, että EU:n veronmaksajien on otettava vielä enemmän riskejä, meitä ei kiitetä siitä, että käsitelimme ensin liian rasittavaa sääntelyä. Pyydän, että maailmanlaajuinen ja koordinoitu lähestymistapa hyväksytään aina ja että sitä ylläpidetään, jotta voidaan varmistaa, että tulevaisuudessa kaikki liikeyrityksemme Walesissa, EU:ssa ja muualla saavat pääomaa.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Portugalissa pankkien voitot kasvoivat 18 prosentilla tämän vuoden ensimmäisellä neljänneksellä. Ainoa asia, joka kasvoi pankkien voittoja enemmän, oli työttömyys. Portugali ei ole poikkeus vaan esimerkki yhdestä G20-maiden antamasta lunastamatta jääneestä lupauksesta, joka oli se, että ratkaisisimme kriisin uudella talouden ja maailman järjestyksellä.

Se ei ole totta, ja 50 miljoonaa työtöntä ihmistä enemmän ja 200 miljoonaa köyhää ihmistä enemmän todistavat, että se ei ole niin. Siksi kehoitan komissiota ja neuvoston puheenjohtajaa Malmströmiä käsittelemään palkkioita ja vipurahastoja, tietenkin, mutta ennen kaikkea käsittelemään sitä, mitä emme ole tässä maininneet: offshore-rahoituskeskusten ja veroparatiisien loppua, rahaliikenteen veroa ja

pankkisalaisuuden loppua. Niiden pitäisi tehdä kaikki niin, että se voidaan nähdä, jos ne haluavat ihmisten uskovan niihin.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, miten ihmiset voivat uskoa rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn, kun se on uskottu Mario Draghin kaltaisille maailmanlaajuisten rahoitustemppelien ylipapeille?

Yhdysvalloissa on tapahtumassa kansannousu, kansan uusi konservatiivinen vallankumous rahoitusoligarkkeja vastaan. Me ihmiset emme usko politiikan tekemiseen veronmaksajien varoilla rahoitusmahtien pelastamiseksi, ei Yhdysvalloissa eikä Euroopassa. EU:n hallitusten pitäisi pikemminkin antaa riittävät resurssit reaali taloudelle; niiden pitäisi olla huolissaan tuotannosta ja työpaikoista. Voimme nähdä G20-kokousten tulokset: niissä ei ole kyse muusta kuin ylärajoista ja palkkioista, ei mitään veroparatiisien lopettamisesta!

Toimenpiteillä pyritään sen sijaan ainoastaan pelastamaan ne, jotka ovat vastuussa rahoituskuplasta: nyt on kulutettu 23 biljoonaa euroa, joista Euroopan keskuspankki kulutti viisi biljoonaa euroa. Talouksistamme on annettu rahaa niille, jotka ovat vastuussa rahoituskuplasta. Verrattuna pankeille annettuun 850 miljardiin euroon vain 50 miljardia euroa on osoitettu sosiaaliturkeen ja tuotantoaloitteisiin. Todellisuutta on se, että raha-aateli antaa määräykset ja politiikka tottelee.

Sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa poliitikot näyttävät olevan vain maailmanlaajuisen pankkivallan palvelijoita. Herätys, Eurooppa! Seuraa Yhdysvaltain kansan esimerkkiä, sillä siellä on alkamassa toinen suurvallankumous: konservatiivinen kansan vallankumous!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tarvitsemme demokraattisen vallankumouksen. Se käy selväksi tästä prosessista, joka on onneksi saanut vauhtia siitä, mikä on tällä hetkellä G20 – koska enemmän jäseniä voi liittyä; se voitaisiin jopa kuvitella G3:ksi. Miten olisi, jos neuvosto auttaisi perustamaan demokraattisen valvontamekanismin, erityisesti, kun otetaan huomioon sen yksimielisyysperinne? Sen ei tarvitse olla heti maailman parlamentti, mutta se, mitä nyt edistetään, edellyttää vaaleilla valittujen parlamentin jäsenten demokraattista valvontaa Euroopan parlamenttia paljon suuremmalla foorumilla.

Haluaisin myös panna erityisesti merkille, että järjestelmän riskejä koskevaa kysymystä on käsiteltävä sen ytimessä. Erityisesti sen rasittavan tilanteen takia, jossa edelleen olemme, vuodesta 1998 alkaen, LTCM:n, Hypo Real Estaten ja tietysti Lehmanin kanssa, ja sivuvaikutusten takia pitäisi laatia sellaiset säännöt, joiden nojalla on mahdotonta päätyä ”liian suuri kaatumaan” -perusongelmaan. Se voidaan tietysti tehdä kartellilainsäädännöllä, mutta se on ehdottomasti myös perustavanlaatuinen maailmanlaajuinen kysymys.

Maailmanlaajuisen varallisuuden siirrosta kannettavan veron osalta täällä Euroopan parlamentissa perustettiin Tobinin vero -ryhmä jo vuonna 1999. On hyvä, että siinä on edistytty. Valvontapaketin osalta meidän on kiireellisesti toimittava Euroopan laajuisesti, emmekä saa antaa väärää Eurooppaa haluavien jarruttaa meitä.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tilastot paranevat. Kriisin moninaisia syitä – eikä kyse ole vain säädösten porsaanreistä – ei kuitenkaan ole läheskään poistettu. Sen osalta poliittinen tahto, määrätietoisuus ja rohkeus eivät saa pettää meitä; päinvastoin.

Puhumme tänään G20-huippukokouksesta. Se on hyvä prosessi. Tarvitsemme uusia tai erilaisia rakenteita, painopistealoja ja arviointiperustoja rakentaaksemme maailmanlaajuisen talouden ja rahoitus-, yhteiskunta- ja oikeusjärjestyksen maailmaan.

Sille on kolme ehtoa: ensiksi on kehitettävä demokraattinen parlamentaarinen oikeutusprosessi, toiseksi Euroopassa tarvitaan enemmän EU:ta ja maailmassa enemmän Eurooppaa, mikä tarkoittaa myös, että perusoikeuskirjamme arvot ovat vientituotteitamme, että vastuullisen ekologisen ja sosiaalisen markkinatalouden mallimme on maailmanjärjestyksemme perusta, ja kolmanneksi, EU:n sääntelyä tarvitaan aloilla, joilla G20-huippukokouksen puitteissa ei ole näkyvissä sopimusta.

Sanomme kyllä Euroopan keskuspankin malliin perustuvalle yhdentyneelle eurooppalaiselle rahoitusmarkkinoiden valvonnalle pelkän koordinoinnin sijaan. Jacques de Larosièren raportti ei riitä. Sanomme kyllä keskustelulle palkkioiden maksusta, mutta maksutapojen muuttaminen ei ole oikea tapa käsitellä sitä. Meidän on muutettava arvioinnin perusta, ja aina, kun on palkkioita, on oltava myös seuraamustekijä.

Minun mielestäni keskustelu suhdanteiden vahvistamisesta on tällä hetkellä liian suppeaa. Meidän on poistettava kriisin suhdanteita vahvistavat vaikutukset ja nykyiset säädökset vuosille 2009 ja 2010. Poliittinen

tahto ei saa pettää meitä. Sen tähden, neuvoston puheenjohtajan ja komission jäsenen puheenvuorojen perusteella, menemme Pittsburghiin optimistisinä.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, vuosi Lehman Brothersin kaatumisen jälkeen Euroopan unionin Pittsburghin G20-huippukokouksessa omaksuma kanta on ehdottoman olennainen, jos haluamme estää menneiden tapahtumien toistumisen ja jos haluamme muutoksen dynamiikan säilyvän asialistan kärjessä. Minulla on tästä asiasta neljä huomiota.

Ensinnäkin, viime huhtikuussa Lontoossa järjestetyssä G20-huippukokouksessa valtion ja hallitusten päämiehet antoivat sitoumuksen IMF:n varojen lisäämisestä. Oikein hyvä. Olemme nähneet, että tämän tavoitteen saavuttamista tuettiin huomattavasti. Pelkään, että tällä peitetään se, että kipeästi tarvittuun IMF:n hallintouudistukseen osallistutaan vähemmän päättäväisesti.

Toinen huomioni on se, että emme saa sortua silmänkääntötemppuihin. En haluaisi, että sekä pääjohtajien että sijoittajien palkkioista ja palkoista kaikkialla käytävä keskustelu – joka on ehdottoman olennainen, jos järjestelmä halutaan kehittää sellaiseksi, jossa keskitytään vähemmän lyhyen aikavälin ja enemmän pitkän aikavälin investointeihin – jättää varjoonsa yhtä tärkeän kampanjan, joka koskee veroparatiisien lopettamista ja joka oli Lontoon huippukokouksen kohokohta.

Kolmas huomioni – ja jatkan siitä, mitä Udo Bullmann sanoi aiemmin – on se, että tämä on meille historiallinen hetki ottaa jälleen esille kysymys pankkien osuudesta kriisin jälkihoitoon. Tämän avulla voimme avata uudelleen keskustelun varallisuuden siirron verotuksesta, jonka avulla varoja on voitava saada pitkän aikavälin investointien käyttöön. Jälleen kerran, kun otetaan huomioon, miten pankkeja on tuettu ja avustettu selviämään tästä kriisistä, niiden ainoa oikea, asianmukainen ja tehokas toimintatapa on osallistua nyt talouden rahoittamiseen.

Viimeinen huomioni on se, että kun tarkastelemme kuvaa työllisyydestä, mielestäni G20-kokouksissamme ei ole alusta alkaen onnistuttu puuttumaan kysymykseen makrotaloudesta, kysymykseen työllisyyttä koskevasta maailmanlaajuisesta sopimuksesta ja kysymykseen palaamisesta strategiaan, jonka avulla tulevaisuudessa voidaan oikaista tämän kriisin aiheuttanut maailmanlaajuinen epätasapaino.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pidän G20-maiden nopeaa ja päättäväistä reagointia maailmanlaajuiseen rahoituskriisiin myönteisenä. On tapahtunut paljon. Näyttää siltä, että palo on sammutettu, mutta rahoitusjärjestelmämme perustat horjuvat edelleen. Kansalaiset ovat levottomia. Voitot sijoitetaan osakkeenomistajien hyödyksi ja tappiot jaetaan yhteisesti, näin kansalaiset asian näkevät. Sillä välin yhä useammat suuria siirtoja tekevät markkinoiden toimijat ovat palanneet takaisin tavanomaiseen liiketoimintaan sen sijaan, että he keskittyisivät siihen, mitä heidän pitäisi palveluntarjoajina todella tehdä, eli tukea reaalityä. Rahoituksen etiikka ja vastuullisuus näyttävät edelleen olevan useimmille heistä vieraita sanoja.

Odotan G20-huippukokoukselta erityisiä – ja nopeita – toimenpiteitä. Toivon, että EU:n jäsenvaltiot puhaltavat kaikki yhteen hiileen. Uusien valvontarakenteiden lisäksi tarvitaan myös laajempia osakepohjia, joilla kasvatetaan riskin mukaisesti pitkän aikavälin – ei lyhyen aikavälin – kannustusjärjestelmiä, koordinoitua vetäytymisstrategiaa valtiontuesta, hillittyä protektionismia, yhtenäistä sääntelyä sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön sijasta, suhdanteiden vahvistamisen lopettamista ja ratkaisua ”liian suuri kaatumaan” -ongelmaan ja ennen kaikkea sitä, että meidän on noudatettava hyväksi todettua sosiaalista markkinataloutta.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, tähän asti G20-maat ovat keskittyneet rahoitusalaan koskeviin toimenpiteisiin. Kaikki näyttävät kuitenkin unohtavan, että myös reaalityä kärsii ahneudesta ja pakkomielteestä lyhyen aikavälin voittoihin.

Kunnioitan syvästi pienyrityksiä, jotka yrittävät selvitä kaikista vaikeuksista huolimatta. Ne ansaitsevat sen, että ne saavat lainoja, joihin ne ovat oikeutettuja. En kuitenkaan kunnioita yhtään joidenkin isojen yhtiöiden johtoa, joka ei tunne minkäänlaista yhteyttä toimittamiinsa tuotteisiin tai palveluihin ja joka pystyy ajattelemaan vain laajentumista ja keinottelua.

Siksi kehotan, että G20-huippukokouksessa keskustellaan, miten taloudesta tehdään demokraattisempaa ja miten varmistetaan, että työntekijöillä ja muilla, jotka edustavat yhtiössä yleistä etua, on tarpeeksi valtaa johdon valvontaan.

EU:ssa meidän on tarkasteltava uudelleen eurooppayhtiön sääntöjä. Meidän pitäisi varmistaa, että osakkeenomistajien ja johdon on mahdotonta osallistua spekulatiivisiin kasvustrategioihin, jotka vahingoittavat itse yhtiöiden ja yhtiöissä työskentelevien ihmisten pitkän aikavälin etua.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, eurooppalaisten enemmistö ei ole yritysjohtajia tai pankkiireita vaan pienviljelijöitä, pienyrittäjiä, valtion työntekijöitä.

Enemmistö EU:ssa on täysin kyllästynyt nykyiseen järjestelmään, jossa maailmanlaajuiset ylikansalliset yhtiöt ja pankit hallitsevat maailmaa. He tarvitsevat, ja he haluavat, perusteellisesti uuden mallin, jossa on siirryttävä globalisaatiosta lokalisaatioon, täysin voittoon ja rahaan keskittyvästä päätöksenteosta ihmisiin ja yhteisöön keskittyvään päätöksentekoon, WTO:n hallitsemasta vapaan kaupan maataloudesta elintarvikeomavaraisuuteen, paikalliseen tuotantoon ja paikalliseen viljelyyn.

Älkää epäonnistuko EU:n enemmistön näkemysten edustamisessa G20-huippukokouksessa.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kenen pitäisi säännellä ketä ja miten? Se on yksi G20-huippukokouksen kiistanalaisista kysymyksistä. Vaikka ollaan yksimielisiä siitä, että rahoitusmarkkinoiden rajattomaan kehityskulkuun ei voida palata, sääntelyn tavoista ja laajuudesta käydään vielä kiivasta keskustelua. Edelleen on mahdollista saada sopimus aikaan osakesäännöistä, luokitulaitoksista, mahdollisesti myös johdannaisista ja niiden lupia koskevasta kysymyksestä, mutta epäoikeudenmukaisesta kilpailusta, veroista ja valvonnasta keskustellaan. Keskustelua käydään palkkioista ja keskustelua käydään Tobinin veroa koskevasta EU:n vaatimuksesta.

Meillä on toisin sanoen eurooppalaisina velvollisuus tehdä läksymme riippumatta G20-huippukokouksen tuloksesta, ja komissio on oikealla tiellä, kun se ei luota ainoastaan siihen. Moton on oltava: ei valvomattomia rahoitusmarkkinoiden toimijoita, rahoitustuotteita tai rahoitusalan keskuksia tulevaisuudessa.

Asialistalla on kuitenkin myös maailmanlaajuinen talouden elpyminen. Emme voi jatkaa kuin ennen ja ylläpitää maailman epätasapainoa Yhdysvaltojen ja suurten teollisuusmaiden eduksi. Meidän on omistauduttava maailman köyhyiden ja nälän nujertamiseen, ja G20-huippukokouksessa on annettava tälle uutta vauhtia.

Haluaisin lisätä yhden kohdan, jota kukaan, komission jäsentä Almuniaa lukuun ottamatta, ei ole tähän mennessä käsitellyt. Vakaush- ja kasvusopimusta on ehdottomasti noudatettava EU:ssa, sitä ei saa haudata. Vain sen takia, että meillä on tämä sopimus, koska tarkistimme sen ja koska säilytimme sen, oli mahdollista, että EU pysyi toimintakykyisenä. Tämän pitäisi olla EU:n tavoite: strategia nopealle vetäytymiselle liiallisesta velasta vakaaseen talouteen, vakaush- ja kasvusopimukseen, jona sen tunnemme.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä yksi suosituimmista aiheista, ainakin G20-huippukokoukseen liittyvissä uutisissa, on palkkiot. Se on selkeästi paljon puhuttu aihe, mutta on kuitenkin ymmärrettävä, että todellinen ongelma on hieman monimutkaisempi. On sanottava, että jos nämä palkkiot saattavat rahoitusjärjestelmän vaaraan, ne on silloin epäilemättä tarkistettava. On kuitenkin muistettava, että maiden välisessä ulkomaankaupassa oli suuria vajeita, jotka johtivat tähän kriisiin, sekä muita sisäisiä julkisen talouden vajeita.

Myös työllisyyttä on tarkasteltava. Tiedämme, että vie noin vuoden ennen kuin saadaan kurottua umpeen viive työllisyyden ja edellisen BKT:n tuloksen vaikutuksen välillä. Siksi työllisyysasioita analysoitaessa on sovellettavia finanssipoliittisia elvytyspaketteja, kunnes myönteisiä tuloksia alkaa ilmaantua. Komission pitäisi varmistaa, että epäjohtonmukaisuutta ei ole, ja sen pitäisi vaatia, että vajeen väheneminen rekisteröidään ennen sen tekemistä.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, G20-huippukokous, jossa pääaiheena on palkkioiden hallinta, ei millään ilveellä pääse pureutumaan ongelman ytimeen, eikä se, valitettavasti, ole askel kohti nykyjärjestelmän parantamista.

Monet säädösten muuttamista koskevat ehdotukset rajoittuvat pinnallisten asioiden analysointiin, eikä niissä keskitytä yhteiskunnallisiin tavoitteisiin. Tavoitteena pitäisi olla rahoitusjärjestelmän täydellinen tarkistaminen ja julkinen ja sosiaalinen valvonta, demokraattisempi huippukokous, jossa kaikki valtiot olisivat mukana ja jossa käsiteltäisiin lisääntyvän työttömyyden ja perushyödykkeiden ja polttoaineiden hintojen nousukierteen kaltaisia asioita, huippukokous, jossa tehtäisiin perustavanlaatuisia päätöksiä puuttua markkinoihin, jotta jatkuva yksityistäminen ja sosiaalisen valtion tuhoaminen voitaisiin lopettaa.

Ne ovat ihmisten todellisia tarpeita. Kansalaiset haluavat nyt yleistä rakennemuutosta, kaukana uusliberaalista järjestelmästä, joka johtaa aliehkitykseen kehityksen sijasta, kaukana rehovavasta keinottelusta, joka on vastoin ihmisten etuja.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pidän määrätietoisuuttanne myönteisenä.

EU on alkanut toteuttaa tehokasta sääntelyä, mutta EU ei saa joutua eristykseen. Tiivis kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä, ja juuri sitä odotamme G20-huippukokoukselta. Sen on edistettävä edellisissä kokouksissa alulle pantuja uudistuksia ankarasti ja tarmokkaasti. Rahoitusalan sääntelyn kansainväliset puitteet on täydennettävä, jotta niillä voidaan auttaa investointeja, kasvua ja työllisyyttä. Ohjaavat periaatteet on hyväksyttävä. Kriisi ei ole ohi. Emme saa palata sitä edeltäneeseen tilanteeseen ja hylätä toimenpiteitä, joita tarvitaan välttämään, mahdollisuuksien mukaan, sellaisten kriisien toistumista, jotka vahingoittavat erityisesti reaalityaloutta, kasvua ja työllisyyttä.

Valvonnan ja sääntelyn vahvistaminen on samoin välttämätöntä. Valvontaa koskevissa velvoitteissa pitäisi näkyä sen järjestelmällisen riskin taso, jonka rahoituslaitokset aiheuttavat tälle alalle. Huomattavaa riskiä edustavia keinottelutoimia pitäisi rajoittaa lisäämällä pääomavaatimuksia ja soveltamalla Baselin sääntöjä kansainvälisesti.

Rahoitusalan palkkojen osalta suosittelemme palkkakomiteoiden perustamista, kyseisten palkkojen avoimuuden lisäämistä, tiukempien ilmoitusvaatimusten käyttöönottoa ja eri palkkojen, erityisesti palkkioiden, valvontaa. Maailmanlaajuisen rahoituslaitosten vahvistaminen on myös pakollista, kuten myös IMF:n hallinnon ja edustuksen uudistaminen.

Arvoisa komission jäsen, tässä on joitakin niistä odotuksista, joita kansalaisilla on seuraavalta G20-huippukokoukselta, jossa EU:n on puhuttava yhdellä äänellä, päättäväisesti ja vakuuttavasti.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Arvoisa komission jäsen Almunia, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, pyytäisin, ettette unohtaisi Pittsburghissa, että meillä ei ole vain laajuudeltaan ennennäkemätön rahoitus- ja talouskriisi vaan myös valtava sosiaalityinen kriisi, jolla on tuhoisat vaikutukset suurimmassa puutteessa eläviin, niihin, joilla on vain työpaikkansa, pienyrityksiin ja heikoimmassa asemassa oleviin alueisiin ja maihin. Toivon, että Pittsburghissa tehdään selväksi, että talous on tärkeä mutta että ihmiset ovat tärkeämpiä ja että talous palvelee ihmisiä.

Lisäksi, arvoisa komission jäsen ja arvoisa ministeri, älkää unohtako Pittsburghissa, että Eurooppa on olemassa. Antakaa äänenne kuulua kolmen tenorin äänen yli. Minulla on tässä 3. syyskuuta päivätty kirje kolmelta eurooppalaiselta pääministeriltä. Siinä ei ole sanaakaan Euroopasta. He sanovat, että Euroopan on tärkeää puhua yhdellä äänellä, mutta he vaientavat Euroopan äänen.

Teidän on puhuttava heitä kuuluvammin. Teidän on tehtävä selväksi, että Euroopalla on oikeus ja velvollisuus, että meidän näkemyksemme sosiaalitysesta markkinataloudesta on ratkaisu kriisiin ja sen toistumiseen.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Hyvät kollegat, olen samaa mieltä monista esitetyistä kohdista, mutta joihinkin toisiin minun on liitettävä tiettyjä varauksia.

Olen samaa mieltä siitä, että on liian aikaista ottaa potilaalta kainalosauvat pois mutta että on aika valmistella häntä kävelemään ilman niitä. Meidän on edelleen imettävä huolehdittava markkinoiden maksuvalmiudesta, korjattava julkisen talouden epätasapaino ja luotava uudelleen kunnioitus kilpailusääntöjä kohtaan. Meidän on Pittsburghissa tehtävä monia asioita, joita emme voi tehdä yksin: meidän on laadittava toimivat varhaisvaroitusmekanismit, koska ne, jotka meillä oli, eivät toimineet, meidän on tarkistettava sääntelypuitteet, koska olemassa olevat puitteet eivät toimineet.

Olen samaa mieltä siitä, että palkkioiden ja veroparatiisien sääntely on tärkeää. Ne kaikki ovat välttämättömiä, mutta riittämättömiä toimenpiteitä. Minun mielestäni on tärkeämpää rakentaa uudelleen rahoituslaitosten valmiudet, rajoittaa velkaa ja laatia varastot hyvinä aikoina, jotta voimme selviytyä huonoista ajoista. On tärkeämpää ponnistella valvonnan osalta.

Komission jäsen tietää, että tuun Jacques de Larosièren raporttia, vaikka minusta se oli riittämätön, koska tukisin keskitytetympää valvontaa. On kuitenkin selvää, että EU:n valvonta ei voi toimia ilman tiivistä koordinoitua maailman muiden tärkeimpien talousalueiden valvontaviranomaisten kanssa. Meidän on tehtävä jotakin myös kaupalle. On aivan oikein ja mainiota auttaa nousevia talouksia, mutta on tärkeämpää poistaa esteet, jotka edelleen estävät tavarakaupan.

Arvoisa komission jäsen, tärkein kohta on, että meidän on laadittava perustat vakaalle ja kestäväälle kasvulle sukupolven aikana. Sitä varten tarvitsemme vapaita markkinoita, markkinoita, jotka ovat avoimet innovaatioille, markkinoita, jotka ovat avoimet yrittäjille, mutta myös markkinoita, joihin sovelletaan tietyntäsoista sääntelyä.

Päätän puheenvuoroni lainaukseen, joka on tuttu maanmiehelleni Joaquín Almunialle: ”Älä julkaise kovin paljon asetuksia, ja kun niitä julkaiset, pidä huoli siitä, että ne ovat hyviä, ja ennen kaikkea, että niitä noudatetaan ja käytetään”, näin kirjoitti Don Quijote ystävälleen Sancholle.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä. Olen hänen kanssaan erityisen samaa mieltä hänen kestävästä taloudellisen toiminnan peruskirjastaan. Mielestäni se meidän on otettava mukaamme G20-kokoukseen, mutta en ole samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi käyttää kaikki pääomamme keskittyäksemme pankkiirien palkkioihin. Mielestäni se on monin tavoin häirintää, vaikka sitä pitäisikin käsitellä. Suoraan sanottuna myöskään toivomuslista maailman ongelmien ratkaisemisesta ei luultavasti ole päivän sana.

Rahoituspalveluala on ilmielikeissä. Ensiksi meidän on varmistettava, että olemme sammuttaneet tulen ja että se pysyy sammuneena. Sitä varten tarvitsemme johdonmukaista lähestymistapaa. G20 on johtava foorumi, mutta tarvitsemme käyttöömme pysyviä rakenteita sekä transatlanttisen talousneuvoston kaltaisia elimiä käsitelläksemme kansainvälisten tilinpäättösstandardien kaltaisia kysymyksiä. Jos järjestelmän riskejä aiotaan todella käsitellä, meidän on lakattava katsomasta peräpeiliin ja alettava keskittyä edessä olevaan tiehen.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kriisi, jota käymme läpi, on syvä ja pitkäkestoinen. Siksi on kiireellistä ja ehdottoman välttämätöntä ottaa käyttöön tarvittavat rahoitusalan ja pankkien asetukset ja valvonta, estää nykyisen kriisin vielä dramaattisempi toistuminen. Rahoitusjärjestelmän on jälleen kerran palveltava reaali taloutta eikä jatkettava sen tuhoamista.

Tästä näkökulmasta täällä mainittu Lontoon G20-huippukokous päättyi, vähintäänkin sanottuna, osittaisiin ehdotuksiin, mutta ennen kaikkea sanoja ei ole muutettu teoiksi, ja rahoitusala on jälleen tuuliajolla.

Tämän tilanteen takia, ja jotta Pittsburghin G20-huippukokous olisi todella hyödyllinen, Euroopan unionin on puolustettava vahvasti sääntelytoimenpiteitä, joilla on todellisia seurauksia. Monien kollegoideni luetteloimien rahoituksen valvontaa koskevien olennaisten toimenpiteiden lisäksi haluaisin itse nostaa esiin kysymyksen kaupasta ja kehityksestä, koska Pittsburghissa puhutaan myös Dohan kierroksen käynnistämisestä uudelleen. Uudelleen käynnistäminen, kyllä, mutta sillä ehdolla, että kyseisen kierroksen alkuperäistä ja keskeisintä tavoitetta eli kehitystä ei jälleen ajeta sivuraiteelle. Etelän kumppanimme eivät aivan oikein hyväksy sitä, että heidän huoliinsa ei edelleenkään vastata.

Tässä G20-huippukokouksessa vaakalaudalla oleva kysymys ylittää rahoituskriisin: siinä on kyse perustojen luomisesta uudelle maailmanhallinnolle.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen Almunia, annan teille kolme ideaa minuutissa.

Ensiksi, tarvitsemme enemmän Eurooppaa. Se johtuu siitä, että maailmanlaajuisen tilanteen takia Euroopan on oltava yhtenäinen ja vahva. Jos emme onnistu saavuttamaan sitä, Eurooppaa ei oteta huomioon eikä sitä oteta mukaan.

Toiseksi, tarvitsemme enemmän valtiota. Se johtuu siitä, että uuden maailmanhallinnon kehittämisen lisäksi, uuden sääntelyn ja valvonnan sekä suuremman kansainvälisen koordinoinnin lisäksi, meidän on lopetettava veroparatiisit ja tarkistettava rajatylittävät verotus. Tämä on mielestäni kiireellinen asia tulevaisuuden kannalta.

Lopuksi, tarvitsemme paremmat markkinat. Mielestäni on elintärkeää toistaa, että tarvitaan uusi liike-elämän etiikka ja että on kannustettava uutta yritysvastuun kulttuuria. Mielestäni tämä on olennaista. Yhtiöistä on tultava osa yhteiskuntaa ja sellaisena niitä on pidettävä vastuullisina näille eturyhmille ja näille sidosryhmille.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen Almunia, aivan ensiksi, 3. syyskuuta, Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta ja Ranska saivat aikaan sopimuksen, puhuivat yhdellä äänellä ilmastakseen EU:n yksimielisyyttä sijoittajien palkkioiden valvontaa koskevassa asiassa.

Torstaina neuvoston 27 jäsentä tapaavat valmistautuakseen G20-huippukokoukseen. Kannustan teitä toimimaan aktiivisesti löytääksenne ratkaisun, yhteisen vastauksen, joka on kuitenkin erityisen

kunnianhimoinen sijoittajien palkkoja koskevan asian osalta. Todellakin, viime G20-huippukokouksessa huhtikuussa annettuja määräyksiä ja tehtyjä päätöksiä ei ole noudatettu, kun pankit, jotka ovat myös saaneet valtionapua, siirsivät ripeästi rahaa sivuun maksaakseen sijoittajille.

EU:n kansalaiset eivät voi ymmärtää eivätkä ymmärrä, miksi kyseisistä rikkomuksista ei ole rangaistu, vaikka G20-huippukokouksen aikana ryhdyttiin toimenpiteisiin. Kun kyseessä on valtion tuki, rikkomuksista on ehdottomasti rangaistava. Siksi on olennaisen tärkeää, että Pittsburghissa hyväksytään konkreettisia ja, ennen kaikkea, yhteisiä toimenpiteitä. Emme voi olla ainoita hyveellisiä.

Lyhyesti, palkkoja on valvottava paremmin avoimuutta, hallintoa ja vastuuta koskevien sääntöjen avulla, ja seuraamuksia on sovellettava, kun näitä sääntöjä rikotaan.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Minun mielestäni olette esittäneet täällä sängen kunnianhimoisen suunnitelman, jonka haluatte esittää G20-huippukokouksessa. Minä olen kuitenkin huolissani siitä, mitkä ovat G20-huippukokouksen johtopäätökset ja mitkä ovat todelliset vaikutukset yhteiskuntaan, koska EU:n jäsenvaltioiden tasolle suodattuneet tulokset eivät ole konkreettisia eivätkä näkyviä.

Neuvoston puheenjohtaja Malmström sanoi, että kysymys on johtajien palkkojen suhteellisesta tasosta, mutta on sanottava, että kaikki tilastot osoittavat, että juuri niillä aloilla, joita tuimme rahallisesti ja joita suojelimme tuholta, johtajien palkkataso on kohtuuton. Mitään ei myöskään ole tapahtunut offshore-rahoituslaitosten osalta – mekanismeja ei yksinkertaisesti ole otettu käyttöön.

Kaikki tämä aiheuttaa kasvavaa työttömyyttä ja ongelmia pienille ja keskisuurille yrityksille, ja mielestäni meidän pitäisi ehkä keskittyä tulevaisuudessa harvempiin asioihin ja varmistaa, että ne asiat, joihin todella keskitymme, pannaan täysimääräisesti täytäntöön.

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, puhuitte IMF:n hallinnosta. Haluaisin myös tietää, aiotteko ottaa G20-huippukokouksessa esiin kysymyksen sen rahan ehdollisuudesta, jota IMF lainaa valtioille. Olemme nähneet, että aikaisempia hyvin liberaaleja ehtoja ei ole muutettu, ja se koskee erityisesti lainoja, joita myönnetään joillekin eurooppalaisille valtioille. Mikä on kantanne tähän?

Toinen kysymykseni on seuraava: mikä on komission ja neuvoston kanta Kiinan ehdotukseen ottaa käyttöön hieman erilainen kansainvälinen valuutta pyrkimyksenä säännellä rahoitusjärjestelmää käyttämällä vaihtoehtoa dollarille?

Kolmas kysymykseni on seuraava: G20-huippukokous on myös osa Kööpenhaminan valmisteluja. Komissio on ehdottanut 2–15 miljardin euron suuruista kokonaismäärää etelän valtioiden auttamiseksi ilmastomuutokseen sopeutumisessa. Mikä on neuvoston kanta? Mitä määrää esitte ensi viikolla G20-huippukokouksessa?

Vicky Ford (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, G20-mailla oli monia järkeviä vastauksia: rahoitusalan sääntely ja valvonta on laadittava uudelleen ja on toimittava koordinoitusti. Kansalliset poliitikkomme puhuvat yhtä, mutta täällä EU:ssa näytämme tekevän toista. Sääntelyn yksityiskohta, jota jotkut kollegani ovat jo käsitelleet, osoittaa että sekä täytäntöönpanon aikataulussa että sääntelyn yksityiskohdissa on eroavaisuuksia.

Taloutemme ovat edelleen hyvin epävakaita. Työttömyys kasvaa ja rahoituksen saatavuus on valtava huolenaihe, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Tahdommeko, että Yhdistyneen kuningaskunnan tai EU:n liikeyrityksillämme on kilpailuhaitta, kun ne tarvitsevat käyttöpääomaa? Haluammeko tehdä eurooppalaisesta pankista lainaamisen niin kalliiksi, että asiakkaamme, yhtiömme, vain menevät ja lainaavat Wall Streetiltä ja päätyvät antamaan uuden mahdollisuuden Wall Streetille eurooppalaisten pankkien kustannuksella?

(Puhemies keskeytti puhujan)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, haluaisin lähestyä tätä aihetta kriisin yhden kieroutuman näkökulmasta. Unkarin kansalaiset olivat järkyttyneitä siitä, että vaikka maa tällä hetkellä elää IMF:n ja EU:n avun turvin, seitsemän vuotta kestäneen sosialistihallinnon jälkeen, Unkarin pankkien puolen vuoden voitot olivat kaksi kolmasosaa niiden kriisiä edeltäneestä tasosta. Pankit pystyvät myös muuttamaan yksipuolisesti sopimuksiaan, jolloin ne asettavat heikkoon asemaan ne kansalaiset, jotka ovat ottaneet lainoja ulkomaisena valuuttana toivoessaan voivansa ostaa oman asunnon.

Uskon lujasti, että meidän on toimittava kyseisiä suuntauksia vastaan. Meidän pitäisi alistaa pankit ja muut rahoitusmarkkinoiden toimijat asianmukaiselle valvonnalle. Meidän pitäisi estää ennen kriisiä vallinneen

tuhoisan palkkiokulttuurin jatkuminen. Meidän pitäisi hakata kiveen ammattietiikan säännöt, koska olemme nähneet, mihin päädyimme, jos puramme sääntelyä liikaa. Luokaamme maailma, jossa ei palkita nopeista, lyhyen aikavälin voitoista ja kohtuuttomuudesta vaan asianmukaisesta työstä ja jossa yhteiskuntavastuuta pidetään perusarvona. Meidän on tehtävä yhdessä työtä järkevien sääntöjen osalta voittaaksemme G20-kumppanimme puolellemme.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tähän mennessä sanotusta nousee selkeä viesti eli se, että voittaaksemme uudelleen tavallisten kansalaisten luottamuksen, meidän on toimittava palkkioita ja veroparatiiseja vastaan. Haluaisin kysyä komission jäseneltä Almunialta ja neuvoston puheenjohtajalta Malmströmiltä, milloin Unkarin pääministerin ehdottama Euroopan rahoitusvalvontaviranomainen aloittaa toiminnan. Haluaisin myös huomauttaa, että tämän parlamentin erittäin tärkeä tehtävä, riippumatta G20-huippukokouksesta, olisi suojella eurooppalaisten kuluttajien ja kansalaisten etuja.

He ovat täysin pankkien armoilla, eivätkä pankit tarjoa riittävästi luotettavaa tietoa. Unkarissa on luotu eettiset säännöt. Ehdottaisin EU:n tasolla Euroopan eettisiä sääntöjä, joilla hallitaan kansalaisten ja pankkien käyttäytymistä, koska uskon lujasti, että syyttömiä uhreja on valtava määrä, koska tavalliset ihmiset eivät ymmärrä luoton saamiseen liittyviä riskejä. Tämä on erittäin tärkeä tehtävä Euroopalle.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, meille esittelemänne erittäin kunnianhimoinen ohjelma on mielenkiintoinen, mutta ettekö ole sitä mieltä, että meidän pitäisi puuttua kysymykseen edusta, jonka voi edelleen saada suosimalla hyvin lyhytaikaista varallisuuden siirtoa ja hyvin lyhyen aikavälin kannattavuutta keskipitkän ja pitkän aikavälin sijasta?

Liikeryitystemme rahoituksen puute, erityisesti Euroopassa, johtuu juuri edusta, joka edelleen voidaan saada hyvin lyhyen aikavälin investoinneilla. Ettekö ole sitä mieltä, että meidän pitäisi puuttua tähän asiaan?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä. Mielestäni tässä parlamentissa ollaan laajalti samaa mieltä siitä, mikä EU:n kannassa on tärkeää ja mihin kysymyksiin meidän on keskityttävä ennen G20-huippukokousta. EU puhuu nyt selkeällä, koordinoitulla äänellä kansainvälisellä näyttämöllä, ja haluaisin todella kiittää komissiota ja erityisesti Joaquín Almuniaa työstä, jota hän on tehnyt auttaakseen tämän yksimielisyyden aikaansaamisessa.

Monet jäsenet ovat ottaneet esiin asioita, joita sekä minä että komission jäsen olemme käsitelleet. Kyllä, tarvitsemme rahoitusmarkkinoiden parempaa valvontaa ja parempaa sääntelyä. Toivomme, että valvontajärjestelmä voidaan ottaa käyttöön mahdollisimman pian. Perustamme sen Jacques de Larosèren raporttiin ja katsomme, miten nopeasti saamme sen käyttöön. Tarvitsemme koordinoitumpia maailmanlaajuisia ratkaisuja ja tehokkaita ja toimivia kansainvälisiä laitoksia.

Tarvitsemme selkeitä periaatteita palkkiojärjestelmiä varten.

Luotan lujasti rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavaan elimeen ja olen vakuuttunut siitä, että se saa aikaan erityisiä toteuttamiskelpoisia ehdotuksia, joista voimme keskustella.

Haluaisin myös ottaa esiin ilmastorahoitusta koskevan asian. Kehotamme kaikkia maita kantamaan vastuunsa, mutta en ole varma, onko realistista odottaa, että Pittsburghin huippukokouksessa voidaan keskustella luvuista. Teemme luonnollisesti työtä voidaksemme tehdä sen, koska se olisi hyvä asia.

Tarvitsemme myös maailmanlaajuisia ratkaisuja. Emme voi erottaa EU:n ratkaisuja tästä järjestelmästä, vaan sen sijaan meidän on varmistettava, että voimme toteuttaa mahdollisimman paljon maailmanlaajuisia ratkaisuja. Työttömyys on talous- ja rahoituskriisin ehkä huomattavin osa EU:n kansalaisille. Työttömyys on tullut jäädäkseen vähäksi aikaa useimpiin maihin, ja se on hyvin, hyvin vakava tilanne. Se edellyttää eurooppalaisia ja kansallisia ratkaisuja. Meillä on oltava vahva työmarkkinapolitiikka, meidän on tehtävä yrityksille ja yrittäjille helpommaksi ottaa riski palkata ihmisiä ja uskaltaa investoida ja meidän on varmistettava, että ihmiset ovat työllistettävissä investoimalla koulutukseen ja tutkimukseen. Meillä on erityiskeskustelu työttömyydestä Ecofin-neuvostossa lokakuussa.

Meidän on keskusteltava myös vetäytymisstrategioista. Muuten on olemassa vaara, että toteuttamillamme toimilla on kielteisiä vaikutuksia työttömyyteen ja kasvuun erityisesti ja että sen tuloksena on vajeita ja inflaatiota. Yhteiskuntamme heikoimmassa asemassa olevat kärsivät aina ensimmäisinä. Köyhimpien maiden osalta olemme hyvin, hyvin tietoisia siitä, että ne ovat suurimpia häviäjiä kansainvälisessä kriisissä. Se iskee pahiten maailman köyhimpiin. Olemme keskustelleet ja keskustelemme edelleen siitä, miten voimme helpottaa näiden ihmisten tilannetta. On tärkeää, että monenkeskisillä kehityspankeilla on riittävät varat,

jotta ne voivat tarjota edullisina lainoina tunnettuja lainoja. On myös tärkeää, että varmistamme, että kansainvälinen kaupankäyntijärjestelmä toimii asianmukaisesti ja että siihen ei liity protektionismia. Erilaiset maailmanlaajuisia veroja ja erilaisia Tobinin veroja koskevat keskustelut ovat siksi merkityksellisiä vain, jos ne voidaan todella toteuttaa maailmanlaajuisesti, ja tällä hetkellä niin ei ole. Siten ne vain vaikuttaisivat vastakkaisesti eivätkä auttaisi talouksiamme.

Monet jäsenet ovat ottaneet esiin kysymyksen vipurahastoista ja uudesta rahoitusalan sääntelystä. Ne ovat ensisijaisia aiheita puheenjohtajavaltio Ruotsille. Päätämme näistä asioista teidän kanssanne ja odotamme, että pääsemme työskentelemään hyvin tiiviisti Euroopan parlamentin kanssa, jotta vipurahastoja ja rahoitusalan sääntelyä koskevat direktiivit saadaan voimaan mahdollisimman pian. Tiedän, että se on vaikeaa ja monimutkaista – että siinä on otettava monia asioita huomioon – mutta olemme valmiita työskentelemään kanssanne mahdollisimman tiiviisti saadaksemme sen toteutumaan.

Lopuksi, G20-huippukokouksessa ei tietenkään voida ratkaista kaikkia ongelmia, joista olemme keskustelleet. Minulla on joka tapauksessa hyvä syy toivoa, että voimme edistyä huomattavasti asioissa, joista olemme keskustelleet. EU:n kansalaisten suunnalta tulee painostusta, mutta myös ympäri maailmaa on ihmisiä, jotka odottavat meidän osoittavan johtajuutemme ja lisäävän rahoitusjärjestelmien vakautta, tekevän kaikkemme välttääksemme tällaisen kriisin tulevaisuudessa ja varmistavan, että nousemme tästä kriisistä vahvempina kuin siihen joutuessamme. EU on yhtenäinen, EU on vahva, ja voin vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio Ruotsi tekee kaiken voitavansa pitääkseen kiinni Euroopan näkemyksistä ja puolustaakseen niitä ensi viikon G20-huippukokouksessa. Paljon kiitoksia hyvin mielenkiintoisesta keskustelusta.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, uskon, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että nykytilanteessa, jossa meidän on edelleen käsiteltävä kriisistä johtuvia valtavia ja laajoja haasteita, Pittsburghin G20-huippukokouksen onnistuminen ja usko siihen, että näiden kokousten tuloksena alamme löytää ja soveltaa ratkaisuja kohtaamiimme ongelmiin ja haasteisiin, on äärimmäisen tärkeää. Alamme itse asiassa nähdä joitakin huomattavia merkkejä parannuksesta tietyissä talouden indikaattoreissa, erityisesti kansainvälisen kaupan kasvussa ja kuluttajien ja sijoittajien luottamuksessa. Siksi kaikista huippukokouksen asialistan asioista pitäisi ja pitää sopia ja hallitusten päämiesten kesken ja panna täytäntöön ensi viikon kokouksen jälkeen, ja toivon, että niin käy.

Yksi tärkeimmistä asioista, jonka monet teistä mainitsivat, on se, että tarvitaan selkeyttämistä, tarvitaan selkeää viestiä siitä, miten maailman tärkeimmät taloudet aikovat jatkaa toimiansa koordinoitua. Talouspolitiikan koordinoinnin seuraavan vaiheen on oltava vetäytymisstrategian määrittely ja sitoutuminen päätökseen siitä, miten ja milloin tätä strategiaa sovelletaan koordinoitusti. Meidän on opittava – ja uskon, että olemme oppineet – läksymme vuoden 1929 kriisistä, eli että elvytystoimenpiteitä ei pidä lopettaa liian nopeasti, kun talous – kuten jotkut teistä sanoivat – tarvitsee vielä kinalosauvoja. Emme saa kuitenkaan käyttää näitä elvytystoimenpiteitä pidempään kuin on tarpeellista, koska siinä tapauksessa toistaisimme olosuhteet, jotka johtivat kupliin ja epätasapainoihin, jotka olivat tämän kriisin syynä. Tämä on hyvin tärkeä asia, joka on selkeytettävä Pittsburghin huippukokouksessa.

Meidän on vältettävä aiempien virheiden toistamista, ei vain makrotalouspolitiikan osalta vaan myös rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan osalta. Uskon, että tämä sitoumus on tehty hyvin selväksi edellisissä huippukokouksissa. Meidän on edelleen kehitettävä tätä sitoumusta ja kunnioitettava sekä maailmanlaajuisella että, meidän tapauksessamme, EU:n tasolla, jo tehtyjä sitoumuksia.

Tämän osalta olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka tämän aamun keskustelussa ovat sanoneet, että kaikkea ei pitäisi rajoittaa palkkakysymykseen. Olen kuitenkin myös täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että palkkakysymys on erittäin tärkeä taloudellisesti, sosiaalisesti, poliittisesti ja eettisesti. Uskon, että EU osoittaa johtajuutensa tässä asiassa – kuten se on tehnyt muissa G20-huippukokouksen asialistalla olevissa asioissa – sekä kunkin valtion ja hallitusten päämiehen avulla että itse EU:n toimielinten, Euroopan unionin puheenjohtajavaltion ja komission, avulla.

Emme saa unohtaa, että tämän vuoden huhtikuussa Euroopan komissio esitti jäsenvaltioille palkkaa koskevat suositukset, jotka ovat miltei täysin samat kuin ne, joita koko maailma nyt esittää. Meidän on kiinnitettävä edelleen huomiota rahoitusjärjestelmän ongelmiin – enemmän pääomaa, rakenneuudistusta ja pankkien taseiden korjausta – sekä EU:n tasolla että maailmanlaajuisesti.

Kun rahoitusjärjestelmät ovat täysin toisiinsa liittyneet, meidän ei kannata ratkaista ongelmiamme rajojemme sisällä, jos kukaan muu ei ratkaise omia ongelmiaan samaan aikaan. On kuitenkin muistettava, että vuosi sitten, päivä ennen Lehman Brothersin kriisiä, luulimme edelleen, että voimme välttää Yhdysvalloissa alkunsa saaneen rahoituskriisin pahimmat ongelmat. Samalla on täysin totta, kuten monet teistä ovat sanoneet, että

loppujen lopuksi poliittisena tavoitteena ei ole vain yhden pankin taseen selvittäminen tai sen velkojen pääomittaminen. Perusongelmia ovat työllisyys, pienten ja keskisuurten yritystemme tilanne ja julkisten palvelujemme ja sosiaaliturvajärjestelmiemme kestävyys.

Ilman toimivaa rahoitusjärjestelmää mikään muukaan ei kuitenkaan voi kestää. Se on haaste, johon Pittsburghin huippukokouksessa on puututtava, tai haaste, johon puuttumista G20-maiden on jatkettava Pittsburghin huippukokouksessa.

Lopuksi haluaisin esittää huomion asiasta, joka otettiin esiin monissa puheenvuoroistanne. Vaikka olen samaa mieltä muistakin G20-huippukokouksen asialistalla olevista asioista, jotka monet teistä mainitsivat, haluan mainita vain yhden: kysymys veroparatiiseista ja yhteistyöhaluttomista maista ja alueista.

On totta, että Lontoon G20-huippukokouksessa ei onnistuttu löytämään ratkaisuja kaikkiin veroparatiiseista johtuviin ongelmiin. Olisi hyvin vaikeaa löytää yhdessä päivässä kaikki ratkaisut ongelmaan, joka on ollut olemassa monia vuosia. On myös kuitenkin ehdottoman totta, että huhtikuussa järjestetyn Lontoon huippukokouksen jälkeen näiden kuuden kuukauden aikana on ratkaistu paljon enemmän ongelmia kuin Lontoon huippukokousta edeltäneinä monina vuosina oli ratkaistu tai olisi voitu ratkaista. Tämän erityisen kohdan osalta on saatu aikaan sopimus niiden tietojen vaihdosta, joita tarvitaan estämään veronkierto ja estämään talous- ja rahoitustoimien salaaminen viranomaisilta käyttämällä veroparatiisien tarjoamaa suojaa. Siksi on totta, että kaikkea ei ole ratkaistu näinä kuutena kuukautena. Olemme kuitenkin näinä kuutena kuukautena saaneet paljon aikaan asiassa, joka on hyvin tärkeä ehkäistäessä sitä, että kyseisillä sääntely- ja valvontaviranomaisilta salattavilla rahoitustoimilla luodaan jälleen järjestelmän vääristymiä. Tämä on äärimmäisen tärkeää, sillä lähetämme kansalaisillemme viestin vastuun jakamisesta ja kriisin nujertamisesta tarvittavista ponnisteluista.

Lopuksi, joku sanoi, että EU:n äänen on kuuluttava G20-maiden eurooppalaisten jäsenten ääniä paremmin. Voin vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla ja käyttämällä Euroopan komission ääntä EU:n ääni kuuluu. Sitä kuunnellaan hyvin tarkasti ja kunnioittavasti, koska EU, eikä vain yksi tai kaksi Euroopan maata, vaan koko Euroopan unioni, oli järjestö, joka aloitti tämän maailmanlaajuisista koordinoitua koskevan prosessin. Se osoittaa selkeästi, että todellisella koordinoinnilla voidaan saada aikaan tehokkaampia tuloksia.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan lokakuun ensimmäisen täysistunnon aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) On odotettavissa, että lähestyvässä G20-huippukokouksessa suurinta huomiota kiinnitetään Kööpenhaminan ilmastokeskusteluihin. Kioton jälkeisen sopimuksen tiellä on edelleen monia ratkaisemattomia kysymyksiä. Haluaisin esittää tästä asiasta muutamia huomioita. Numero yksi. Häilyvien pitkän aikavälin lupausten sijasta tarvitsemme sitovia keskipitkän aikavälin sitoumuksia. Näiden sitoumusten on oltava realistisia, oikeudenmukaisia ja velvoittavia. Näitä sitoumuksia laadittaessa on tärkeää ottaa taloudellisen kehityksen ja luonnonvarojen kaltaisten tekijöiden lisäksi huomioon myös se, miten laajasti Kioton sitoumukset on tähän mennessä täytetty.

Numero kaksi. Näkemykselle, jonka mukaan EU:n pitäisi tukea kehitysmaita taloudellisesti sekä niiden ilmastopolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa, pitäisi antaa tukea. Sen saavuttamiseksi tarvitaan erityinen taloudellinen sitoumus. Avoimuuden varmistamiseksi kehitysmaiden on kuitenkin myös tehtävä sitovia sitoumuksia ja laadittava yksityiskohtaiset toimintasuunnitelmat.

Numero kolme. Joustavuusmekanismeilla on edelleen oltava huomattava asema. Investointien lisäämiseksi sopimus on saatava aikaan mahdollisimman pian tavalla, johon voidaan sisällyttää myös tähän mennessä toteutetuista hankkeista johtuvat luvat.

Numero neljä. Kioton jälkeisessä sopimuksessa on annettava enemmän toimivaltaa markkinoihin perustuville välineille. Esimerkiksi päästökauppajärjestelmien tai vihreä sertifikaatti-järjestelmien laajentamisella voidaan paikoitellen saada aikaan päästöjen vähentyminen pienillä kustannuksilla. Uskon, että talouskriisi ei ole este Kööpenhaminan kompromissille. Kunnollinen keskipitkän aikavälin sopimus saattaa jotenkin vauhdittaa Euroopan talouden kilpailukykyä ja samalla vähentää ympäristön taakkaa.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Viisi vuotta sitten EU:hun liittyessään kukin uusi jäsenvaltio sitoutui ottamaan euron käyttöön. Tällä hetkellä neljä niistä on jo saavuttanut tämän. Muut maat ovat olleet tuuliajolla

ja ne ovat jäljessä tällä alalla erilaisten talouspoliittisten käsitysten ja virheiden takia puhumattakaan siitä, että talous- ja rahoituskriisi on ajanut ne heikkoon asemaan. Taloudellinen taantuma on lietsonut protektionistisia asenteita, mikä uhkaa heikentää yhtenäismarkkinoiden toimintaa.

Nykyinen talouskriisi on korostanut sitä, että euro on saavuttanut näkyvän aseman euroalueen jäsenten välille muodostuneissa tiiviissä taloudellisissa suhteissa, mutta valtiot, jotka toivovat voivansa ottaa euron käyttöön, ovat nyt päätyneet äärimmäisen heikkoon asemaan venähtäneiden valmistelujen takia. Monet, minä mukaan luettuna, uskovat, että nyt kehittyneessä kriittisessä valuuttatilanteessa ratkaisun avain olisi euron käyttöönoton nopeuttaminen kyseisissä jäsenvaltioissa. Talouspolitiikan ehdoissa on kuitenkin määrättävä tästä erikseen, mutta jopa aiemmin säädettyjen ehtojen nojalla veisi kuitenkin vuosia ennen kuin euro voitaisiin ottaa käyttöön.

Minun mielestäni meidän ei pitäisi vain tarkistaa, että lähentymiskriteerit ovat pysyneet muuttumattomina vaan että EU käsittelee myös asetusta, joka koskee valuuttakurssimekanismeissa ERM II vietettävää aikaa nykyistä joustavammalla tavalla. Mielestäni on myös hyvin tärkeää tutkia, miten euroalueeseen liittymistä koskevaa prosessia voidaan nopeuttaa, kun samalla täytetään ehdot, jotka voidaan täyttää. Tällä voitaisiin sitten vakauttaa tilannetta asianomaisissa maissa puhumattakaan EU:n koko sisämarkkinoiden suojaamisesta. Muuten euroalueeseen kuulumattomien maiden mahdollinen kansainvälinen maksukyvyttömyys voi pahimmassa tapauksessa kaataa myös koko euroalueen.

Liisa Jaakonsaari (S&D), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, markkinatalous on hyvä renki mutta huono isäntä. Viime aikoina tosin roolit ovat menneet aika lailla sekaisin. Kansainvälisissä kokouksissa on tapana puhua lämpimiä, mutta nyt tarvitsemme tekoja ja nopeasti. Maailmalla on nyt historiallinen tilaisuus sopia Pittsburghin G20-kokouksessa uudelleen maailmantalouden säännöistä. Lehdissä on puhuttu paljon pankkiirien bonuksista, mutta ne ovat vain jäävuoren huippu. Maailmantalous kaipaa kokonaisremonttia ja avainsana on läpinäkyvyys. Meidän täytyy pyrkiä pois riskitaloudesta kohti reaalityä. Vain sitovat kansainväliset säännöt voivat taata sen, että viime vuosina nähty kasinotalous ei enää toistu. Tulevaisuudessa veronmaksajaa ei saa enää laittaa vahingon maksajaksi. Varallisuusverojen kaltaisissa mekanismeissa on aina se riski, että globaalitaloudessa joku on vapaamatkustaja. Mutta mielestäni niiden kelpoisuutta pitäisi ainakin tutkia.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Pittsburghin G20-huippukokous järjestetään käytännöllisesti katsoen Lehman Brothers -pankin kaatumisen vuosipäivänä. Tätä taustaa vasten maailman johtajien pitäisi toimia. Maailman miltei kaikkien kolkkien asukkaat ovat tunteneet kriisin seuraukset. G20-huippukokouksen ensisijaisena tavoitteena pitäisi olla sen riskin vähentäminen, että rahoitusmarkkinoiden sääntelyn purkamisesta aiheutunut kriisi toistuu. G20-johtajien tehtävänä luoda sääntely, jolla esitetään uusia keinottelevien pankkeja ilmaantumasta ja estetään niitä, suoraan sanottuna, huijaamasta miljoonia rahoituslaitosten asiakkaita koko maailmassa.

Viime kuukausien aikana olemme saaneet koko ajan enemmän huonoja uutisia johtajista, jotka ovat saaneet yhtiönsä romahduksen partaalle kuluttamalla julkista apua. Muutamana viime vuotena olemme Euroopassa todistaneet uudenlaista tuloeroa, jota ei ole aiemmin nähty Euroopan sosiaalisessa mallissa. Yksi G20-ryhmän tehtävistä pitäisi olla tulojen tasoittaminen Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Rahoituslalla on oltava säännöt, joilla bonukset tehdään riippuvaisiksi lyhyen aikavälin voittojen sijaan pitkän aikavälin investoinnin tuotto-prosenteista.

Monet Euroopan maiden johtajat sekä koko Euroopan unionin johtajat ovat Pittsburghissa. Siksi Euroopan pitäisi puhua huippukokouksessa yhdellä äänellä. Pyydän Euroopan unionin edustajia muistamaan, että yhteisön etuihin kuuluvat myös niiden jäsenvaltioiden edut, joilla ei ole huippukokouksessa kansallisia edustajia.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Tämän viikon maanantailla oli kyseenalainen kunnia toimia eräänlaisena vuosipäivänä: tasan vuosi sitten kaatui investointipankki Lehman Brothers. Kaatumista pidetään varsinaisena syyksinä nykyiselle, syvälle globaalille taantumalle ja rahoituskriisille.

Vuosipäivän ja lähestyvän Pittsburghin G20-kokouksen kynnyksellä on hyvä pysähtyä pohtimaan, mitä kriisistä on opittu ja mitä siitä voidaan vielä oppia. Keskeisenä pidän kriisistä kumpuavaa mahdollisuutta: mahdollisuutta syvällisesti uudistaa kansainvälinen finanssiarkkitehtuuri. Askelia tätä kohden on jo otettu. Hyvän pohjan toimille muodosti viimekeväinen G20-kokous, joka suuntasi globaalia yhteisymmärrystä tarvittavista toimista. Yhdysvallat on aivan äskettäin julkaissut laajan finanssilainsäädäntöpakettin. EU:n komissiolta odotetaan Euroopan finanssiarkkitehtuuria ja -valvontaa rakentavaa esitystä ensi viikolla. Avainsana on globaalius.

Meidän tulee saada aikaan kansainvälisesti sitovat säännöt IMF:n uudistamisesta, vakavaraisuussäännöksistä ja optioiden maksun pelisääntöjen uudistamisesta. Sääntelyn piiriin tulee saattaa kaikki finanssituotteet, ja sääntelyn tulee olla tarvittavan joustavaa, jotta sillä on mahdollista reagoida alati muuttuvaan ja uusia tuotteita synnyttävään alaan.

Ihmisten perusturvaa, toimeentuloa ja hyvinvointia romuttavan kriisin kourissa on rakentavaa myös pohtia uudenlaisia tapoja, joilla mitata vaurautta. Presidentti Sarkozyn asettaman komission äskettäin julkaistuissa loppupäätelmissä todetaan suositeltavaksi siirtyä BKT-pohjaisesta varallisuudenmittauksesta uudensuunmittauksiin, joissa otetaan huomioon erityisesti yhteiskunnan taloustoiminnan kyky turvata kansalaisten hyvinvointi ja ympäristön kestävyys.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka puhuivat maailmanlaajuisesta koordinoitusta lähestymistavasta. Se on olennaista, jos aiomme muuttaa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän valtarakenteita. Komissio ja neuvosto eivät kuitenkaan kumpikaan kommentoineet käsitettä pankkialan "hoitotahdoista". Tällä viikolla on Lehman Brothersin kaatumisen vuosipäivä. On arvioitu, että investointipankin lakkauttaminen vie kymmenen vuotta. Näin ei käynyt Dunfermline Building Society -yhtiön kanssa, koska se oli ilmaissut tahtonsa varojensa hoidosta, joten sen varat voitiin määritellä selkeästi. Avoimuus on olennaista, jos aiomme palauttaa kuluttajien luottamuksen pankkialalla.

5. SWIFT (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston julkilausuma SWIFT-tiedoista.

Beatrice Ask, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, terrorismin yleisessä torjunnassa tärkein kysymys koskee sitä, miten kyseiset toimet rahoitetaan. Terrorismin rahoituksen estämisellä ja kyseisistä rahansiirroista mahdollisesti jääneiden jälkien seuraamisella voidaan ehkäistä terrorismirikoksia, ja ne voivat olla tärkeitä kyseisten rikosten tutkinnassa. Tämän aikaansaamiseksi tarvitaan kansainvälistä yhteistyötä. Tässä meidän pitäisi vastata terrorismin rahoituksen vastaisessa YK:n yleissopimuksessa ja Euroopan neuvoston tämän alan yleissopimuksissa esitettyyn haasteeseen.

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan 3. syyskuuta 2009 suljetuin ovin pidettyyn kokoukseen osallistuneet jäsenet kuulivat, miten terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma, TFTP, on auttanut parantamaan EU:n kansalaisten ja muiden turvallisuutta. TFTP:stä saatu tieto on viime vuosina edistänyt terrorismirikosten paljastamista ja tutkimista, ja sen avulla on myös onnistuttu estämään terroristien hyökkäyksiä Euroopassa.

Neuvosto antoi 27. heinäkuuta 2009 yksimielisesti puheenjohtajavaltiolle komission ehdotukseen perustuvat neuvotteluvaltuudet. Olisi ollut parempi, jos Yhdysvaltojen kanssa olisi voitu käydä neuvotteluja Lissabonin sopimuksen perusteella. Euroopan parlamentti olisi silloin voinut osallistua täysimääräisesti, mutta kuten tiedätte, se ei ole vielä mahdollista. Koska SWIFT siirtää tietokantansa Yhdysvalloista EU:hun vuoden lopussa, on olennaisen tärkeää, että EU tekee Yhdysvaltojen kanssa lyhyen aikavälin sopimuksen mahdollisimman pian, jotta tiedonvaihdon keskeyttämisestä ei ole vaaraa. Se on kaikkien edun mukaista.

Haluaisin korostaa, että tämä on väliaikainen sopimus siihen asti, kunnes voidaan tehdä pysyvä sopimus. Se saa olla enintään 12 kuukauden pituinen, ja komissio on sanonut, että se aikoo antaa ehdotuksen pysyväksi sopimukseksi heti, kun uusi perussopimus on voimassa. Jos EU ja jäsenvaltiot haluavat hyötyä TFTP:stä, Yhdysvaltojen on edelleen annettava asiaankuuluville valtuutetuille viranomaisille EU:ssa tietoa TFTP:stä samoin kuin aiemminkin. Näin todellakin tapahtuu.

Väliaikaisella sopimuksella annetaan lisäksi EU:n rikostentorjunnasta vastaaville viranomaisille nimenomainen mahdollisuus pyytää itse tietoa TFTP:n tietokannoista terrorismirikosten tutkinnassa. Puheenjohtajavaltio on vakuuttunut TFTP:stä peräisin olevien tietojen hyödyllisyydestä. Teemme samalla selväksi, että väliaikaisessa sopimuksessa on oltava tarvittavat mekanismit, joilla taataan yksityisyyden suoja, oikeusjärjestys ja tietosuoja. Sopimusluonnoksessa on siksi säännös, jonka mukaan on oltava erillinen EU:n viranomainen, joka vastaanottaa, käsittelee ja hyväksyy kaikki Yhdysvalloista tulevat pyynnöt saada tietoja SWIFT-järjestelmästä.

Yhtä tärkeää on, että väliaikaisessa sopimuksessa on yksityiskohtaiset säännökset niiden tietojen tietosuojasta, jotka Yhdysvallat saa SWIFT-järjestelmästä eurooppalaisen viranomaisen kautta. Tämän osalta sopimuksessa mennään pidemmälle kuin aiemmin yksipuolisissa sitoumuksissa, jotka Yhdysvallat antoi EU:lle vuoden 2007 TFTP:tä koskevissa ilmoituksissa, jotka on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Haluaisin mainita tiettyjä muita säännöksiä, joiden sisällyttämistä sopimukseen vaadimme. Tiedot on varastoitava turvallisesti, kaikki tietojen käyttö kirjataan, kaikki haut TFTP-tietokannassa rajataan, ja ne kattavat henkilöt tai tiedot vain, kun epäilylle on hyvät perusteet tai kun terrorismirikokseen on selkeä yhteys. Tarkastellun tiedon varastointiaika on rajattu, ja tiedot tuhotaan tietokannasta vähintään viiden vuoden kuluttua tai mahdollisuuksien mukaan aikaisemmin.

Voimme todeta selkeästi, että TFTP:n käyttö sallitaan vain terrorismirikosten tutkinnassa, mukaan luettuna terrorismin rahoitus. Yhdysvallat tai EU ei voi käyttää järjestelmää tutkiakseen muunlaisia rikoksia tai muita tarkoituksia varten. On luonnollisesti myös tärkeää, että tiedonsiirto EU:sta Yhdysvaltoihin TFTP:n nojalla on oikeasuhtaista. Aiemmin mainitsemieni eurooppalaista viranomaista koskevien sääntöjen lisäksi sopimuksessa on siksi myös säännös, jonka mukaan riippumattoman arviointielimen on arvioitava järjestelmä. EU:n osalta tämä elin koostuu puheenjohtajavaltion ja komission edustajista ja jäsenvaltioiden kansallisista tietosuojaviranomaisista tulevasta kahdesta henkilöstä. Arviointielimen tehtävänä on tarkistaa sopimuksen säännösten noudattaminen, tarkistaa tietosuojaa koskevien säännösten asianmukainen soveltaminen ja tarkistaa, että tiedonsiirto on oikeasuhtaista.

Vastaamme yhdessä sen varmistamisesta, että rikostentorjunnasta vastaavat viranomaiset voivat torjua terrorismia tehokkaasti. Vastaamme yhdessä myös sen varmistamisesta, että siinä noudatetaan oikeusvarmuutta ja kunnioitetaan perusoikeuksia. Puheenjohtajavaltio on vakuuttunut siitä, että tiedonvaihto Yhdysvaltojen kanssa TFTP:n puitteissa lisää suojaa terrorismilta ja että voimme saada aikaan väliaikaisen sopimuksen ja lopulta pitkän aikavälin sopimuksen, jossa ei vain täytetä tiukimpia tietosuojaa koskevia vaatimuksiamme vaan jossa myös kunnioitetaan perusoikeuksia.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi kiittää vilpittömästi neuvoston puheenjohtajaa Askia siitä, että hän teki meille yhteenvdon kaikesta SWIFT-järjestelmää koskevasta kehityksestä ja Yhdysvaltojen kanssa käynnissä olevista neuvotteluista, jotka koskevat terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman, TFTP:n, jatkoa.

Minulla itselläni oli kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan 22. heinäkuuta järjestetyn edellisen kokouksen aikana tilaisuus selittää TFTP:n toimintaa ja sitä, miksi tarvitsemme väliaikaisen ratkaisun sen keskeytymisen estämiseksi. Kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan yhteinen kokous järjestettiin 3. syyskuuta puheenjohtajavaltio Ruotsin, oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston pääjohtajan Jonathan Faullin ja tuomari Jean-Louis Bruguièren läsnä ollessa. Uskon, että tuossa kokouksessa pystyttiin selvittämään monia avoimina olleita kysymyksiä.

Haluaisin korostaa lyhyesti joitakin näkökulmia. Yhdysvaltain valtiovarainministeriön TFTP:n puitteissa tekemän tietojen arvioinnin lisäarvo on vahvistettu tuomari Bruguièren raportissa, jota kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäsenet pystyivät tutkimaan syyskuun alussa järjestetyssä yhteisessä kokouksessa. Kuten puheenjohtajavaltio on meille muistuttanut, tämän tietojen analysoinnin perusteella Yhdysvaltain viranomaiset ovat pystyneet estämään hyökkäyksiä ja helpottamaan tutkimuksia, jotka koskevat terroristihyökkäyksiä, sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa.

Tuomari Bruguièren raportissa vahvistettiin myös, että Yhdysvaltain viranomaiset olivat kunnioittaneet vuonna 2007 tietosuojan osalta tekemiään sitoumuksia, eli – kuten neuvoston puheenjohtaja Ask juuri äsksen oikein hyvin selitti – rajoittaneet tietojen säilyttämistä ja rajoittaneet tietojen saatavuutta, jotta niitä voidaan käyttää vain, kun epäillään terrorismin rahoitusta. Lyhyesti, tuomari Bruguière sanoi, että sitoumuksia oli kunnioitettu.

On kuitenkin selvää, että vuonna 2007 neuvotellut oikeudelliset puitteet eivät enää ole käytössä, koska tiedot eivät enää sijaitse Yhdysvalloissa vuoden loppuun suunnitellun SWIFT-järjestelmän rakenteen muuttamisen jälkeen. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välistä väliaikaista kansainvälistä sopimusta tarvitaan, jotta Yhdysvaltain viranomaiset voivat edelleen analysoida tietoja Alankomaissa tapahtuvista Euroopan sisäisistä rahansiirroista.

Kaikkien tarvittavien takuiden sisällyttäminen tähän sopimukseen kansalaistemme perusoikeuksien, erityisesti henkilötietojen suojan, turvaamiseksi on ehdottoman välttämätöntä. Tuemme tietysti täysin puheenjohtajavaltiota sen tätä koskevissa ponnisteluissa.

Sitten haluaisin ennen kaikkea sanoa parlamentille, arvoisa puhemies, että kuten ministeri juuri mainitsi, puhumme väliaikaisesta sopimuksesta, jonka kesto ei voi olla yli 12 kuukautta. Se tarkoittaa, että se voidaan neuvotella uudelleen välittömästi sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, ja Euroopan

parlamentti voi osallistua täysimääräisesti. Voin vilpittömästi vakuuttaa teille nyt, että komissio tiedottaa tietysti edelleen parlamentille tämän asian etenemisestä.

Haluaisin lisätä, että olemme tyytyväisiä voidessamme laatia tämän sopimuksen, josta tulee pysyvä sopimus, pitkän aikavälin sopimus, vaatien tietysti täysimääräistä vastavuoroisuutta yhdysvaltalaisilta kumppaneiltamme. Terrorismin torjunta koskettaa myös meitä, eikä ole mitään syytä, miksi vastavuoroisuus ei olisi täysimääräinen ja täydellinen. Siksi uskon, että parlamentin osallistuminen tähän tulevaan pitkän aikavälin sopimusta koskevaan neuvotteluun on hyödyllistä.

Uskon niin täysin vilpittömästi. Haluaisin vielä kerran kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia ja neuvoston puheenjohtajaa Askia siitä, että hän antoi meille perusteellisen katsauksen tilanteesta, joka on johtanut tähän, jälleen kerran, väliaikaiseen sopimukseen.

Ernst Strasser, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Ask, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Yhdysvallat on tärkeä kumppani terrorismin torjunnassa. Erityisesti arkaluonteisia tietoja koskevasta kysymyksestä on kuitenkin sanottava, että me haluamme tietoja koskevat EU:n asetukset tietoturvasta, kansalaisoikeuksista ja kansalaistemme yksilön oikeuksista yhteistyössä yhdysvaltalaisien kanssa. Siksi me Euroopan kansanpuolueessa (kristillisdemokraatit) kehotamme käyttämään monia peruskriteerejä tällaisen sopimuksen tekemisessä.

Ensinnäkin kansallisen turvallisuuden ja kansalaisoikeuksien on oltava tasapainossa. Toiseksi tarvitsemme oikeusvarmuuden kyseessä olevia yhtiöitä ja kansalaisiamme varten. Kolmanneksi pidämme myönteisenä Euroopan parlamentin asemaa toisena lainsäätäjänä ja siten pidämme myös myönteisenä aikomusta tehdä väliaikainen sopimus. Toivomme teille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Ask, ja komissiolle tässä menestystä tulevana viikkoina.

Neljänneksi katsomme, että Euroopan sisäisiä tiedostoja pitäisi käsitellä EU:n lainsäädännön mukaisesti, sekä väliaikaisessa sopimuksessa että lopullisessa sopimuksessa. Viidenneksi haluamme, että EU:n tasolla otetaan lisäksi käyttöön TFTP:tä vastaava väline, ja kuudenneksi katsomme, että se on vastavuoroisuuden ennakkoodellytys.

Nämä ovat ajatuksiamme, ja luotamme siihen, että ne saavat täysistunnossa laajan kannatuksen. Kun väliaikainen sopimus on tehty, meidän on neuvoteltava ja tehtävä lopullinen sopimus nopeasti.

Claude Moraes, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, SWIFT-järjestelmästä on selkeästi tullut koekenttä sille, miten saadaan aikaan asianmukainen tasapaino Yhdysvaltojen kanssa tekemämme yhteistyön, terrorismin torjunnan ja perusoikeuksiemme suojelun välille.

Kun parlamentti vuosina 2006 ja 2007 antamissaan päätöslauselmissa pyysi, että SWIFT-järjestelmän vastaava toimipaikka siirretään Yhdysvalloista EU:n alueelle, se johtui tietysti siitä, että ajattelimme, että Yhdysvaltojen puitteiden EU:n kansalaisille tarjoama suojele ei ollut EU:n normien mukaista ja että sitä pitäisi parantaa. Se on siis myönteistä kehitystä, ja ryhmämme pitää myönteisenä sitä, että SWIFT-järjestelmän kaksi uutta palvelinta siirretään nyt Eurooppaan ja että laaditaan uudet oikeudelliset puitteet, jotta Yhdysvaltojen TFTP voi edelleen käyttää ja käsitellä tietoja yhteistyössä lainvalvontaviranomaistemme kanssa.

Ryhmäni voi myös nähdä, että neuvoston antamassa suosituksessa pyritään käsittelemään joitakin parlamentin ja Euroopan tietosuojavaltuutetun esittämiä huolenaiheita. Mutta jotkin tärkeät kysymykset ovat edelleen avoinna. Jos Yhdysvaltojen oikeudellisia normeja sovelletaan edelleen EU:n alueella EU:n tietojen käsittelyyn, miten voimme taata menettelyyn liittyviä oikeuksia ja henkilötietojen suoja koskevien EU:n normien kunnioittamisen? Minkä tuomarin luo EU:n kansalainen tai EU:n yrittäjä voi mennä saadessaan rikossyytteen?

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä on tietenkin sopimuksen ajoitus ja sopimuksen väliaikainen luonne, kuten neuvosto ja komissio ovat todenneet. Kolmannen pilarin oikeusperustan valinta ja sopimuksen väliaikainen luonne jättävät parlamentin – ja siten EU:n kansalaiset – täysin lainsäätämisen prosessin ulkopuolelle. Sosialistien ja demokraattien ryhmä tekee selväksi, että tätä väliaikaista sopimusta pitäisi soveltaa vain 12 kuukauden ajan ja että uudesta sopimuksesta pitäisi neuvotella toisen lainsäätäjän eli parlamentin kanssa, jotta me tässä parlamentissa voimme taata EU:n kansalaisten perusoikeuksien suojelua koskevan herkan tasapainon merkittävässä ja elintärkeässä terrorismin torjunnassa.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kaikkien näiden lämpimien sanojen jälkeen minä aion hieman hämmentää soppaa! En aio sanoa mitään sisällöstä, koska minusta on itsestään selvää, että se, mitä on neuvoteltu, on oikeussuojaa ja henkilötietojen suoja koskevien EU:n normien mukaista, mutta haluan nyt saada muutamia vastauksia prosessista, koska tämä on ties kuinka mones

esimerkki siitä, että neuvosto tekee kansalaisiin vaikuttavia päätöksiä suljettujen ovien takana. EU:n ja Yhdysvaltain hallitukset haluavat tietää kaiken yksityiselämästämme, mutta me emme kansalaisina saa tietää, mitä neuvosto tekee. Minusta se on hieman nurinkurista. Terrorismin torjunnasta on käytännössä tullut eräänlainen keppihevonen, jonka avulla neuvosto osoittaa täydellistä EU:n kansalaisten ja parlamentaarisen demokratian halveksuntaa. Aina, kun kyseessä oleva asia liittyy SWIFT-tietoihin, matkustajarekisteriin, tietojen säilyttämiseen tai vaikka mihin, meille kerrotaan, että "tämä on välttämätöntä terrorismin torjunnassa". Arvoisa ministeri, ihmettelenpä, milloin me todella saamme kerrankin joitakin tosiasioita, milloin teemme arviointoja? Haluaisin myös saada vastauksia moniin SWIFT-tietoihin liittyviin kysymyksiin, koska niihin ei vastattu 3. syyskuuta. Miksi ei? Jo vuonna 2007 tiedettiin, että SWIFT-järjestelmän rakennetta piti uudistaa. Miksi neuvosto esitti tämän suunnitelman vasta kesän viimeisillä hetkillä, kun parlamentti ei ollut vielä kokoontunut? Miksi ette ole kuulleet kansallisia parlamentteja valtuuksista? Miksi? Arvoisa ministeri, eikä kyseessä olekin poliittisten tarkoituksien salaaminen, kun todellisuudessa kyse on siitä, että EU:n hallitukset yrittävät päästä tietoihimme käsiksi Yhdysvaltain hallituksen kautta? Sanokaa se vain rohkeasti!

Lopuksi haluaisin käsitellä avoimuutta. Asiakirjat, ja erityisesti neuvoston oman oikeudellisen yksikön oikeudelliset neuvot, on julkaistava, eikä vain pelkästään parlamentin jäsenten käytössä olevassa pienessä huoneessa – koska olemme jo löytäneet ne kopiokoneen vierestä, tiedämme jo, mitä niissä sanotaan – vaan EU:n kansalaisille. Se on todellista avoimuutta.

Jan Philipp Albrecht, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio ja komissio puhuvat jatkuvasti kansalaisoikeuksien vahvistamisesta ja kansalaisten Euroopasta. Tosiasiassa kuitenkin perusoikeuksia vähennetään ja niistä käytävä julkinen keskustelu estetään. Parlamenttien syrjään sysäämiseksi ja tiedon panttaamiseksi tehdään kaikki voitava. Tällaista kaikkea muuta kuin avointa toimintaa ei voida hyväksyä demokraattisessa Euroopassa.

Ei riitä, että vain kysellään, vastuullisen parlamentin on lopetettava tämä haitallinen kehitys. Puheenjohtajavaltion on keskeytettävä neuvottelut siihen asti, kunnes se voi taata kansalaisten ja parlamenttien oikeudet. Lehmänkaupoissa, joita suunniteltte pankkitietoja varten ilman sitovaa suojamekanismia, EU:n kansalaisten tietosuoja-oikeudet kavalletaan ja luodaan ennalta ehkäisevä yleinen epäily kaikkia kansalaisia kohtaan.

Meillä vihreillä ei tule olemaan mitään tekemistä tämän kanssa. Ei edes väliaikaisesti eikä varmasti silloin, jos palvelimia on täällä Euroopassa eikä enää vain Yhdysvalloissa, koska tietoja lähetetään joka tapauksessa Yhdysvaltoihin, eikä oikeussuojaa taata.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minulle on suuri kunnia puhua ensimmäistä kertaa tässä parlamentissa miljoonien toisenlaista Eurooppaa haluavien eurooppalaisten puolesta.

SWIFT-asia on ominaista terrorismin nimissä säädetyille turvallisuusmunauksille, joissa kansalaistemme perustavanlaatuisimpia oikeuksia kohtaan osoitetaan täydellistä halveksuntaa. Tässä asiassa Yhdysvallat ryösti pankkitiedot ilman oikeusperustaa ja ilman pienintäkään tietoa viranomaisilta Euroopassa. Skandaali on saanut eurooppalaiset viranomaiset reagoimaan. Yhdysvaltain hallituksen kanssa on allekirjoitettu sopimus. Asiantuntija on arvioinut tämän sopimuksen. Mutta mikä asiantuntija? Ranskalainen terrorismia vastustava tuomari, tuomari Bruguière, jonka virheet perusoikeuksien alalla tunnetaan Ranskassa hyvin. Suhtaudumme siksi epäillen hänen raporttinsa laatuun.

Periaatteellisten asioiden lisäksi eteemme pannussa päätöslauselmaesityksessä on monia varoituksia, joista olemme samaa mieltä, mutta ne eivät riitä. Ehdotamme tarkistuksia vahvistamaan vaatimuksia, joiden tekeminen on Euroopan parlamentin velvollisuus. Meidän on mentävä pidemmälle ja kehotettava lykkäämään sopimusta, jos ilmoitettuja periaatteita rikotaan. Haluaisimme tietää, miksi eurooppalaisilta viranomaisilta on vienyt niin kauan aikaa tiedottaa parlamentille ja miksi tämän uuden sopimuksen tekemisessä on kiirehditty niin paljon.

Luotamme puheenjohtajavaltio Ruotsiin. Valvomme jatkuvasti ihmisoikeuksien kunnioittamista. Kyllä, kansalaisillamme on oikeus turvallisuuteen, mutta se on tehtävä niin, että meitä ei pakoteta elämään isoveliyhteiskunnassa, jossa kaikki tietävät meistä kaiken.

Beatrice Ask, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitos näistä tärkeistä näkökohdista. Yritän vastata joihinkin kysymyksiin käytettävissä olevassa lyhyessä ajassa.

Ensimmäinen esiin nouseva kysymys on tietenkin se, miten voimme varmistaa, että Yhdysvallat noudattaa sopimusta. Haluaisin sanoa, että ensinnäkin meillä on tuomari Bruguièren raportti, jossa annetaan hyvä kuvaus tähän mennessä sovitun noudattamisesta. Toiseksi, sopimusluonnoksessa mainitaan arviointielin, jonka kuvailin teille, sekä puheenjohtajavaltio, komissio ja kansallisten tietosuojaviranomaisten edustajat, joiden osallistumisen tarkoituksena on tarkistaa, että asiaa käsitellään asianmukaisesti. On tietysti olennaista, että tieto on luotettavaa. On myös tärkeää, että kaikki ymmärtävät, että kun tietoa siirretään tässä tieto-ohjelmassa, kyse ei ole siitä, että ihmiset voivat käyttää sitä milloin vain ja katsoa sieltä mitä vain. Tietoihin pääsemiseksi on oltava epäilty terrorismirikos tai sellaisen rahoitus. Se tietysti rajoittaa tiedon käyttöä.

Arvosteluun, joka koskee sitä, miksi tämä on otettu esiin nyt, kesän aikana, vastaisin, että puheenjohtajavaltio on kysynyt kutakuinkin samat kysymykset kuin mitä Euroopan parlamentin jäsenet kysyvät. Meille annettiin tehtäväksi valmistella asia perusteellisesti ja analysoida – muun muassa – tämä raportti, jossa vastataan joihinkin kysymyksiin, mutta myös muita tehtäviä. Totuus on, että me emme päättäneet, että SWIFT on siirrettävä Eurooppaan; niin tehdään muiden päätösten perusteella. Yhdysvallat haluaa kuitenkin pystyä käyttämään tätä välinettä terrorismin torjunnassa, ja myös me katsomme, että vastaava tieto olisi hyödyllistä meille. Sen aikaansaamiseksi tarvitsemme sopimuksen. Koska Lissabonin sopimus ei ole tullut voimaan, meistä oli välttämätöntä tehdä väliaikainen ratkaisu. Siitä me neuvottelemme ja sen tekemiseen olemme saaneet neuvostolta valtuudet. Sitä olen yrittänyt kuvailla.

Ei ole myöskään niin, että puheenjohtajavaltio haluaa tarpeettomasti rajoittaa käsityksiä tai keskusteluja missään suhteessa. Ensinnäkin, tämä on joka tapauksessa julkinen keskustelu, ja toiseksi, puhumme tietysti mielellämme siitä, miten keskustelut etenevät. Neuvottelujen aikana ei ole kuitenkaan mahdollista sallia jatkuvaa pääsyä asiakirjoihin, koska neuvottelujen todellinen luonne on sellainen, että asiat muuttuvat ja sitten ne muuttuvat uudelleen. Olen kuitenkin yrittänyt kuvailla lähtökohtamme ja neuvostolta saamiamme selkeitä valtuuksia. Pyrimme siinä hyvin päättäväisesti yhdistämään tehokkuuden korkean tason ja käytännöllisen käytön oikeussuojaa koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin ja kansalaisvapauksien ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Olen täysin vakuuttunut, että saamme sen aikaan. Jos odotusten vastaisesti emme siihen pysty, sopimusta ei tule.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vain vahvistaa ministerin tekemät huomiot, sillä hän on ohimennen sanoen tehnyt hyvin selkeän johtopäätöksen: jos meillä ei todellakaan olisi tarvitsemiamme tietosuojaa koskevia vakuuksia pysyvässä sopimuksessa, josta puheenjohtajavaltio neuvottelee ja jolle komissio antaa tukensa, sopimusta ei tulisi.

Näin ollen uskon, että meidän pitää voida ratkaista asioita ja jatkaa siten terrorismin torjuntaa osoittaen tietysti kunnioitusta suurille arvoille ja suurille periaatteille, jotka osoittavat, että Euroopassa me annamme suuren arvon toisaalta yksityisyyden suojalle ja toisaalta kaiken kaupallisen vakoilun estämiselle.

Haluaisin vain sanoa, että omalta osaltani, siitä asti, kun aloitin toimeni, olen tietysti pannut merkille, että neuvosto pyysi tuomari Bruguièrea suorittamaan tämän tiedonkeruumatkan Yhdysvaltoihin. Tuomari Bruguièren raportti, joka on laadittu joulukuussa 2008, annettiin minulle tammikuussa 2009. Raportti esitettiin Euroopan parlamentille ja oikeus- ja sisäasioiden neuvostolle helmikuussa 2009. Silloin komissio katsoi, että sillä oli käsissään olennaiset osat TFTP:n jatkuvuuden varmistamiseksi odotettaessa sitä aikaa, jolloin, kun Lissabonin sopimus on allekirjoitettu ja parlamentti on toinen lainsäätävä, voimme kaikki todella neuvotella pitkän aikavälin sopimuksesta, jossa on kaikki vakuudet, jotka ministeri mainitsi, ja kaikki vastavuoroisuusvaatimukset, joita erityisesti Ernst Strasser myös käsitteli.

Mielestäni neuvosto on tässä asiassa tehnyt tahtonsa hyvin selväksi. Komissio jakoi tämän mielipiteen, neuvoston lujan ja selkeän sitoumuksen varmistaa, että Euroopan parlamentista todella tulee toinen lainsäätävä, kun on pysyvän sopimuksen aika.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän lyhyen työjärjestyspuheenvuoron. Huomaan jälleen kerran, että emme saa neuvostolta vastauksia esittämiimme kysymyksiin. Kysyin, miksi neuvosto odotti kaksi vuotta, viime hetkeen saakka, päättääkseen tästä sopimuksesta, ja haluaisin myös tietää – ja voimme ottaa vastauksen kirjallisena – miksi kansalliset parlamentit on jätetty kokonaan syrjään koko menettelystä. Lopuksi, luin vastauksenne, joka oli sangen epäselvä ja näytti sanovan, että ette aio julkaista neuvoston oikeudellisen yksikön oikeudellista kannanottoa.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

(Äänestys: 17. syyskuuta 2009)

6. Euroopan unionin Itämeren alueen strategia (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Euroopan unionin Itämeren alueen strategiasta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, olen iloinen saadessani esitellä yhtä Ruotsin puheenjohtajakauden tärkeimmistä painopistealueista, eli Itämeren alueen strategian kehittämistä. Käsillä oleva ehdotus pohjautuu suurelta osin Euroopan parlamentin vuonna 2005 tekemään aloitteeseen, jonka alullepanijana oli Christopher Beazleyn johtama, puoluerajat ylittävä työryhmä. Ruotsi aikoo käyttää puheenjohtajakauttaan yhtenäisen, kattavan strategian laatimiseen alueelle komission ehdotusten pohjalta.

Yksi tärkeimmistä tapahtumista on mittava korkean tason kokous, joka järjestetään Tukholmassa huomenna ja ylihuomenna. Strategia on luonnollisesti tärkeä Ruotsille ja muille Itämeren alueen maille, mutta meidän mielestämme se voisi toimia mallina muillekin alueille ja muille alueellisille strategioille, jotka hyödyttäisivät koko Euroopan unionia. Yhteisiin haasteisiin, kuten saastumiseen ja ympäristötuhoihin, pystytään tarttumaan yhteisesti ja paljon tehokkaammin, kun tehdään rajat ylittävää ja eri alojen välistä yhteistyötä. Voidaan luoda uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja uusia työpaikkoja sekä parantaa liikenneyhteyksiä.

Sen vuoksi on tärkeää, että alueelliset strategiat ovat osa laajempaa eurooppalaista strategiaa. Nyt käsillä oleva ehdotus Itämeren alueen strategiaksi on laadittu sen jälkeen, kun Eurooppa-neuvosto esitti asiaa koskevan pyynnön komissiolle joulukuussa 2007, ja Euroopan parlamentti antoi aloitteelle tukensa päätöslauselmassaan 12. joulukuuta 2007. Toivon mukaan myös Eurooppa-neuvosto antaa strategialle tukensa lokakuun lopussa pidettävässä kokouksessaan.

Strategian tavoitteena on parantaa Itämeren alueen ympäristöä sekä lisätä alueen yhdentymistä ja kilpailukykyä. Strategia kohdistuu erityisesti neljään asiaan: sen tavoitteena on taata ympäristön kannalta kestävä kehitys, lisätä vaurautta, parantaa alueen saavutettavuutta ja houkuttelevuutta sekä taata alueen vakaus ja turvallisuus. Ympäristökysymysten ratkaiseminen on tietenkin yksi tärkeimmistä painopistealueista. Itämeren alueen ympäristöön kohdistuu erittäin vakavia uhkia, jolloin myös taloudellinen kehitys on vaarassa kärsiä. Kyseessä on hyvin herkkä meriympäristö, joka altistuu monenlaisille ympäristövaikutuksille.

Tarvitaan päättäväisiä toimia ja pian. Erityisesti liiallisten ravinteiden aiheuttama rehevöityminen ja leväkukinnat uhkaavat Itämeren ekologista tasapainoa. Samaan aikaan Itämereen vaikuttavat myös maalta peräisin olevat saasteet, vaaralliset aineet sekä ilmastonmuutoksen vaikutukset. Näiden akuuttien ja vakavien ympäristöuhkien vuoksi Itämeren alue on ilman muuta yksi ympäristöpolitiikan painopistealueista, ja toivomme, että asiaa koskevat päätelmät hyväksytään joulukuussa.

Itämeren heikko tila ei kuitenkaan ole alueen haasteista ainoa. Talouskriisi on nostanut ajankohtaiseksi työpaikkoihin ja kasvuun liittyvät kysymykset. Useimmat Itämeren alueen valtiot ovat pieniä ja viennistä riippuvaisia. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on tiivistettävä yhdentymistä koko Itämeren alueen kilpailukykyyn vahvistamiseksi. Tavoitteemme tässä suhteessa ovat selvät. Haluamme sisämarkkinoiden toimivan alueellamme paremmin kuin missään muualla ja haluamme, että uudistettu Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategia pannaan tehokkaasti täytäntöön tässä osassa Eurooppaa.

Meidän on vastattava kriisiin lisäämällä yhteistyötä ja sitoutumista omaan lähialueeseemme. Kansainvälinen kilpailukyky edellyttää rajat ylittävää yhteistyötä maiden ja yritysten kesken tutkimuksessa ja innovaatioissa.

Itämeren alueen strategian tarkoituksena ei ole luoda uusia instituutioita. Sen sijaan pyrimme hyödyntämään jo olemassa olevia välineitä ja politiikan aloja, jotta niitä voidaan yhdessä käyttää strategisesti koordinoitulla ja järkevällä tavalla. Strategia ei myöskään edellytä uusien resurssien kohdistamista alueelle. Se perustuu olemassa oleviin EU:n ohjelmiin ja olemassa oleviin rakenteisiin sekä pyrkimykseen löytää entistä parempia keinoja toiminnan koordinoituihin.

Tavoitettamme ei tietenkään voida saavuttaa yhdessä yössä, mutta pyrkimyksemme ovat kunnianhimoiset. Ansaitsemme puhtaamman Itämeren ja sen ympärille alueen, joka tarjoaa mahdollisuuksia koko EU:n tukemaan, rajat ylittävään kestäväan taloudelliseen kehitykseen. Jos tämä toteutuu, olen vakuuttunut siitä, että se on koko Itämeren alueen eduksi, ja toivon, että siitä voidaan ottaa mallia myös muilla alueilla. Haluan

kiittää komissiota rakentavasta yhteistyöstä asian parissa, sekä tietenkin myös Euroopan parlamenttia, jolta koko aloite oli alun perin lähtöisin ja joka on ollut todellinen kantava voima Itämeren alueen yhteistyössä.

Paweł Samecki, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää parlamenttia siitä, että se on ottanut Itämeren alueen uuden strategian täysistuntonsa esityslistalle.

Tämä lisää strategian näkyvyyttä, mikä onkin todella tarpeen. Tietenkään parlamentin kiinnostus strategiaa kohtaan ei tullut minulle täytenä yllätyksenä. Parlamentin ja etenkin sen Itämeri-työryhmän tekemä pohjatyo oli yhtenä kimmokkeena tällaisen makroaluestrategian käyttöönotolle.

Itämeri-strategia on vaatinut Euroopan komissiolta kokonaan uudenlaista lähestymistapaa, sillä nyt on ensimmäistä kertaa laadittu yhtenäinen strategia joukolle jäsenvaltioita, joilla on edessään samoja haasteita ja myös samankaltaisia mahdollisuuksia. En yritä peitellä sitä tosiasiaa, että valmistelutyö on tuonut mukanaan omia haasteitaan, mutta ne on onnistuttu ratkaisemaan.

Strategian neljä pilaria tarjoavat kattavan kehyksen toimille, joilla pyritään Itämeren alueen kokonaistilanteen parantamiseen. Strategia kattaa ympäristö-, talous-, energia-, liikenne- ja turvallisuuskysymykset ja tarjoaa näin useita politiikan aloja kattavan yhtenäisen toimintamallin, jolla pyritään samalla varmistamaan asianomaisten alojen tiivis vuorovaikutus.

Komissio hyväksyi strategiansa kesäkuussa, ja sen ansiosta neuvostossa on puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla pystytty käymään myönteisiä ja rakentavia keskusteluja, joissa odotetaan päästävän ratkaisuun jo lokakuussa. Nopea eteneminen onkin tärkeää, mikäli haluamme pitää yhtä hyvää vauhtia yllä myös strategian täytäntöönpanovaiheeseen siirryttäessä.

Haluan nimenomaan korostaa tätä, sillä meidän on ymmärrettävä, että kaikki tämä valmistelutyö, jota olemme tehneet strategisen kehyksen luomiseksi ja jota juuri kuvailin, ei merkitse mitään, elleimme ala saada aikaan näkyviä tuloksia alueella. Siitä syystä strategiaan kuuluva toimintasuunnitelma, joka valmistelutyön yhteydessä myös on laadittu, on erityisen tärkeä.

Toimintasuunnitelman täytäntöönpano vaatii aitoa yhteistyötä, sitoutumista ja johtajuutta jäsenvaltioilta ja alueellisilta toimijoilta, jotta tähän vaiheeseen sisältyvät noin 80 erilaista hanketta saadaan toteutettua. Talouden osalta vaikka EU:n talousarviosta ei ole tulossa lisärahoitusta, strategiassa vaaditaan nykyisten varojen koordinoitumpaa käyttöä sekä luovuutta muiden rahoitusmahdollisuuksien, kuten Euroopan investointipankin tai Pohjoismaiden investointipankin rahoituksen, hyödyntämisessä.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan strategian täytäntöönpanoa varten suunnitteilla olevasta hallintojärjestelmästä. Tämä on yksi aihe, josta jäsenvaltioiden kesken on keskusteltu paljon, mutta yleinen näkemys on, että poliittiset suuntaviivat määrittää neuvosto. Koordinoinnin seurannasta ja raportoinnista vastaa komissio, ja toimien täytäntöönpanoa paikan päällä johtavat jäsenvaltiot tai Itämeren alueen järjestöt.

Lisäksi komissiolle ehdotetaan välittäjän roolia mahdollisissa ongelmatilanteissa. Korostaisin kuitenkin, ettei komissiolla ole valtuuksia eikä haluakaan johtaa itse toimintaohjelman toteutusta.

Vastuun on oltava asianomaisilla jäsenvaltioilla ja muilla suoraan paikan päällä mukana olevilla toimijoilla. Se on ainoa keino varmistaa, että strategian omistajuus säilyy jäsenvaltioilla ja muilla asianomaisilla toimijoilla.

Mitkä ovat siis seuraavat siirtomme? Sen jälkeen kun neuvosto ja Eurooppa-neuvosto ovat tehneet päätöksensä, siirrymme strategian täytäntöönpanovaiheeseen. Siinä vaiheessa odotamme koordinoitukokousten summaa potkaisemaan käyntiin toimintasuunnitelmaan sisältyviä kokonaisuuksia ja yksittäisiä hankkeita.

Ensimmäinen virallinen arvio saavutetusta edistyksestä esitellään Puolan puheenjohtajakaudella vuoden 2011 jälkipuoliskolla. Kuitenkin jo ennen sitä järjestetään Itämeri-strategian ensimmäinen vuosifoorumi ensi vuonna. Se tarjoaa osapuolille mahdollisuuden pohtia, miten strategian ensimmäiset kuukaudet ovat sujuneet ja mitä päätelmiä kenties voidaan tehdä jo tässä vaiheessa.

Lopuksi haluan vielä todeta, että odotan jatkossakin tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa kaikissa strategiaan liittyvissä asioissa. Komissio odottaa kovasti, että parlamentti osallistuisi aktiivisesti kaikkiin siihen liittyviin tapahtumiin, kuten vuosifoorumiin. Teidän tukenne on ratkaisevan tärkeää strategian näkyvyyden säilyttämiseksi. Näin saadaan säilytettyä korkean tason poliittinen tuki strategialle ja painostettua jäsenvaltioita ja alueellisia toimijoita samaan aikaan tuloksia.

Tunne Kelam, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmä onnittelee puheenjohtajavaltio Ruotsia sen osoittamasta johtajuudesta Itämeri-strategian täytäntöönpanon aloittamisessa. Tässä strategiassa

näkyä se perustavanlaatuinen muutos, joka tapahtui alueella viisi vuotta sitten. Vuodesta 2004 lähtien Itämeri on ollut EU:n sisämeri. Juuri siitä syystä unioni tarvitsee kattavaa lähestymistapaa, jolla pystytään vastaamaan koordinoitusti sekä mahdollisuuksiin että haasteisiin, joita tämä uusi tilanne tuo mukanaan.

Lisäksi Itämeri-strategia on esimerkki erinomaisesta yhteistyöstä EU:n tärkeimpien toimielinten kesken. Niin kuin ehkä tiedätte – ja niin kuin on jo todettukin – alkusysäyksen kyseiselle strategialle antoi parlamentti, tarkemmin ottaen sen Itämeri-työryhmä Christopher Beazleyn pätevällä johdolla, kolme vuotta sitten. Haluaisin myös ilmaista erityiskiitokseni komission puheenjohtajalle Barrosolle. Hän on osoittanut vuodesta 2007 lähtien ymmärrystä ja tukea, jolla on ollut ratkaiseva merkitys konkreettisen strategian laatimisessa komission viime kesäkuussa antaman tiedonannon pohjalta.

Haluaisin nostaa esiin kolme seikkaa. Ensinnäkin aloitteen tekijöiden tavoitteena oli tehdä Itämeren alueesta yksi EU:n kilpailukykyisimmistä ja nopeimmin kehittyvistä alueista. Edellyttäen, että Itämeri-strategiaa hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla, alueesta voi tulla niin kutsutun Lissabonin ohjelman toteuttamisen menestystarina.

Toiseksi alue tarvitsee juuri nyt enemmän kuin koskaan energian parempaa saatavuutta ja toimitusvarmuutta. EU:n ja jäsenvaltioiden on päästävä sopuun vaihtoehtoisten reittien tarjoamisesta energiatoimituksille. Ennen kaikkea kyse on yhtenäisen energijärjestelmän luomisesta Itämeren ympäristöön.

Viimeiseksi mainitsen vielä Nord Stream -hankkeen, joka on kahdenvälinen ja ensisijaisesti poliittinen kysymys. Se tulisi ratkaista kaikkien Itämeren ympärysvaltioiden laillisia etuja kunnioittaen ja ehdottomasti vasta sen jälkeen, kun Venäjän hallitus on liittynyt Espoon yleissopimukseen.

Constanze Angela Krehl, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, olen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on nostanut Itämeren alueen yhteistyön asialistansa kärkeen. Kiistämätön tosiasia on, että meidän on turvattava energiavaramme sekä autettava ilmaston ja luonnon suojelemisessa. Toisaalta meidän on epäilemättä keskityttävä Itämeren alueen yhteistyöhön taloudellisen kehityksen alalla. Siihen saatte täyden tukemme.

Epäilyksen aiheitakin on. Sanoitte juuri, että lisärahoitusta ei tarvita. Sen mukaan, mitä me puhuimme valiokunnassa, kaikki varat on tarkoitus ottaa nykyisestä koheesiopolitiikasta. Minulle tässä herää kysymys, onko rahoitus tarkoitus ottaa nykyisistä hankkeista, joita rahoitetaan jo nyt koheesiovaroista, vai perustetaanko sitä varten uusia hankkeita. Jos niin on, meidän on syytä kysyä, mitkä jo hyväksytyistä koheesiopolitiikan hankkeista menettävät rahoituksensa.

Se on hyvin tärkeä näkökohta, koska tiedän jo nyt, että kaupunkien, paikallisviranomaisten ja alueiden edustajat tulevat kysymään minulta, mitä niiden pitäisi tehdä päästäkseen mukaan Itämeri-strategiaan. Mistä saadaan varat tämän tyyppisen hankkeen toteuttamiseen? Jos emme pysty antamaan heille kunnan vastauksia emmekä kertomaan, miten yhteistyö on tarkoitus järjestää käytännössä, kansalaisten kiinnostus Itämeren alueen yhteistyötä kohtaan lopahtaa todennäköisesti pian. Se ei suinkaan ole tavoitteemme, joten meidän on ryhdyttävä hyvin intensiivisesti pohtimaan, miten yhteistyö järjestetään.

Siksi pyytäisinkin – ja toivon arvoisan komission jäsenen ottavan pyyntöni huomioon – että sen lisäksi, että neuvosto ja komissio ovat mukana Itämeri-strategiassa, myös parlamentti osallistuisi täysipainoisesti tähän yhteistyöhön ja strategian täytäntöönpanoon, koska haluaisimme myös muiden alueiden voivan hyötyä siitä samaan tapaan kuin Mustanmeren politiikasta tai Tonavan rantavaltioiden keskinäisestä yhteistyöstä. Se olisi meille hyvin tärkeää.

Anneli Jäätteenmäki, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, ryhmäni on erittäin tyytyväinen, että komissio on laatinut ensimmäisen EU:n Itämeri-strategiapaperin. Tämä on myös tämän alueen ensimmäinen tällainen strategiapaperi ja tällä toivotaan vauhditusta etenkin rehevöityneen Itämeren puhdistamiseen. Alueen ongelmat ratkaistaan parhaiten Itämeren alueen ihmisten, valtioiden, yhdistysten ja yritysten yhteistyöllä. Erityisen iloinen ryhmäni on siitä, että Ruotsi on nostanut esille ihmiskaupan ja rikollisuuden vastaisen toiminnan. Haluan erityisesti kiittää Cecilia Malmströmiä tästä, koska luulen, että tässä on myös hänen kynänjälkeään. Tämä on tärkeä asia, ja on aika kummallista, että vuonna 2009 meidän täytyy puhua siitä, että Itämeren alueella on ihmiskauppaa. Nyt tarvitaan Itämeren alueen toimintasuunnitelma ihmiskaupan lopettamiseksi.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on erinomaista, että komissio on laatinut ehdotuksen Itämeri-strategiaksi ja Ruotsi ottanut sen työlistalleen. Toivon, että Ruotsi saa meriympäristön suojeluun lisää konkreettisuutta ennen muuta maatalouden ja laivaliikenteen osalta.

Itämerihän on yksi maailman saastuneimmista meristä ja suurin ympäristöongelma on rehevöityminen. Sen suurin aiheuttaja on maatalous, toisin sanoen EU-maiden pelloilta valuvat typpi ja fosfori. Ne vievät merenpohjasta hapen ja pinnalla ruokkivat myrkyllisiä leviä. Se, puhdistetaanko Itämeri, on paljolti EU:n käsissä. Komissio tunnustaa strategiassaan tämän, mutta toimenpide-ehdotukset jäävät epämääräisiksi. Melkein ainoa täsmällinen toimi on fosfaattien kieltäminen pesuaineissa. Se on tarpeen, mutta tarvitsemme kipeästi myös maatalouteen uusia sääntöjä, jotta tuotamme ruokaa tukahduttamatta samalla Itämerta.

Marek Gróbarczyk, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa, että EU:n Itämeri-strategiaa koskevista suuntaviivoista tavoitteeksi asetettiin kattavan ohjelman luominen tämän Euroopan osan kehittämiseksi muun muassa vakiinnuttamalla käyttöön mahdollisimman luonnolliset ja lyhyet kuljetusreitit ”vanhan” ja ”uuden” Euroopan maiden välisten kehityserojen tasaamiseksi. Siksi olen hämmästynyt komission ja neuvoston ehdotuksesta muuttaa Keski-Euroopan reittiä koskevaa yleissuunnitelmaa.

Taloudellisin yhteys Adrianmeren ja Itämeren välillä on Oder-joen vartta kulkeva Keski-Euroopan reitti, joka päättyy Szczecin-Ćwinoujście satamaan. Ehdotan selkeää sopimusta strategian palauttamisesta alkuperäiseen muotoonsa, jossa mainitaan Keski-Euroopan reitti ja jossa Euroopan kehittämissuunnitelmista ei ole poistettu sellaisia tärkeitä satamia kuin Szczecin-Ćwinoujście, joka kärsii jo nyt Euroopan komission päätöksestä, jolla tehdään loppu sen laivanrakennusteollisuudesta.

Rolandas Paksas, *EFD-ryhmän puolesta*. – (LT) Tasan 2564 tunnin kuluttua sulkeutuu Liettuassa sijaitsevan Ignalinan ydinvoimalan reaktori – Liettuan viimeinen riippumaton energialähde. Euroopan unioni on jo investoinut 200 miljoonaa euroa tämän voimalan turvallisuuteen. Jos se poistetaan käytöstä nyt, EU:n jäsenvaltiot joutuvat maksamaan vielä 800 miljoonaa euroa lisää. Juridiselta kannalta EU on kenties oikeassa; jokaisen maan on noudatettava antamia sitoumuksia. Mutta onko se tosiaan oikein? Onko se oikein Liettuan ja muiden maiden kansalaisia kohtaan? Minun mielestäni ei. Reaktorin käytöstä poistamiseen tarvittavat varat on otettava talouskriisin koettelemilta ihmisiltä. Onko järkevää tai oikein Eurooppaa koettelevan kriisin aikana, kun Liettuan BKT on laskenut 22 prosentilla, kun työttömyys on noussut 15 prosenttiin ja talvi on tulossa, sulkea ydinvoimala, joka on turvallinen – toistan, turvallinen. Ei ole, se on väärin. Liittua täyttää liittymissopimuksen ehdot lupauksensa mukaisesti, mutta tämä on siltä valtava uhraus. Tämän uhruksen seurauksena Liettuan on huomattavasti vaikeampi selättää talouskriisi. Maan työttömyys kasvaa entisestään ja köyhyys lisääntyy.

Hyvät kollegat, sanokaahan, tarvitseeko Eurooppa tällaisia uhrauksia? Eikö meillä ole nykyään parempaakin käyttöä 800 miljoonalle eurolle? Jokaisen kuulijan omaantuntoon, taloudelliseen päättelykykyyn ja maalaisjärkeen vedoten pyydän, että strategiaan, josta tänään keskustelemme, lisätään maininta siitä, että Ignalinan ydinvoimala pidetään käytössä vuoteen 2012 eli turvallisen käyttöikänsä loppuun asti. Toivon, että hyväksymällä puhemies Buzekin esittämän energia-alan poliittisen ohjelman, johon sisältyy energialähteiden hajauttaminen ja ydinvoiman kehittäminen jäsenvaltioissa, Euroopan parlamentti ottaa tarvittavat käytännön askeleet. Hyvät kuulijat, reaktorin sulkemiseen on aikaa enää 2 563 tuntia ja 58 minuuttia.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, teoriassa tällaiset alueellista, rajat ylittävää yhteistyötä edistävät hankkeet ovat tervetulleita ja järkeviä. Strategioissa on kuitenkin usein se huono puoli, että vaikka tavoitteita asetetaan ja jopa saavutetaan, kestävyysnäkökohdat sivuutetaan jopa täytäntöönpanovaiheessa. Kestävyys olisikin otettava huomioon heti suunnitteluvaiheesta lähtien.

Näin ollen on tärkeää, että kun tätä Itämeren alueen yhdenmuettyä strategiaa – tärkeää ja mallikelpoista EU:n hanketta – pannaan täytäntöön, alueet ja organisaatiot verkostoituvat yhteistyöhön, sillä nämä organisaatiot tietävät parhaiten, mikä niille on tärkeää eri aloilla, esimerkiksi luonnon, sosiaalisten rakenteiden tai infrastruktuurin alalla; ne tietävät parhaiten, mitä pitää tehdä. Kyseessä on alue, jolla asuu 100 miljoonaa asukasta ja jonka investointimäärärahat ovat 50 miljardia euroa. Meidän on edettävä hyvin varovasti, jos haluamme tämän pilottihankkeen onnistuvan. Tämä pilottihanke on, kuten jo mainittiin, hyvin tärkeä myös muiden, esimerkiksi Tonavan varrella toteutettavien hankkeiden kannalta ja tärkeä Tonavan rantavaltioille Keski- ja Kaakkois-Euroopassa.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Makroalueella tarvitaan koordinoitua kestävän kehityksen politiikkaa. Näin Euroopan parlamentti, ja sittemmin myös neuvosto, katsoivat vuonna 2007, jolloin suositeltiin, että Euroopan komissio laatisi Itämeren alueen strategian ja toimintasuunnitelman. Tässä yhteydessä haluaisin korostaa tuolloisen komission jäsenen, Danuta Hübnerin, roolia strategian laatimisessa. Samaa politiikkaa jatkaa nyt komission jäsen Samecki, jolle haluan myös esittää lämpimät onnitteluni.

Strategialla vastataan edellä mainittuihin keskeisiin haasteisiin, kuten vaurauden lisäämiseen alueella, jolla innovoinnin ja yrittäjyyden kehittäminen on ollut vähäistä, tai siihen, että Itämeri ei ole tunnustettu yhteiseksi voimavaraksi kestävämpään ympäristön luomisessa, tai alueen turvallisuuteen, myös energiavarmuuteen, jota varten tarvitaan uuden sukupolven laitoksia ja yhteyksiä. Sama koskee kansalaisten turvallisuutta ja alueen saavutettavuutta, jotka ovat parantuneet Euroopan laajuisen viestintäyhteyksien ansiosta.

Haluaisin korostaa, että tässä on ollut valtavan suuri rooli myös niillä mielipidevaikuttajilla, joita kuultiin strategian laatimisen yhteydessä, etenkin kansalaisjärjestöillä, paikallis- ja aluehallinnon viranomaisilla, kansallisilla hallituksilla ja Itämeri-organisaatioilla. Näiden organisaatioiden aktiivisesta osallistumisesta pitäisi olla suurta hyötyä strategioiden toteuttamisessa.

Itämeri-strategia on hyvä esimerkki siitä, miten yhteisön politiikan välineitä voidaan käyttää poliittisen tahdon toteuttamiseen Euroopan unionin laajalla makroalueella.

Arvoisa komission jäsen, haluan ottaa esille neljä seikkaa. Ensinnäkin minusta on tärkeää keskittyä hallinnoimaan Itämeri-strategiaa sillä tavoin, ettei kiinnostus sitä kohtaan häviä sen paremmin paikallistasolla kuin hallitusten tai Euroopan unioninkaan tasolla. Meidän olisi myös keskityttävä varmistamaan asianmukainen rahoitus itse strategian täytäntöönpanoa ja toimintaa varten; tätä varten on jo sovittu talousarvion muuttamisesta. Toiseksi makroalueella on alettava toteuttaa täysimääräisesti sisämarkkinaperiaatteita siten, että otetaan samalla huomioon paikallis- ja aluetason kokemus ja sitoutuminen. Kaksi viimeistä seikkaa, jotka haluan mainita, ovat toimielinten tuki strategian piiriin kuuluvien yritysten rahoittamiseen sekä hyvien suhteiden ylläpitäminen kumppaneihimme alueella, muun muassa Venäjään, Norjaan ja Valko-Venäjään.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on upeaa, että komissio sekä erityisesti puheenjohtajavaltio Ruotsi ovat ryhtyneet kehittämään parlamentin ideoita ja tavoitteita tällä herkällä alueella.

Me kaikki olemme tietoisia Itämeren ympäristöongelmista ja alueen taloudellisista vaikeuksista. Tällä parlamentilla on kuitenkin kunnianhimoa, ja luulen, että parlamentti todella haluaa osallistua. Yksi keino, jonka jätitte mainitsematta, olisi se, että aiheesta raportoitaisiin säännöllisesti parlamentille, jolloin voisimme käydä tämänpäiväisen kaltaisia keskusteluja, joissa seuraisimme asioiden edistymistä.

Minulla on parlamentin puhemiehenä ilo saada osallistua perjantaina järjestettävään konferenssiin. Luulen, että rahoitukseen liittyy vielä joitakin ratkaisemattomia kysymyksiä, ennen kuin voidaan olla varmoja siitä, että strategia todella tuottaa ansaitsemiaan tuloksia.

Makroalueellinen talousstrategia voisi olla oikea ratkaisu muullakin tavoin ja muuallakin Euroopassa. Toivotaan, että tämä toimii hyvin.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että ympäristöasiat ovat uuden Itämeren alueen strategian tärkein painopistealue. Itämeri kärsii kahdesta isosta ja akuutista ympäristöongelmasta. Toisen niistä – rehevöitymisen – jäsen Hassi jo mainitsikin. Toinen ongelma on liikakalastus. Tutkijat ovat tästä täysin yksimielisiä. Suhteellisen tuoreet tiedot osoittavat, että huippupetojen, kuten turskan, vähyys on pahentanut leväkukintaa entisestään. Itämeri tarvitsee terveen ekosysteemin. Siksi olisi hyvä, jos uuden Itämeri-strategian puitteissa voitaisiin perustaa nopeasti toteutettava pilottihanke, joka käsittelee Itämeren alueen alueellista kalastuksenhoitoa. Tarvitsimme myös turskan dumpkauksen kiellon, joka tulisi voimaan välittömästi. Tällä hetkellä suuria määriä Itämereen vasta nousutta nuorta turskaa dumpataan takaisin mereen. Vetoan puheenjohtajavaltio Ruotsiin, jotta se tarttuisi haasteeseen ja tekisi jotain tälle ongelmalle.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edellisessä parlamentissa oli jo sovittu, että Itämeren alue olisi sopiva kohde pilottihankkeelle, jonka tavoitteena olisi makroaluetta koskevan EU-strategian täytäntöönpano. Tällä strategialla pyritään nimenomaan yhteisön lainsäädännön soveltamiseen entistä johdonmukaisemmin sekä EU:n varojen tehokkaampaan käyttöön, ja näin ollen minusta olisi asianmukaista, ettei se vaatisi uusien lakien tai instituutioiden käyttöönottoa eikä olisi riippuvainen mistään tietyn tyyppisestä rahoituksesta.

Näkisin säästöjä syntyvän paikallisten ja alueellisten elinten yhdistämisestä. Itämeri-strategian käytännön toteutuksessa on ehdottoman tärkeää, että hallinnon eri tasoilla toimivien elinten vastuut järjestetään uudestaan siten, ettei eri elinten ja organisaatioiden toimien kesken tule päällekkäisyyksiä. Olisi hyvä, jos tulevasta koheesiopolitiikasta käytävissä keskusteluissa voitaisiin samalla selvittää, miten eri makroalueelliset

strategiat ja EU:n yleinen aluepolitiikka toimivat jatkossa rinnakkain. Olisi myös hyvä selvittää, miten Itämeri-strategia vaikuttaa alueellisen koheesiopolitiikan toteuttamissuunnitelmiin.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, parhaillaan käydään keskustelua 1 200 kilometriä pitkästä kaasuputkesta, joka on tarkoitus vetää Viipurista, Venäjältä, Saksan Greifswaldiin läpi ekologisesti herkän sisämeren, jossa merenpohjan syvyys vaihtelee, ja läpi alueen, jolta löytyy jatkuvasti kahden maailmansodan aikaisia räjähtämättömiä miinoja sekä paperiteollisuuden myrkyllisiä kemikaaleja. Noin 100 miljoonaa euroa on käytetty ympäristöanalyysiin, jonka suorittaa juuri se samainen yhtiö, Nord Stream, jonka on määrä vetää putki – Gerhard Schröderin ja Vladimir Putinin välisen kaasuntoimitussopimuksen mukaisesti. En aio edes mainita kaikkia niitä turvallisuuskysymyksiä, joita liittyy Venäjän vaikutusvallan merkittävään lisääntymiseen Itämerellä, vaan pitäydyn nyt vain putken mukanaan tuomissa ympäristökysymyksissä. Valitettavasti Suomi on jo hyväksynyt hankkeen, mutta sekä Timo Soinin puolesta että omasta puolestani haluaisin kysyä, missä ovat ne hanketta koskevat tiedot, joita kaikkien Itämeren maiden kansalaiset tarvitsevat ennen rakennustöiden aloittamista.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Itämeren alueen strategian laatiminen on parlamentilta merkittävä saavutus, jossa Itämeri-työryhmän jäsenillä on ollut keskeinen rooli. Tämä strategia on verrattavissa Välimeri-strategiaan, joka oli aikoinaan edistämässä unionin eteläisten alueiden nopeaa kasvua. Se on hyvä väline Itämeren alueen ja sen myötä koko Euroopan unionin kehittämiseen. Mitä painopistealueisiin tulee, haluaisin ensimmäisenä mainita Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan kehittämisen, mihin sisältyvät myös Baltian maiden kilpailukykyiset energiamarkkinat. Siihen sisältyy sekä energian toimitusvarmuuteen ja energiatehokkuuteen liittyviä näkökohtia että luonnollisesti myös uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen.

Latvia, Liettua ja Viro on liitettävä yhteiseen alueelliseen energiaverkkoon, jossa on mukana myös Nordel. Toinen asia, jota haluamme painottaa, on infrastruktuurin kehittäminen entisestään. Joidenkin Itämeren alueen maiden tiedot ovat varsin huonossa kunnossa, mikä johtuu sekä ilmasto-olosuhteista että joskus myös tehottomista toimintatavoista. Siirtokäytävien ja viestintäverkkojen kehittäminen piristää liiketoimintaa ja luo uusia työpaikkoja. Jotta voidaan ylipäättään puhua tehokkaasta taloudellisesta kehityksestä ja ympäristönsuojelusta, kolmas keskeinen tavoite on innovatiivinen talous, mikä tarkoittaa käytännössä tasapainoista ja tietoon perustuvaa kasvua. Strategian toteuttamiseen tarvitaan väistämättä lisärahoitusta, ja se on ehdottomasti saatava Euroopan unionin seuraavasta rahoituskehystä.

Meidän on nyt hyödynnettävä sekä energiaohjelman 5 miljardia euroa että globalisaatorahastoa ja muita rahoitusvälineitä. Strategiaa varten tarvitaan myös tehokas täytäntöönpano- ja valvontamekanismi. Sen on oltava yksinkertainen, avoin ja vailla turhaa byrokratiaa. Strategian käyttöönottoa koskevat säännölliset arvioinnit sekä väliraportit ovat myös välttämättömiä. Ensimmäinen olisi laadittava jo vuonna 2010. Minusta on hienoa, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on ryhtynyt aktiivisesti edistämään strategian käyttöönottoa. Toivon, että voisimme toimia tehokkaasti ja joustavasti tämän toimintasuunnitelman toteuttamisessa.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, viisi vuotta sitten Itämerestä tuli Euroopan unionin sisämeri. Tänä keskustelemme strategialuonnoksesta, joka perustuu Euroopan parlamentin alullepanemaan hankkeeseen ja jonka avulla meillä on mahdollisuus vapauttaa kyseisen alueen piilevät voimavarat. Komissio ei kuitenkaan ole hyväksynyt kaikkia parlamentin suosituksia. Merkittävin puute on se, että komissio hylkäsi parlamentin ehdotuksen erillisen budjettikohdan perustamisesta Itämeren aluetta varten. Komissio vakuuttaa, että rahoitus saadaan olemassa olevista välineistä, ensisijaisesti rakennerahastoista. Minä kuitenkin pelkään, että ilman erikseen tähän tarkoitukseen varattua rahoitusta tavoitteita ei ole mahdollista saavuttaa.

Strategian laatijat mainitsevat tarpeen tiivistää yhteistyötä Venäjän kanssa. Tässä yhteydessä emme kuitenkaan saa unohtaa tällä hetkellä suurinta Itämereen kohdistuvaa uhkaa, nimittäin Nord Stream -kaasuputken rakentamista. Viime vuonna Euroopan parlamentti otti asiaan kielteisen kannan. Toivon, että uusi komissio muistaa myös tuon päätöslauselman ja panee toimeen strategiaan liittyvän toimintasuunnitelman.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä on kyseessä todellakin ainutlaatuinen eurooppalainen aluepolitiikan aloite ja edelläkävijähanke. Innovaatioihin perustuva vauraus, ympäristö, liikenne- ja energiayhteyksien parantaminen sekä turvallisuus ovat ne neljä keskeistä aluetta, joihin strategian valmistelutyö on keskittynyt. Työssä ovat olleet mukana kaikki kolme EU:n toimielintä – parlamentti, komissio ja neuvosto – mutta myös kansalliset hallitukset, alue- ja paikallisviranomaiset, liikemaailma ja tiedeyhteisö sekä valtioista riippumattomat järjestöt. Strategian valmisteluprosessi on synnyttänyt aitoa kumppanuutta eri toimijoiden kesken.

Yhä useammin on niin, että kehitystarpeet eivät tunne hallinnollisia tai poliittisia rajoja. Tämän strategian avulla on mahdollista korvata usein hyvin pirstoutuneet ja hajanaiset toimet aidolla sitoutumisella yhteiseen kehitykseen ja yhteisiin mahdollisuuksiin.

Euroopan parlamentin aluekehitysvaliokunta, joka vastaa hankkeen käsittelystä parlamentissa, tulee painottamaan tätä työssään. Pidämme 6. lokakuuta neuvottelun komission ja neuvoston kanssa, ja valiokunta-aloitteinen mietintö on tarkoitus laatia lähikuukausina. Seuraamme myös jatkuvasti strategian täytäntöönpanoa, ja luotan siihen, että tämä toiminnallinen strategia vahvistaa unionin mahdollisuuksia rakentaa vihreitä, nykyaikaisia ja kilpailukykyisiä talouksia.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni heräsi aika myöhään Itämereen, jonka rannoilla asuu 100 miljoonaa ihmistä plus Venäjä, joka on tärkeä. Tällä strategialla on vahva ympäristöulottuvuus, ja tämä on aivan oikein, sillä Itämeren ympäristöongelmat ovat todella valtavat: rehevöityminen, biodiversiteetin kuihtuminen, Pietarin jätevedet, Kaliningradin ongelmat ja niin edelleen. Täällä on puhuttu siitä, että tämä muuttaa myös Euroopan unionin koheesiopolitiikkaa, ja tämä on minusta aika tärkeä asia, ja toivon, että siitä puhutaan täällä enemmän. Ministeri Malmström kertoo, millä tavalla se muuttuu, koska koheesiopolitiikan muuttumisesta seuraa esimerkiksi se vaara, että kun puhutaan Tonava-strategiasta, Mustan meren strategiasta, niin silloin osa Eurooppaa, muun muassa pohjoiset alueet jäävät ottamatta huomioon, ja itse asiassa arktisilla alueilla on tällä hetkellä käynnissä maailman nopearytmisin muutos ja tämä on tärkeää havaita.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, Itämeri alueena on erityislaatuinen monellakin tapaa, ja sen takia olen erittäin tyytyväinen, että Ruotsi puheenjohtajavaltiona on nostanut tämän strategian yhdeksi puheenjohtajakautensa painopisteeksi. On tärkeää, että saamme vietyä strategiaa eteenpäin ja sitä kautta myös täytäntöön. Sen lisäksi, että Itämeri-kysymykseen liittyy todellakin vahva ympäristöllinen ulottuvuus, näen sillä myös vahvan aluepoliittisen vaikutuksen. Niin ikään Ruotsi on puheenjohtajakaudellaan linkittänyt nämä aluepoliittiset kysymykset vahvasti osaksi tätä Itämeri-strategiaa. Strategia on pääosin mielletty rannikkovaltioita ja niiden rannikkoalueita koskevaksi paperiksi, mutta sillä todellakin on vahva alueellinen ulottuvuus. Se, kuinka saamme tähän strategiaan linkitettyä ympäristötekniikan osaamisen, sisävesiä koskevat kysymykset sekä sen liikennepoliittikkaa koskevan varsin suuren vaikutuksen, heijastuu voimakkaasti myös sisämaahan. Itämeri-strategia tulee siis saada osaksi yhteistä eurooppalaista agenda. Toivon parlamentilta vahvaa tukea siinä, ettei strategia jää korulauseeksi, vaan että saamme aikaan myös konkretiaa.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, latvialaisena parlamentin jäsenenä pidän myönteisenä sitä, että ensimmäinen makroaluestrategia kohdistuu nimenomaan Itämeren alueeseen. Minusta tässä on kuitenkin unohdettu useita yhteisön tavoitteita, esimerkiksi sosiaalisen suojelun korkea taso. Talouskriisi on koetellut pahoin joitakin alueen jäsenvaltioita, muun muassa Latviaa. Maamme rahoitusala on sidoksissa Skandinavian maihin. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä ilmenevät ongelmat synnyttävät ongelmia myös siellä, joten kyseessä ei ole kansallinen asia.

Latvia sai hiljattain komissiolta keskipitkän ajan rahoitustukea maksutaseensa parantamiseen. Valitettavasti tukeen ei ole liitetty mitään sosiaalisia ehtoja. Seuraus on se, että hallitus alentaa eläkkeitä ja etuuksia, ja komissio sallii sen.

Toisena huolenaiheenani ovat perusoikeudet. Valtiottomien henkilöiden suuri määrä ja vähemmistöjen suojelu ovat edelleen ajankohtaisia aiheita kahdessa alueen jäsenvaltiossa: Latviassa ja Virossa. Minusta strategian pitäisi olla kunnianhimoisempi ja pyrkiä täyttämään kaikki Euroopan unionin tavoitteet.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota ja Ruotsin hallitusta erittäin aktiivisesta roolista ja näen, että Itämeri-strategia on hyvä ja tärkeä, mutta ilman kunnon rahoitusta hanke ei onnistu. Siinä tapauksessa tämä kaikki loppuu sen jälkeen kun strategia on hyväksytty. Parlamentissa on monta vuotta mietitty, miten rahoitus järjestetään, ja viime vuonna parlamentti yksimielisesti hyväksyi talousarvioon oman kohdan Itämeri-strategialle. Se on se keino, se instrumentti, jonne voidaan sijoittaa niitä lukemattomia projekteja, joita Itämeri-strategian toteuttaminen nyt vaatii. Tiedän, että budjettivaliokunnassa on nyt tehty ehdotuksia siitä, että kohtaan laitetaan jonkun verran rahaa, ja toivon, että myös neuvosto ja komissio voivat tukea tätä, koska muuten hanke ei todellakaan onnistu. Toinen asia, jota tarvitsemme, jos haluamme Itämeren ympäristönä pelastaa, on että meidän pitää sitouttaa Venäjä vahvasti tähän mukaan. Minusta on ollut käsittämätöntä, että jotkut ovat olleet valmiita hyväksymään kaasuputken Itämerelle ilman, että Venäjä veloitetaan edes sitoutumaan Espoon sopimuksen päätelmiin. Se on vähintäänkin, mitä meidän täytyy tehdä.

Victor Boştinaru (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on hyvä ajatus, että Mustanmeren alueen strategia toimii makroalueellisten strategioiden pilottihankkeena.

Tämäkaltaiset aloitteet mahdollistavat EU:n politiikan välineiden koordinoinnin, mikä puolestaan edesauttaa alueiden yhdenmukaista, vakaata ja kestävä kehitystä.

Viime neuvoston kokouksessa todettiin, että Mustanmeren alueen strategia laadittaisiin vuoden 2009 loppuun mennessä. Kyseessä on hyvin tärkeä aloite, sillä se voi tuoda yhdenmukaista kehitystä ja vaurautta alueelle, joka on Mustanmeren alueeseen verrattuna paljon monimuotoisempi toimijoiltaan ja tärkeä niin turvallisuuden, vakauden, energian kuin ympäristönkin puolesta.

Kysyisinkin puheenjohtajavaltio Ruotsilta, milloin tällainen Mustanmeren alueen strategia laaditaan, milloin siitä tiedotetaan parlamentille ja milloin parlamentti otetaan mukaan sen valmisteluun.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen Samecki, Mecklenburg-Etu-Pommerin alueelta parlamenttiin valittuna uutena jäsenenä kannatan kovasti Itämeri-strategian ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman kehittämistä. Komission jäsen mainitsi äsken edelläkävijähankkeet, joita on yhteensä 80.

Yhteisenä tavoitteenamme on tietenkin taloutemme kilpailukyvyyn parantaminen Itämeren alueella ottaen erityisesti huomioon pk-yritysten tukemisen ja yhteisen energiapolitiikan, jossa hyödynnetään myös uusiutuvia energialähteitä. Siihen liittyy myös kysymys siitä, miten suhtaudumme offshore-laitoksiin Itämerellä. Keskeinen rooli tässä on veden säilyttämisellä puhtaana, koska se on elinehtomme ja tärkeä luonnonvara sekä kalastusta että matkailua ajatellen. Siksi olisi tuettava vedenpuhdistuslaitoksiin suunnattavia investointeja.

Olisi sovittava kaikkien Itämeren alueen jäsenvaltioiden yhteisestä suunnitteluohjelmasta, sillä meidän olisi ratkaistava seuraavat kysymykset: Mihin liikenneväylät on tarkoitus sijoittaa jatkossa? Minne offshore-laitoksia rakennetaan? Miten meriturvallisuudesta huolehditaan? Siksi meidän olisi myös tehtävä selväksi, mihin Nord Streamin energiantoimitusreitit ja sähkönjakelureitit sijoitetaan, sekä monia muita asioita.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia jäseniä laajasta tuesta, jota olemme saaneet Itämeri-strategian parissa tekemällemme työlle. Onkin aivan luonnollista, että saamme tukea Euroopan parlamentilta, koska koko ajatus strategian laatimisesta Itämeren aluetta varten oli teiltä lähtöisin, ja olen tyytyväinen siitä, että aiotte myös varmistaa, että strategia toteutuu. Se voi menestyä ja tulla todeksi pelkän sanahelinän sijaan vain, jos kaikki jäsenvaltiot aidosti sitoutuvat siihen ja kantavat vastuunsa sen toteuttamisesta.

Menestys voidaan taata tekemällä työtä hankkeiden eteen, asettamalla selkeät aikataulut hankkeiden toteuttamiselle ja tekemällä säännöllisiä tarkastuksia. Olen varma siitä, että komission tavoin myös parlamentti jatkaa meihin kohdistuvaa painostusta varmistaakseen, että kaikki tämä toteutuu.

Tällä alueella asuu sata miljoonaa ihmistä. Itämerellä kulkee joka hetki 2 000 alusta. On selvää, että haasteet ovat valtavia. Valmisteluprosessi on ollut laaja, ja haluankin kiittää komissiota – ensin Danuta Hübneriä ja sittemmin Paweł Sameckia – tärkeästä panoksesta. Olemme saaneet runsaasti tukea tavoitteidemme saavuttamiseen niin kansalaisyhteiskunnalta kuin Itämeren rannikkokaupungeiltakin.

Muutamat jäsenet, Krehl ja Itälä, ottivat esiin rahoituskysymyksen. Ei ole tarkoitus, että strategiaan kohdennetaan uusia varoja. Alueella on kuitenkin runsaasti resursseja, joita voimme käyttää. Nykyisessä budjettikehyksessä alueelle on varattu 55 miljoonaa euroa. Tiedämme myös, että rahoitusta on lisäksi odotettavissa kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, kuten Euroopan investointipankilta, joka on osoittanut suurta kiinnostusta Itämeren aluetta kohtaan. Tavoitteena on pitää hallintokustannukset mahdollisimman pieninä ja tehdä yhteistyötä niiden tahojen kanssa, jotka vastaavat edelläkävijähankkeista paikallisella ja kansallisella tasolla.

Yksi edelläkävijähankkeista käsittelee ihmiskauppaa, jonka jäsen Jäätteenmäki mainitsi puheenvuorossaan. Hankkeessa pyritään vahvistamaan alueen tulli- ja poliisiviranomaisten koulutusta, jotta he pystyisivät paremmin tunnistamaan ihmiskaupan ja puuttumaan siihen. Jäsenet Hassi ja Lövin mainitsivat meriympäristön, maatalouden ja kalastuksen. Niihin liittyviä hankkeita on paljon, ja haluaisin mielelläni nähdä niitä vielä lisää. Katson myös, että strategian avulla voisimme saada paremman yleiskuvan EU:n toteuttamista ympäristöalan toimista sekä maatalous- ja kalastuspolitiikasta ja samalla varmistaa, että niillä on samansuuntaiset päämäärät.

Itämeren alueella on myös muita kumppanuuksia. Yksi niistä on laaja ja jatkuvasti laajentuva energia-alan kumppanuus, jossa tavoitteenamme on yhdistää alueen energiainfrastruktuuri, vähentää riippuvuutta sekä parantaa tehokkuutta. Selvää on, että unioni jatkaa työtään tällä alalla. Ignalinan voimalalla ei ole mitään tekemistä Itämeri-strategian kanssa. Kyseessä on vanha päätös, joka on perua Liettuan liittymisneuvottelujen ajoilta. Myöskään Nord Stream -kaasuputkella ei ole mitään tekemistä tämän asian kanssa. Tietenkin se liittyy Itämereen, mutta ei kuulu strategiaan. Kyseessä on kaupallinen hanke, joka on tutkittu voimassa olevien kansainvälisten ympäristösopimusten ja soveltuvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Itämeri-strategia on EU:n sisäinen strategia. Siitä tulee sellainen kuin me siitä teemme. On kuitenkin tärkeää, että myös kolmannet maat otetaan mukaan, niin kuin muutamat jäsenet totesivatkin. Olemme huolehtineet siitä, että pidämme yhteyttä muun muassa Venäjään ja Norjaan ja kerromme niille strategian puitteissa tehtävästä työstä sekä kutsumme ne mukaan hankkeisiin, joissa meillä on yhteisiä etuja.

Odotamme huomenna ja perjantaina järjestettävää konferenssia ja olemme tyytyväisiä siitä, että varapuhemies Wallis on tulossa Tukholmaan. Konferenssissa on tarkoitus keskustella Itämeren alueen strategiasta, ja toivomme asianomaisten maiden sitoutuvan tavoitteidemme toteuttamiseen samoin kuin keskusteluun makroalueista yleensäkin. Tässä yhteydessä on jo mainittukin Tonavan alue ja Mustanmeren alue. Tehtävää on paljon, ja aihe on innostava. Toivottavasti etenemme keskusteluissa, vaikka varsinaisista aikatauluista onkin vielä liian aikaista sanoa mitään. Haluan vielä kerran kiittää parlamenttia sen voimakkaasta tuesta Itämeri-strategialle, ja jään odottamaan tulevia keskusteluja jäsenten kanssa tästä aiheesta.

Paweł Samecki, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää parlamentin jäseniä strategiaa koskevista kommentteista ja huomioista. Sitoutumisenne osoittaa, että strategia tulee herättämään kiinnostusta myös tulevana vuosina, mikä on hyvä asia.

En pysty vastaamaan kaikkiin keskustelussa ja kirjallisissa lausumissa esiin tulleisiin kommentteihin ja asioihin. Keskityn ainoastaan kolmeen laajempaan asiakokonaisuuteen. Ensinnäkin muotoon. Haluan muistuttaa, että strategia on suunniteltu jäsenvaltioiden tavoitteiden ja halujen mukaisesti. Komissio ei puuttunut painopistealueiden valintaan. Komissio ei muotoillut strategian painopistealueita, joten joidenkin tiettyjen hankkeiden mukaan ottaminen tai painopistealueiden muuttaminen on tietenkin vielä mahdollista. Siitä on kuitenkin sovittava myöhemmin strategian täytäntöönpanoon liittyvän työn yhteydessä.

Haluan myös vakuuttaa teille, että strategia on eräänlainen elävä organismi, ja siihen voidaan tehdä myöhemmin monenlaisia muutoksia, mikäli jäsenvaltiot ja sidosryhmät niin haluavat.

Toinen asiakokonaisuus: strategian hallinnointi. Tässä haluaisin korostaa, että eri tehtävät on erotettava selkeästi toisistaan; tarvitaan selkeää työn ja vastuiden jakoa. Minusta me emme saa pettää itseämme. Jäsenvaltioiden, komission ja muiden hallintoon osallistuvien organisaatioiden vastuut on erotettava toisistaan.

Tähän haluaisin lisätä vielä, että haluamme saada paikallishallinnon mukaan strategian täytäntöönpanoon, ja samoin kolmannet maat, niin kuin ministeri Malmström jo mainitsikin.

Tietenkin täytäntöönpanon edistymisestä on tarkoitus raportoida parlamentille.

Viimeinen kysymys, jonka otan esille, on rahoitus. Useat jäsenet mainitsivat, että uusille hankkeille olisi löydettävä lisärahoitusta. Haluan kuitenkin muistuttaa, että heti strategian laatimisen alkuvaiheessa tehtiin periaatepäätös siitä, ettei uutta lisärahoitusta tarvita.

Tällä hetkellä meillä on kutakuinkin kolme vaihtoehtoa. Voimme säännellä olemassa olevien EU:n varojen käyttöä esimerkiksi muuttamalla uusien hankkeiden valintakriteerejä. Toinen mahdollisuus on turvautua muihin rahoituslähteisiin, kuten kansainvälisiin rahoituslaitoksiin, ja viimeisenä vaihtoehtona voimme edelleen yrittää käyttää kansallista rahoitusta, vaikka se saattaaakin olla vaikeaa näin taloudellisen taantumun aikana. Tässä suhteessa odotan Tukholmassa pidettävän konferenssin tuloksia, koska siellä saatetaan linjata jäsenvaltioiden ja komission tulevaa suhtautumista makroalueelliseen lähestymistapaan ja mahdollisesti ottaa kantaa myös tulevien strategioiden rahoitukseen. Siksi minusta tuntuu, että Tukholmassa lähipäivinä on hyvä hetki tarkastella makroalueellista lähestymistapaa yleisemminkin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, kiitän EU puheenjohtajamaa Ruotsia siitä, että he ovat rohjenneet nostaa oman alueensa, Itämeren, ja siihen liittyvät kysymykset niin merkittäväksi

teemaksi EU-puheenjohtajakautensa ohjelmassa. On sopivaa, että kauan valmistelemamme Itämeristrategia käsitellään nyt; aikaa ei ole hukattavaksi. Itämeristrategian ja toimintaohjelman keskeisin tavoite parantaa alueen ympäristöä ja kilpailukykyä on otettava vakavasti niin siihen allokoitavan rahoituksen kuin toteutettavien toimienkin osalta. Tavoitteet tulee toteuttaa käytännössä, eikä strategia saa jäädä vain juhlavaksi julkilausumaksi. Strategian toivotaan erityisesti vauhdittavan etenkin rehevöityneen Itämeren puhdistamista ja edesauttamaan yhteisten ratkaisujen löytymistä rajat ylittäviin haasteisiin. Juuri näiden tavoitteiden takia katseet kääntyvät nyt Suomeen, jossa pian ratkaistaan sallitaanko Nord Stream -kaasuputken rakentaminen sen aluevesille. Itämeristrategian mukaisesti tämän kaltaisten hankkeiden ympäristövaikutukset tulee selvittää kansainvälisesti juridisesti sitovalla menettelyllä, eikä asiaa sen valossa voi vain ohittaa olankohautuksella. Siksi on vaadittava, että Venäjä ratifioi vuonna 1991 allekirjoittamansa valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevan Espoon yleissopimuksen ja Suomen hallituksen asetettava tämä kaasuputken rakentamisluvan käsittelyn ehdoksi. Venäjä, jonka intresseissä Itämeristrategia myös on, itse toimii sopimuksen mukaan vain silloin kun sille sopii. Tämä ei en voi jatkua, panokset ovat liian kovat ja Itämerelle haitallisista hankkeista on saatava tietää ennen, kun on jo liian myöhäistä.

György Schöpflin (PPE), kirjallinen. – (EN) Puheenjohtajavaltio Ruotsin ajama Itämeri-strategia on hyvin tervetullut. Se voisi hyvin toimia muille eurooppalaisille makroalueille, kuten Tonavan jokialueelle. Itämeren alueen kehittämisessä on kuitenkin yksi näkökohta, joka kaipaa kiireellistä uudelleentarkastelua. Se on Venäjän ja Saksan välinen, merenpohjassa kulkeva kaasuputki Nord Stream. Kaasuputki muodostaa vakavan ympäristöuhan, mutta kenties vielä hälyttävämpää on se, että aika on ajanut hankkeen ohi. Kaasuntoimitusten tulevaisuus ei ole kiinteissä toimitustavoissa – putkistojen kautta – vaan nesteytetyssä maakaasussa. On hyvin todennäköistä, että Nord Stream -putkesta tulee kallis ja tarpeeton muinaisjäänne, ja sen puolestapuhujien tulisikin harkita hanketta uudelleen, ennen kuin siihen syydetään enempää rahaa ja resursseja tai uhrataan enemmän vaivanäköä ja energiaa.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Kesäkuussa 2009 julkistetun Itämeri-strategian tavoitteena on tehdä alueesta ympäristöystävällinen, vauras, helposti saavutettava, houkutteleva ja turvallinen. Vuonna 2004 tapahtuneen EU:n laajentumisen mukanaan tuomien, kasvavien haasteiden vuoksi se on nyt entistäkin tärkeämpää.

On tärkeää ryhtyä toimiin, joilla pyritään parantamaan alueen ympäristön tilaa, sillä Itämeri on tällä hetkellä yksi maailman pahiten saastuneista merialueista. Merenpohjaan hautautuneissa miinoissa, ammuksissa, pommeissa, säiliöissä ja tynnyreissä makaa tuhansia tonneja myrkyllisiä taisteluaaineita. Arviot näiden kemikaalien määrästä vaihtelevat 30 000:sta 60 000:een tonniin, joista pelkästään sinappikaasua on arvioitu olevan 13 000 tonnia. Kemialliset aineet upotettiin mereen toisen maailmansodan jälkeen 1940-luvun lopussa. Ne oli takavarikoitu Saksasta miehitysvyöhykkeiltä, ja koska niiden hautaaminen maahan oli vaikeaa, päätettiin yksinkertaisesti upottaa ne mereen.

Itämeren pohjaan hautautuneisiin kemiallisiin aseisiin kajoaminen minkäänlaisen infrastruktuurin rakentamisen yhteydessä saattaa aiheuttaa ympäristökatastrofin, ja erityisesti toisen maailmansodan aikaisten kemiallisten aseiden liikutteleminen Itämeren kaasuputken rakentamisen tieltä on yksi suurimmista ekosysteemiin kohdistuvista uhkista. Siksi tarvitaan arviointia putken rakentamisen vaikutuksista Itämeren valuma-alueen luontoon.

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

7. Äänestykset

Puhemies. – (PL) Siirrymme nyt äänestyksiin.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

Tänään suoritamme epätavallisen tärkeän ja symbolisen äänestyksen. Euroopan parlamentti päättää kerran viidessä vuodessa, kuka johtaa EU:n toista toimielintä.

7.1. Komission puheenjohtajan vaali (äänestys)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies ...

(Puhuja keskeytettiin oikealta kuuluvilla välihuudoilla.)

Oletteko mahdollisesti sairas? Oletteko sairas?

Koska edellisessä äänestyksessä oli ongelmia, pyytäisin teitä tarkistamaan laitteenne.

Se ei varmasti ole lainkaan huono idea, vai mitä, hyvät parlamentin jäsenet?

Puhemies. – (PL) Kuten on ehdotettu, me suoritamme koeäänestyksen eli äänestyksen, jolla tarkistamme, että meillä kaikilla on kortit, että me kaikki istumme oikeilla paikoilla ja että laitteet toimivat.

Hyvät parlamentin jäsenet, toistan vielä: Euroopan parlamentti päättää kerran viidessä vuodessa, kuka johtaa Euroopan unionin toista toimielintä. Tämän päivän esityslistassa on Euroopan komission puheenjohtajan vaali. Tämä vaali lujittaa toimielimemme demokraattista luonnetta. Juuri me, Euroopan alueiden vaaleilla valitut edustajat, teemme sen.

Eurooppa-neuvosto on nimittänyt komission puheenjohtajaksi José Manuel Barroson. Parlamentti voi työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä tai hylätä nimetyn ehdokkaan enemmistön äänillä. Äänestys on salainen. Suoritamme seuraavana komission puheenjohtajan vaalin työjärjestyksen mukaisesti. Äänestys toteutetaan sähköisellä järjestelmällä. Haluaisin toistaa, että voitte äänestää miltä tahansa täysistuntosalin paikalta, kunhan asetatte äänestyskorttinne henkilökohtaiseen äänestyslaitteeseen. Sanon tämän, koska parlamentissa on niin paljon uusia jäseniä. Tavalliseen tapaan voitte äänestää ehdokkaan puolesta tai häntä vastaan tai pidättäytyä äänestämästä.

(Äänestys toimitettiin.)

Tässä ovat äänestyksen tulokset: 718 jäsentä äänesti, 382 puolesta, 219 vastaan ja 117 tyhjää.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

*
* *

Puhemies. – (PL) Taulussa kohta näkyvien – ne eivät näy vielä – tulosten mukaan Euroopan komission puheenjohtajaksi on valittu neuvoston ehdokas José Manuel Barroso.

Haluan esittää sydämelliset onnitteluni äänestyksellä valitulle komission puheenjohtajalle. Haluan todeta, että meillä on paljon tehtävää. Meidän on vastattava haasteisiin, ja kansalaisemme edellyttävät meidän toimivan hyvin tarmokkaasti ja heidän odotusten mukaisesti.

Arvoisa puhemies, tiedän, että te olette tietoinen Euroopan parlamentin painopisteistä. Myös poliittisissa ryhmissämme esimerkiksi eilen käytyjen keskustelujen jälkeen te tiedätte, mitkä ovat odotuksemme. Siksi odotamme todella innokkaasti työskentelyä kansanne viitenä seuraavana vuotena. Odotamme ennen kaikkea sitä, että pystymme täyttämään kansalaistemme tarpeet. Onnittelen teitä vielä kerran, ja voitte nyt käyttää puheenvuoron, jos haluatte sanoa meille muutaman sanan. Onneksi olkoon ja kaikkea hyvää!

(Voimakkaita suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komissio. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ilmaista sydämelliset onnitteluni minulle osoittamastanne suuresta luottamuksesta. Teidän luottamuksenosoituksenne on minulle suuri kunnia, olen siitä erittäin liikuttunut ja suhtaudun siihen hyvin vastuuntuntoisesti. Pidän tätä luottamusäänestystä myös merkinä siitä, että tämä parlamentti hyväksyy kunnianhimoisen ohjelman, jonka esittelen Euroopan unionille viiden seuraavan vuoden aikana.

Kuten ennen äänestystä käydyissä keskusteluissa totesin, haluaisin työskennellä kaikkien poliittisten ryhmien kanssa, jotka sitoutuvat tähän hankkeeseen, jonka tavoitteena on luoda yhteisvastuun ja vapauden Eurooppa. Minun on kuitenkin kiitettävä erityisesti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmää, joka otti riskin tukieensa ohjelmaani Varsovassa ennen äänestyksiä ja yrittäessään ilmaista Euroopan parlamentaarista demokratiaa entistä vahvemmin.

Kuten olen todennut eilen tässä istunnossa ja hiljattain muissakin tilanteissa komission puheenjohtajana, puolueeni on Eurooppa ja se koostuu kaikista niistä, jotka haluavat olla mukana tällä jännittävällä matkalla kohti yhdistynyttä Eurooppaa. Juuri näiden ihmisten kanssa haluaisin päästä yhteisymmärryksen siitä, että meidän on parannettava Eurooppa-hanketta.

Haluaisin tässä tilanteessa sanoa myös muutaman sanan omasta maastani Portugalista. Ilman sen hallituksen ja pääministerin José Sócratesin aloitetta ja tukea en olisi ollut ehdokkaana. Haluan kiittää Portugalia tuesta, jota minulle osoitti myös tasavallan presidentti, professori Cavaco Silva. Haluaisin myös kiittää tuesta kaikkia niistä innokkaita eurooppalaisia, jotka uskovat tähän Eurooppa-hankkeeseemme.

(EN) Lopuksi haluaisin toistaa teille, arvoisa puhemies, ja kaikille parlamentin jäsenille, että aion vilpittömän päättäväisesti työskennellä teidän kanssanne tiivisti viiden seuraavan vuoden ajan, niin että voitte luoda vahvemman EU:n parlamentaarisen demokratian. Mielestäni Euroopan parlamentilla ja Euroopan komissiolla on tyypillisinä yhteisön toimieliminä erityinen velvollisuus kansalaisiamme kohtaan. Juuri sen minä olen sanonut tekeväni ja sen aion tehdä – vahvemman vapauden ja yhteisvastuun Euroopan.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Minulla on virallinen julkilausuma. Työjärjestyksen 105 artiklan 3 kohdan mukaisesti minun on tiedotettava neuvostolle 10 minuuttia sitten saaduista tuloksistamme, ja haluaisin pyytää neuvostoa ja vasta valittua komission puheenjohtajaa tekemään yhdessä ehdotuksensa komission jäsenistä. Koska meillä on niin paljon tekemistä jäljellä, meidän pitäisi toimia mahdollisimman nopeasti.

Tämä oli virallinen julkilausuma José Manuel Barroson valinnasta Euroopan komission puheenjohtajaksi.

7.2. Jäsenten nimittäminen parlamenttien välisistä suhteista vastaaviin valtuuskuntiin (äänestys)

7.3. Kesän 2009 metsäpalot (äänestys)

Puhetta johti

varapuheenjohtaja **Libor ROUËEK**

8. Äänestysseilykset

ENSuulliset äänestysseilykset

Komission puheenjohtajan vaali

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja osoitti aivan oikeutetusti suurta arvostusta yhteisön menetelmää kohtaan. Tämä menetelmä takaa kaikkien jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten osallistumisen päätöksentekoprosesseihin heti alusta alkaen.

G4-maiden tapa torjua vuoden 2008 pankki- ja rahoituskriisiä oli päinvastainen kuin edellinen menetelmä, jota puheenjohtaja Barroso vaati eilen iltapäivällä. Vuonna 2008 me odotimme turhaan, että puheenjohtaja Barrosoa vaatisi järjestystä.

Euroopan unioniin kuuluvat tietysti Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Italia – kaikki G4-ryhmän jäsenet – mutta myös Itävalta, Belgia, Viro, Latvia, Romania, Puola, Unkari, Luxemburg ja niin edelleen, jotka jätettiin vuonna 2008 päätöksenteon tärkeän vaiheen ulkopuolelle.

Puheenjohtaja Barroso, teidän olisi pitänyt pakottaa kunnioittamaan yhteisön menetelmää vuonna 2008 samalla julkilausumalla kuin eilen antamanne. Siksi en voi tukea ehdokkuuttanne.

Arvoisa puhemies, haluaisin lisätä henkilökohtaisen huomautuksen. Puheenvuoron saaneiden on vaikea puhua, koska ympärillä metelöidään.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puheenvuoroni jälkeen haluan sanoa muutaman sanan napoliksi. (Tätä osaa ei ole merkitty muistiin tähän asiakirjaan, koska napolin ei ole virallinen kieli.) En tee niin paikallisvärin vuoksi vaan kiinnittääkseni poliitikkojen ja tiedotusvälineiden huomion hätätilanteisiimme: Etelä-Italian hätätilanteisiin. Äänestin puheenjohtaja Barroson puolesta erityisesti siksi, koska toivon, että hän on koko Euroopan puheenjohtaja Etelä-Italian mukaan lukien.

Koska Etelä-Italia sijaitsee keskellä Välimerä, se on portti Eurooppaan ja eri maailmojen välinen yhdysside. Historiansa, maantieteellisen sijaintinsa ja vieraanvaraisen kulttuurinsa kautta se voi olla koko vanhan mantereen kannalta tärkeässä asemassa. Etelä-Italiaa pitäisi kohdella samalla kunnioituksella kuin Euroopan

muuta osia, ja kun alueella on nyt vaikeuksia, Euroopan on puututtava tilanteeseen yhtä tarmokkaasti kuin silloin, kun se laillisti 150 miljoonan itäeurooppalaisen aseman, kun heistä tuli EU:n kansalaisia. Tällä toimenpiteellä oli hintansa, ja jos gdanskilainen työntekijä ansaitsee nyt 28 kertaa enemmän kuin aiemmin, hän on sen velkaa Italian ja Etelä-Italian taloudelliselle ponnistukselle.

(Puhuja jatkoi puheenvuoroaan napoliksi.)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme ehkä ajan mittaan tottuneet juuri suorittamamme rituaalin onttouteen. Koska tunnemme EU:n rakenteet, emme enää näe, miten epänormaalia ja pöyristyttävää on, että sen ylin toimeenpano- ja lainsäädäntövalta on vastuuttomilla byrokraateilla, joita ei ole valittu vaaleilla. Suurin osa jäsenvaltioiden lainsäädännöstä on peräisin Euroopan komissiolta, jota kukaan ei ole äänestänyt ja josta kukaan ei voi päästä eroon. Ainoa osa, jossa edes pyritään kohti demokraattista valtaa, on juuri tässä istunnossa suoritettu rituaali, josta en voi olla sanomatta, että se toi mieleeni yhden vanhojen SEV:n ajan satunnaisista kansankokouksista, kun me kaikki nousimme ylös ja onnittelimme itseämme annettuumme päätökselle muodollisen hyväksynnän.

Minulla ei ole mitään henkilökohtaisia ongelmia José Manuel Barroson kanssa. Jos haluamme komission federalistisen puheenjohtajan – ja näen, että se on parlamentin tahto – se voi olla yhtä hyvin hän kuin kuka tahansa muukin. Hän vaikuttaa mukavalta mieheltä – ja kaikkien brittipoliitikkojen tapaan olen todellinen Portugalin ystävä ja tietoinen suhteestamme vanhimpaan liittolaiseemme – mutta jotain farssimaista on tässä teeskentelyssä, että järjestelmässä, jossa yksinoikeus lainsäädäntöaloitteiden tekemiseen annetaan ihmisille, joita ei voida äänestää ja joista ei voida päästä eroon, olisi jälkeäkään demokratiasta.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, minua ennen puhuneen kollegani tavoin haluaisin todeta, että suhtaudun myös varauksella siihen, että José Manuel Barroso valitaan uudelleen komission puheenjohtajaksi.

Loppujen lopuksi hän on enemmän kuin kukaan muu sitoutunut jatkamaan Euroopan yhdentämistä usein EU:n kansalaisten tahdon vastaisesti. Hän kuitenkin tuli ryhmämme kokoukseen, ECR-ryhmän kokoukseen, ja selitti puoltavansa järkevää sääntelyä.

Nyt tietysti epäillään suuresti, mitä ”järkevä sääntely” tarkoittaa. Monien mielestä järkevä sääntely on huonoa sääntelyä tai mikään sääntely ei ole kovin järkevää sääntelyä.

Kysyisin kuitenkin häneltä, puoltaako hän todella järkevää sääntelyä, jotta varmistetaan, että komissio tekee asianmukaisen taloudellisten vaikutusten arvioinnin kaikista direktiiveistä. Ensi vuonna tässä parlamentissa käydään läpi vaihtoehtojen sijoitusrahastojen hoitajia koskevaa direktiiviä. Tähän asti komissio ei ole tehnyt kunnollista taloudellisten vaikutusten arviointia – itse asiassa komissio sanoo, että sitä ei voida tehdä.

Miten me voimme näissä olosuhteissa saada aikaan järkevää sääntelyä? Pyydän puheenjohtaja Barrosoa harkitsemaan tätä uudelleen.

Yhteinen päätöslauselmaesitys: Kesän 2009 metsäpalot (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustin metsäpaloja koskevaa yhteistä päätöslauselmaa siitä huolimatta, että olen EU-maiden kanssa samaa mieltä vapaaehtoisesta yhteistyöstä metsäpalojen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi ja niiden aiheuttamien hirveiden vahinkojen korjaamiseksi.

Vastustan kuitenkin sellaisten Euroopan unionin toimielinten luomista, joiden valta ylittää jäsenvaltioiden vallan alueilla, jotka ovat laajempia kuin tarvitaan tämän ongelman ratkaisemiseen. Kiinnitän huomion yhteisen päätöslauselman kohtiin 3, 7 ja 8.

Tässä ehdotuksessa hyödynnetään ihailtavia humanitaarisia vastatoimia näkemiimme hirveisiin tragedioihin, jotta voidaan ryhtyä toimiin Euroopan pelastuspalvelujoukkojen ”Euroopan avun” luomiseksi Barnierin kertomuksessa hahmotetulla tavalla.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, pidättäydyin äänestämästä lopullisessa äänestyksessä tästä päätöslauselmasta, mutta tein sen tietyin varauksin ja epäilyin, koska tekstissä on epäilemättä useita myönteisiä osia, joita kukaan ei voi todella vastustaa. Ajattelen esimerkiksi jäsenvaltioiden pelastuspalvelutoimenpiteiden vahvistamisen tukemista asiantuntijavaihdolla ja työmenetelmillä. Viime kesänä näimme jälleen, että jotkin metsäpalot saavuttavat sellaisen mittakaavan, että yhteistyö on välttämätöntä, mutta että jäsenvaltioiden välillä tehdään jo yhteistyötä. Tällaista yhteistyötä voidaan tietysti syventää edelleen, mutta on kyseenalaista,

mitä arvoa on esimerkiksi erillisillä EU:n toimintajoukoilla. Se yksinkertaisesti vie voimavaroja jäsenvaltioilta, luo jälleen yhden uuden EU:n elimen, jolla on oma henkilöstö, ja lisää byrokratiaa entisestään.

Kirjalliset äänestyselitykset

Komission puheenjohtajan vaali

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Puheenjohtaja Barroso on tehnyt Euroopasta maailman johtajan ilmastomuutoksen torjunnassa. Euroopan unioni on ainoa kansainvälinen ryhmittymä, jolla on selvä ja yhdenmukainen neuvotteluasema Kööpenhaminan kokouksessa. Puheenjohtaja Barrosen poliittiset toimintalinjat seuraavaa komissiota varten edustavat kunnianhimoista, nykyaikaista näkemystä Euroopasta, jolle ilmastomuutoksen torjuminen ja osaamiskolmion alueet ovat keskeisiä.

Edessämme olevat haasteet ovat monimutkaisia, ja niihin on ehdottomasti vastattava kokonaisvaltaisesti. Siksi puheenjohtaja Barroso ehdottaa vuoden 2010 jälkeiselle ajanjaksolle koordinoitua ja yhtenäistä lähestymistapaa, johon kuuluvat Lissabonin strategia, energia- ja ilmastopolitiikka ja sosiaalipolitiikka. Hän ehdottaa uusia kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lähteitä, jotka perustuvat Euroopan uuteen teollisuusstrategiaan, nykyaikaiseen palvelusektoriin ja dynaamiseen maaseudun talouteen.

Puheenjohtaja Barroso asettaa siten etusijalle reaalityökalouden sekä sen nykyaikaistamisen tieteellisen tutkimuksen, teknologian kehityksen, innovoinnin ja kestävä kehityksen periaatteiden avulla. Puheenjohtaja Barrosen johtama komissio auttaa yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa luomaan vauraan, kestävä ja sosiaalisesti edistyneen Euroopan unionin.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Poliittisen johdonmukaisuuden vuoksi ja kunnioituksesta äänestäjämme kohtaan äänestin José Manuel Barrosen uudelleen valintaa vastaan. Viiden vuoden toimikautensa aikana puheenjohtaja Barroso, joka valjasti tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden tuen George W. Bushin sotaan Irakissa, ei ole koskaan onnistunut elvyttämään Euroopan unionia tai vahvistamaan sitä suhteessa kansalliseen oman edun tavoitteluun. Hän ei vastannut odotuksiin tehtävässään rahoitus-, talous- ja yhteiskunnallisen kriisin syntyessä.

Näiden viiden vuoden aikana hän on ainoastaan tukenut finanssikapitalismin arvaamattomia polkuja sen sijaan, että olisi ehdottanut Euroopan 2000-luvulla tarvitsemia uusia säädöksiä. Euroopan komission politiikan suuntaa on muutettava. José Manuel Barroso ei ole oikea mies tähän tehtävään. Hänen ohjelmansa ei riitä nykyisen kriisin ratkaisemiseen: siitä puuttuvat EU:n elvytysuunnitelma, työllisyyssovitukset, rahoitusmarkkinoiden sääntely ja tehokas valvonta sekä nykyisten epätasapainotilanteiden korjaamiseen tarvittavat määrätietoiset ja nopeat välineet. Me tarvitsemme julkisia palveluja koskevan direktiivin ja komission uudelleen suunnatun palkkapolitiikan. Jos me haluamme pelastaa Euroopan sosiaalisen mallin, tarvitsemme paljon kunnianhimoisemman sosiaalisen toimintaohjelman.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen iloinen voidessani todeta, että portugalilaisena ja Euroopan parlamentin jäsenenä annoin puoltavan ääneni José Manuel Durão Barrosen valitsemiselle uudelleen Euroopan komission puheenjohtajaksi. Mielestäni hänen suorituksensa edellisen toimikauden aikana, jota koettelivat niin monet poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, ja hänen tehtävässään saamansa kokemus oikeuttivat hallitusten tukeen ja tämän parlamentin uuteen luottamuslauseeseen.

Paheksun niitä monia yrityksiä – joista kaikki eivät ole olleet avoimia tai vakavasti otettavia – estää hänen nimittämisen onnistuminen, ja totean, että ne olivat hyvin turhauttavia sekä uskottavien vaihtoehtojen puuttumisen että järjettömien perusteidensa vuoksi. Pahoittelen sitä, että omaa maatani edustavat parlamentin jäsenet eivät voineet vastustaa tälle tielle lähtemistä, koska se oli sekä helppoa että merkityksetöntä.

Toivon, että Barrosen toinen komissio pystyy yhdistämään teknisen osaamiseen ja ”oman tietyn lisänsä”. Toivon myös, että se todella kunnioittaa ja hyödyntää toissijaisuusperiaatetta ja valitsee pienten askelten ottamisen turvallisuuden ja vakauden, kuten Jean Monnet suositteli, sen sijaan, että soveltaisi nopeaa lähestymistapaa, joka on luvannut paljon mutta edistänyt vähän Eurooppa-hankkeen ja eurooppalaisen unelman todellista etenemistä. Vaikka yritämme kuinka voimallisesti saavuttaa päämääräämme, pääsemme sinne vain siirtämällä jalkaa toisen eteen. Seuratkaamme oikeaa tietä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen tähän äänestystulokseen, joka säilyttää Euroopan komission puheenjohtajuuden José Manuel Durão Barrosolla. Portugali on ylpeä siitä, että niin tunnustetusti taitava ja pätevä portugalilainen kuin Barroso johtaa komissiota. Se on vieläkin ylpeämpi tarkastellessaan hänen työtään ensimmäisenä toimikautenaan vuosina 2004–2009. Euroopan parlamentti

on tässä äänestyksessä tunnustanut hänen arvonsa. Hänet valittiin itse asiassa hyvin suurella enemmistöllä, suuremmalla kuin Lissabonin sopimuksessa edellytetään.

Barroso on viiden viime vuoden aikana osoittanut vahvaa ja kokonaisvaltaista johtajuutta. Energia- ja ilmastonmuutosasiakirjat, palveludirektiivi ja kemikaaliasetus ovat vain muutamia esimerkkejä menestyksestä ja johtajuudesta. Hän oli myös eturintamassa etsittäessä ratkaisuja ja konkreettisia ehdotuksia meihin yhä vaikuttavan talouskriisin ratkaisemiseen. Euroopan parlamentti on juuri osoittanut, että Eurooppa on vahva ja sillä on vahva johtaja. Näin me voimme luottaen ja toivoen edetä kohti vauraampaa ja solidaarisempaa Eurooppaa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Komission seuraavaa toimikautta koskevat poliittiset toimintalinjaukset, jotka on juuri esitetty, paljastavat puheenjohtajan aikomuksen jatkaa päätoimintalinjoja, jotka sisältävät nyt päättyvän toimikauden toimintalinjauksiin. Nämä toimintalinjaukset ulottuvat meneillään olevan syvän talous- ja yhteiskunnallisen kriisin alkuun, sen traagisiin seurauksiin – työttömyyteen, epätasa-arvoon, köyhyyteen ja syrjäytymiseen – jotka ovat koetelleet työntekijöitä ja kansalaisia Euroopassa armottomasti.

Portugalissa näistä toimintalinjauksista peräisin olevien politiikkojen toteutuksen seurauksia ovat olleet perustuotantoalojen – maatalouden, kalatalouden ja teollisuuden – tuhoutuminen tai syvä lamautuminen, työntekijöiden oikeuksien loukkaaminen, palkkojen arvon alentuminen ja vastaava työttömyyden lisääntyminen sekä työpaikkojen epävarmuus, tulojen epätasainen jakautuminen, mikä poikkeaa nyt selvästi EU:n keskiarvosta, ja avainalojen sääntelyn poistamiseen, vapauttamiseen ja yksityistämiseen tähtäävien politiikkojen epäonnistuminen samalla, kun julkisia palveluja on lakkautettu ja kollektiivisen olemassaolomme oleellisia osa-alueita kaupallistettu. Näiden samojen toimintalinjausten säilyttäminen tarkoittaa hyvinvoinnin keskittymisen pahenemista, eroavuuksien ylläpitämistä lähentymisen sijasta aiheuttaen ennemmin tai myöhemmin piilevän systeemisen kriisin entisestään vahingollisempia puhkeamisia.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Me kaikki haluaisimme, että Eurooppa olisi vahvempi ja ihmiset tulisivat paremmin toimeen! Niin haluaisitte tekin parlamentille seuraavaa komissiota varten esittämienne ”poliittisten toimintalinjausten” mukaan. Ehdokkaalta komission tulevaksi johtajaksi odotetaan kuitenkin enemmän: hänen odotetaan sanovan, miten hän aikoo sen saavuttaa, sen sijaan, että hän vain esittäisi luettelon haasteista.

Tavoitteet ovat itse asiassa niin laaja-alaisia, että ne saattavat tehdä toisensa mahdottomiksi, ja varmasti koittaa aika, jolloin on valittava, mitkä painopisteistä ovat muita tärkeämpiä. Mitkä niistä te esimerkiksi valitsisitte, jos EU:n kilpailukykytavoite ei sovi yhteen korkean työllisyysasteen tavoitteen kanssa? Meille lähettämästänne tekstistä tämä ei käy selvästi ilmi.

Olen saanut sellaisen vaikutelman, että asiakirjanne on yksinkertaisesti toivomusluettelo asioista, joita ei saavutettu edellisellä toimikaudella. Kysymys kuuluukin, miksi ei?

Haluaisin kuitenkin puhua Internetistä ohjelmassanne. Mainitsette, miten tärkeä Internet on Euroopan talouden kehityksen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta, ja lupaatte jopa, että uusi komissio kehittää ”eurooppalaisen digitaalistrategian”. Haluaisin tietää, miten aiotte toteuttaa tämän idean käytännössä ja mitä uutta tämä strategia tuo tullessaan verrattuna aiempiin aloitteisiin?

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Kuten Euroopan kansallisia liikkeitä edustavat ystäväni, olen yksi niistä 219:stä parlamentin jäsenestä, jotka äänestivät José Manuel Barrosoa vastaan. Hän on miellyttävä ja hieno mies, mutta ennen kaikkea hän symboloi Euroopan unionin epäonnistumista. Hän ei ole onnistunut pelastamaan talouksiamme ja työpaikkojamme epäreilulta maailmanlaajuiselta kilpailulta, auttamaan Euroopan maita selviytymään kriisistä, uudistamaan rahoitusjärjestelmää rajattoman keinottelun hillitsemiseksi, takaamaan demokratiaa, varmistamaan elintarvikeomavaraisuutta eikä hillitsemään maidemme teollisuuden kiihtyvää vähenemistä.

Sanalla sanoen hän ei ole onnistunut osoittamaan, että Brysselin Eurooppa olisi muuta kuin kone, jolla nujerretaan, kurjistetaan ja orjuutetaan kansoja ja ihmisiä. Lähemmin tarkasteltuna José Manuel Barroson valinta on myös symboli: se symboloi sitä, miten Eurooppa toimii. Millainen meteli siitä syntyisi, jos politiikallaan 500 miljoonaan eurooppalaisen elämään vaikuttavan komission puheenjohtajan valinnan sijaan valittaisiin jonkin valtion johtajaksi joku, joka olisi ainoa ehdokas ja saisi vain vähän yli puolet äänistä?

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tänään José Manuel Barroson valintaa vastaan kolmesta tärkeästä syystä. Ensimmäinen syy ovat hänen omat ansionsa viiden viime vuoden aikana: puheenjohtaja,

joka oli heikko, konservatiivinen ja liberaalinen, kriisitilanteessa toimintakyvytön ja kykenemätön kannustamaan koordinoitua elvytykseen ja joka kuunteli vain valtioiden tai hallitusten päämiesten toiveita. José Manuel Barroso ei missään nimessä ole edistänyt Euroopan vahvistumista. Toinen syy on hänen riittämätön vastauksensa Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ehtoihin: hän ei ole laatinut aitoa elvytysuunnitelmaa eikä työllisyys sopimusta, ei ole luonut sääntelyä, valvontaa tai tehokkaita välineitä rahoitusmarkkinoiden epätasapainon korjaamiseksi eikä antanut yhtäkään sitoumusta julkisten palvelujen suojelemista koskevaan puitesopimukseen. Kolmas syy ovat äänestäjien Euroopan parlamentin vaalien aikana lähettämät viestit, joilla he osoittivat meille, että he eivät enää halua heikkoa, käsittämätöntä Eurooppaa, missä kompromissia pidetään poliittista suuntaa tärkeämpänä hyveenä.

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Euroopan komission puheenjohtajan valinta on äärimmäisen tärkeä tehtävä, ja EU:n kansalaisilla pitäisi olla oikeus tietää, kenet heidän edustajansa valitsevat.

Henkilökohtaisesti pahoittelen ja moitin salaista äänestysmenettelyä, joka johtaa vastuuvollisuuden täydelliseen puuttumiseen.

Koska en myöskään löydä José Manuel Barroson ehdottomasta politiikasta mitään yhteistä perustaa, vahvistan, että en tue hänen valintaansa komission puheenjohtajaksi.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan komission toiminnan arviointi viiden vuoden toimikauden (2004-2009) päättyessä ei anna José Manuel Barrososta suotuisaa kuvaa. Tähän perustuen näyttää olevan välttämätöntä pidättäytyä äänestämisestä erityisesti aikana, jolloin kielteinen ääni ei olisi poliittisesti viisas päätös, koska vaihtoehtoja ei ole, kun taas myönteinen ääni merkitsisi samaa kuin ehdottoman ja perusteettoman luottamuksen ilmaiseminen epätydyttävälle ohjelmalle.

Mielestäni jäsenvaltioiden puheenjohtaja Barrosole antama tuki on kiistaton todiste siitä, että hän ei ole ollut vahva puheenjohtaja vaan sellainen, joka on asettanut kansalliset edut etusijalle, mikä tarkoittaa, että kansalliset johtajat ovat laatineet hänen toimikautensa toimintalinjaukset. Euroopan komissio tarvitsee puheenjohtajan, joka tukee yhteisön politiikkojen kehittämistä ja pyrkii jatkuvasti yhdentymiseen ja yhtenäisen Euroopan käsitteen edistämiseen. Hän ei saa olla millään tavalla kansallisten etujen puolestapuhuja. Sosiaalidemokraattisesta näkökulmasta katsottuna puheenjohtaja Barroso ei ole täyttänyt suurta osaa toimikautensa alussa vuonna 2004 antamista sitoumuksista. Komissio on osoittanut hyvin vähän kiinnostusta monia niistä, kuten sosiaalisen Euroopan vakiinnuttamista kohtaan. Siksi en äänestä puheenjohtaja Barroson uudelleen nimityksen puolesta.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin José Manuel Barroson Euroopan komission puheenjohtajaksi nimittämisen puolesta.

Tulin tähän lopputulokseen neljästä syystä.

Eurooppa-neuvosto asetti yksimielisesti José Manuel Barroson ehdokkaaksi.

Minun käsitykseni demokratiasta on se, että vaalien voittajat voivat vaatia oikeutta valita yhden omistaan.

Muuta valinnanmahdollisuutta ei ole kuin José Manuel Barroso, mitään vaihtoehtoisia ratkaisuja ei ole harkittu vakavasti.

Toimikautensa päättävän puheenjohtajan arvostelijat ovat väärässä yhdessä oleellisessa tosiasiassa eli siinä, että komissio voi tehdä ehdotuksia ja jäsenvaltiot säätävät niistä.

Tukeeni liittyy myös joitakin odotuksia.

Puheenjohtaja Barroson pitäisi olla tämän toisen toimikautensa aikana hieman itsenäisempi varsinkin suurten jäsenvaltioiden suhteen, ja hänen kaikkien toimiensa ainoana tavoitteena pitäisi olla yhteisön yleisen edun palveleminen.

Olen pahoillani siitä, että komissiolla on taipumus kehittyä komission jäsenten ryhmittymäksi, jossa he toimivat vapaasti mielensä mukaan. Pyytäisin puheenjohtaja Barrosoa käyttämään vaikutusvaltaansa tämän kehityksen ehkäisemiseksi.

Haluaisin, että toimitilin ”perussopimusten valvojana” palauttaisi alkuperäisen voimansa, toisin sanoen valmiutensa toimia tiennäyttäjänä innostaville hankkeille.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Euroopan komission puheenjohtaja Barroso on vastuussa nykyisestä rahoitus-, talous-, elintarvike- ja ympäristökriisistä, johon Eurooppa on ajautunut. Tähän mennessä kukaan ei ole tunnustanut tehneensä virhettä, vaan syy on sen sijaan vieritetty Yhdysvalloille. Tähän mennessä komissio on yrittänyt rakentaa Eurooppaa, joka perustuu yksityistämiseen ja sosiaalivaltion purkamiseen.

Komissio hyväksyi Lissabonin strategian, jossa ennustettiin kolmen prosentin talouskasvua ja 20 miljoonan työpaikan luomista vuoteen 2010 mennessä. Strategia on selvästi epäonnistunut. Siitä huolimatta komissio ehdottaa strategian uudistamista ja tämän politiikan jatkamista, vaikka se on aiheuttanut kriisin. Kriisi ei ole maailmanlaajuinen, vaan se johtuu riskin ottamisesta yhdellä tietyllä politiikalla: Euroopan komission omaksumalla politiikalla. Sen ulkopoliittisessa ohjelmassa ei viitata lainkaan Saharaan tai Palestiinaan. Nämä aiheet eivät ole sen painopisteitä, mutta silti EU suunnittelee pitkälle edistyneen maan aseman myöntämistä Marokon kuningaskunnalle ja suhteiden ajantasaistamista Israelin valtioon.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Puheenjohtaja Barrosen työlle oli viiden viime vuoden aikana ominaista suuri käytännönläheisyys, vakavamielisyys ja vakaus siinä, miten hän huolehti Euroopan unionin tärkeimmistä eduista.

Hänen johtava asemansa maailmassa ilmastonmuutoksen torjunnassa, eurooppalaisten meriasioihin osallistumisen oikea-aikainen lisääminen aloittamalla uusi EU:n meripolitiikka ja hänen kykynsä muodostaa yksimielisyys 27 maan EU:n rahoitushäkymistä ovat muutamia perusteita sille, että hänen annetaan jatkaa Euroopan komission puheenjohtajana.

Talouskasvu, investoinnit innovointiin ja koulutukseen sekä työttömyyden torjuminen ovat Euroopan yhdentymisen jatkumisen peruspilareita, ja ne ovat myös puheenjohtaja Barrosen painopisteitä tulevaisuudessa.

Aikana, jolloin maailman talous- ja rahoitustilanne ei ole parhaimmillaan, Eurooppa tarvitsee vahvan johtajan, joka voi puhalttaa eloa Eurooppa-hankkeeseen.

Kaikista edellä esitetyistä ja monista muistakin syistä Barroso on mielestäni ihanteellinen puheenjohtaja ohjaamaan EU:n kohtaloa tulevalle toimikaudella.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tuin 381 muun parlamentin jäsenen tavoin José Manuel Barrosen nimittämistä komission puheenjohtajaksi. Tein sen monista syistä enkä vähiten siksi, että jotkut ihmiset esittävät erityisen epäoikeudenmukaisia syytöksiä ehdokasta vastaan. Kuulen joidenkin unelmoivan uudesta Delors'ista unohtaen, että maailma... ja EU ovat muuttuneet. 12 maan EU:ta eli Kohlin ja Mitterrandin EU:ta ei enää ole eikä se epäilemättä koskaan enää palaa.

Ensin 25 maan komission ensimmäisenä puheenjohtajana ja sitten 27 maan komission puheenjohtajana Barrosolla oli arkaluonteisena tehtävänä neuvotella vuoden 2004 laajentumisesta valtuuksilla, jolle oli tunnusomaista vakauttaminen. Toinen toimikausi on kunnianhimoinen. Toivon, että niin on, ja haluan antaa hänelle kunnian siitä. Haluan kieltäytyä pelaamasta velhon oppipojan peliä, kieltäytyä odottamasta ei Godot'ta vaan toista oletettua ehdokasta, jota neuvostolla ei ole aikomustakaan nimetä. Haluan kieltäytyä odottamasta ja heikentämästä edelleen toimielimiämme ja EU:n mainetta, joka sillä on eurooppalaisten keskuudessa. Siksi me odotamme hänen pitävän lupauksensa, jotka koskevat esimerkiksi ilmastonmuutoksen ja syrjinnän torjumista sekä pikaisia keskitettyjä toimia talous- ja yhteiskunnallisen kriisin ratkaisemiseksi. Tämän äänestyksen lykkääminen jälleen kerran tarkoittaisi väärän puun haukkumista. Haamuehdokkaan odottaminen olisi virhe.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Vahva, kunnianhimoinen komission puheenjohtaja on välttämätön, jotta Euroopan unioni saavuttaisi asemansa maailman johtajana pyrkimällä toisaalta taloudellisten ja poliittisten tavoitteiden väliseen tasapainoon toisaalta sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Painopisteet on määritettävä käytännönläheisesti mutta kieltämättä arvoja, jotka ovat Eurooppa-hankkeen ydin.

Meillä on edessämme monia haasteita, kuten yhteisön talousarvion uudistaminen, johon EU:n on keskityttävä osoittamalla, että se kykenee määrittämään maailman toimintaohjelman koskien eri aiheita, joihin kuuluvat ilmastonmuutoksen torjunta ja rahoitusmarkkinoiden sääntely. Aikana, jolloin työttömyys on monissa jäsenvaltioissa lisääntynyt huomasti, on elintärkeää etsiä kestävä tie ulos nykyisestä talous- ja yhteiskunnallisesta kriisistä. Tämän tavoitteen pitäisi yhdistää jäsenvaltiot yhteisvastuunperiaatteen ympärille ja lujittaa Euroopan yhtenäismarkkinoita.

Koska José Manuel Durão Barrosolla on mielestäni ominaisuuksia, joiden ansiosta hän voi jatkaa menestyksellä meidän hänelle asettamiemme odotusten täyttämistä, mielestäni on kunnia Portugalille, että hän on tässä asemassa, ja koska mielestäni Madeiran kaltaiselle pienelle, eristäytyneelle, kaukaiselle ja uloimmalle alueelle on etua siitä, että komissiossa on joku, joka ymmärtää perusteellisesti sen todellisuuden, tuen hänen ehdokkuuttaan Euroopan komission puheenjohtajan tehtävään.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Vastustan Barroso valitsemista uudelleen Euroopan komission puheenjohtajaksi, koska hän on viiden vuoden aikana nimenomaan symboloinut komissiota, joka ei ottanut huomioon Lissabonin sopimuksen demokraattista hylkäämistä ja teki sen niin halveksivasti ja ylimielisesti. Puheenjohtaja Barroso myös puolsi toistuvasti uutta joukkomaahanmuuton aaltoa ja vähätteli jatkuvasti Turkin EU:hun liittymiseen mahdollisesti liittyviä ongelmia. Kuvaavaa on myös se, että puheenjohtaja Barroso kieltäytyi eilen vastaamasta Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustavan parlamentin jäsenen oikeutettuun kysymykseen aikomuksistaan EU:n – siis EU:n sisäisen – ihmisoikeuksista vastaavan komission jäsenen suhteen. Isoveli Eurooppa jatkaa marssiaan, mutta ilmeisesti kenenkään ei pitäisi tietää siitä, ja tämä tarkoittaa myös parlamentin jäseniä.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Vaikka minulla ei ole tapana pidättäytyä äänestämästä, mielestäni tämänpäiväisessä komission puheenjohtajan vaalissa pidättäytyminen oli oikea valinta. Hyväksyn sen, että puheenjohtaja Barroso on tehnyt joitakin myönnytyksiä esimerkiksi sosiaalisten vaikutusten arvioinnissa. Puheenjohtaja Barroso ei kuitenkaan ole onnistunut osoittamaan sitoutumistaan tekemällä S&D-ryhmän kannalta tärkeitä ehdotuksia, kuten työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin lujittamista, joka on walesilaisten työntekijöiden suojelun kannalta ratkaisevan tärkeä direktiivi. Tarvitsemme myös tiukempaa sitoutumista vasta nimettyjen komission jäsenten salkkuihin ja puheenjohtaja Barrosolta selvää selitystä seuraavan kollegion järjestäytymisestä. Mielestäni puheenjohtaja Barroson lupaus taistelusta sosiaalista polkumyyntiä vastaan Euroopassa ei ole riittävä, ja tästä sekä edellä mainitusta syystä päätin äänestää tyhjää.

Bernadette Vergnaud (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin José Manuel Barrosos ehdokkuutta vastaan ennen kaikkea siksi, että uskon aidosti poliittiseen EU:hun, joka ei voi olla tyytyväinen komissioon, joka on sitoutunut täyttämään suuryritysten toiveet. Uskon myös siihen, että ei voida kampanjoida vaatimalla toisenlaista EU:n johtajuutta ja antamalla sitten avoin valtakirja liberalismiin esitaistelijalle, jonka ohjelmasta puuttuvat tavoitteet ja arvot. Mies, joka suojautuu ”paremman sääntelyn” ajatuksen taakse voidakseen ”purkaa sääntelyn” kaikesta, mitä minä sosialistina puolustan: julkisista palveluista, työntekijöiden sosiaalisesta suojelusta, terveydenhuoltojärjestelmien arvossa pitämisestä, finanssitalouden sääntelystä ja kuluttajien ja ympäristön suojelamisesta teollisuuskonsernien valtaa vastaan. Kunnioituksesta omia ja äänestäjien vakaumuksia kohtaan olen sitä mieltä, että näitä arvoja ei voida kyseenalaistaa salatuilla motiiveilla ja tempuilla, joiden tarkoituksena on saada mitättömiä myönnytyksiä suuressa osassa jäsenvaltioita, Euroopan parlamenttia ja komissiota vallassa olevilta konservatiiveilta, jotka eivät lepää, ennen kuin he ovat edistäneet sääntelyn purkamiseen tähtäävää politiikkaansa.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Vaikka äänestys Euroopan komission puheenjohtajasta on salainen, haluaisin ilmaista julkisesti tukeni meidän poliittisen perheemme ehdokkaalle José Manuel Barrosolle ja onnitella häntä vilpittömästi uudelleen valinnasta. Koska Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) voitti Euroopan parlamentin vaalit, on aivan luonnollista, että tulevan komission puheenjohtaja tulee meidän riveistämme. Huolimatta jakautuneen vasemmiston ja vihreiden tuloksettomasta riehunnasta – he kun eivät kuitenkaan esittäneet toista ehdokasta – Barrosos uudelleenvalinta kävi vaivattomasti. Olen myös tyytyväinen hänen vahvistamaansa sitoumukseen tehdä tiiviistä yhteistyötä istuntomme kanssa, jossa hän voi luottaa päättäväsyytemme ja tukeemme ainakin, kun on äänestettävä Eurooppa-hankettamme koskevista ehdotuksista. Parlamentti ja komissio pystyvät nyt ryhtymään työhön viipeettä, mikä on tärkeintä tänä vaikeana aikana, kun moniin haasteisiin on vastattava nopeasti kaikkien eurooppalaisten vuoksi. Lisäksi EU:n täytyy olla yhtenäinen ja toimintakykyinen osallistuessaan G20-maiden ja ilmastoneuvotteluihin: tämän päivän selvä, yksiselitteinen äänestys myös lujittaa sitä muiden suurvaltojen silmissä.

Yhteinen päätöslauselmaesitys: Kesän 2009 metsäpalot (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan parlamentin 16. syyskuuta 2009 kesän 2009 metsäpaloista antaman päätöslauselman puolesta. Tämä päätöslauselma on jatkoa lukuisille muille, joissa korostetaan luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yleisyyttä, vakavuutta, monimutkaisuutta ja vaikutusta Euroopassa. Katastrofien määrä on kasvanut muutamana viime vuotena nopeasti. Metsäpaloilmiötä pahentavat maaseudun väestöpako, lisääntyvä perinteisestä toiminnasta luopuminen, huono metsänhoito, laajojen yhden puulajin metsien istuttaminen, sopeutumattomien puulajien istuttaminen, tehokkaan ennalta ehkäisevän politiikan puuttuminen, tuhopoltosta annettavien rangaistusten

lievyys sekä laittoman rakentamisen kieltävien ja uudelleenmetsittämisen takaavien lakien vaillainainen täytäntöönpano. On valitettavaa, että komissio ei ole parlamentin vaatimuksista huolimatta ryhtynyt toimiin Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamiseksi, ja mielestäni on hyvä asia, että ystäväni Michel Barnier on jo pitkään ehdottanut näiden joukkojen perustamista. Lopuksi haluan sanoa, että aikana, jolloin yksityiset vakuutusyhtiöt eivät tarjoa palovakuutusturvaa metsille eli yksityissektori laiminlyö asian, on pakko harkita julkista/yksityistä kollektiivista välinettä metsien vakuuttamiseksi myrskyjen ja tulipalojen varalta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Valitettavasti äärimmäisen kuivat olosuhteet ja metsäpalot ovat yleistyneet ja voimistuneet Etelä-Euroopassa. Ne ovat aiheuttaneet valtavia vahinkoja: ihmishenkiä on menetetty (yksistään tänä kesänä kuoli 11 ihmistä), taloudellinen toiminta on supistunut ja ympäristö on pilaantunut erityisesti aavikoitumisen nopeutuessa niin, että Euroopan metsistä on kymmenen viime vuoden aikana hävinnyt joka vuosi noin 400 000 hehtaaria.

Ilmastonmuutos vaikuttaa luonnonkatastrofien yleistymiseen, mutta monet tapauksista ovat yhä ennakoimattomia ja rikollisen toiminnan aiheuttamia. Siksi tieteellistä tutkimusta on kehitettävä niin, että parannetaan riskienarviointimenettelyjä, tulipalojen ehkäisyjärjestelmiä ja palontorjuntavalmiuksia, minkä lisäksi on tarjottava tarvittavat taloudelliset resurssit.

Me tarvitsemme EU:n strategian luonnonkatastrofien torjumiseen sekä lisää yhteentoimivuutta ja koordinoitua yhteisön eri välineiden välille. Jäsenvaltioiden pitäisi tehostaa yhteistyötään ja koordinoituaan, jotta varmistetaan yhteisvastuu ja nopeasti lähetettävien lisäresurssien saatavuus tällaisten katastrofien torjumiseen.

Kehotan neuvoston puheenjohtajaa tekemään nopeasti päätöksen uutta solidaarisuusrahastoa koskevasta asetuksesta, jotta voidaan lisätä avoimuutta ja tehdä solidaarisuusrahaston varojen käyttöönnotto joustavammaksi hätätilanteessa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Etelä-Eurooppaa ovat koetelleet katastrofit (tulvat ja tulipalot), jotka ovat uhanneet ihmishenkiä, talouksia ja paikallisia ekosysteemejä ja edistäneet aiemmin asutettujen, työpaikkoja tarjonneiden ja hoidettujen laajojen alueiden asteittaista hylkäämistä. Sen sijaan, että tämä aihe ja sen vakavat seuraukset olisivat jonkin yhden maan ongelma, se on nyt muodostunut rajat ylittäväksi ja ansaitsee selvästikin EU:n tasoisia vastatoimia.

Kuten aiemmin totesin, Euroopan unioni hyötyy siitä, että se pysyy yhtenäisenä vastoinkäymisissäkin ja voi ottaa käyttöön solidaarisuusrahaston kaltaisia resursseja sekä järjestelmiä ja menetelmiä näiden vitsausten syiden torjumiseksi ja seurausten lieventämiseksi sekä joustavien, nopeiden ja sopivien vastatoimien tarjoamiseksi.

Euroopan komission pitäisi ottaa johtoasema ratkaisujen etsimisessä ja parhaiden käytäntöjen toteuttamisessa, ja sen lisäksi koko metsätalousalaa pitäisi pyytää jakamaan tietämystään, kehittämään ratkaisuja ja osoittamaan keinoja, joilla voitaisiin auttaa metsiin liittyvien toimintojen monipuolistamista.

Portugalilaisen lastenlorun mukaan puu on ystävä. Euroopan unionin pitäisi vastata tähän ystävyyteen ja tukea siten maaseudun tulevaisuutta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselman puolesta siksi, että tarvitaan todellista yhteisvastuuta ja välitöntä taloudellisten resurssien käyttöönottoa, jotta voidaan asian vaatimalla kiireellä torjua yhteiskunnan ja ympäristön kannalta traaginen tilanne, joka on kohdannut tämän kesän tulipaloista kärsineitä alueita ja yhteisöjä.

Mielestäni päätöslauselmassa pitäisi kuitenkin kiinnittää enemmän huomiota yhteisön niiden politiikkojen – erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan – vaikutukseen, joiden seurauksena ihmiset luopuvat maasta ja tuotantojärjestelmistä, sekä toimintoihin, jotka tukevat ennaltaehkäisevää lähestymistapaa tulipalo-ongelmaan.

Yhteisen maatalouspolitiikan seuraukset erityisesti Portugalin kaltaisissa maissa ovat nyt yhtenä syynä vuodesta toiseen laajoja alueita tuhoaviin tulipaloihin. Mielestäni tätä mahdollista ja toivottavaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä metsäpalojen torjunnassa ei kuitenkaan pitäisi käyttää tien tasoitamiseen yksittäisten jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden tärkeiden näkökohtien, kuten kunkin maan oman alueen pelastuspalvelun ja valvonta- ja toimintakeinojen, poistamiselle käytöstä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Metsäpalot ovat tänä kesänä taas tuhonneet Etelä-Ranskaa. Muiden EU-naapuriemme tavoin kansalaisemme ovat taistelleet liekkejä vastaan, ja nämä katastrofit ovat aiheuttaneet sekä aineellisia vahinkoja että inhimillistä kärsimystä. Siksi puollan riippumattoman ja pysyvän unionin toimintaryhmän perustamista, joiden tehtävänä olisi avustaa tulipalojen ja muiden katastrofien

kohteeksi joutuneita jäsenvaltioita ja alueita. Vastaavasti me tarvitsemme – tämän vetoomuksen olemme esittäneet myös komissiolle – strategian, jonka avulla voimme säilyttää rikkaat ekosysteemimme niin Bauges'ssa, Ardèchessa kuin Lubéronissakin, niin että koko hanke perustuu rahoitukseen, joka on tarkoitettu ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin ja vaurioituneen ekosysteemin uudelleenperustamiseen tähtääviin toimiin. Yhteiseen maatalouspolitiikkaan turvautuminen saattaisi olla oikeutettua, jos halutaan ehkäistä metsäpalojen leviäminen, mikä johtuu liian usein runsaasta aluskasvillisuudesta joillakin alueilla. Olen myös puoltanut EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa, rahaston, jonka käytön neuvosto on tällä hetkellä estänyt, vaikka sitä tarvittaisiin kipeästi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, maanantain keskustelussa kesän 2009 metsäpaloista totesin, että luonnonolot tulevat ilmastomuutoksen myötä muuttumaan; se on tosiasia, jota ei voi kiistää. Se ei kuitenkaan selitä ympäristökatastrofien syntyä, eikä varsinkaan, jos samat ilmiöt toistuvat muutaman vuoden välein. Me voimme ja meidän tulee edellyttää parempaa varautumista. Siksi jouduin tänään viiden tarkistuksen kohdalla äänestämään oman ryhmäni kantaa vastaan, ja rehellisesti sanottuna tuo kanta ihmetyttää minua suuresti. Unionin johdolla jäsenvaltioiden on nyt todella aika katsoa peiliin. On aivan oikeutettua sanoa, että metsäpalojen aiheuttamat tuhot olisi voitu estää, jos eräät jäsenvaltiot olisivat kehittäneet ja toteuttaneet tehokkaampia ennaltaehkäiseviä toimia ja tehokkaammin estäneet rikollista toimintaa rakennettavan lisämaa-alueen hankkimiseksi.

Poliittinen toimintaympäristömme ei saa olla sellainen, jossa silmät ummistetaan tosiasioilta. Tämä ei hyödytä ketään, ei varsinkaan kun kyse on metsäpalojen aiheuttamien inhimillisten tragedioiden mittaluokasta. Metsäpalojen lisääntymisen syyksi on muun muassa esitetty ilmastomuutosta, ja on totta, että Euroopassakin on varauduttava pidempiin metsäpalo-kausiin normaalin kesä-syyskuun sijaan. Kesät alkavat aiemmin, ovat kuumempia ja kuivempia erityisesti etelässä, jolloin palojen riski kasvaa. Mutta itse palojen ongelma piilee kuitenkin aivan muualla kuin meneillään olevassa luonnonolojen muutoksessa. On eri asia sopeutua muuttuvaan ympäristöön kuin paikalleen jämhäntäneisiin huonoihin käytäntöihin ja varautumattomuuteen.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Kreikassa tulipalot tuhosivat 130 000 oliivipuuta ja lukuisia hehtaareja viiniviljelmää, karjaa, mehiläistiloja, varastoja, tallirakennuksia ja lukuisia kasvihuoneita ja taloja. Espanjassa metsäpaloissa on palanut 95 769 hehtaaria maata ja ne ovat aiheuttaneet 11 ihmisen kuoleman sekä arviolta 395 miljoonan euron tappiot.

Tulipalojen paikallisille talouksille, tuotantotoiminnalle ja matkailulle aiheuttamat sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristövahingot ovat valtavia, ja niiden kohteeksi joutuneita kansalaisia sekä aiempien ympäristöolosuhteiden palauttamista on tuettava välittömällä kansallisilla ja yhteisön toimilla.

Me kehotamme komissiota ottamaan viipymättä käyttöön nykyisen EU:n solidaarisuusrahaston varat ja tarjoamaan tarvittavat resurssit kohteena olleiden alueiden kunnostussuunnitelmien tukemiseen, niiden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen ja palaneiden alueiden metsittämiseen.

Metsien häviäminen johtuu osin teiden ja rautatielinjojen rakentamisesta. Komission on edistettävä toimenpiteitä, niin että EU:n varoilla rahoitettuihin julkisiin töihin sisältyy tietty määrä julkisia investointeja yleisten metsien parantamiseen, ylläpitämiseen ja lisäämiseen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Valitettavasti kesää 2009 leimasivat Etelä-Euroopan tuhoisat metsäpalot, jotka aiheuttivat valtavia aineellisia ja ekologisia vahinkoja. Tässä yhteydessä oli selvää, että tuhopolttajat, jotka hyötyvät metsien tuhoamisesta, rohkaistuvat metsärekisterien puutteista tai puuttumisesta tai huonosta maankäytön määräytyksestä. Siksi oli tärkeää, että tässä päätöslauselmaesityksessä kehoitetaan jäsenvaltioita tarkistamaan ja muuttamaan näitä rekisterejä.

Metsittämisen lisäksi tarvitaan asiantuntijoiden, palokuntien ja muiden erikoisyksiköiden välistä yhteistyötä sekä hätätilanteissa että ennaltaehkäisyssä. Tähän päätöslauselmaesitykseen sisältyy järkeviä ehdotuksia, kuten se, miten jäsenvaltioita voidaan tukea katastrofitilanteessa solidaarisuusperiaatteen mukaisesti. Siksi äänestin kesän 2009 metsäpaloja koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Meidän on heti todettava, että luonnonkatastrofien ehkäiseminen ja ilmastomuutokseen sopeutuminen eivät ole helppoja tehtäviä. Vaikka Euroopan unioni selviytyy niistä vahvistetun pelastuspalvelumekanismin perustamisen ja solidaarisuusrahaston edustaman rahallisen avustuksen ansiosta vähän maailman muita alueita paremmin, joka vuosi tuhoutuu yli 600 000 hehtaaria.

En puhu vain Välimeren alueen metsäpaloista, joista pahimmat roihusivat kesällä 2009 Ateenan ympäristön ylängöillä. Minusta tilanteen parantamisen kannalta välttämättömiä ehdotuksia on kaksi. Ensinnäkin Michel

Barnier'n vuonna 2006 Euroopan pelastuspalvelujoukoista antama kertomus on pantava kaikilta osin täytäntöön. Odotamme yhä sitä, että perustetaan Euroopan "vihreät kypärät" kansalaisten äänestämän EU:n pelastuspalvelupolitiikan tukemiseksi. Toiseksi on tärkeää, että komissiolla on oikeus valvoa paikallisia tapahtumia. Olisi todella hämmästyttävää, jos EU:n varoja käytettäisiin silloin, kun osan metsäpaloista ovat todennäköisesti sytyttäneet rikolliset, joiden ainoa tarkoitus on raivata metsäalueita muuhun käyttöön.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Äänestin metsäpaloja koskevan päätöslauselman puolesta. Tuli on tuhonnut tänä vuonna Euroopan unionissa tähän mennessä yli 200 000 hehtaaria metsää. Se on enemmän kuin koko vuonna 2008! Puolassa metsäpalojen riskierroin on yksi Euroopan suurimmista. Huhtikuussa 2009 tulipalojen määrä oli suurin viiteen vuoteen.

Meidän on ryhdyttävä pikaisesti ja tehokkaasti toimenpiteisiin puolustautuaksemme ilmastonmuutokselta, joka on yksi tulipalojen syy. Toinen tärkeä aihe hyväksytyssä päätöslauselmassa on EU:n ilmastonmuutoksen ehkäisyyn tarkoitettujen mekanismien koordinoiminen ja erityisesti solidaarisuusrahaston tehokas käyttö tulipalojen seurausten rajoittamiseen.

Meidän on perustettava unionin toimintaryhmä, joka pystyy toimimaan nopeasti luonnonkatastrofitilanteissa. Se täydentäisi rahoituksellisesti ja organisatorisesti jäsenvaltioiden toteuttamia toimia. Toivon, että Euroopan komissio ottaa asianmukaisesti huomioon parlamentin päätöslauselman tulipalojen vaikutusten torjumisesta ja tehostaa omia toimiaan tällä alueella.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Tänään metsäpaloista käytävä keskustelu on tärkeä. Monien luonnonkauniiden paikkojen tuhoutuminen on menetys meille kaikille. Meidän on osoitettava solidaarisuutta kollegoillemme ja autettava tuhojen kohteeksi joutuneita maita.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tuoreimmat tutkimukset osoittavat, että alueellisen hallituksen edistämien metsitysten sekä ympäristönsuojelujärjestöjen aloitteiden tuloksena Madeiran metsät ovat lisääntyneet lähes 5 000 hehtaarilla 36 viime vuoden aikana. Tämä saavutus on erityisen merkittävä, koska se on kansallisen suuntauksen vastainen. Tätä valtavan arvokasta perintöä on suojeltava, ja koska meidän on todella varauduttava metsäpaloihin, on mielestäni ratkaisevan tärkeää kohdentaa resurssit tasapuolisesti palojen ennaltaehkäisyyn ja havaitsemiseen sekä varsinaiseen palontorjuntaan. Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska mielestäni tätä politiikkaa voidaan edistää EU:n tasolla solidaarisuusstrategialla, jossa pyritään koordinoimaan palontorjuntaa ja vaarallisten toimintamuotojen tehokasta ennaltaehkäisyä.

Tässä lähestymistavassa korostetaan erityisesti syrjäisimpiä alueita, ja sekä viranomaisten että metsää kasvavien maiden omistajien pitäisi osallistua siihen kunnostamalla metsämaita, istuttamalla kotoperäisiä lajeja ja uudelleenasuttamalla maaseutualueita. Rikollisesta toiminnasta pitäisi myös rangaista asianmukaisesti kansallisella tasolla. Nykyisten rakennerahastojen tai EU:n solidaarisuusrahaston kaltaisten uusien rahastojen käyttöön liittyvien menettelyjen joustava toteutus mahdollistaa nopeamman vastauksen antamisen ihmisille, jotka ovat menettäneet viljelymaansa, kotinsa ja karjansa tulipalojen tai muiden katastrofien seurauksena.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Minä äänestin tyhjää lopullisessa äänestyksessä vuoden 2009 metsäpaloja koskevasta kompromissiratkaisusta. Tein niin siksi, että huomaan enemmistön tästä parlamentista uskovan, että metsäpalojen torjumista EU:n tasolla ei pitäisi rajoittaa tukeen ja koordinointiin vaan että itse asiassa olisi perustettava erilliset Euroopan palontorjuntajoukot, jälleen yksi EU:n elin, joka kuluttaisi valtavia määriä rahaa ja tekisi samaa työtä kuin muut jo tekevät.

Se kuvastaa joka tapauksessa sitä tosiasiaa, että eurofederalistit ovat vähemmän huolissaan maanosamme tehokkaasta ja pätevästä hallinnasta ja haluavat pikemminkin tuoda julki mielipiteensä eli sen, että kaikkea täytyy säännellä EU:n tasolla – huolimatta toissijaisuusperiaatteesta, jota kuulemme niin usein ylistettävän.

(Istunto keskeytettiin klo 12.50 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

10. Rahoituspalvelut (säädösten allekirjoittaminen)

Puhemies. – (PL) Yhteispäätösmenettelyn mukaan säädökset allekirjoittavat Euroopan parlamentin puhemies ja neuvostoa kulloinkin edustava puheenjohtaja. Ennen istunnon jatkamista allekirjoitetaan lainsäädäntöpaketti, jotta se tulisi voimaan. Eurooppa-asioista vastaava ministeri Cecilia Malmström allekirjoittaa sen neuvoston puolesta. Olen erittäin iloinen siitä, että komission jäsen Benita Ferrero-Waldner on myös täällä tänään.

Haluaisin sanoa muutaman sanan lainsäädännöstä, joka meidän on tarkoitus allekirjoittaa tänään. Tänään, Euroopan unionin Pittsburghin G20-huippukokousta valmistelevan ylimääräisen huippukokouksen aattona, on hyvä tilaisuus vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa toisena lainsäätäjänä. Minua on pyydetty edustamaan Euroopan parlamenttia valtioiden ja hallitusten päämiesten illallisella. Me, Euroopan unioni, valmistemme osallistumistamme G20-huippukokoukseen Pittsburghissa.

Meillä on tänään käsiteltävänä yhteispäätösmenettelyn mukaisesti tärkeä neljän eri säädöksen paketti, jonka olemme hyväksyneet vastauksena rahoituskriisiin. Mitä paketti sisältää? Vakavaraisuusdirektiivin, luottoluokituslaitoksia koskevan asetuksen, uuden rajatylittäviä maksuja koskevan asetuksen ja päätöksen rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta.

Direktiivin ja asetusten tavoitteena on suojella EU:n sijoittajia ja rahoitusjärjestelmää ja lisätä kuluttajien oikeuksia koskevia takeita sekä varmistaa parempi valvonta. Näiden säädösten tavoitteena on rahoitusmarkkinoiden vakauttaminen. Näin ollen me täytämme odotukset, vaikka allekirjoitettavan lainsäädännön onkin laatinut edellisen kauden parlamentti. Haluaisitteko te ministeri Malmström käyttää puheenvuoron ennen säädösten allekirjoittamista?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, me allekirjoitamme nyt joukon säädöksiä, jotka ovat erittäin keskeisiä EU:n toimia Eurooppaa niin ankarasti kohdanneen ja edelleen vaikuttavan rahoitus- ja taluskriisin ratkaisemiseksi. Haluan käyttää tilaisuuden hyväkseni ja kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä, joka teki paljon töitä, jotta nämä säädökset saatiin laadittua näin lyhyessä ajassa. Puheenjohtajavaltio Tšekin ansiosta me onnistuimme luomaan hyvin toimivan yhteistyön neuvoston ja parlamentin välille ja laatimaan nopeasti tehokkaat sopimukset.

Kuten aiemmin mainitsin, olemme taloustilanteen suhteen varovaisen optimistisia, mutta tiedämme myös, että monet maat kärsivät lähiaikoina erityisen paljon työttömyydestä. Siksi parlamentin, neuvoston ja parlamentin on yhä tehtävä tiivistä yhteistyötä. Odotan innolla yhteistyötämme ja olen ylpeä siitä, että voin allekirjoittaa nämä säädökset yhdessä teidän kanssanne, arvoisa puhemies.

Puhemies. – (PL) Haluaisin korostaa sitä, että se, mitä me teemme, on osoitus neuvoston, parlamentin ja komission tehtävien jatkumisesta. Tällä välin on pidetty Euroopan parlamentin vaalit, jotka eivät ole millään tavalla haitanneet toimintaamme tai työtämme.

Pyytäisin nyt ministeri Malmströmiä siirtymään yhteiseen allekirjoitustilaisuuteen tämän pöydän ääreen. Pyydän tilaisuuteen myös komission jäsen Ferrero-Waldneria, edellistä talous- ja raha-asioista vastaavaa komission jäsentä Berès'tä ja nykyistä talous- ja raha-asioista vastaavaa komission jäsentä Bowlesia – pyytäisin teitä kumpaaakin tulemaan tänne keskelle samoin kuin esittelijöitä Karas ja Gauzès. Te kaikki olette läsnä allekirjoitustilaisuudessa, ja ministeri ja minä allekirjoitamme.

Haluaisin myös huomauttaa, että aiemmat esittelijät olivat Margarita Starkevièiūtė ja Karsten Friedrich Hoppenstedt, jotka olivat Euroopan parlamentin jäseniä edellisellä kaudella mutta eivät enää.

Siirrymme nyt allekirjoituksiin.

Puhetta johti*varapuhemies* **Dagmar ROTH-BEHRENDT****11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja****12. Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja****13. EY:n ja Tadžikistanin välinen kumppanuus- ja yhteistyösopimus (keskustelu)**

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– neuvoston ja komission julkilausumista EY:n ja Tadžikistanin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemisestä

– Alojz Peterlen ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatimasta suosituksesta (A7-0007/2009) ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tadžikistanin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemisestä

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, esittelijä Peterle, olen iloinen saadessani tänä iltapäivänä mahdollisuuden keskustella EU:n yhteyksistä Tadžikistaniin ja erityisesti siitä, miten tärkeää meille on luoda uusi perusta suhteillemme tähän maahan solmimalla kumppanuus- ja yhteistyösopimus.

Tiedän, että parlamentti on hyvin kiinnostunut tästä aiheesta. Jo helmikuussa 2008 antamassanne EU:n Keski-Aasian strategiaa koskevassa päätöslauselmassa kehotitte jäsenvaltioita ratifioimaan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen nopeasti ja vahvistitte siten parlamentin aikomuksen hyväksyä sopimus lähitulevaisuudessa.

Nyt sopimus on ratifioitu ja jäljellä olevat vaiheet halutaan toteuttaa mahdollisimman pian, jotta kumppanuus- ja yhteistyösopimus voi tulla voimaan mahdollisimman pian, mahdollisesti ennen vuoden loppua. Se antaisi selvän viestin siitä, että me avaamme uuden luvun Euroopan unionin ja Tadžikistanin välisissä suhteissa.

Tadžikistan on tärkeä osa Keski-Aasian kokonaisstrategiaamme. Tämä vaikeapääsyinen maa on yksi maailman köyhimmistä. Sillä on huonosti valvottu raja Afganistanin kanssa, minkä vuoksi maan läpi kulkee merkittävä huumeiden salakuljetusreitti ja radikaalien islamistien alueelle johtava reitti. Siksi olemme erittäin kiinnostuneita tukemaan Tadžikistania sekä maan itsensä vuoksi että ratkaistaksemme yhteiset ongelmamme. Teemme niin jo nyt useiden yhteyksien välityksellä. Puheenjohtajavaltio Ruotsi lähetti korkean tason ryhmän alueelle heinäkuussa, ja Brysselissä pidettiin eilen ministerikokous Keski-Aasian kanssa.

Tadžikistan on kuitenkin yksi harvoista EU:n itärajan maista, joiden kanssa emme vielä ole tehneet yleissopimusta kylmän sodan päätyttyä. Jos haluamme tosissamme tarttua mainitsemiini aiheisiin, meidän on luotava sopiva kehys tuleville suhteillemme. Poliittiseen vuoropuheluun ja käytännön yhteistyöhön Tadžikistanin kanssa tähtääviä järjestelyjä on parannettava niin, että vastaavat paremmin koko alueen yhteisiä haasteita. Kumppanuus- ja yhteistyösopimus tarjoaisi meille jäsenytyneemmän tavan keskustella asioista, jotka kiinnostavat kumpaakin osapuolta: ihmisoikeuksista, oikeusvaltioperiaatteesta, huumekaupasta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta sekä terrorismista ja uskonnollisesta järjestäytymisestä.

Samanaikaisesti meidän on edettävä asioissa, jotka liittyvät alueen demokratiaan, hyvään hallintoon ja ihmisoikeuksiin. Olemme hyvin tietoisia siitä, että tehtävä ei ole helppo. Siksi olen erittäin tyytyväinen Tadžikistanin kanssa ihmisoikeuksista käytävään jäseneltyyn vuoropuheluun, joka tarjoaa mahdollisuuden käydä asianmukaista keskustelua. Tämän vuoropuhelun toinen kierros käydään Dušanbessa 23. syyskuuta.

Meidän on edelleen kannustettava Tadžikistania toteuttamaan uudistusohjelma. Asiat tuntuvat usein kehittyvän huolestuttavaan suuntaan. Haluaisimme, että maa toimisi järjestäytymisvapauden, uskonnonvapauden, tiedotusvälineiden vapauden ja kansalaisyhteiskunnan kehityksen suhteen demokraattisemmin. Meidän on tehtävä kaikkemme vakuuttaaksemme Tadžikistan siitä, että oikeusvaltioperiaatetta on noudatettava myös torjuttaessa laitonta toimintaa, huumekauppaa ja terrorismia.

Meidän on korostettava sitä, että ihmisoikeuksia ja perusvapauksia on kunnioitettava etnisten ja kulttuuriin liittyvien konfliktien välttämiseksi.

Olemme myös erittäin huolissamme maassa vallitsevasta laajasta korruptiosta. Se estää Tadžikistanin kehittymisen lisäksi myös lahjoittajien tehokkaan tuen. Meidän pitäisi hyödyntää kaikkia käytettävissä olevia kanavia ja vedota Tadžikistanin viranomaisiin, että ne ratkaisisivat ongelman mahdollisimman nopeasti. Emme voi jättää huomiotta sitä tosiasiaa, että kaikki huumekaupan kauttakulkureitit – tai ainakin suuri osa niistä – kulkevat Tadžikistanin läpi. Maa on hyvin altis radikaalien liikkeiden ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vaikutuksille. Meidän on lisättävä tukeamme Tadžikistanille, jotta voimme vastustaa tätä toimintaa samalla kun tarjoamme vaihtoehtoisia tulonlähteitä. Tämä strategia vastaa hyvin sitoutumistamme Afganistaniin ja työtämme maan vakauttamiseksi. Olemme tyytyväisiä siihen, että Tadžikistan on kiinnostunut yhteistyöstä ja tuesta pyrkimyksilleen.

Tadžikistan on osoittanut, että sillä on avoin, rakentava asenne keskusteluihin yhteisistä haasteistamme. Se on hyvä asia. Tämä vuoropuhelu on tärkeä osa tukea, jota annamme Tadžikistanin työlle yhteistyön edistämiseksi naapureiden kanssa ja ratkaisujen löytämiseksi kiireellisiin ja monimutkaisiin alueellisiin ongelmiin, kuten ilmastomuutokseen, veteen ja rajavalvontaan. Koska me olemme erittäin halukkaita selvittämään nämä ongelmat entistä tehokkaammin ja tuloksekkaammin, olen tyytyväinen siihen, että meillä on mahdollisuus luoda uusi perusta suhteillemme Tadžikistaniin. Kumppanuus- ja yhteistyösopimus muodostaa kehyksen, jonka puitteissa voimme kehittää kahdenvälisiä suhteitamme edelleen ja vaikuttaa siten koko Keski-Aasian strategiaamme kokonaistavoitteisiin. Siksi kehotan tätä parlamenttia äänestämään sopimuksen puolesta, jotta se voidaan saattaa voimaan mahdollisimman pian.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää esittelijä Peterleä hänen erinomaisesta mietinnöstään sekä päätöslauselmastaan, jossa esitetään hyvä analyysi Tadžikistanin tilanteesta ja annetaan suosituksia, joita voin tukea.

Sen jälkeen, kun EU:n Keski-Aasian strategia hyväksyttiin kesäkuussa 2007, suhteemme kaikkiin Keski-Aasian maihin on syventynyt kummankin osapuolen etujen mukaisesti. Yhteydenpitoimme tahti on nopeutunut, ja ymmärrämme nyt kumpikin, mikä etua on laajemmasta yhteistyöstä turvallisuusasioissa, rajavalvonnaissa ja -tarkastuksissa, koulutuksessa, hallinnossa ja energialähteiden monipuolistamisessa. Strategian avulla on onnistuttu kehittämään kumppanuussuhde viiteen Keski-Aasian tasavaltaan.

Tätä kaikkia koskevaa strategiaa vahvistavat kuitenkin selvästi yksilölliset ja eriytetyt kahdenväliset suhteet, jotka kuvastavat kyseisten maiden vaihtelevia pyrkimyksiä ja suuntauksia. Kuten te kaikki tiedätte, yhteistyötämme Tadžikistanin kanssa säännellään edelleen Neuvostoliiton kanssa vuonna 1989 tehdyllä ja Tadžikistanin kanssa vuonna 1994 hyväksymällä kauppa- ja yhteistyösopimuksella. Tämä sopimus ei enää vastaa täysin Keski-Aasian strategian mukaisia tavoitteitamme eikä tue sen tyyppistä suhdetta, johon pyrimme Tadžikistanin kanssa.

Teidän hyväksyntänne uudelle EU:n ja Tadžikistanin väliselle kumppanuus- ja yhteistyösopimukselle, josta tänään keskustelte, olisi siksi suuri edistysaskel ja mahdollistaisi yhteistyömme laajentamisen ja syventämisen.

Tämän päivän Tadžikistanilla on suuria taloudellisia ja sosiaalisia haasteita. On tärkeää – ja EU:n omien etujen mukaista – että Tadžikistan onnistuisi selviytymään vaikeuksistaan. Tällä maalla on lähes 1 500 km:n raja Afganistanin kanssa, ja se sijaitsee lähellä Pakistanin Swatin laaksoa. Tämä alue on alttiina näiden konfliktialueiden heijastusvaikutuksille ja islamilaisten taistelijoiden soluttautumiselle.

Tadžikistan on myös avain pyrkimyksille tyrehdyttää laittomien huumausaineiden virta Afganistanista Eurooppaan. Yhteistyön lisääntyminen Euroopan unionin kanssa voi siksi auttaa ehkäisemään epävakauden leviämisen.

Yksi Tadžikistanin haavoittuvuuden avaintekijä on sen heikko talous. Keski-Aasian tasavalloista köyhin on kärsinyt huomattavasti alumiinin ja puuvillaan hintojen alenemisesta maailmanlaajuisen laskusuhdanteen vuoksi. Tämä ja rahalahetysten väheneminen 34 prosentilla vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla antavat aihetta huoleen siitä, että köyhyys saattaa lisääntyä ja että epävarma sosiaalinen ja taloudellinen tilanne saattaa synnyttää yhteiskunnallisia levottomuuksia.

Mielestäni olemme nyt Tadžikistanin kanssa oikealla tiellä, kun tuemme välttämättömiä uudistuksia. Siihen on keskitytty myös EU:n erityisedustajan Pierre Morelin toistuvilla vierailuilla ja omalla vierailullani keväällä 2008. Edistystä tapahtuu, mutta selvästikin on tehtävä vielä enemmän. Hallitus on tehnyt selväksi,

että kaupan ja yhteistyön lisäämisen ohella se on halukas toteuttamaan toimenpiteitä, joilla parannetaan sosiaaliturvaa, terveydenhuoltoa ja koulutusta, torjutaan korruptiota ja parannetaan ihmisoikeuksia.

On hyvä asia, että presidentti Rahmon on perustanut oikeusasiamiehen viran. Oikeusasiamies on meille tärkeä keskustelukumppani jo mainitsemallanne seuraavalla EU:n ja Tadžikistanin välisellä ihmisoikeusvuoropuhelukierroksella 23. syyskuuta. Oikeuslaitoksen uudistus etenee yhä hitaasti, mutta me toivomme, että hallitus ottaa huomioon Dušanbessa hiljattain pidetyssä ihmisoikeuksia ja kansalaisyhteiskuntaa käsitellessä seminaarissa annetut suositukset, erityisesti lakimiesammatin uudistamisen ja uuden rikoslainsäädännön Tadžikistanissa.

Olen tietysti hyvin tietoinen siitä, että olette huolestuneita Tadžikistanin demokratiasta ja ihmisoikeuksista, ja siksi voin vakuuttaa teille, että komissio ottaa ne kaikilla tavoin huomioon vuoropuhelussa tämän maan kanssa.

Taloussuodistuksissa on nähtävissä edistystä esimerkiksi puuvillavelkojen riitojenratkaisumenettelyn luomisessa, mikä toivottavasti tasoittaa tietä laajemmille maataloussuodistuksille ja "maanviljelyn vapauden" toteuttamiselle, sillä se on maan köyhyyden kannalta ratkaisevaa.

Euroopan parlamentin tänään kumppanuus- ja yhteistyösopimukselle antama hyväksyntä auttaa meitä jatkamaan työtä Tadžikistanin kanssa monien poliittisten ja taloudellisten uudistusten suhteen niin, että painopiste on erityisesti demokratiassa ja ihmisoikeuksissa, ja varmistamaan myös, että ne toteutetaan perusteellisesti. Uudistustoimia tukee jo komission suhteellisen runsas kahdenvälinen avustus, joka on suuruudeltaan 66 miljoonaa euroa vuosina 2007–2010 ja nousee jopa 70 miljoonaan euroon kolmena vuotena 2011–2013.

Meidän apumme painottuu alakohtaiseen sosiaaliturvalle ja terveydenhuollolle kohdistettavaan tukeen, julkisen varainhoidon uudistamiseen sekä yksityissektorin kehittämiseen tarkoitettuun tekniseen apuun. Prosessia tukee valtuuskuntamme Dušanbessa. Minun tavoitteenani on, että ennen vuoden loppua sikäläinen paikallinen toimistomme saisi täydet valtuudet kannustaa uudistusprosessia ja edistää kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen kokonaisvaltaista toteuttamista. Toivon erityisesti, että se auttaa meitä arvioimaan perusteellisesti mainitsemiä avainalueiden edistystä ja mittaamaan sitä sitten selvien vertailuarvojen perusteella.

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Päätös kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisöjen, niiden jäsenvaltioiden ja Tadžikistanin välillä vastaa Eurooppa-neuvoston uutta kumppanuutta Keski-Aasian kanssa koskevaa strategiaa sekä Tadžikistanin halua kehittää laajaa yhteistyötä Euroopan unionin kanssa niin kaupan kuin monilla muillakin alueilla.

Olen iloinen siitä, että kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet tämän sopimuksen, ja toivon, että me voimme antaa hyväksyntämme sopimukselle Tadžikistanin kanssa samalla tavalla kuin aiemmin Kazakstanin, Kirgisian ja Uzbekistanin kanssa tehdyille sopimuksille. Se tarkoittaa Euroopan unionin ja entisen Neuvostoliiton välisen kauppaa- ja yhteistyösopimuksen päättymistä.

Euroopan unioni toimii perusarvojensa ja -periaatteidensa mukaisesti ja ilmaisee tällä sopimuksella strategisen kiinnostuksensa yhteistyöhön Tadžikistanin kanssa, maan, jota se pitää hyvin tärkeänä kumppanina tässä osassa maailmaa. EU haluaa myös syventää suhteitaan Tadžikistaniin ja vaikuttaa siten maan turvallisuuteen, vakauteen ja taloudelliseen edistykseen, demokraattisten instituutioiden kehitykseen ja vakauttamiseen sekä ihmisoikeuksien ja oikeusjärjestyksen suojelemiseen.

EU:n Tadžikistanin-politiikan erityistavoitteet liittyvät ensisijaisesti köyhyyden vastaisen taistelun tukemiseen, hyvän hallinnon ja uudistuksen tukemiseen sekä huumekaupan ja järjestäytyneen rikollisuuden tehokkaaseen torjumiseen. Mietinnössä arvostellaan maan demokratian tilannetta ja ilmaistaan huolestuneisuus korruptiosta ja kansalaisyhteiskunnan tilanteesta, mutta samanaikaisesti siinä kehoitetaan Tadžikistanin hallitusta selvittämään koulutuksen ongelmallinen tilanne mahdollisimman nopeasti.

Mietinnössä ilmaistaan myös oikeutettu huoli ihmisoikeuksien ja erityisesti naisten oikeuksien, uskonnonvapauden ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden loukkaamisista sekä kansalaisjärjestöjen työhön vaikuttavista asiantiloista. Mietinnössä kuitenkin ilmastaan myös tyytyväisyys ihmisoikeusvuoropuhelun aloittamiseen, koska sen eteneminen on kahdenvälisen suhteiden kannalta ratkaisevaa.

Tämä sopimus heijastaa uskoamme siihen, että Tadžikistanilla on mahdollisuus luoda nykyaikainen, toimiva valtio, joka pystyy selviytymään alueellista tehtävästään erityisesti Afganistanista ja alueen muista osista

peräisin olevien ääriliikkeiden torjunnassa. Mietinnössä muun muassa muistutetaan meitä energian ja veden merkityksestä, koska ne liittyvät Keski-Aasian valtioiden välisiin suhteisiin ja edellyttävät yhteisiä toimia.

Lopuksi haluan esittää kiitokseni kollegoilleni heidän rakentavasta yhteistyöstään ja komissiolle arvokkaasta avusta. Ennen kaikkea haluaisin kiittää Tadžikistanin tasavallan lähetystä yhteistyöstä.

Uskon vakaasti, että tämän sopimuksen avulla Euroopan unioni pystyy luomaan ja syventämään yhteistyötä, jota se on tähän asti tehnyt Tadžikistanin kanssa, ja toivon, että sopimus pannaan tässä hengessä täytäntöön lähitulevaisuudessa. Suosittelen lämpimästi, että hyväksytte sopimuksen Tadžikistanin kanssa.

Filip Kaczmarek, *PPE-ryhmän puolesta*. – (PL) Haluaisin onnitella esittelijä Alojz Peterleä hänen täysin tosiasioihin perustuvasta – mitä haluan korostaa – hyvin tasapainoisesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tadžikistanin välistä kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevasta mietinnöstään.

Tadžikistania on arvosteltu paljon demokratian puutteesta. Eniten paheksomme lehdistön- ja uskonnonvapauden puutetta sekä korruptiota. En halua väitellä näistä syytteistä täällä. Meidän on kuitenkin otettava huomioon se tosiasia, että Tadžikistan on hiljattain edistynyt sekä korruption torjunnassa että ihmisoikeustilanteen parantamisessa samoin kuin monilla muillakin arkaluonteisilla alueilla. Lisäksi maa on suhteellisen vakaa, mikä on tärkeää sen strategisen sijainnin vuoksi. Siitä on kuitenkin jo keskusteltu tänään.

Tadžikistan voisi olla Euroopan unionin luonnollinen liittolainen, koska se on Afganistanin naapuri, mihin liittyy huumeiden laajamittaisen tuotannon ja myynnin, terrorismin ja kasvavien ääriliikkeiden aiheuttamia ongelmia, ja koska sillä on toinenkin yhä epävakammaksi muuttuva naapuri, Pakistan. Siksi on EU:n etujen mukaista jatkaa tukea maan demokraattisille prosesseille ja vahvistaa sen poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia mahdollisuuksia.

Meidän on muistettava, että Tadžikistan on entisistä Neuvostoliiton tasavalloista köyhin. Se oli yksi 12 maasta YK:n maailman elintarvikekriisistä eniten kärsivien maiden luettelossa. Olen tässä mielessä tyytyväinen siihen, että mietinnössä mainitaan myös vuosituhanen kehitystavoitteet. Meidän on muistutettava Tadžikistania myös niistä.

Euroopan unioni on Tadžikistanin tärkein kauppakumppani. Kummankin osapuolen pitäisi pyrkiä panemaan sopimus täytäntöön mahdollisimman pian ja tukea siten maan kehitystä ja taloudellisen tilanteen vakauttamista. Pelkkä Tadžikistanin huonojen puolien arvostelu ei yksinään riitä. Meidän on myös lähetettävä myönteinen viesti siitä, että haluamme kehittää yhteyksiä tähän maahan, ja mielestäni tällaisen viestin ovat lähettäneet esittelijä Peterlen mietintö ja koko parlamentti.

Niccolò Rinaldi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Tadžikistan on tässä parlamentissa harvoin lausuttu sana, joten me – puhun Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja suhteista Keski-Aasiaan vastaavan valtuuskunnan jäsenenä – hyväksymme tämän sopimuksen. Pidän myös myönteisenä päätöstä ryhtyä ripeisiin toimiin edustustojemme tukemiseksi alueella, minkä komission jäsen juuri mainitsi.

Tadžikistan on maa, joka voi yllättää meidät mutta jota kuvaillaan usein Euroopan etuvartioksi, eikä se sijaitse maailman takamailla – niin kuin eivät muutkaan Keski-Aasian maat, joista tärkeimpänä mainittakoon Afganistan. Juuri tässä maassa käydään hyvin tärkeitä taisteluita huumekauppaa vastaan, taistelua autoritarismia ja fundamentalismia vastaan ja oikeusvaltion ja demokratian luomisen puolesta, jotka ovat valitettavasti hyvin hauraita.

Tämän lainsäädäntövälineen avulla saamme aikaan edistystä kaupan lisäksi toivottavasti myös politiikan ja kulttuurin näkökulmasta.

Heidi Hautala, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (FI) Arvoisa puhemies, Tadžikistanin kanssa on varmasti paremmat edellytykset ryhtyä kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen kuin esimerkiksi Uzbekistanin ja Turkmenistanin kanssa, joissa todellakin vallitsee täysi diktatuuri. Mutta Tadžikistan on astetta paremmalla tiellä, ja Euroopan unionilla on vaikutusvaltaa tilanteeseen tällä sopimuksella. Oli miellyttävä kuulla sekä neuvoston että komission nimissä, että yhteistyössä tullaan keskittymään ihmisoikeuksiin ja demokratiaan ja pyritään edistämään oikeusvaltion kehitystä. Oli myös erittäin hyvä kuulla, että Tadžikistanissa on perustettu oikeusasiamiehen instituutio, joka monissa maissa on erittäin tärkeä työväline, ja Euroopan unionin tulee antaa täysi tuki tälle uudelle instituutiolle.

Arvoisa puhemies, haluaisin puuttua vielä kysymykseen vesivaroista. Tällä alueella on rikkaat vesivarat, ja Euroopan unioni voisi auttaa Tadžikistania hyödyntämään näitä vesivarojaan järkiperaisella ja demokraattisella tavalla ottaen huomioon myös niiden maiden edut, jotka ovat jokien alajuoksulla ja jotka mahdollisesti voisivat kärsiä suurista vesivoimalaitoksista. Muutenkin vihreät haluavat korostaa alueellisen yhteistyön merkitystä, jotta Keski-Aasian alueellinen talous saataisiin elpymään.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Tadžikistanilla ei ole samanlaisia energia- ja mineraalivaroja kuin muilla Keski-Aasian mailla. Se ei kuitenkaan ole mikään puolustus sille, että Tadžikistan jätettäisiin huomiotta vauraampien ja suurempien naapureiden kustannuksella.

Keski-Aasia on EU:n poliittisen ja energiaturvallisuuden kannalta ratkaiseva alue. Suhteiden lujittamisessa EU:hun jotkin alueen maat edistyvät muita nopeammin. Sitä ei voida välttää. Meidän on kuitenkin säilytettävä yhteisen sitoutumisen tunne, kun parannamme edelleen suhteitamme alueeseen, joka oli vielä aivan äskettäin diplomaattisesti eristäytynyt ja erityisesti Euroopan unionissa laajalti huomiotta jätetty alue. Jos joitakin Keski-Aasian maita suositetaan muiden kustannuksella, on vaarana, että alueelle syntyy riitoja ja hajaannusta. Varsinkin alueen islamilaiset terroristit ovat osoittaneet määrätietoisesti käyttävänsä hyväksi köyhyyttä ja puutteellista hallintoa ihmisten radikalisoimiseksi ja vihasanomansa levittämiseksi.

Tadžikistanin hallitus on torjunut ääriliikkeet ja pyrkii nyt kansainvälisen yhteisön avulla vakauttamaan maansa demokratian. Tadžikistan kärsii edelleen Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen 1990-luvun alussa käydyin maallisten ja jihad-voimien välisen raa'an kansalaissodan jättämistä arvista. Tadžikistanilaiset eivät halua nähdä uutta verenvuodatusta ja ovat siksi antaneet rohkeasti tukensa talebanien vastaisille NATO-operaatioille Afganistanissa. ISAF-joukkojen operaatio Afganistanissa on ratkaisevan tärkeä Tadžikistanille ajatellen tulevaisuutta pitkällä aikavälillä ja halua löytää tukea ja turvaa lännestä.

Voidaan oikeutetusti sanoa, että Tadžikistanin maine on demokratisoitumisen ja ihmisoikeuksien suhteen huono, mutta olen vakuuttunut siitä, että EU:n kanssa käytävä vuoropuhelu ja EU:n osoittama sitoutuminen kannustaa Tadžikistania kohti myönteistä muutosta. Tämä tuntuu olevan ainakin Euroopan unionin näkemys Valko-Venäjältä ja Uzbekistanista, joten Tadžikistan ansaitsee samanlaisen kohtelun. Siksi ECR-ryhmä tukee Tadžikistanin kanssa solmittavaa syvempää strategista poliittista ja taloudellista kumppanuutta, joka perustuu siihen, että maa sitoutuu etenemään kohti avoimuutta, demokratiaa ja ihmisoikeuksien korkeaa tasoa.

Sabine Lösing, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos mietinnöstä. Ulkoasiainvaliokunnan jäsenenä olen pyytänyt komission toimivaltaista edustajaa keskustelemaan tämän sopimuksen asemasta EU:n maahanmuuton hallinnan puitteissa. Hän totesi selvästi, että voimaantullessaan se tasoittaa tietä yhteistyölle rajaturvallisuusviraston (Frontexin) kanssa ja lukuisille maahanmuuttomääräyksille esimerkiksi takaisinottosopimusten ja Afganistanin rajaturvallisuuden puitteissa. Tadžikistanin ja Afganistanin välistä 1 200 km:n pituista rajaa on jo käsitelty täällä. Siitä tulee sitten myös toinen kohde EU:n sortopolitiikalle, jolla pakolaiset pyritään jättämään EU:n ulkopuolelle.

Näin Euroopan unioni haluaa suojautua pakolaisilta jo kaukana omista ulkorajoistaan. Näemme jälleen kerran, että tämä on olennainen osa EU:n ulkopoliittikkaa. Tällaisten kumppanuussopimusten tuloksena pakolaiset eristetään leireille, joiden olosuhteet, kuten me kaikki tiedämme, ovat epäinhimilliset, niin kuin on parhaillaan Ukrainassa. Ohjelmaa on jo käsitelty täällä yleisellä tasolla. Tämä niin sanotun kansainvälisen maahanmuuton hallinnan muoto tarkoittaa Geneven pakolaisyleissopimuksen ja ihmisoikeuksien vakavia rikkomuksia.

Siksi vaadin EU:ta aloittamaan pakolaisuuden syiden torjumisen pakolaisten torjumisen sijaan. EU:n naapuruuspolitiikka on yksi keino tehdä Euroopan linnakkeesta entistä luoksepääsemättömämpi, minkä vuoksi sitä tarkastellaan meidän näkökulmastamme, GUE/NGL-ryhmän näkökulmasta hyvin epäilevästi.

Bastiaan Belder, *EFD-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, sanon aivan rehellisesti, että tämä keskustelu herättää minussa sekalaisia tunteita. Toisaalta olen tyytyväinen siihen, että esittelijä Peterlen päätöslauselmassa selvästi osoitetaan monet Tadžikistanin talouden ja yhteiskunnan ongelma-alueet. Toisaalta mielestäni on käsittämätöntä, että Tadžikistania kuvataan ratkaisevissa kohdissa suhteellisen vakaaksi maaksi. Kuulin sen jälkeen eräissä keskustelussa enkä voi mitenkään ymmärtää, mistä ajatus on peräisin. Euroopan unioni antaa sen vaikutelman, että tämän sopimuksen täytyy toteutua tapahtuipa mitä tahansa. Se vaikuttaa kiistattomasti myöhemmin väistämättä annettavan runsaan kritiikin uskottavuuteen.

Se, mitä 2 kohdassa sanotaan Tadžikistanin hallituksen pettymyksestä, on mielestäni aivan ällistyttävää. Hyvät kollegat, meidän on keskusteltava esimerkiksi protestanttisen vähemmistön tai muslimien pettymyksestä, kun heille esitetään uskontolaki, joka haittaa syvästi heidän uskonnollista elämäänsä. Tämän

täysin väärin kohdistetun pettymyksen sijaan Tadžikistanin hallituksen pitäisi hoitaa kaikki se valtava työ, mitä sillä on tehtävänä kotimaassaan. Arvoisa komission jäsen, toivon, että sitä myös seurataan tarkasti.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puollan ehdottomasti tätä sopimusta. Tadžikistan on monesta syystä hyvin tärkeä maa, ja sopimus on mielestäni suuri askel Euroopan unionin ja Tadžikistanin välisessä yhteistyössä.

Haluan vain mainita yhden EU:n panoksen maanosan vakauteen ja turvallisuuteen. Tadžikistan on Afganistanista Eurooppaan ja Venäjälle suuntautuvan huumekaupan risteyskessä. Vähintään 30 prosenttia Afganistanissa tuotetusta heroiinista tulee Eurooppaan ja Venäjälle Tadžikistanin kautta. Kymmenen vuotta sitten kansainvälinen yhteisö aloitti Tadžikistanissa suuren operaation vahvistamalla kaikkia huumeiden valvontajärjestelmiä, ja olen hyvin tyytyväinen nähdessäni, että kymmenen vuotta myöhemmin ne toimivat ja etenevät oikein hyvin. Tämä sopimus vaikuttaa suoraan Euroopan vakauteen ja turvallisuuteen.

Rajoituksia on edelleen, ja kollegat korostivat muun muassa Tadžikistanin ihmisoikeus- ja köyhyysongelmia, mutta mielestäni tämä sopimus edustaa EU:ta parhaimmillaan ja kannatan sitä ehdottomasti.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen myös sitä mieltä, että tämä yhteistyösopimus Tadžikistanin kanssa on todella myönteinen asia ja voi auttaa saavuttamaan joitakin mielestäni tärkeitä ja selviä tavoitteita.

Ensimmäinen tavoite koskee maan strategista asemaa, jota voidaan aidosti hyödyntää rauhan, turvallisuuden ja vakauden alueen edistämisessä. Toinen tavoite mielestäni on ja sen täytyy olla maan kasvun kannustaminen taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta, koska me tiedämme, että maa on yksi alueen köyhimmistä.

Lopuksi meidän on varmistettava, että vapaus, demokratia ja oikeudet ovat tämän sopimuksen soveltamista ohjaavia olennaisia asioita. Vaikka joitakin rajoituksia löytyisikin, meidän pitäisi mielestäni olla tyytyväisiä mietintöön, josta me nyt äänestämme täällä parlamentissa.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Haluaisin onnitella esittelijä Peterleä erinomaisesta mietinnöstä. Loppuliite ”-stan” tarkoittaa ”valtiota” ja Tadžikistan on viimeinen valtioksi tunnustamamme maa, jonka nimi päättyy ”-stan”-liitteeseen. Tähän asti olemme aina jättäneet sen huomiotta, mikä on ollut epäoikeudenmukaista.

Keski-Aasian vakaus on alueen omien etujen ja meidän etujemme mukaista samoin kuin koko maailman strategisten etujen mukaista. Kaikki maailman maat ovat kytköksissä toisiinsa kuin yhteysalus, minkä vuoksi meidän on myös osoitettava kypsytemme varmistamalla, että kaikille alueen maille osoitetaan yhtä paljon huomiota koosta, kehitystasesta ja energiavaroista riippumatta.

Minusta vaikuttaa siltä, että olemme nyt oikaisseet tämän vääryyden ja hyvittäneet hävityn ajan. Siksi haluaisin onnitella esittelijää ja komissiota sekä komission jäsentä Ferrero-Waldneria ja puheenjohtajavaltio Ruotsia tämän hidastelun siirtämisestä lopultakin menneisyyteen. Tästä lähtien asiat ovat paremmin.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Haluaisin esittää teille suuret kiitokset siitä, että saan esittää kysymyksen. Mielestäni tämän sopimuksen tekeminen on hyvä ajatus, koska se on askel oikeaan suuntaan.

Kysyn kuitenkin itseltäni ja haluaisin esittää myös ministeri Malmströmille seuraavan kysymyksen: eikö olisi toivottavaa, että Euroopan unionin suunnitteleminen monien toimien joukossa korostettaisiin enemmän Tadžikistanin auttamista Afganistanin rajan turvallisuudesta vastaavien kouluttamisessa? Olemme hyvin tietoisia siitä, että tämä on äärimmäisen tärkeä asia. Raja on 1 500 kilometriä pitkä. Tadžikistanilla on suuria vaikeuksia rajan suojelussa, varsinkin kun Afganistanin puolella asuu suuri tadžikistanilainen vähemmistö. Siksi olen sitä mieltä, että Euroopan unionin erilaisiin aloitteisiin pitäisi kuulua myös Tadžikistanin joukkojen ja rajaturvallisuudesta vastaavien kouluttamisessa avustaminen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että esittelijä Peterle on laatinut erinomaisen mietinnön. Meille pitäisi olla selvää, että Keski-Aasian vapautta rakastavat kansat ovat tärkeimpiä kumppaneitamme. Tätä aluetta ovat usein hallinneet vieraat vallat. Ensimmäisen kerran pitkään aikaan – vuosisatoihin – se on taas vapaa. Meidän pitäisi käyttää tilaisuutta hyväksemme ja perustaa todellinen vapaiden kumppanuus.

Kuulin aiemmin puhuttavan rikollisuudesta. Meidän on tietysti yhdessä pyrittävä torjumaan rikollisuutta, mutta ensin meidän on tarkasteltava näiden maiden kulttuuria ja ymmärrettävä, että ne ovat ikivanhoja kauppiaskansoja. Ne eivät käy kauppaa pelkästään huumeilla vaan myös tuotteilla, jotka ovat aina olleet

tärkeitä Euroopalle ja muulle maailmalle. Siksi meidän on sanottava, että on kyse kumppanuudesta, ei holhoamisesta.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin käsitellä rikollisuuskysymystä, joka on jo tuotu esiin, sekä kysymystä laittomasta maahanmuutosta. On totta, että Tadžikistan on solmukeskuksessa, geopolitisessa asemassa ja EU:n pitäisi tutkia, miten onnistumme vähentämään Afganistanista peräisin oleviin huumeisiin liittyvää rikollisuutta ja ennen kaikkea maahanmuuttovirtoja.

On totta, että Eurooppa ei enää kestä näitä Tadžikistanin kautta Afganistanista ja muista maista saapuvia maahanmuuttovirtoja, mistä lähinnä Välimeren maat, kuten Malta, Kypros, Kreikka ja Italia, maksavat nyt mutta mistä kaikki Pohjois-Euroopan maat saavat myöhemmin varmasti maksaa matemaattisella tarkkuudella.

Meidän on tietysti kunnioitettava kaikkien näistä maista lähtöisin olevien ihmisten oikeuksia, mutta jossain vaiheessa Euroopan on suojeltava itseään ja ymmärrettävä, että me emme kestä näitä muuttovirtoja Aasiasta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä Peterle erinomaisessa mietinnössään toteaa, kumppanuus- ja yhteistyösopimus on osa Keski-Aasian alueellisen vakauden parantamiseen tähtäävää suurempaa strategiaa. On vain oikein, että teemme tämän suuren eleen, koska ongelmia on niin paljon ja ne ovat niin laajoja ja vaikuttavat niin moniin maihin. Tämä ei koske pelkästään Afganistania ja Pakistania, vaan jokaisella maalla on omat erityisongelmansa. Esittelijä Peterle käsittelee mietinnössään tätä kaikkea hyvin järjestelmällisesti.

Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti pitää lippua edelleen korkealla, kun on kyse ihmisoikeuksista. Ihmisoikeudet ovat Tadžikistanissa ongelma. Maassa on demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen suhteen vielä paljon tehtävää. Siksi on niin hyödyllistä, kuten komission jäsen sanoi, että me käymme vuoropuhelua ihmisoikeuksista. Olen varma, että komissio tekee ensi viikon kokouksessa hyvin selväksi eurooppalaiset arvot ja sen, mitä odotamme Tadžikistanilta.

Tänä kesänä EU tuki konferenssia, jossa käsiteltiin nimenomaan Tadžikistanin oikeusvaltioperiaatteen vahvistamista ja johon osallistui edustajia tutkimusmaailmasta, kansalaisyhteiskunnasta ja kansalaisjärjestöistä, ulkomaisia asiantuntijoita sekä monia Tadžikistanin omien viranomaisten edustajia. Tarkoituksena on lisätä oikeusviranomaisten riippumattomuutta ja vahvistaa oikeusvaltioperiaatetta.

Heidi Hautala toi esiin vesikysymyksen. Se on alueella hyvin tärkeää. EU tukee joitakin kestävän kehityksen vesivoimalaitoshankkeita. Näiden hankkeiden täytyy perustua tieteelliseen tutkimukseen, niissä on oltava alueellinen näkökulma ja otettava huomioon alueen erityistarpeet.

Jäsen Zemke mainitsi rajavalvonnan. Se on hyvin tärkeä asia. EU tukee aluetta 66 miljoonalla eurolla vuoteen 2010 mennessä ja 70 miljoonalla eurolla kolmena vuotena sen jälkeen. Sen ansiosta meillä on paremmat mahdollisuudet vahvistaa rajavalvontaa ja -tarkastuksia ja kouluttaa tulli- ja poliisiviranomaisia. Olen varma, että komissio palaa tähän asiaan myöhemmin.

Yhteenvetona toteaisin, että Tadžikistanissa ja koko alueella on monia vaikeita ja monimutkaisia ongelmia. Tunnelin päässä näkyy hieman valoa, mutta me emme saa vähätellä ongelmia. Olen hyvin iloinen siitä, että parlamentti on yksimielinen tämän kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen solmimisen tärkeydestä. Se tarjoaa meille paremman välineen työssämme vakauden lisäämiseksi ja ongelmien ratkaisemiseksi sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan aktiivisen vuoropuhelun käymiseksi maan kanssa. Se on tärkeä askel eteenpäin ja täyttää alueellisessa strategiassamme tähän asti olleen aukon.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme pitkään uskoneet vakaasti, että EU:n Keski-Aasian strategia on ratkaisevan tärkeä ja että meillä on myönteinen vaikutus Keski-Aasian turvallisuuteen, vakauteen ja vaurauteen. Kuten Charles Tannock aivan oikein totesi, meidän ei pidä jättää Tadžikistania huomiotta. Meidän pitäisi mielestäni sen sijaan olla yhteydessä tähän Keski-Aasian köyhimpään maahan.

Tämän sanottuani voin tietysti myös todeta, että olemme täysin tietoisia siitä, että maalla on valtavia haasteita. Pino Arlacchi taisi mainita, että Afganistan on yhä maailman merkittävin opiaatteja ja heroiniin tuottava maa, ja tietysti kauttakulku tapahtuu Tadžikistanin ja muiden Keski-Aasian maiden kautta. Afganistanilaista oopiumia ja heroiniin kuljetetaan ulos maasta pääasiassa eteläisiä reittejä Iranin ja Pakistanin kautta ja pohjoisia reittejä Turkmenistanin, Uzbekistanin, Tadžikistanin ja Kazakstanin kautta. Siksi tiedämme, että tämä on äärimmäisen tärkeä asia. Me kuitenkin tiedämme myös huumetuotannon vähentyneen Afganistanissa, ja nyt on todella kyse yhteistyön tekemisestä tämän vähenemisen edistämiseksi.

Siksi olemme ottaneet käyttöön rajanvalvontaohjelman BOMKAN. Se on erinomainen, koska se toimii salakuljetusta vastaan. Se auttaa näitä maita käymään kauppaa laillisesti ja toimii erityisesti huumeiden tuotantoa vastaan. Olen käynyt näissä laitoksissa itse ja voin kertoa, että ne toimivat hyvin. Me järjestämme myös koulutusta. Koulutus kuuluu Euroopan unionin ohjelmiin.

Haluaisin puhua vielä ihmisoikeuskysymyksestä. Uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus tarjoaa meille keinon syventää vuoropuheluamme Tadžikistanin kanssa tällä alueella, ja siihen sisältyy ihmisoikeuslauseke. Se tarjoaa meille mahdollisuuden ja keinot keskustella Tadžikistanin viranomaisten kanssa kaikista asiaan liittyvistä aiheista, kuten lapsityövoimasta, naisten oikeuksista, kokoontumisvapaudesta ja uskonnonvapaudesta – ehdottomasti, jäsen Belder – koska niihin liittyy edelleen ongelmia.

Myös vesikysymys on mainittu. Nämä ongelmat ovat olleet tiedossani jo vuosia. Me olemme yrittäneet auttaa tadžikistanilaisia, ja nyt toimimme Keski-Aasian maiden välisen välittäjän roolissa. Olemme vakuuttuneita siitä, että sitä on käsiteltävä alueellisella tasolla ottaen huomioon maiden edut ja tarpeet – sekä yläjuoksun maissa, mikä tarkoittaa Tadžikistania ja Kurdistania, että alajuoksun maissa, mikä tarkoittaa Uzbekistania, Turkmenistania ja Kazakstania. Mielestäni pysyvä ratkaisu voidaan löytää vain tässä yhteydessä. Siksi työskentelemme kaikkien maiden kanssa, ja tässä yhteydessä vuonna 2010 eli ensi vuonna on tarkoitus käydä vesikysymyksestä kansallista poliittista vuoropuhelua, jossa käsitellään kaikkia näitä aiheita, ja me yritämme tietysti silloin päästä sopimukseen niistä.

Loppuhuomautukseni: Nyt on oikea aika tukea kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointiprosessin viimeistä vaihetta. Kansalaistemme etujen mukaista on tehdä Tadžikistanin kanssa tiiviimpää yhteistyötä, jota te, parlamentti, tuette. Myönteinen äänestystulos on Tadžikistanille vahva viesti siitä, että Euroopan unioni kunnioittaa Keski-Aasian strategiansa sitoumuksia. Se tasoittaa tietä kumppanuudelle, joka on keskeinen oman turvallisuutemme kannalta ja auttaa meitä kannustamaan suurempaan alueelliseen yhteistyöhön, joka on niin ratkaisevaa Keski-Aasian vakaudelle.

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Haluaisin kiittää teitä kaikkia huomaavaisista sanoistanne, uusista näkemyksistä ja uusista painotuksista. Olen iloinen nähdessäni, että parlamentti on jälleen kerran tässä keskustelussa yksimielinen ja haluaa kehittää vahvemman ja tiiviimmän kumppanuuden Tadžikistanin kanssa. Olen myös iloinen siitä, että olemme tietoisia Tadžikistanin identiteetistä ja erityisasemasta alueella.

Minä olisin puolestani ilahtunut, jos omistaisimme yhtä paljon huomiota sopimuksen täytäntöönpanon valvontaan, ja meillä on pian mahdollisuus tehdä juuri niin. Haluaisin kuitenkin muistuttaa siitä, miten tärkeä parlamentin rooli on tällaisessa yhteistyössä, jonka yksi väline on Keski-Aasian maihin kohdistuva valtuuskuntamme.

Uskon vakaasti, että me pystymme huomenna lyömään tämän sopimuksen lukkoon suurella enemmistöllä. Kun se tulee voimaan, Euroopan unionilla ja Tadžikistanilla on mahdollisuus tehdä yhteistyötä alueellisella, kahdenvälisellä ja maailmanlaajuisella tasolla. Kiitos paljon avustanne ja yhteistyöstänne.

Puhemies. – (DE) Olen vastaanottanut työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti keskustelun päätteeksi käsiteltäväksi jätetyn esityksen.⁽¹⁾

Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 17. syyskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Olen tyytyväinen kaikkiin Euroopan yhteisöjen ja entisen Neuvostoliiton maiden välisiin sopimuksiin, silloin kun ne perustuvat yhtäläisiin oikeuksiin ja molemminpuolisiin etuihin. Jos Euroopan parlamentin tämänpäiväisessä täysistunnossa esitetyssä mietinnössä todetaan, että ehdotettu sopimus auttaa vahvistamaan ja vakauttamaan unionia Tadžikistanissa ja Keski-Aasiassa poliittisesta, taloudellisesta ja kaupallisesta näkökulmasta, haluan kiinnittää pikaisesti huomionne seuraaviin huoliin, joita minun lisäksi monet muutkin ovat ilmaisseet. Sopimusta ei saa millään tavalla pitää mahdollisena ponnahduslautana EU:n sotilaalliselle läsnäololle kyseisellä alueella. On ehdottoman välttämätöntä kehittää Euroopan unionia rauhanhankkeena, erillään supervaltojen ja sotilaallisista tavoitteista. Terrorismia vastaan julistettua sotaa ei voida käydä kyseisellä alueella ilman Venäjän ja muiden

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

naapurivaltioiden yhteistyötä. Lopuksi haluaisin korostaa, että meidän täytyy suhtautua raaka-aineiden loughintaan ja käyttöön täydellisen yhdenvertaisuuden ja yhteisen edun hengessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

14. Länsi-Balkanin maita (entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia) koskeva uusi viisumisäännöstö (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Länsi-Balkanin maita (entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia) koskevasta uudesta viisumisäännöstöstä.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja.* – (SV) Arvoisa puhemies, siirrymme maantieteellisesti ripeästi keskustelemaan seuraavasta alueesta, jonka tarkasteluun osallistun jälleen mielihyvin, eli viisumivapauden myöntämisestä joillekin Balkanin maille. On erittäin hyvä, että Euroopan parlamentti tarkastelee asiaa toimikautensa alussa. Se osoittaa, miten tärkeänä me kaikki pidämme sitä, että Länsi-Balkanin maiden kansoja lähennetään Euroopan unioniin. Tämä on epäilemättä kaikkein tärkeintä Balkanin alueen asukkaiden kannalta, kun on kyse heidän tämänhetkisistä yhteyksistään EU:hun.

Viisumivapauden myötä ihmiset voivat ensinnäkin liikkua vapaammin yhteisössä ja yhteiskuntien avoimuus lisääntyy. Monet alueen asukkaat, erityisesti nuoret, eivät ole koskaan käyneet Länsi-Euroopassa, ja viisumivapaus tarjoaisi tietysti runsaasti tilaisuuksia yhteydenottoihin ja vaihtoihin. Se on aloitteesta aiheutuva todellinen etu.

EU käynnisti vuonna 2007 prosessin, jonka oli tarkoitus johtaa viisumivaatimuksien poistamiseen Länsi-Balkanin mailta. Tähän prosessiin liittyy kaksi näkökohtaa: kyseisissä valtioissa oli edistytävä merkittävästi asiakirjojen luotettavuuden edistämiseksi, maahanmuuttoa koskevan lainsäädännön parantamisessa, vähemmistöjen oikeuksien kohentamisessa ja erityisesti lahjonnan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa. EU tarjoaisi vastavuoroisesti viisumivapautta matkailijoille. Viisumivapaus otettiin käyttöön jo tammikuussa 2008 edellyttäen, että kyseisiä aloja koskevat sitoumukset oli täytetty. Viisumivaatimuksien aiheuttamat taloudelliset ja byrokraattiset esteet voidaan kuitenkin poistaa vain todellisen viisumivapauden myötä.

Viisumivapauden myöntäminen Länsi-Balkanin maiden kansalaisille on tärkeä toimi, jolla lujitetaan kyseisen alueen ja Euroopan unionin välisiä siteitä. On syytä odottaa, että tämä edistää eurooppalaismielistä asennetta alueen hallituksien ja kansalaisten parissa, koska se osoittaa, että Euroopan yhdentymisprosessista on todellista hyötyä. Toisaalta jatkuva eristäytyminen aiheuttaa ulkopuolelle jäämisen tunteita, estää ajatusten vaihdon ja edistää pahimmassa tapauksessa kapeakatseista kansallismielisyyttä.

On selvää, että tavoitteemme on päinvastainen: pyrimme avaamaan EU:n ovet, tarjoamaan valtioille pääsyn yhteisön ohjelmiin, helpottamaan ihmisten välistä yhteydenpitoa ja edistämään kehitystä ja vaihtoja sekä Länsi-Balkanin maiden välillä että näiden maiden ja EU:n välillä. Viisumivapauden myötä erityisesti kaupankäynnille, teollisuudelle ja taitotiedon siirroille tarjoutuu uusia tilaisuuksia. Ne ovat tärkeitä tekijöitä pyrittäessä lieventämään talouskriisin seurauksia.

Niinpä on syytä pitää hyvin myönteisenä komission ehdotusta, joka esitettiin 15. heinäkuuta 2009. Siinä ehdotetaan, että viisumivapaus myönnetään ensimmäisessä vaiheessa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaisille, joilla on biometriset passit. Tavoitteena on myöntää 1. tammikuuta 2010 viisumivapaus näille kansalaisille ja laajentaa sitä myöhemmin muihin valtioihin, kunhan niissäkin saavutetaan vaaditut edellytykset. Komission arvion mukaan kolme valtiota – Serbia, Montenegro ja entisen Jugoslavian tasavalta Makedonia – täyttävät jo nyt laajalti viisumivapauden edellytykset. Serbian ja Montenegron edistymistä arvioidaan edelleen ja toivomme komission vahvistavan syksyyn mennessä, että kaikki edellytykset ovat täyttyneet, jotta voimme toteuttaa seuraavat toimet.

On syytä korostaa, että monet vapauttamisen edellytykset, kuten poliisijärjestelmän uudistus ja lahjonnan torjunta, hyödyttävät valtioita myös niiden valmistautuessa EU:n jäsenyyteen. Näin luodaan sääntöjen yhdenmukaistamiseen liittyen tilanne, joka hyödyttää kaikkia. Tämä on myös hyvä esimerkki siitä, miten ehdollisuusperiaate toimii Länsi-Balkanin alueella.

Albania ja Bosnia ja Hertsegovina eivät kuulu viisumivapautta koskevan ensimmäisen päätöksen piiriin, mutta ei niitäkään jätetä pulaan. Tiedän tämän huolestuttavan monia parlamentin jäseniä. On vain ajan

kysymys, ennen kuin näissäkin valtioissa täytetään komission etenemissuunnitelman mukaiset tarvittavat vaatimukset. Saattaaksemme prosessin mahdollisimman pian päätökseen tuemme ja kannustamme Albaniaa ja Bosnia ja Hertsegovinaa jatkossakin, jotta ne saavuttaisivat lisäedistystä jäljellä oleviin tavoitteisiin nähden. Toivon, että kyseiset valtiot pääsevät lähitulevaisuudessa myös viisumivapauden piiriin.

EU tekee kaikkensa auttaakseen ja tukeakseen näitä kahta valtiota niiden pyrkiessä saavuttamaan erityisesti oikeusvaltioperiaatteen liittyvät tavoitteensa.

Komission ehdotus ei muuta tilannetta Kosovon kohdalla. Viisumivaatimuksia ylläpidetään siellä toistaiseksi. Jatkossa on tarkasteltava, millä toimilla ulottuvuutta voidaan parhaiten laajentaa, jotta kosovolaisille taataan samat oikeudet kuin muillekin kyseisellä alueella. Odotamme tältä osin komissiolta lokakuussa annettavaa tiedonantoa, joka sisältää kannustavia ehdotuksia tiiviimmän yhteistyön ja yhteyksien luomiseksi Kosovon kanssa.

Neuvosto on vasta aloittanut keskustelun komission ehdotuksesta, mutta puheenjohtajavaltio pyrkii kaikin keinoin takaamaan, että sopimus saavutetaan mahdollisimman pian. Pidämme myönteisenä Euroopan parlamentin ehdotuksessa ilmaisemaa suurta mielenkiintoa ja sitä, että valiokunnissanne käydään jo alustavia keskusteluja aiheesta. Ottaen huomioon ehdotuksen suunnaton poliittinen merkitys olen varma siitä, että olemme yhtä mieltä tavoitteesta eli siitä, että prosessi on saatettava hyväksyttävään päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta viisumivapaudesta tulisi pian totta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää ministeri Malmströmiä kaikesta, mitä hän meille kertoi. Yritän vielä vahvistaa asian komission puolesta.

Komissio ehdotti 15. heinäkuuta 2009 lyhytaikaisia viisumeja koskevan viisumipakon poistamista entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaisilta. Arvoisa ministeri, kuten korostitte, tilanne on tosiaan historiallisesti merkittävä suhteissamme Länsi-Balkanin maihin.

Viisumipakon kumoamista koskeva ehdotus perustuu viimeisten kuuden vuoden aikana saavutettuun edistykseen oikeus- ja sisäasioiden aloilla Thessalonikissa vuonna 2003 tehtyjen sitoumuksien mukaisesti.

Komission ehdotus on toimitettu neuvostolle. Arvoisa ministeri, jäsenvaltiot tukevat komission ehdottamaa lähestymistapaa ja vahvistavat tekevänsä tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa taatakseen asiakirjan virallisen hyväksymisen teidän puheenjohtajakaudellanne eli Ruotsin puheenjohtajakaudella.

Kiitän Euroopan parlamenttia esittelijöiden nimittämisestä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ja suuntaa-antavan aikataulun vahvistamisesta, jonka mukaan mietintö esitetään syyskuun lopussa ja äänestykset toimitetaan loka- ja marraskuussa kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ja täysistunnossa. Tavoitteena on itse asiassa, että Makedonian, Serbian ja Montenegron kansalaiset saisivat viisumivapauden 1. tammikuuta 2010.

Komission ehdotus perustuu sen vuoropuhelun tuloksiin, joka aloitettiin vuoden 2008 ensimmäisen puoliskon aikana viiden Länsi-Balkanin valtion kanssa. Laadituissa etenemissuunnitelmissa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttämiseksi on toteutettava rakenneuudistuksia avainasemassa olevalla alalla eli oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alalla. Menetelmä on osoittautunut hyvin tärkeäksi aloitteeksi alueen valtioiden kannalta, jotta ne voivat toteuttaa uudistuksia erityisesti asiakirjojen turvallisuuden parantamiseksi biometrinen passien ja henkilöllisyystodistuksien käyttöönoton myötä rajavalvonnan ja kokonaisvaltaisen maahanmuuttopolitiikan alalla sekä yleisen järjestyksen ja turvallisuuspolitiikan edistämiseksi: tähän liittyvät järjestäytyneen rikollisuuden, lahjonnan ja ihmiskaupan torjunta sekä tietysti perusoikeudet, kuten kansalaisuusasiat.

Kertomuksia tarkasteltuamme voimme todeta, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia täyttää kaikki sitä koskevan etenemissuunnitelman vaatimukset.

Montenegro ja Serbia ovat edistyneet merkittävästi. Serbian on kuitenkin vielä täytettävä jotkin vaatimukset, jotka liittyvät erityisesti Kosovon asukkaiden ja ulkomailla asuvien kosovolaista alkuperää olevien henkilöiden henkilöllisyystodistuksien varmentamiseen, kun he anovat biometristä Serbian passia.

Toinen Serbiaa koskeva vaatimus on Kosovon vastaisten rajojen valvonta ja yhteistyö Eulexin kanssa sekä kolmanneksi kansallisen maahanmuuttostrategian luonnostelu.

Montenegrossa on päästävä siirtymään joutuneita henkilöitä koskevaan pysyvään ratkaisuun. On kuitenkin vielä toteutettava toimia ulkomaalaislain tosiasialliseksi täytäntöön panemiseksi samoin kuin toimia, joilla parannetaan hallinnollisia valmiuksia ja torjutaan tehokkaammin lahjontaa ja järjestäytyntä rikollisuutta.

Tällainen on tilanne näissä kolmessa valtiossa.

Muutaman viime kuukauden aikana saavutetusta merkittävästä edistyksestä huolimatta Bosnia ja Albania eivät ole vielä onnistuneet toteuttamaan etenemissuunnitelmassa edellytetyjä uudistuksia, kuten viisumivapautta. Näin ollen komissio on tämän analyysin perusteella ja vastauksena yleisten asioiden neuvoston kesäkuussa 2009 esittämään kehotukseen ehdottanut viisumivapauden myöntämistä Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaisille. Serbian kohdalla viisumivapaus evätään Kosovon asukkailta tai ulkomailla asuvilta kosovolaista alkuperää olevilta henkilöiltä, joilla on Belgradin keskusviranomaisen myöntämä Serbian passi, ja heiltä vaaditaan viisumin hankkimista. Serbia ei ole nimittäin vuodesta 1999 alkaen pystynyt varmentamaan kosovolaisten henkilöllisyystodistuksia. Komissio on tarkastellut turvallisuusriskejä, joita kyseinen ihmisryhmä aiheuttaa yhteisölle, sekä sitä, ettei Kosovon kanssa ole tähän mennessä käyty viisumivapautta koskevaa vuoropuhelua.

Niinpä päätös joidenkin valtioiden sisällyttämisestä viisumivapauden piiriin perustuu kunkin yksittäisen valtion saavutuksiin.

Seuraamme tiiviisti Serbiassa ja Montenegrossa toteutettavia toimia kaikkien vaatimuksien panemiseksi täytäntöön täysimääräisesti. Ottaen huomioon Albaniassa ja Bosnia ja Hertsegovinassa jo saavutettu edistys komissio on vakuuttunut siitä, että edellä mainitut valtiot pystyvät täyttämään kaikki vaatimukset lähitulevaisuudessa. Kyseisten valtioiden viranomaiset toimittavat komissiolle lokakuussa lisätietoja viime kuukausina saavutetusta edistyksestä. Näiden tietojen pohjalta arviointitoimia toteutetaan ensi vuoden alussa, minkä jälkeen komissio laatii uusia arviointikertomuksia, joista keskustellaan jäsenvaltioiden kanssa. Näin ollen komissio toivoo voivansa esittää viisumipakon poistamista vuonna 2010.

Ehdotuksesta keskustellaan neuvostossa voimassa olevien menettelyjen mukaisesti ja Euroopan parlamentti esittää kantansa siihen. Schengen-alueen valtioiden enemmistö hyväksynee asiakirjan virallisesti Ruotsin puheenjohtajakaudella, minkä ansiosta näiden kolmen valtion kansalaisille voidaan tosiasiallisesti myöntää viisumivapaus tammikuusta 2010 alkaen. Arvoisa ministeri, kuten totesitte, kaikki tämä tarjoaa erityisesti näiden Balkanin maiden nuorille mahdollisuuden osallistua ja yhdyntä elämään yhteisössä, ja katsomme, että tästä voi aiheutua suurta hyötyä sekä näille valtioille että yhteisölle.

Siinäpä se. Nämä kohdat halusin esittää neuvoston puheenjohtajan erinomaisten huomioiden jälkeen.

Manfred Weber, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, Länsi-Balkan tarvitsee yhteisöä ja me eurooppalaiset tarvitsemme vakautta Länsi-Balkanin alueella. Länsi-Balkan on keskeinen osa Eurooppaa, ja meidän on tehtävä kaikkemme palauttaaksemme tämän tärkeän alueen takaisin Eurooppaan. Siitä syystä nämä ovat oikeanlaisia ehdotuksia.

Alueella vallitsevaa arkitodellisuutta on kuvailtu masentavan pitkin viisumijonoineen ja nuorineen, joilla ei ole mahdollisuutta hakeutua pois maasta ja päästä nauttimaan elämästä Euroopassa. Monet pitävät aluetta vankilana, jossa he elävät vailla yhteyttä ulkomaailmaan. Me haluamme kaikki tehdä tästä lopun, ja oman ryhmäni jäsenet Pack, Bildt ja Posselt työskentelevät omistautuneesti asian parissa. Tätä me kaikki puolustamme.

Olemme huolestuneita siitä, että koska alueen eri valtioita kohdellaan eri tavoin, tilanne saattaa aiheuttaa separatistista liikehdintää ja kansalaisten jakautumista eri luokkiin Länsi-Balkanin alueella, mistä voi todella seurata ongelmia. Euroopan unionin kansalaiset edellyttävät kuitenkin yhtä lailla turvallisuutta. Se tarkoittaa, että normit, joita komission jäsen Barrot kuvasi täällä tänään, eli poliisiyhteistyötä, laittoman ja taloudellisista syistä johtuvan maahanmuuton torjuntaa sekä biometrisiä tietoja koskevat turvallisuusnormit, ovat pelin sääntöjä edustavia vähimmäisnormeja. Kansalaiset edellyttävät, että näitä sääntöjä noudatetaan.

Tästä pääsen toiseen kohtaan: viisumivapautta koskevassa kysymyksessä ei pidä tehdä ulkopoliittisia myönnytyksiä. Näille valtioille ei pidä antaa valtaa. Pelisäännöt ovat selvät ja kaikki niitä noudattavat pääsevät todennäköisesti viisumivapauden piiriin. On jatkettava niiden valtioiden painostamista, jotka eivät ole toistaiseksi pystyneet kohentamaan normejaan EU:n tuesta huolimatta.

Näitä kahta kantaa me, Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) pidämme oikeina. Luotamme Euroopan komission tekemään arvioon ja voimme näin ollen hyväksyä tämän toimen.

Kristian Vigenin, S&D-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, tuemme tietysti komission ehdotuksia, koska ne ovat tärkeä toimi mainitulla alueella sijaitsevien kolmen valtion kannalta, joihin sovelletaan viisumivapautta 1. tammikuuta 2010 alkaen.

Olen itse kotoisin sellaisesta valtiosta – ja kuulun sellaiseen sukupolveen – joka suhtautui innostuneesti viisumivapauteen ennen kuin kotimaastamme tuli Euroopan unionin jäsen. Totean myös, että tämä on ensimmäinen ja tärkein merkki siitä, että asiat todella edistyvät oikeaan suuntaan, ja että jonakin päivänä näiden valtioiden lopullinen määränpää on Euroopan unioni.

Samalla voin vain ilmaista olevani jossakin määrin yllättynyt komission kohtuuttoman hallinnollisesta lähestymistavasta asiaan. Vaikka tekniset kysymykset ovatkin yhtäältä tärkeitä sikäli, että sääntöjä on noudatettava ja valtioiden on täytettävä tarvittavat edellytykset, jotta niistä tulisi Euroopan unionin jäseniä ja jotta niille myönnettäisiin viisumivapaus, komission päätöstä sulkea Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina soveltamisalan ulkopuolelle on verrattain vaikea käsittää. Päätöksessä ei oteta huomioon asian arkaluonteisuutta alueella. Siinä aliarvioidaan tapaa, jolla päätös saattaa vaikuttaa alueen valtioiden välisten suhteiden tulevaan kehitykseen, sekä alueen tavallisten kansalaisten suhtautumista tähän Euroopan komission tekemään päätökseen.

Tästä syystä katsomme, että Euroopan komission olisi tarkistettava päätöstään ja sisällytettävä siihen Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina. Tarvitaan myös selkeä aikataulu, josta käy ilmi, milloin kyseisille valtioille voidaan myöntää viisumivapaus, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät.

Tältä osin asia on erityisen arkaluonteinen Kosovon väestön kannalta. Niinpä kysymme: milloin Euroopan komissio aikoo aloittaa viisumeja koskevan vuoropuhelun Kosovon kanssa? Entä onko se pohtinut, miten Kosovon vakauden käy, jollei vuoropuhelua aloiteta mahdollisimman pian?

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ALDE-ryhmä tukee voimakkaasti ja johdonmukaisesti kaikkien Länsi-Balkanin valtioiden EU-jäsenyyttä koskevaa tavoitetta. Valmistelemme niiden kansalaisia liittymään yhdentyneeseen vapaan liikkuvuuden alueeseen, jolla vallitsevat yhtenäismarkkinat ja yhteiset arvot.

Lyhyen aikavälin matkustamisen vapaus on olennainen osa tätä valmistautumista. Komissio ja neuvosto ovat selvästi samaa mieltä tästä tavoitteesta, joten miten ihmeessä komissio on onnistunut laatimaan näin harkitsemattoman ja erimielisyyttä aiheuttavan ehdotuksen?

Liberaaliryhmä ei todellakaan halua lakata painostamasta valtioita noudattamaan korkeita passi- ja rajavalvontaa koskevia normeja ja yleensä oikeusvaltion periaatteita, mutta painostuksen on oltava oikeudenmukaista, johdonmukaista ja tehokasta. Tilanne ei tällä hetkellä ole täysin säännönmukainen. Mainittakoon esimerkiksi, että Serbia ja Montenegro on sisällytetty heinäkuussa esitettyyn ehdotukseen. Vaikka ne eivät täyttäneet edellytyksiä, kun ehdotus tehtiin, niiden odotetaan tekevän niin tulevaisuudessa. Mainittakoon myös biometrisiä passeja – joita Bosniassa on muuten myönnetty 40 000 – koskeva edellytys. Viisumivapaudesta jo jonkin aikaa nauttineet kroatialaiset eivät kuitenkaan tarvitse sellaisia.

Toteamme, että Serbian vakautus- ja assosiaatiosopimusta ei voida edistää niin kauan kuin Ratko Mladić pysyy piilossa, koska se osoittaa turvallisuusjoukkojen valvonnan olevan puutteellista. Viisumivapauteen liittyen heidän on kuitenkin täytettävä jakson 3 mukaiset vaatimukset yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta, mikä on jokseenkin ristiriitaista.

Bosnian ja Albanian vaatimustenmukaisuuden ylläpitämiseksi ne olisi sisällytettävä asetusehdotuksen oikeudelliseen soveltamisalaan, kun taas viisumivapauden tosiasiallinen täytäntöönpano edellyttäisi komission ilmoitusta vaatimustenmukaisuudesta, joka olisi itse asiassa sama kuin ilmoitus, jonka komissio aikoo esittää tänä syksynä Serbiasta ja Montenegrosta. Prosessi olisi täsmälleen sama, joskin se toteutuisi hieman myöhäisempänä ajankohtana.

Prosessin pitkittyminen Bosnian ja Albanian kohdalla sekä Kosovon jättäminen täysin prosessin ulkopuolelle aiheuttaa tuhoisia erimielisyyksiä ja kannustaa ihmisiä hankkimaan Kroatian, Serbian tai kosovolaisten tapauksessa Makedonian passeja sekä heikentää erityisesti Bosnian ja Kosovon yhtenäisyyttä ja hallintoa. En voi uskoa, että komissio ja neuvosto aikovat jatkaa näin haitallisten toimien toteuttamista.

Marije Cornelissen, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan viisumivapauden myöntämistä samoin kuin siihen liitettäviä tiettyjä vaatimuksia, mutta kannatan vielä enemmän rauhaa ja vakautta Länsi-Balkanin alueella.

Miltä arvelette erityisesti nuorista ja Bosnian muslimeista tuntuvan, kun Bosnian kroaatit ja serbit voivat pistäytyä EU:n puolelle viikonloppua viettämään hallussaan olevien kahden passin turvin? Haluammeko todella ottaa riskin kansallismielisten tunteiden vaalimisesta ja kahtiajaon syventämisestä valtiossa, jossa vakaus on edelleen herkällä pohjalla? Mitä haluamme saada aikaan? Vaatimusten täyttäminen ei ole viivästynyt

Bosnia ja Hertsegovinassa kovinkaan paljon Serbiaan nähden. Siellä myönnetään jo biometrisiä passeja, ja muidenkin vaatimusten täyttäminen on edistynyt suunnilleen saman verran.

Niinpä kehotan painokkaasti teitä sisällyttämään Bosnia ja Hertsegovinan tähän ehdotukseen siellä asuvien ihmisten vuoksi: he tekevät kovasti töitä paremman tulevaisuuden puolesta, ja sodan muistot elävät edelleen liiankin tuoreina heidän mielessään.

Ryszard Czarnecki, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Olen hyvin ilahtunut siitä, että kollegamme, viime aikoihin asti ministerinä toiminut Cecilia Malmström, käytti tänään puheenvuoron neuvoston puolesta. Hänen poissaolonsa on köyhdyttänyt parlamenttia, mutta puheenjohtajavaltio Ruotsi on varmasti hyötynyt siitä. Haluan sanoa hänelle ruotsiksi "tack" – "kiitos" – hänen puheenvuoronsa johdosta. Äidinkielelläni eli puolaksi se tarkoittaa "kyllä", mikä onkin sopiva sana, koska olen täysin samaa mieltä siitä, mitä hän on meille tänään kertonut neuvoston nimissä, vaikka haluankin esittää joitakin pieniä mutta tärkeitä huomioita.

Totean ensinnäkin suoraan, etten todellakaan halua, että tätä neuvoston asianmukaista aloitetta – jota komissio tukee – pidetään vaihtoehtona, joka mahdollistaa Serbian, Makedonian ja Montenegron nopean liittymisen Euroopan unioniin. Sitä näiden valtioiden yhteiskunnat odottavat, ja sen ne ovat ansainneet. Meidän ei mielestäni pitäisi korvata viisumivapaudella näille valtioille tarjottua mahdollisuutta liittyä Euroopan unioniin nopeatulla menettelyllä.

Toiseksi katson, että Bosnia ja Hertsegovinan, Albanian ja Kosovon asukkaat ansaitsevat myös mahdollisimman pian viisumivapauden. Tältä osin meidän on ylläpidettävä lopullisia yhteisöön liittymistä koskevia näkymiä heidän kannaltaan.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, toteamme Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta, että komission ehdotus viisumivapauden myöntämisestä sellaisille Serbian, Montenegron ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kansalaisille, joilla on biometrinen passi, on askel oikeaan suuntaan. Siten pannaan täytäntöön Euroopan unionin alueen asukkaille tekemä sitoumus, jotta he voivat tehdä matkasuunnitelmia ja matkustaa muualla Euroopassa tarvitsematta viisumia.

On huomautettava, että puhuessamme Länsi-Balkanista puhumme traumatisoituneesta alueesta. Siellä on hiljattain käyty sotaa ja koettu sisäinen selkkauk, josta Euroopan unioni ja jotkin sen jäsenvaltioista ovat vastuussa. Haavat parantuvat hitaasti alueella. Tästä syystä katsomme, että viisumivapauden myöntäminen kaikkien näiden valtioiden kansalaisille on hyvin tärkeä toimi ja suo heille tilaisuuden olla yhteydessä muun Euroopan kansoihin.

Haluan kuitenkin ottaa esille ehdot ja vaatimukset, joiden vuoksi – mikäli olen ymmärtänyt oikein – on hivenen epävarmaa, hyväksyykö neuvosto viisumivapauden myöntämisen Montenegron ja Serbian kansalaisille lokakuussa.

Epäämme ensinnäkin olennaisilta osin vapaan yhteydenpidon Kosovolta, jota turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1244 koskee – mikäli olen ymmärtänyt asian oikein – ja erityisesti maaseudulla vankeudessa elävältä ja maantieteellisesti vartioidulta serbivähemmistöltä. Kaksinkertainen koettelemus: emme salli heidän matkustavan omassa maassaan emmekä Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

Toiseksi suhtaudun erittäin varautuneesti siihen, liittyvätkö jotkin Serbialle ja Montenegrolle asettamamme vaatimuksista juuri tähän asiaan vaiko muihin poliittisiin tavoitteisiin. Tästä syystä teidän olisi mielestäni pyrittävä lokakuussa myöntämään viisumivapaus Montenegron ja Serbian sekä muiden Länsi-Balkanin valtioiden asukkaille.

Athanasios Plevris, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, rauhan ja vakauden saavuttaminen Länsi-Balkanin alueella on todellakin koko Euroopan etujen mukaista. Kotimaani Kreikan kannalta tämä korostuu tietysti entistä voimakkaammin, koska jotkin näistä valtioista ovat rajanaapureitamme. Niinpä pidämme toteuttamianne toimia oikeasuuntaisina.

Haluan kuitenkin erottaa joukosta entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian. Skopjen hallitus suhtautuu nimittäin äärimmäisen kansallismielisesti erääseen Euroopan unionin jäsenvaltioon eli Kreikkaan. Hallitus jakelee karttoja, joissa Kreikkaan kuuluva Makedonia sekä Thessaloniki ja monet muut kaupungit on merkitty miehityksi; näin annetaan ymmärtää, että kyseiset alueet, jotka Kreikka on väitetysti miehittänyt, olisi vapautettava.

En tarkastele nimikysymystä enempää, koska se ei herättäne kiinnostustanne, vaikka kreikkalaiset pitävätkin nimen kaappaamista hyvin arkaluonteisena asiana. Ymmärtänette kuitenkin varmasti, ettei Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden kannalta vahingolliseen kansallismielisyyteen ja sen vaalimiseen näissä valtioissa ole paluuta.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viisumivapauden myöntäminen Serbian, Makedonian ja Montenegron kansalaisille osoittaa, että näissä valtioissa toteutetut uudistustoimet tuottavat selvästi tuloksia. Kymmenen vuotta selkkauksen päättymisen jälkeen haudat ovat edelleen syviä ja kauna kytee pinnan alla. Tämä liittyy selvästi siihen, että Albania, Kosovo ja Bosnia, jotka on tällä kertaa jätetty prosessin ulkopuolelle, tuntevat jääneensä paitsioon. Alueen asukkaat haluavat selvästi jatkaa vanhaa vihanpitoa sen sijaan, että he pohtisivat, missä naapurivaltiot ovat suoriutuneet paremmin ja millaisia toimia olisi toteutettava viisumivapauden saavuttamiseksi. Serbiasta tulee joka tapauksessa piakkoin ehdokasvaltio, koska se on edistynyt kohti jäsenyyttä monessa asiassa.

Haavat eivät kuitenkaan ole vielä arpeutuneet, kaukana siitä, ja kaikkia EU:n toimia arvioidaan tämän mukaisesti. Siksi meidän on yhtäältä tiedotettava paremmin päätöksentekoomme liittyvistä syistä ja toisaalta tehtävä selväksi Albanialle, Kosovolle ja Bosnialle, että niiden on vielä ponnisteltava huomattavasti edetäkseen yhdessä kohti EU:n jäsenyyttä. EU:n kynnyksellä eli Balkanin alueella vallitsevasta rauhasta on joka tapauksessa tullut paljon tärkeämpi asia kuin Turkin liittymisestä EU:hun, mitä monet tahot kannattavat kiihkeästi.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, me PPE-ryhmän jäsenet lausumme tänään Bosnian, Albanian ja Serbian kansoille: teitä ei ole unohdettu emmekä ole hylänneet teitä. Ymmärrämme erityisesti sarajevolaisten turhautumisen. Samalla toteamme kuitenkin Euroopan unionin kansalaisille, että emme aio tinkiä vaatimuksista. Sääntöjen on oltava samat kaikille. Pidämme turvallisuuttanne tärkeänä.

Kehotamme Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia ensisijaisesti kantamaan vastuunsa, hoitamaan omat asiansa kuntoon ja tekemään kotiläksynsä. Arvostamme viime aikoina saavutettua edistystä. Pyydämme komissiota jatkamaan teidän tukemistanne, mutta mikäli olette ottaneet opiksenne näistä kuudesta sodan ja rauhan vuodesta Balkanilla – ja voitte uskoa, että asia on minulle hyvin tärkeä – viktimsaatio, syyttely ja syyllistäminen kuuluvat menneisyyteen.

Kysymys liittyy Euroopan yhdentymiseen. Asiaa on tarkasteltava yhteisön kannalta, ja kuten Cecilia Malmström totesi, paras tapa aloittaa täyskäännös, jota tarvitaan, jotta päästään riippuvuudesta ja viktimsaatiosta, on, että valtiot ottavat asian haltuunsa ja aloittavat kauan kaivatun ja joka tapauksessa tarpeellisen viisumiudistuksen.

Toivon, että pääsemme yksimielisyyteen alueen viranomaisille lähetettävästä selvästä viestistä, jonka mukaan tuemme heitä mutta emme tingi kansalaistemme turvallisuudesta. Viranomaisten on kannettava vastuunsa.

Meidän on mielestäni kannatettava komission ehdotusta, ja niille, joiden mielestä sillä saattaa olla vakautta horjuttava vaikutus, totean, että vakaus saavutetaan Euroopan yhdentymisen myötä. On hyvin valitettavaa, että passeja myönnetään Zagrebissa ja Belgradissa, ja meidän olisi ehdottomasti pyrittävä rajoittamaan sitä mahdollisuuksien mukaan. Emme voi asettaa eri sääntöjä bosnialaisille. Se ei ole heidän etujensa mukaista.

Voimme kuitenkin parlamentissa hoitaa osuutemme prosessin nopeuttamiseksi ja päätöksen tekemiseksi sekä toimia siten, että neuvosto voi tehdä päätöksensä tämän vuoden aikana.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Kuten varmaan tiedättekin, toimin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijänä tarkasteltaessa viisumivapauden myöntämistä Länsi-Balkanin valtioille.

Euroopan komissio toimitti meille heinäkuussa ehdotuksen, jossa suositellaan viisumivapauden myöntämistä Serbian, Makedonian ja Montenegron kansalaisille. Makedonia on jo täyttänyt kaikki vaatimukset, kun taas Montenegron ja Serbian on täytettävä jäljellä olevat vaatimukset mahdollisimman pian.

Vaikka pidänkin komission ehdotusta hyvin myönteisenä ja arvostan työn vaativuutta, olen pettynyt siihen, että asiakirjassa on täysin sivuutettu muut valtiot eikä niitä varten ole laadittu minkäänlaista aikataulua.

Bosnia ja Hertsegovina ja Albania noudattavat selvää etenemissuunnitelmaa saadakseen viisumivapauden ja ovat tietoisia vaatimuksista, joiden täyttämistä se edellyttää. Erityisesti Bosnia ja Hertsegovina on saavuttanut kesän aikana suurta edistystä riippumattomien järjestöjen kertomuksista päätellen.

Päätös Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian poistamisesta luettelosta on ensisijaisesti tekninen päätös. Olemme kaikki hyvin tietoisia siitä, että jopa parhailla teknisillä päätöksillä voi olla merkittäviä poliittisia

seurauksia. Tosiasia on, että bosniakit on jätetty viisumivapauden myöntämistä koskevan prosessin ulkopuolelle.

Meidän on kaikkien kannettava poliittinen vastuu prosessin täytäntöönpanosta, mitä rauha ja vakaus Länsi-Balkanin alueella edellyttävät. Meidän on myös kiireellisesti pohdittava viisumeita koskevan vuoropuhelun aloittamista Kosovon kanssa, koska siten edistetään rakenneuudistusta.

Hyvät parlamentin jäsenet, meidän ei pidä jarrutella viisumivapauden myöntämistä kaikille niille Länsi-Balkanin alueen valtioille, joilla on selvät näkymät yhteisön jäsenyydestä. Länsi-Balkanin viisumivapaus ei ole mikään huvittelua varten tarkoitettu pulmapeli. Tässä on kyse ihmisistä, heidän elämänlaadustaan ja liikkuvuudestaan sekä mahdollisimman tiiviin yhteistyön mahdollistamisesta – erityisesti taloudellisen yhteistyön.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Onnittelten Makedoniaa ja toivon, että Montenegro ja Serbia pääsevät myös samaan vaiheeseen. Se olisi hyvä kaikkien kolmen valtion ja koko Länsi-Balkanin kannalta.

On kuitenkin valitettavaa, että Bosnia on jätetty paketin ulkopuolelle. Bosniaan liittyvät toimet ovat olleet epätarkoituksenmukaisia ja riittämättömiä, ja tarkoitan tällä sekä omia toimiamme että heidän toimiaan. Bosnian edistymistä vaikeuttaa ensisijaisesti vallitseva mieliala, voimattomuuden tunne, joka lamaannuttaa ihmiset ja toimielimet. Bosniakit ovat ainoa Bosnian kansa, jolta on evätty vapaa matkustaminen Euroopassa. Heillä ei ole toista valtiota, johon turvautua, minkä vuoksi heidät on suljettu omaan gettoonsa. He ovat ainoita, jotka eivät voi elätellä haaveita kaksoiskansalaisuudesta. Se on nöyryyttävää. He tuntevat joutuneensa Euroopan unionin ylenkatsomiksi, väheksymiksi ja rankaisemiksi.

Meidän on annettava poliittista tukea Bosnia ja Hertsegovinan valtiolle, jotta se voi auttaa itseään ja kansalaisiaan. Euroopan unioni on osaltaan vastuussa Bosnian tilanteesta ja alueen vakaudesta. Vastuu kuuluu neuvostolle, komissiolle ja parlamentille.

Bosnia on lähellä viisumivapauden saavuttamista. Ratkaisematta on enää ihmisten mielissä – ja meidän mielissämme – oleva ongelma. Väliimme on nousemassa muuri, joka on korkeampi kuin Berliinin muuri. Meidän on estettävä se ja autettava Bosniaa saavuttamaan viisumivapaus nyt, mahdollisimman pian, samassa paketissa kuin alueen kolme muutakin valtiota.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, me vihreät pidämme luonnollisesti myönteisenä, että Montenegrolle, Makedonialle ja Serbialle myönnetään viisumivapaus. Kampanjoin takavuosina voimakkaasti asian puolesta ollessani vielä Itävallan parlamentin jäsen. Kyse on tärkeästä askeleesta kohti yhdentynyttä ja rauhanomaista Eurooppaa koskevan unelman täyttymistä.

Valitsemallanne tiellä on kuitenkin joitakin kompastuskiviä. Tästä seuraa ennen kaikkea, että Bosnian muslimit tuntevat itsensä syrjityiksi. Näin kävi jo silloin, kuin vasta ilmoititte viisumivapauden myöntämisestä muille valtioille. Perustatte väitteenne teknisille vaatimuksille, joita Bosnia ja Hertsegovinassa ei ole vielä täytetty, mutta sivuutatte ilmeisesti sen tosiasian, että ongelmia on edelleen valtioissa, joille on nyt myönnetty viisumivapaus. Bosniassa on jo myönnetty 40 000 biometristä passia ja hyväksytty siirtymään joutuneita ihmisiä koskeva asetus, mitä ei vielä ole tehty muissa valtioissa. Bosniassa on myös perustettu lahjonnan vastainen virasto, jollaista ei esimerkiksi vielä ole Serbiassa.

Minusta vaikuttaa siltä, että asiaan liittyy myös poliittista syrjintää, mitä pidän hyvin vaarallisena alueella vallitsevan rauhan ja monietnisen Bosnia ja Hertsegovinan kannalta. Toistan siis vielä kerran: etnisistä jakolinjoista uhkaa tulla virallisia tässäkin tapauksessa. Niinpä vetoan teihin, jotta Bosnian ja Albanian kanssa tehdään yhteinen paketti ja viisumineuvottelut aloitetaan Kosovon kanssa.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jotkin Balkanin alueet ovat tällä hetkellä yhä epävakaita ja mahdollistavat järjestäytyneiden rikollisverkostojen valvoman laittoman salakuljetuksen. Erityisen vakavaa on ihmisillä käytävä kauppa, johon liittyy usein laittomana työntekona tai prostituutiona ilmenevää hyväksikäyttöä.

Niinpä viisumivapauden myöntämisen edellytykseksi on asetettava biometristen passien käyttöönoton kaltaisten turvallisuussääntöjen tiukka noudattaminen. Sikäli kuin tiedämme, Albaniassa ja Bosnia ja Hertsegovinassa ei ole vielääkään täysin toteutettu näitä teknisiä toimia. Tästä syystä on olennaisen tärkeää, ettei näille kahdelle valtiolle myönnetä viisumivapautta ennen kuin niiden hallitukset suostuvat täysimääräiseen yhteistyöhön ja eri osapuolien identiteetin takaavat tekniset toimet on toteutettu. Sitä ei mielestäni voida pitää syrjintänä, että vaatimuksia ei täytetä.

George Becali (NI). – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että keskustelemme tänään viisumivapauden myöntämisestä joillekin Balkanin valtioille, ja kerron vielä, miksi: isovanhempani syntyivät Makedoniassa, isäni Albaniassa, isoäitini Kreikassa ja äitini Bulgariassa, kun taas itse olen syntynyt Romaniassa. Luojan kiitos olen tänään läsnä kysyäkseen Olli Rehniltä, voidaanko Albanialle myöntää viisumivapaus vuoden 2010 puoleenväliin mennessä, kuten on luvattu? Tähän kysymykseen haluaisin vastauksen, koska se koskettaa tunteitani, suhteitani, perhettäni ja juuriani, jotka ovat levinneet lähes koko Balkanin alueelle. Suokoon Luoja tämän toteutumisen.

Doris Pack (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme kaikki tyytyväisiä ehdotettuun viisumivapauteen. Tähän on pyritty parlamentissa jo kauan, ja nyt asia on vihdoinkin pantu vireille. Se ei kuitenkaan riitä meille. Kesäkuussa valittiin mielestäni väärä sanamuoto. Kuulemamme mukaan Serbiassa ja Montenegrossa on yhä ongelmia. Miksi emme siis ottaneet Albaniaa ja Bosniaa mukaan ja todenneet, että niilläkin on ongelmia, jotka on ratkaistava? Siitä ei olisi aiheutunut suurta haittaa.

On tietysti totta, että Bosnia ja Hertsegovinan poliitikot eivät ole kovinkaan kiinnostuneita kohentamaan tilannetta, joka on kaikilta osin hankala heidän maanmiestensä kannalta. Miksi heidän pitäisikään? Heillähän on työpaikka, he voivat matkustaa ja hukata aikaansa hyödyttömiin kansallismielisiin selkkauksiin, sen sijaan, että he keskittyisivät esimerkiksi luomaan hyvän koulujärjestelmän, hyvän infrastruktuurin ja hyvän terveydenhoitojärjestelmän. He eivät myöskään ole varmistaneet, että viisumivapautta koskevat vaatimukset täyttyvät. Viisumivapauden myöntäminen toisi vihdoinkin raikkaan tuulahduksen Bosnia ja Hertsegovinassa vallitsevaan tunkkaiseen kansallismielisyyteen ja herättäisi toivoa nuoren sukupolven parissa.

Komission arviointia koskevan ilmoituksen jälkeen Bosnia ja Hertsegovinassa on kuitenkin toteutettu toimia lahjonnan torjumiseksi ja tärkeitä lakeja on pantu vireille, jotta tekniset ennakoedellytykset voidaan täyttää syksyllä. Kyse ei kuitenkaan ole pelkistä teknisistä ennakoedellytyksistä vaan myös asioiden poliittisesta puolesta. Mainittakoon esimerkiksi biometriset passit. Tiedän, ettei niitä ole vielä myönnetty monta ja pyydän hartaasti komissiota ja joitakin jäsenvaltioita auttamaan siinä. Tekninen tuki on erittäin tärkeää.

Neuvoston, komission ja paikallisten poliitikkojen on todella tehtävä kaikkensa, jotta valtion etninen jakautuminen ei enää jatkuisi. Jos Bosnia ja Hertsegovinalle ei myönnetä viisumivapautta, muslimit suljetaan omaan gettoonsa, koska kroaatit ja serbit pääsevät poistumaan maasta. Bosnian passista – yleensä passi on kiistan todistus kansakunnan olemassaolosta – tulee haltijoidensa silmissä arvoton, jollei se avaa ovia EU:hun.

Kehotan komissiota ja neuvostoa auttamaan näitä valtioita. Albania selviää kyllä. Siellä on uusi hallitus, joten he selviävät kyllä, mutta Kosovossa tarvitaan kaikkien apua. Me tuemme teitä. Teidän ei pidä sulkea silmiänne asialta vaan asettaa poliittisia normeja, ei pelkästään poliisia koskevia normeja.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Viisumipolitiikan vapauttaminen Länsi-Balkanilla on sekä poliittisesti että inhimillisesti arkaluonteinen kysymys näiden valtioiden ja tämän alueen asukkaiden kannalta. Puhumme nyt Montenegrosta, Makedoniasta ja Serbiasta, mikä on historiallisesti hyvin tärkeää. Meidän ei pidä kuitenkaan ottaa käyttöön kahden nopeuden järjestelmää Länsi-Balkanilla pitkällä aikavälillä, vaan Bosnia ja Hertsegovina on erityisesti otettava mahdollisimman pian mukaan prosessiin, samoin kuin tietysti Albania.

Länsi-Balkanilla on tiiviit maantieteelliset, kulttuuriset ja historialliset yhteydet Euroopan unioniin ja jäsenvaltioihimme. Alueen viimeaikaisista erittäin myrskyisistä tapahtumista huolimatta on todettava, että sekä uudistukset että odotuksemme ovat vaihteittain käymässä toteen ja että valtioiden poliittiset johtajat pyrkivät suurin ponnistuksin täyttämään odotuksemme.

Haluaisin siis puheenvuorossani pyytää neuvostoa ja komissiota mutta myös kaikkia Euroopan parlamentissa läsnä olevia tukemaan eri valtioiden johtajia heidän ponnistuksissaan ja auttamaan heitä ongelmien ratkaisemisessa. On muistettava, että Länsi-Balkanin valtiot ovat meille geopolittisesti hyvin tärkeitä monesta syystä.

Serbian ja Montenegron kohdatessa nyt tärkeitä sisäisiä haasteita, joihin toivomme kaikki niiden pystyvän vastaamaan, korostan vielä kerran, että olisi sopivaa vahvistaa mahdollisimman pian päivämäärä prosessin ulkopuolelle suljettuja valtioita varten. Tarkoitin tällä Bosnia ja Hertsegovinaa ja Albaniaa.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, näillä toimilla Serbian, Montenegron ja Makedonian kansalaisille taataan viisumivapaa pääsy EU:n Schengen-alueeseen kuuluviin jäsenvaltioihin tammikuusta 2010

alkaen. Komissio harkitsee viisumivapauden myöntämistä Albanialle ja Bosnia ja Hertsegovinalle vuoden 2010 puolessavälissä. Vuoden kuluessa tilanne saattaa siis olla se, että 20,7 miljoonaa ihmistä pääsee vapaasti tulemaan EU:hun.

Tämän ei pitäisi varsinaisesti vaikuttaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, joka ei kuulu Schengen-alueeseen, mutta käytännössä niin tapahtuu. Euroopan köyhimmiltä ja korruptoituneimmilta alueilta kotoisin olevien miljoonien ihmisten päästessä EU:hun he voivat ylittää ensimmäisen esteen ja päästä laittomasti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Näistä valtioistahan tulee viimein joka tapauksessa EU:n jäsenvaltioita, joiden kansalaisille taataan täysimääräinen laillinen oikeus päästä EU:hun. Näillä toimilla heikennetään jälleen Yhdistyneen kuningaskunnan kykyä valvoa omia rajojaan, ja toimet ovat lisäsyä, jonka vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan olisi erottava Euroopan unionista.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, olemme kaikki selvästi tietoisia vapaan liikkuvuuden eduista ja haitoista, mutta tarkastelkaamme sitä toiselta kannalta. Täyttävätkö nämä kolme valtiota todellakin perusvaatimukset, jotta niille voidaan myöntää sellaisia etuoikeuksia osana viisumivapautta?

Serbiassa bulgarialaisvähemmistöä on laiminlyöty ja syrjitty jo lähes sadan vuoden ajan samalla kun Makedoniassa on valtion perustamisesta alkaen harjoitettu jatkuvaa ja johdonmukaista bulgarialaisvastaista politiikkaa.

Viimeisin tähän liittyvä Makedoniassa sattunut välikohtaus oli Bulgarian kansalaisen Spaska Mitrovan pidättäminen ja poikkeuksellisen ankara rankaiseminen. Spaska Mitrova kuuluu bulgarilaiseen "Ratko"-yhdistykseen. Sen toiminta kiellettiin Makedoniassa, minkä vuoksi Makedonia joutui maksamaan sakkoa ihmisoikeusrikkomuksen johdosta.

Bulgariaisten on mahdoton hyväksyä, että Bulgarian kansalaisten eli Euroopan unionin kansalaisten oikeuksia rikkoville valtioille tehdään myönnetyksiä.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Pidän tärkeänä, että vihdoin on koittanut hetki, jolloin voimme keskustella asianmukaisesti viisumivapauden myöntämisestä Länsi-Balkanin valtioille. On palkitsevaa, että nämä valtiot, jotka ovat täyttäneet tähän mennessä tekemänsä sitoumukset, voivat myös osaltaan edistää rajojen ylittämisen prosessin sujuvuutta.

Unkarilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä voin vain tukea näitä toimia, koska niiden ansiosta esimerkiksi Serbian Vojvodinassa asuvat unkarilaiset voivat luoda suurempia yhteyksiä emämaahan. Rajan molemmin puolin elävät kansalaiset, jotka puhuvat samaa kieltä ja vaalivat tiiviitä perhe- ja kulttuurisuhteita, eivät löydä sanoja ilmaistakseen, miten tärkeää on voida ylittää rajoja ilman esteitä tai viisumeita. Tähän liittyen – ei tosin niinkään viisumivapauteen läheisesti liittyen – on myös tehty joitakin edistyskellisiä päätöksiä, kuten Serbiassa hiljattain hyväksytty laki, jolla säädellään vähemmistöjen kansallisten neuvostojen toimintaa. Tämä on merkittävää edistystä vähemmistöjen oikeuksien institutionaalisen suojelun kannalta.

Viisumivapaan matkustamisen helpottamista ei voida pitää pelkästään teknisenä kysymyksenä. Asia on hyvin selvästi poliittinen. Näin edistetään olennaisesti näiden valtioiden poliittista vakautta, ottaen huomioon, millaisia oikeuksia niille taataan valtion oman passin myötä ja missä määrin Euroopan unioni sen tunnustaa. Olisi mahdoton hyväksyä sitä, että alueen valtioiden jaottelua kielteisillä perusteilla jatkettaisiin pitkällä aikavälillä.

Tästä syystä vetoan komission ja neuvoston keskeiseen vastuuseen näissä asioissa. Euroopan unionilla on poliittinen vastuu suoda Länsi-Balkanin valtioille mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin. Tämän pitäisi auttaa näitä valtioita tasoittamaan eroja ja kannustaa demokraattisten toimielimien muodostamista ja lujittamista, vähemmistöjen oikeudet mukaan lukien.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Minäkin haluan toivottaa neuvoston puheenjohtajan Cecilia Malmströmin ja komission jäsenen Barrot'n tervetulleiksi. Esitetty ehdotus on mielestäni hyvä ehdotus. Unkarin entisenä pääministerinä olen tehnyt kovasti töitä muiden kanssa Länsi-Balkanin valtioiden ja Euroopan unionin lähentämiseksi ja jotta ne edistyisivät tiellä kohti unionin jäsenyyttä. Tiedämme myös, että tähän liittyen viisumivapaa matkustaminen on asia, jonka ihmiset kenties ymmärtävät parhaiten ja joka herättää eniten tunteita. Siten he voivat nauttia vapaasta liikkuvuudesta ja muodostaa läheisempiä ihmissuhteita. Siten edistetään kenties sitäkin, mitä me kaikki pidämme uskoakseni tärkeimpänä, eli näiden valtioiden motivaation ylläpitämistä hyvin vaikean liittymisen prosessin aikana.

Tiedämme, että on toteutettava hyvin vakavia toimia. On usein ylitettävä sellaisia perinteitä, joiden tiedämme olevan vaikeita ylittää. On hyvin tärkeää, että näille kolmelle valtiolle on nyt myönnetty viisumivapaus.

Haluan myös kiinnittää huomionne näkökulmaan, joka on tänään monesti esitetty, eli siihen, että vakaus on Länsi-Balkanin valtioissa hyvin herkällä pohjalla. Etnisiä jännitteitä oli jo ennen sotaa ja ne jatkuvat edelleen. Tästä syystä kaikkia toimia on arvioitava siltä kannalta, lieventävätkö ne vai lisäävätkö ne näitä jännitteitä.

Kuten tänään on jo monesti mainittu, Bosnian tapauksessa päätös ei ole pelkästään hyödyllinen ja tärkeä siitä syystä, että Bosnia on nyt jätetty ulkopuolelle, vaan myös siksi, että suuri osa Bosnian kansalaisista, joilla on Kroatian tai Serbian passi, pääsee matkustamaan ilman viisumia, toisin kuin muu väestö. Sama koskee Kosovon kansalaisia, jolloin kaikki ne, joille voidaan myöntää Serbian passi, pääsevät matkustamaan viisumivapaasti.

Meidän on mielestäni korostettava vielä kerran, että on tehtävä poliittinen eikä pelkästään tekninen päätös. Tästä syystä meidän on autettava näitä valtioita saavuttamaan viisumivapaus mahdollisimman pian määritellyissä aikarajoissa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, yhdyin jäsen Weberin turvallisuudesta esittämiin huolenaiheisiin oltuani kymmenen vuoden ajan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsen. Aiheeseen liittyy perustava ulkopoliittinen ulottuvuus.

Kuulun sukupolveen, joka kasvoi satojen tuhansien niin sanottujen jugoslaviaalaisten siirtotyöläisten kanssa. Kommunistisen diktatuurin aikana Jugoslavian rajalla asuvat kaakkoiseurooppalaiset saivat matkustaa vapaasti diktatuurista huolimatta. Nyt puhumme eurooppalaistamisesta, lähetämme paikan päälle sotilaita ja viranomaisia ja käytämme paljon rahaa samalla kun vangitsemme näiden valtioiden nuorison. Tästä syystä viisumijärjestelmä on vapautettava kiireellisesti.

Haluan kuitenkin myös kritisoida tiettyjä seikkoja. Ensinnäkin pidän erityisen myönteisenä, että Makedonia on otettu mukaan. Makedonia on täyttänyt vaatimukset esimerkillisellä tavalla, mutta tätä ei pitäisi esittää Makedoniale vastauksena sen oikeutettuun toivomukseen liittymisneuvottelujen päivämäärän vahvistamisesta.

Toinen asiani koskee Kosovoa. On todettu, että sen on noudatettava pelin sääntöjä, mutta pelaajat voivat noudattaa niitä vain, jos heidät päästetään pelikentälle. Kosovoa ei ole päästetty pelikentälle. Pyrimme vapauttamaan kosovolaiset sorrolta sotilaallisin toimin. Nyt entisten sortajien kotivaltiolle myönnetään viisumivapaus – mitä pidän myönteisenä, koska kyse ei ole kollektiivisesta syyllisyydentunnosta – toisin kuin Kosovolle. Vaikka tilanne on ongelmallinen, meidän on syytettävä siitä itseämme, koska periaatteessa hallinnoimme valtiota. Kosovolle on toisin sanoen suotava mahdollisuus hyödyntää kaikkia tilaisuuksia, koska jos Serbia saa viisumivapauden pitkällä aikavälillä ja Kosovo suljetaan koko järjestelyn ulkopuolelle, tilanne vääristyy tavalla, jota on mahdoton hyväksyä.

Kolmanneksi totean Bosnia ja Hertsegovinasta, että allekirjoitin useiden jäsenien tavoin vastalauseen, joka koski Bosnia ja Hertsegovinan sulkemista järjestelyn ulkopuolelle. Tälle kolmesta kansakunnasta muodostuvalle ja kipeästi tarkistamista kaipaavan Daytonin sopimuksen mukaisesti perustetulle valtiolle, jonka kansainvälinen hallinto on yhtä lailla tehoton, on viime kädessä suotava tilaisuus liittyä unioniin sulkematta valtiota sen ulkopuolelle. Sulkemalla Kosovon tai Bosnian järjestelyn ulkopuolelle vaarannamme turvallisuutemme pahemmin kuin mitkään tekniset yksityiskohdat.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, meidän on tunnustettava, että viisumivapauden myöntäminen Serbialle, entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedoniale ja Montenegrolle on tärkeä askel kohti Länsi-Balkanin yhdentymistä Eurooppaan.

Sitä olisi kuitenkin sovellettava kaikkiin Länsi-Balkanin valtioihin ja vältettävä luomasta uusia jakolinjoja alueelle. Kukaan ei tietenkään voi perustellusti väittää, että Euroopan komissio suhtautuu puolueellisesti Bosnia ja Hertsegovinan muslimeihin. Toisaalta on otettava huomioon Kosovon erityisasema: kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät tunnusta sen itsenäisyyttä.

Haluamme Kosovon asukkaiden hyötyvän viisumivapaudesta. Mihin ratkaisuun päädyimmekään, se ei saa vaikuttaa kielteisesti Kosovon asemaa koskeviin lopullisiin järjestelyihin. Komissio toimi oikein sikäli, että se ei sulkenut ovea Bosnia ja Hertsegovinalta ja Albanialta. Sen on kuitenkin toimittava nopeasti, jotta uudet jaot eivät uhkaa alueen vakautta. Valtioiden on tietysti omalta osaltaan toteutettava tarvittavat uudistukset, jotka – lienee syytä muistuttaa – liittyvät turvallisuuteen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen.

Parlamentti on korostanut vuosien ajan, että helpottamalla yhteydenottoa ulkomaailmaan ja matkustamista lujitetaan rauhaa, kaikilla tasoilla tapahtuvia vaihtoja sekä viime kädessä vakautta. Viisumien myöntäminen ei ole vain tekninen kysymys. Se on erittäin poliittinen kysymys, joka vaikuttaa alueen jäsenyyssnäkömiin; kaikilla alueen valtioilla on oikeus tällaiseen tulevaisuuteen.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, tässä vaiheessa keskustelua viisumivapauden merkityksestä Balkanin valtioiden kansalaisille ei mielestäni enää ole epäselvyyttä. Mahdollisuus matkustaa vapaasti on koulutuksen ohella kenties tärkein väline, jonka voimme antaa tuleville sukupolville. Odotamme niiltä tiivistä sitoutumista demokratiaprosessiin koko alueella.

Niinpä pidän myönteisenä ehdotusta viisumivapauden myöntämisestä Serbialle, Makedonialle ja Montenegrolle. Minkä tahansa yksittäisen valtion eteneminen kohti EU:n jäsenyyttä merkitsee edistystä koko Balkanin alueen kannalta. Jotkin valtiot ovat joutuneet odottamaan pitkään, kenties tarpeettomankin pitkään. Meidän Euroopan parlamentin jäsenien ja niiden kahden valtion, joille ei ole vielä myönnetty viisumivapautta, olisi otettava tästä opiksi.

Vaikka asia on poliittisesti erittäin arkaluonteinen, haluan korostaa, että viisumivapautta koskevat säännöt ovat selkeät ja yleisluonteiset. Vaatimukset on täytettävä. Tästä ei pidä kuitenkaan tehdä turhan poliittista kysymystä. Tarkastelkaamme sitä, mitä on vielä tehtävä ja miten voimme varmistaa mahdollisimman nopeasti, että Bosnia ja Hertsegovina ja Albania voivat pian liittyä niiden valtioiden joukkoon, joille on myönnetty viisumivapaus.

Bosnia ja Hertsegovina on saavuttanut hiljattain merkittävää edistystä ja on pian täyttänyt suurimman osan etenemissuunnitelman jäljellä olevista vaatimuksista. Kehotan näin ollen Bosnia ja Hertsegovinaa hyväksymään lahjonnan vastaisen säädöksen ja vahvistamaan mahdollisimman pian säännöt, jotka koskevat poliisivoimien eri osastojen välistä tiedonvaihtoa. On pyrittävä varmistamaan, että toimi saatetaan päätökseen syyskuun loppuun mennessä, ennen kuin kertomus toimitetaan takaisin komissiolle. Odotan vastaavasti komission arvioivan tosiasiallisesti saavutettua edistystä uudessa analyysissään, ja kun EU:n vaatimukset on täytetty, ehdottamaan, että neuvosto hyväksyy viisumivapauden myöntämisen Bosnia ja Hertsegovinalle. Toivon tämän toteutuvan heinäkuussa 2010.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, viisumivapauden myöntäminen joillekin Länsi-Balkanin valtioille on alustava vahvistus Euroopan unionin sitoutumisesta jatkamaan Euroopan yhdentymisprosessia. Olen kuitenkin sitä mieltä, että komission ehdotus on valitettavan epätäydellinen. Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisia ei kohdella samanveroisesti, mikä aiheuttaa eroavuuksia Balkanin kansalaisten välille.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että edellisen sukupolven, joka hyötyi entisen Jugoslavian tasavallan avautumisesta Eurooppaan, ja nykyisen sukupolven, jota Euroopan unioni ei ole kohdellut samalla tavalla, välillä vallitsee jo nyt ero. Tämän ehdotuksen myötä entisen Jugoslavian tasavallan valtioiden kansalaiset, jotka eivät kuulu viisumivapauden piiriin, yrittävät hankkia toisen passin entiseen Jugoslavian liittovaltioon kuuluneista valtioista. Niiden kansalaiset voivat matkustaa Euroopan unioniin ilman viisumia. Tällaista on jo tapahtunut tilanteissa, joissa on ollut kyse yhtäältä Moldovan tai Georgian ja toisaalta Venäjän passeista.

Olisi mielestäni johdonmukaista soveltaa samaa kohtelua kaikkiin Balkanin valtioihin. Kehotan samalla komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta sisällyttää myös Moldova kyseisten Kaakkois-Euroopan valtioiden ryhmään.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Euroopan parlamentin jäsenenä ja sosialistina pidän myönteisenä neuvoston ja komission julkilausumaa kolmea Länsi-Balkanin maata koskevasta viisumisäännöstöstä. Se on ensimmäinen määrätietoinen askel kohti niiden yhdentymistä Euroopan unioniin ja ensimmäinen saavutus tuleville EU:n kansalaisille Länsi-Balkanin alueella. Ymmärrän kuitenkin myös, että selvien näkömielien eli etenemissuunnitelman puuttuminen Bosnia ja Hertsegovinan, Albanian ja Kosovon osalta on meille suuri huolenaihe. En tarkoita vain suuren yleisön pettymistä vaan erityisesti poliittisen vakauden vaarantumista näissä kolmessa valtiossa. Odotan ennen kaikkea, että Euroopan parlamentti ja vastikään muodostettu Euroopan komissio noudattavat ennakoitavissa olevaa aikataulua, jonka mukaan Länsi-Balkanin valtiot yhdentyvät Euroopan unioniin. Se on ainoa tapa suorittaa tehtävä, jota varten meidät on valittu: Euroopan yhdistäminen.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Arvoisa puhemies, ehdin minuutin aikana hyvin ilmaista pitäväni myönteisenä sekä Balkanin että Euroopan kannalta historiallista päätöstä. Liikkuvuuden vapaus on mielestäni portti demokratiaan ja tietoon. Olette antaneet näille kolmelle valtiolle tilaisuuden. Samalla katson kuitenkin, että

yhteisö muodostuu säännöistä, joita meidän kaikkien on yhteisön kansalaisina noudatettava. Olette tehneet ehdotuksen arvioituanne, että asettamamme säännöt ja ehdot on täytetty.

Teette uskoakseni ehdotuksen prosessin laajentamisesta Albaniaan ja Bulgariaan, kun nämä yhteisön säännöt on täytetty. Päätöksessänne esitätte varmasti suosituksen prosessin nopeuttamisesta. Kuulun niihin, joiden mielestä tässä ei ole kyse syrjinnästä. Tilanne on itse asiassa aivan päinvastainen. Prosessin myötä kyseistä kahta valtiota kannustetaan parantamaan suoritustaan ja täyttämään vaatimukset. Päätöksen hyväksymisestä alkaen kolme muuta valtiota ovat nimittäin osoittaneet, että kun kansalaisten haluttiin voivan nauttia erilaisesta asemasta, valtioissa oltiin valmiit toteuttamaan tarvittavia toimia.

Antonio Căciian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät parlamentin jäsenet, totean kannattavani vapauttamista ja Euroopan yhdentymistä ulottuen tämän mosaiikkityön eli Länsi-Balkanin tilanteen saattamiseen päätökseen, koska, kuten joku totesi aiemmin, tarvitsemme vakaata Balkanin aluetta. Yhdentymisen on näin ollen keskeinen asia, jonka on toteuduttava mahdollisimman pian.

Keskustelimme eilen maahanmuutosta sekä siihen liittyen turvallisuudesta ja ihmisoikeuksista. Asiaa on lähestyttävä hyvin varovaisesti, koska tarkastukset on mielestäni tehtävä perinpohjaisesti eikä niitä pidä helpottaa. Aikataulujen on vastattava näitä tarkastuksia, joiden tekemistä olisi nopeutettava, mikäli mahdollista. Seuraavaksi totean, että asiaan liittyy aukkokohta, josta on puhuttu hyvin vähän, ja se on Kosovo. Ymmärtänne hyvin, miksi totean, että aukkokohdan vuoksi muista valtioista kotoisin olevien ihmisten on helppo matkustaa Kosovon ja Makedonian välillä. Tiedän, että aiheesta valmistellaan kertomusta, josta kuulemme lähipäivinä lisää, mutta pyydän, että annatte meille tänä iltana lisätietoja Kosovosta.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, ministeri totesi osuvasti, että viisumivapautta tarvitaan, jotta lujitetaan siteitä EU:hun, ehkäistään kansallismielisyyden nousua ja estetään eristymistä. Miten sitten on mahdollista, että ehdotukset uhkaavat eristää Bosnian muslimit? Yhdessä ja samassa valtiossa vallitseva tilanne on muuttumassa hyvin epätasa-arvoiseksi, koska Bosnian serbeille ja kroaateille voidaan myöntää passeja. Muslimeilla ei kuitenkaan valitettavasti ole naapurivaltiota, jossa heille myönnettäisiin passeja. Kuka puolustaa Bosnian muslimeja? Komissioko? Entä neuvosto? Voitteko varmentaa, onko komissio tai neuvosto neuvotellut Kroatian ja Serbian kanssa passien myöntämisen rajoittamisesta? Pitäisi nimittäin olla selvää, että niiden toimet aiheuttavat laajalti levottomuutta.

Nadezhda Nikolova Mikhaylova (PPE). – (BG) Haluan onnitella komission jäsentä Barrotta Euroopan komission kannasta, joka koskee Länsi-Balkania koskevan viisumijärjestelmän vapauttamista. Koska toimin ulkoministerinä, kun Bulgariaa koskevat viisumivaatimukset poistettiin, tiedän, miten voimakkaasti viisumivapauden myöntäminen ja nöyryytyksen päättyminen vaikuttivat kansalaisiimme. Euroopan parlamentin jäsenenä voin kuitenkin samalla vain olla samaa mieltä jäsen Packin ja jäsen Bildtin kanssa siitä, että todellinen eurooppalainen solidaarisuus edellyttää Euroopan unionin logistista tukea, jotta vaatimukset täytetään eikä niistä poiketa. Se vaikuttaisi nimittäin lannistavasti yhteiskuntiin ja vapauttaisi hallitukset niiden vastuusta.

Muutoksen on oltava palkinto toteutetuista toimista, ei kaksinaismoralistista toimintaa. Länsi-Balkanin yhteiskuntien on totuttava siihen, että hallituksia vaaditaan hoitamaan tehtävänsä. Niiden on oltava tietoisia siitä, että viisumijärjestelmän viivästyminen ei johdu yhteisössä tapahtuvasta saivartelusta vaan siitä, etteivät ne ole tehneet osuuttaan. Vastuun kantaminen on palkittava solidaarisuudella. Kun on kyse periaatteellisesta kannasta, kansalaisten uskonnolla ja etnisellä alkuperällä ei ole merkitystä.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Kannatan Euroopan komission päätöstä, joka ilmentää vuosia kestänyttä yhtäjaksoista sitoutumista viisumivapauden myöntämiseen Länsi-Balkanin alueen kansalaisille. Katson kuitenkin, että Moldovan tasavallan kansalaisille olisi mahdollisimman pian myönnettävä samat oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen EU:ssa. Euroopan unionin on jatkettava avoimien ovien politiikkansa kehittämistä näihin valtioihin nähden, ja viisumivapauden myöntäminen on tärkeä toimi tiellä kohti näiden kansojen yhdentymistä Eurooppaan.

Täydentääkseen tätä päätöstä, joka johtaa rajat ylittävien liiketoimintamahdollisuuksien kehittämiseen ja sallii kansalaisten vapaan liikkuvuuden, yhteisön toimielimien on pohdittava eurooppalaisia arvoja näissä valtioissa tunnetuiksi tekevien kulttuuri- ja opetusohjelmien organisoimista. Tätä taustaa vasten rajaturvallisuuden lujittamista ja kansainvälisen rikollisuuden torjumista on edelleen pidettävä painopistealueina.

Vahvistan lopuksi uudelleen, että Romania ei ole tunnustanut Kosovon itsenäisyyttä.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Totean olevani tyytyväinen siihen, miten viisumivapautta koskeva prosessi on edistynyt kuluneiden 18 kuukauden aikana. Kyse on merkittävästä saavutuksesta, ja kehotan teitä toteuttamaan nopeasti toimia jatkaaksenne samaan tapaan.

Sarajevosta on raportoitu viime päivien aikana, että etenemissuunnitelman vaatimusten täyttäminen edistyy edistymistään kaikista ongelmista huolimatta. Tämä koskee myös herkkäluonteisia aloja, kuten poliisivoimien koordinoitua Banja Lukan ja Sarajevon välillä.

Kehotan komissiota ja neuvostoa valvomaan edistystä jatkuvasti ja suhtautumaan siihen vastaanottavaisesti. Euroopan unionin on voitava käyttää vaikutusvaltaansa kaikkiin Bosnia ja Hertsegovinan poliittisiin voimiin, jotka yrittävät sabotoida prosessia. Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten ei pidä joutua kärsimään poliitikkojen vastuuttomuudesta, ja velvollisuutemme on auttaa heitä tältä osin. Kehotan komissiota sisällyttämään Bosnia ja Hertsegovinan mahdollisimman pian viisumivapaaseen alueeseen.

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Valikoiva lähestymistapa viisumivapauteen ei vahvista sellaisten Länsi-Balkanin valtioiden jäsenyysnäkömiä, joiden yhteiskunta on jakautunut, koska valikoivuus aiheuttaa uusia jakolinjoja. Pidän myönteisinä kaikkia toimia, joilla torjutaan valikoivaa lähestymistapaa, ja olen voimakkaasti sitä mieltä, että viisumivapauden myöntäminen kaikille näille valtioille parantaisi Euroopan unionin imagoa valtioiden asukkaiden parissa. Heidän on päästävä yhteyteen ulkomailman kanssa vuosia kestäneiden selkkauksien jälkeen.

Huomaan myös, että näissä valtioissa elää tuhansia nuoria, jotka eivät ole koskaan matkustaneet ulkomaille. Televisio on heidän ainoa tietolähteenä Euroopasta ja maailmasta. Velvollisuutemme on lujittaa heidänkin yhteisöön liittyviä näkömiä. Olen tietoinen turvallisuutta koskevista näkökulmista, mutta ne, jotka lähtevät kotimaastaan pahoissa aikeissa, onnistuisivat joka tapauksessa pääsemään EU:hun. Pidättelemme nimittäin samalla hyvissä aikeissa olevia satoja tuhansia ihmisiä.

Tästä syystä kehotan neuvostoa ja komissiota tarkistamaan kantaansa mahdollisimman pian, seuraamaan näissä valtioissa saavutettua edistystä ja poistamaan viisumivaatimukset niiltä valtioilta, jotka eivät kuuluneet ensimmäiseen ryhmään. Paljon kiitoksia.

Vetoan tietysti näiden Länsi-Balkanin valtioiden hallituksiin, jotta ne täyttäisivät velvollisuutensa mahdollisimman pian kansalaistensa ja EU:n jäsenyyttä koskevien näkömien vuoksi.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, viisumivapauden myöntäminen Länsi-Balkanin valtioille on tärkeä asia, koska toimella on eniten merkitystä alueen tavallisille kansalaisille, ja se osoittaa selvästi, millaista hyötyä EU:n lähentymisprosessista on. Luotan siihen, että Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan ehdollinen sisällyttäminen valkoiseen luetteloon osoittautuu voimakkaaksi kannustimeksi, jotta etenemissuunnitelman loput vaatimukset täytetään. Meidän tapauksessamme – vuonna 2001 – annettiin tällainen voimakas merkki, ja onnistuimme täyttämään kaikki vaatimukset muutamassa kuukaudessa.

On olennaisen tärkeää, että Albania ja Bosnia ja Hertsegovina sisällytetään Schengenin valkoiseen luetteloon mahdollisimman pian, ja komission olisi annettava tarvittavaa teknistä tukea näiden kahden valtion viranomaisille, jotta tarvittavat vaatimukset täytetään lähiaikoina.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, on selvää, että viisumivapaus on erittäin tärkeä asia Balkanin kansoille. Olen tavannut, kuten tekin, paljon turhautuneita ihmisiä, erityisesti nuoria, jotka eivät voi halutessaan matkustella Euroopassa, vierailla ystäviensä luona eivätkä nauttia samasta vapaudesta kuin me muut. On sanomattakin selvää, että viisumivapauden myöntäminen näille ihmisille hyödyttäisi heitä, heidän kotimaitaan, koko aluetta ja EU:ta.

Tästä syystä olen ilahtunut siitä, että on jo vahvistettu edellytykset, joiden vallitessa tämä tilaisuus voidaan suoda kolmelle mainitulle valtiolle – entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle, Montenegrolle ja Serbialle – vuoden lopussa. On valitettavaa, että kaikkia Länsi-Balkanin valtioita ei voida nyt sisällyttää ehdotukseen. On kuitenkin syytä tehdä selväksi, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on erittäin halukas lujittamaan yhdentymisprosessia ja lopuksi laajentumisprosessia Balkanin alueella. Ne teistä, jotka tuntevat minut, tietävät kyllä, miten sitoutunut olen tähän asiaan.

Mikäli sitoumuksen halutaan olevan uskottava ja käyvän toteen, on kuitenkin painotettava vaatimusten täyttämistä. Se on olennaisen tärkeää niin Länsi-Balkanin kansojen kuin omien kansalaistemme edun vuoksi. Meidän on varmistettava, että asetetut ehdot täytetään. Kuten jäsen Weber totesi, emme voi tehdä myönnetyksiä ulkopolitiikan alalla vain ollaksemme mukavia, olipa kyse viisumeista tai EU:n jäsenyydestä.

Tiedän, että Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan kansalaiset ovat pettyneitä. Ymmärrän sen. Heitä ei kuitenkaan ole unohdettu. Teemme kaikkemme auttaaksemme heitä ja mahdollistaaksemme viisumivapauden myöntämisen, myös teknisesti. On annettava selvä poliittinen merkki, että heidät voidaan ottaa mukaan prosessiin. Niin teemme tänään. Näiden valtioiden viranomaisten ja poliitikkojen on kuitenkin saatettava työ päätökseen.

Olen eri mieltä siitä, että viisumivapauden myöntäminen Albanialle ja Bosnia ja Hertsegovinalle vasta ensimmäisten kolmen valtion jälkeen aiheuttaa epävakautta. Se osoittaa päinvastoin, että EU pitää sanansa ja että jos he tekevät, mitä tarvitaan, me pidämme lupauksemme. Meidän on tuettava ja autettava heitä. Luulen valtioiden saavan myönteisen arvion komissioltä vuonna 2010, kuten komission jäsen Barrot'kin on todennut.

Mainittakoon Kosovosta, että viisumijärjestelyä koskevat neuvottelut aloitettiin, kun Kosovo oli vielä osa Serbiaa, mutta yritämme saavuttaa ratkaisun asiassa. Toivon komission näyttävän tietä kertomuksessaan, jotta myös Kosovon väestö pääsee pitkällä aikavälillä nauttimaan viisumivapaudesta.

Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Montenegroa ja Serbiaa koskeva ehdotettu viisumivapaus on hyvin tärkeä ensiaskel. Toivon, että autatte meitä ottamaan sen. Toivon myös, että voimme hyvin pian siirtyä eteenpäin ja ottaa seuraavan askeleen koko alueeseen liittyen.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin mainita, että kyse on urauurtavasta askeleesta. Noudatamme ensimmäistä kertaa todella alueellista lähestymistapaa. Lisään vielä, että tämä etenemissuunnitelmaan perustuva menetelmä pohjautuu hyvin objektiivisiin ja täsmällisiin kriteereihin, joiden avulla tulevat jäsenvaltiot ymmärtävät, että yhteisö perustuu sääntöihin ja arvoihin. Tätä haluan korostaa. Ei liene yllättävää, että komissio suhtautuu erityisen tarkkaavaisesti kaikkeen sellaiseen, jolla torjutaan ihmiskauppaa ja lahjontaa. Tällä arvojen yhteisöllä on merkitystä. Se on otettava erityisesti huomioon.

En tiedä, ovatko kaikki ymmärtäneet sanani oikein: lausuin selvästi, että toivomme voivamme vuonna 2010 tehdä Bosnia ja Hertsegovinaa ja Albaniaa koskevia ehdotuksia. Käynnissä on näin ollen prosessi, jolla ei pyritä syrjimään ketään. Haluamme vain, että etenemissuunnitelman objektiiviset kriteerit otetaan entistä enemmän huomioon.

On totta, että Albanian tapauksessa biometristen passien myöntämisessä on vielä parantamisen varaa. Vieraillessani Albaniassa luovutin ensimmäisen valtiossa myönnetyn biometrisen passin, ja voin kertoa, että annoin kaikin tavoin kannustusta, jotta Albania, sen poliittiset johtajat ja Bosnia ja Hertsegovinan poliittiset johtajat olisivat täysin tietoisia tarvittavista ponnistuksista. Autamme heitä esimerkiksi laatimaan siviilirekistereitä, koska biometrisiä passeja on mahdoton myöntää, vaikka kuinka yrittäisi, jollei siviilirekisteriä ole. Näin autamme heitä teknisesti. On täysin selvää, että kaikessa tässä erityisesti Albanian on pantava täytäntöön olemassa oleva kehys järjestäytyneen rikollisuuden ja lahjonnan torjumiseksi. Bosnia ja Hertsegovinassa tarvitaan myös hyvää rajavalvontaa ja tiiviimpää yhteistyötä poliisiviranomaisten välillä. Sitä me haluamme. Voimme mielestäni täydestä syystä edellyttää, että nämä kaksi valtiota pääsevät vuonna 2010 myös viisumivapauden piiriin.

Totean myös yksinkertaisesti, ettei meidän kannaltamme ole kyse etnisestä tai uskonnollisesta syrjinnästä. Entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa on sivumennen sanottuna huomattava muslimivähemmistö. Ei ole kyse Makedoniassa elävien islaminuskoisten albaanien, joiden osuus on 25–30 prosenttia väestöstä, syrjimisestä. Vakuutan ja totean teille näin ollen, että tämä on osa prosessia, jonka olemme suunnitelleet ja jonka neuvosto on hyväksynyt.

Vastaan myös Kosovoon liittyen, että komission rahoittama asiantuntijavaltuuskunta teki maaliskuussa 2009 myönteisiä havaintoja. On totta, että komissio kannustaa myös jäsenvaltioita perustamaan toimivia konsuliedustustoja Pristinaan. Vahvistan, että laadimme lähiaikoina julkaistavan kertomuksen siitä, millainen tilanne Kosovossa todella vallitsee. On päivänselvää, että haluamme kaiken tämän myötä taata yhteisön jäsenyyteen liittyvät näkymät kaikille Balkanin valtioille ajatellen erityisesti nuorisoa. Jotkut teistä korostivat, että matkailusta ja vaihtojen helpottamisesta muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa on tietysti suurta hyötyä. Hyvät parlamentin jäsenet, totean jälleen kerran, että tästä syystä rakennamme yhteisöä, joka perustuu sääntöihin ja meille tärkeisiin arvoihin.

Sanottakoon yksinkertaisesti, että olemme oikealla tiellä, mutta vielä tarvitaan lopullista sysäystä kahdelta valtiolta. Toivon, että viisumivapaus myönnetään myös niille vuonna 2010.

Tämän voin teille kertoa, ja vakuutan joka tapauksessa, että komission prosessi on objektiivinen ja todella kaikenkattava; sen tavoitteena ei ole syrjiä ketään vaan tehdä yhteistyötä. Olen itse hyvin sitoutunut siihen.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan komissiota ja Eurooppa-neuvostoa kehoitetaan ilmoittamaan lähiaikoina EU:n alueen avaamisesta Makedonian, Serbian ja Montenegron kansalaisille. Hetki on hyvin tärkeä yli 10 miljoonalle eurooppalaiselle, jotka tarvitsevat viisumin ylittäessään EU:n rajan. Makedonia oli Euroopan puolella, kun Eurooppa tarvitsi sitä. Myös Serbia on ymmärtänyt, että yhteisö haluaa sen mukaan, mutta se edellyttää sovinnontekoa lähimenneisyyden kanssa. Serbia on tehnyt tiivistä yhteistyötä kansainvälisten toimielimien, kuten kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja on tunnustanut menneisyyden virheet. On tullut aika yhteisön palkita näiden valtioiden toimet, joiden tavoitteena on ollut täyttää 27 jäsenvaltion EU:lle tyypilliset demokraattiset ja taloudelliset vaatimukset. Valtioiden tie ei ole ollut helppo, ja toteutetut toimet on tunnustettava täysimääräisesti. Makedonia, Serbia ja Montenegro ovat ehdottomasti valinneet Euroopan unioniin johtavan tien. Tämän vuoksi katson, että EU:n on päätettävä viisumivapauden myöntämisestä näiden kolmen valtion kansalaisille. Niiden hallitukset ovat osoittaneet, että ne jakavat samat arvot kuin mekin. Myönteisellä päätöksellä annettaisiin uutta pontta sisäisille uudistuksille, joita kaivataan kipeästi Makedoniassa, Serbiassa ja Montenegrossa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisenä komission aloitetta viisumijärjestelmän poistamiseksi Länsi-Balkanin alueen, erityisesti entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Serbian ja Montenegron kansalaisilta. Tällaiset toimet, joiden tarkoituksena on lähentää näitä valtioita ja EU:ta yhdentymistä silmällä pitäen, vähentävät merkittävästi selkkauksen todennäköisyyttä alueella. Serbian rajanaapurin Romanian kohdalla tällainen toimi on lisätee ystävällismielisistä rajat ylittävistä suhteista. Tällä toimella laajennetaan romanialaisten liikkuvuuden vapautta Romaniassa ja Serbiassa sekä tuetaan kaupallisten suhteiden kehittämistä kotimaamme sekä Serbian ja Montenegron välillä. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että viisumivapauden myöntäminen edellä mainituille kolmelle valtiolle on vasta prosessin alkua, kun toimea ulotetaan myöhemmin kattamaan Albania ja Bosnia ja Hertsegovina. Vaikka valtiot eivät olekaan vielä täyttäneet komission vaatimuksia, olen sitä mieltä, että yhteensovitetun toimien myötä tulokset käyvät selviksi lähiaikoina. Ennen kuin lopetan, haluan korostaa, että Länsi-Balkanin asukkaiden viisumivapauden ja vapaan liikkuvuuden ei pidä herättää pelkoa vaan vahvistaa käsitystä, jonka mukaan yhteisön turvallisuusalueen laajeneminen on kaikkien edun mukaista.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Jokainen laajentuminen on vahvistanut Euroopan unionia, ei pelkästään siksi, että on luotu lähes 500 miljoonan asukkaan yhtenäismarkkinat, vaan myös siksi, että siten on taattu vakaus Keski- ja Itä-Euroopassa. Balkanin maat ovat olennainen osa Eurooppaa. Talouskriisin tai Lissabonin sopimuksen ratifioinnin ei pidä viivästyttää prosessia, joka johtaa näiden valtioiden liittymiseen Euroopan unioniin.

Olen vakaasti sitä mieltä, että laajentumisprosessin ulottaminen Balkanin alueelle on keskeinen prosessi, jota Euroopan unionin on tuettava lujittaakseen maailmanlaajuisia asemaansa. On muistettava, että prosessi, jonka myötä Balkanin maat ovat pyrkineet samalle tasolle muiden valtioiden kanssa, sekä 1900-luvun lopulla käydyin verisen sodan haavojen parantuminen takaavat Euroopan unionin vakauden ja alueen hyvinvoinnin. Viisumivapauden myöntäminen Serbialle, Montenegrolle ja entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle on olennaisen tärkeä tapahtuma näille valtioille. Se on osa samalle tasolle pyrkimistä koskevaa prosessia ja ilmentää myös Euroopan unionin vastuuta alueella.

Prosessia on jatkettava määrätietoisesti. Siten mahdollistetaan se, että Bosnia ja Hertsegovina, Albania ja – sopivan hetken koittaessa – Kosovo voivat hyödyntää viisumivapautta mahdollisimman pian niiden täytettyä asianmukaiset vaatimukset. Kannatan varauksetta niiden eurooppalaisten poliitikkojen kantaa, joiden mukaan Balkanin maiden EU:hun liittymistä koskevien tavoitteiden tukahduttaminen aiheuttaisi ennalta arvaamattomia haitallisia vaikutuksia.

15. Liettuan tilanne lain alaikäisten suojelemisesta antamisen jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Sophia in 't Veldin, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskisin, Gianni Vattimon, Sarah Ludfordin, Ulrike Lunacekin, Raül Romeva i Ruedan, Jean Lambertin ja Judith Sargentinin Euroopan

liberaalidemokraattien liiton ryhmän ja Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0079/2009 – B7-0201/2009)

– Sophia in 't Veldin, Jeanine Hennis-Plasschaertin, Leonidas Donskisin, Gianni Vattimon, Sarah Ludfordin, Ulrike Lunacekin, Raül Romeva i Ruedan, Jean Lambertin ja Judith Sargentinin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ja Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

– Rui Tavaresin, Cornelia Ernstin, Cornelis de Jongin, Marie-Christine Vergiatin, Willy Meyerin ja Kyriacos Triantaphyllidesin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0081/2009 – B7-0204/2009)

– Rui Tavaresin, Cornelia Ernstin, Cornelis de Jongin, Marie-Christine Vergiatin, Willy Meyerin ja Kyriacos Triantaphyllidesin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0082/2009 – B7-0205/2009)

– Michael Cashmanin, Claude Moraesin ja Emine Bozkurtin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0083/2009 – B7-0206/2009)

– Michael Cashmanin, Claude Moraesin ja Emine Bozkurtin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta (O-0083/2009 – B7-0206/2009).

Sophia in 't Veld, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, aihe, josta tänään keskustelemme, on mielestäni erittäin tärkeä. Kyse on eurooppalaisista arvoista. Teimme suullisen kysymyksen ja olemme myös laatineet yhteisen päätöslauselman Liettuan laista, jonka väitetään suojelevan alaikäisiä. Todellisuudessa lain vaikutus on kuitenkin päinvastainen, koska se saattaa edistää tietämättömyyttä, tabujen syntymistä ja stigmatisaatiota. Se saattaa nuoret ja haavoittuvassa asemassa olevat homot, lesbot ja transsukupuoliset henkilöt alttiiksi kiusaamiselle ja syrjäytymiselle. Näin ollen se aiheuttaa nuorille – joita tällä lailla nimenomaan on tarkoitus suojella – mittamatonta ahdistusta ja kärsimystä. Suojelemisen sijasta se vahingoittaa nuoria.

Tästä syystä me olemme puuttuneet tähän kysymykseen, ja olen hyvin tyytyväinen siihen, että saimme kesällä komission jäsen Barrot'ltä kirjeen, jossa hän ilmaisi Euroopan komission huolestuneisuuden tästä laista ja sanoi, että Euroopan komissio seuraa sitä hyvin tarkasti ja varmistaa, että kaikki kansallinen lainsäädäntö on sopusoinnussa Euroopan unionin lainsäädännön ja periaatteiden kanssa. Mielestäni tämä on hyvin tärkeää, sillä Euroopan komission pitää puuttua paitsi markkinasääntöjen rikkomisiin myös – ja varsinkin – eurooppalaisten arvojen rikkomisiin. Emme voi suvaita syrjintää. Eurooppa on arvoyhteisö – ja tiedän, että suurin osa Liettuan kansalaisista jakaa nämä arvot. Olemme kaikki eurooppalaisia.

Arvoisat kollegat, pyydän teiltä selvää tukea päätöslauselmalle ja erityisesti muutokselle, jolla on tarkoitus lisätä tekstiin viittaus nykyisiin syrjinnän vastaisiin direktiiveihin, koska tämä on mielestäni vähintäänkin, mitä voimme tehdä. Pyydän teiltä tukea myös päätöslauselmassa perusoikeusvirastolle esitetylle pyynnölle antaa tästä laista oikeudellinen lausunto.

Lopuksi katson, että jos hyväksymme päätöslauselman huomenna, Euroopan parlamentti voi olla ylpeä siitä, että se toimii Euroopan yhteisten arvojen äänenä.

Ulrike Lunacek, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, kuten edellinen puhuja sanoi, tämä Liettuassa säädetty laki vaarantaa eurooppalaiset arvot, Euroopan unionin lainsäädännön ja myös kansalaisten vapauden, nimittäin nuorten lesbojen, homojen, biseksuaalien tai transsukupuolisten vapauden elää pelkäämättä. Tämän lain mukaan tätä koskevat asiatiedot muka vahingoittavat näitä nuoria. Minäpä sanon, mitä se tarkoittaa: se tarkoittaa, että näiden nuorten on elettävä pelossa ja kärsittävä mahdollisesti masennuksesta. Tiedämme, että itsemurhayritykset lisääntyvät nuorten lesbojen ja homojen sekä sellaisten nuorten keskuudessa, jotka ulostulovaiheessaan ovat hämmentyneitä siitä, millainen heidän elämästään tulee.

Tämä laki on täysin eurooppalaisten arvojen vastainen, ja siksi olin iloinen, että komission jäsen Barrot vastasi tähän jo heinäkuussa. Ilmoititte myös lesbojen ja homojen kansainvälisen järjestön (ILGA) Euroopan osastolle, että komissio analysoisi tätä tekstiä ja kertoisi sitten jatkotoimistaan. Tänään minua kiinnostaa,

mitä aiotte tehdä. Mitä te – ja neuvosto – olette jo luvanneet Liettuan parlamentille? Tiedämme, että Liettuan entinen presidentti ja uusi presidentti, joka aiemmin oli komission jäsen, eivät hyväksy tätä lakia, mutta Liettuan parlamentti ajaa sitä itsepintaisesti. Olen iloinen siitä, että tänään käsiteltävänä on ehdotus, joka sisältää myös päätöslauselmaesityksen.

Toivon todella, että me kaikki hyväksymme päätöslauselman huomenna ja voimme pyytää Euroopan perusoikeusvirastoa ottamaan kantaa lakiin, sillä juuri sitä varten virasto on olemassa. Sillä välin yhteisessä Euroopassamme olisi oltava aivan selvää, että lesbot ja homot eivät katoa perheistä ja kouluista vain siksi, että jokin laki kieltää heitä koskevan tiedottamisen. Erilaisuus on normaalia, myös tässä yhteisessä Euroopassamme.

Rui Tavares, laatiija. – (PT) Hyvät parlamentin jäsenet, tämän lain alussa väitetään, että sillä suojellaan lapsia julkisessa tiedottamisessa tapahtuvalta kannustamiselta homoseksuaalisuuteen. Mitä se oikeastaan tarkoittaa? Tarkoittaako se, että jos omistan Vilnassa elokuvateatterin ja haluan laittaa seinälle *Brokeback Mountain* -elokuvan mainosjulisteen, en saa tehdä sitä? Tarkoittaako se, että en voi pitää homoseksuaalisuutta käsittelevää luentoa Liettuassa julkisissa tiloissa, kuten teatterissa tai yliopistossa? Tarkoittaako se – kuten Liettuan parlamentin keskusteluissa on jo mainittu – että minun on niiden rikoslakiin tehtävien muutosten perusteella, joista Liettuassa parhaillaan keskustellaan, maksettava jopa 1 500 euron sakko tai suoritettava kuukauden verran yhdyskuntapalvelua? Voidaanko esimerkiksi televisio-ohjelmassa näyttää onnellinen homoseksuaalinen pari vai saako televisiossa näyttää vain onnettomia homopareja?

Hyvät parlamentin jäsenet, päivämäärä, jona nämä muutokset lakiin alaikäisten suojelemisesta Liettuassa hyväksyttiin, yllätti minut: se tapahtui 14. heinäkuuta 2009. 14. heinäkuuta oli tietenkin se päivä, jolloin kokoonnuimme tänne ensimmäisen kerran tällä seitsemännellä vaalikaudella, ja samalla eurooppalaisten periaatteiden, joihin kuuluvat oikeus pyrkiä onneen, ilmaisunvapaus ja kokoontumisvapaus, 220. vuosipäivä. Nyt kokoontumisvapaus on siis vaarassa, koska Liettuan parlamentti on taas äskettäin keskustellut mahdollisuudesta kieltää "gay pride" -kulkueiden kaltaiset tapahtumat.

Kokoonuessamme tänne ensi kertaa 14. heinäkuuta 2009 meillä oli velvollisuus – sanoisin jopa pyhä velvollisuus – puolustaa näitä arvoja, ja juuri näistä arvoista on nyt kysymys. Me tiedämme, miten nämä asiat alkavat, ja tiedämme myös, mihin ne aina johtavat. Mitä me seuraavaksi aiomme tehdä? Asettaa komitean tutkimaan, mikä on ja mikä ei ole homoseksuaalisuuteen kannustamista? Missä – kirjoissa, teattereissa, elokuvissa, mainoksissa?

Vilna on ansaitusti yksi tämän vuoden Euroopan kulttuuripääkaupunkeja, ja tämä ilahduttaa varmasti kaikkia Euroopan kansalaisia. Euroopan kulttuuripääkaupungiksi nimeäminen tuo mukanaan kuitenkin myös vastuuta: vastuun siitä, että eurooppalaista kulttuuria edistetään oikeista syistä sen sijaan, että siihen kiinnitetään huomiota tänä vuonna vääristä syistä.

Tästä syystä pyydän teitä äänestämään päätöslauselmamme puolesta ja kehottamaan perusoikeusvirastoa antamaan lausunnon tästä hyvin vakavasta aiheesta. Se on ehdottomasti vähintä, mitä parlamentin jäsenet voivat pyytää.

Michael Cashman, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, homoseksuaalina haluan sanoa olevani ylpeä siitä, että parlamentti ja muut ottavat kantaa tätä ehdotettua lakia vastaan. Se on selvästi ristiriidassa EU:n perussopimusten ihmisoikeuksia koskevien säännösten, etenkin 6 artiklan, sekä työllisyyspuitedirektiivin ja syrjinnän vastaisten yleisten toimintalinjojen kanssa. Mielenkiintoista on, että se on myös ristiriidassa lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen kanssa, sillä siinä kannustetaan nuorten lesbojen ja homojen syrjintään. Joten ketä sillä suojellaan, ja miltä?

Brittiläiset konservatiivit säätivät Yhdistyneessä kuningaskunnassa samanlaisen lain vuonna 1988. Silloin huomattiin, ja nytkin huomataan, että tällaiset lait johtavat sensuuriin ja lisäävät syrjintää ja homofobiaa: syrjintää ja homofobiaa, jotka tuhoavat ihmiselämiä ja turmelevat niihin syyllistyvien sielut. Kansalaisjärjestöt, muiden muassa lesbojen ja homojen kansainvälinen järjestö, Euroopan neuvosto ja Amnesty International, ovat tuominneet ehdotetun lain. Se haittaa nuoria lesboja ja homoja – opettajia ja virkamiehiä – ja sitä voitaisiin käyttää estämään nuoria tutustumasta mihin tahansa homoseksuaalin tekijän luomaan materiaaliin – filmeihin, kirjoihin, näytelmiin tai taideteoksiin. Onko tarkoitus estää nuoria tutustumasta esimerkiksi Platonin, Shakespearen, Oscar Wilden, Walt Whitmanin, Tennessee Williamsin ja Tšaikovskin teoksiin tai Elton Johnin musiikkiin tai ihailemasta Martina Navratilovan kaltaisia tennistähtiä? Tämä vaikuttaa suorasti siihen, miten nuoret ja muut puhuvat, ajattelevat ja toimivat. Ja miksi? Nuoret tarvitsevat kasvatusta, eivät eristämistä; heidän on ymmärrettävä maailma sen koko monimuotoisuudessa, ja heidät on opetettava

kunnioittamaan niitä, jotka ovat erilaisia. Sukupuoli tai seksuaalinen suuntautuminen ei koskaan voi vähentää ihmisen rakkautta toiseen ihmiseen: se on rakkautta.

Lesbot ja homot ovat tavallisia naisia ja miehiä, joista ääriliikkeiden edustajien meidän sukupuolielämäämme koskeva pakkomielle sekä halventava väite, jonka mukaan lesbot ja homot ovat uhka yhteiskunnalle, ovat tehneet jotain kummallista. Tämä on karkeaa vääristelyä. Yhteiskunnan sivistyneisyyttä ei arvioida sen mukaan, miten se kohtelee enemmistöään, vaan sen perusteella, miten se kohtelee vähemmistöjään. Siksi sanon liettualaisille ja kaikille eurooppalaisille: hylätkää tämä vaarallinen askel takaisin menneisyyteen.

(*Suosionosoituksia*)

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, saanen aluksi korostaa, että ilmaisunvapaus ja oikeus olla joutumatta syrjityksi sukupuolisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin perusteella ovat demokraattisten yhteiskuntiemme kulmakiviä. Unionimme perustuu useisiin periaatteisiin ja arvoihin, joita kaikkien jäsenvaltioiden edellytetään tukevan. Emme voi vaatia ja puolustaa ihmisoikeuksien kunnioittamista muissa valtioissa, jos emme itse kykene vaalimaan näitä perusperiaatteita EU:ssa.

Nämä perusoikeudet ja etenkin ilmaisunvapaus ja oikeus olla joutumatta syrjityksi tunnustetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, ja ne sisältyvät myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 ja 14 artiklaan. Lisäksi nämä periaatteet mainitaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Yhteisön tasolla on tällä alalla annettu suojaavaa lainsäädäntöä. Direktiivillä 2000/78/EY kielletään uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän työpaikalla. Viime vuonna komissio teki ehdotuksen tämän suojelun laajentamisesta muille aloille.

Tästä ehdotuksesta keskustellaan parhaillaan neuvostossa, ja parlamentti on antanut siitä myönteisen lausunnon. Me olemme tyytyväisiä tähän aloitteeseen, ja toivomme, että se hyväksytään pian.

Tämä koskee Euroopan unionin tason lainsäädäntöä. Kansallisella tasolla jäsenvaltiot voivat antaa kansallista lainsäädäntöä perusvapauksien ja -oikeuksien alalla sillä ehdolla – toistan: sillä ehdolla – että tämä lainsäädäntö noudattaa kaikilta osin unionin ja yhteisön primääri- ja sekundaarilainsäädäntöä, koskee alaa, jolla yhteisöllä ei ole yksinomaista toimivaltaa, ja on perusteltua siitä syystä, että unionin tai yhteisön tasolla ei ole asiaa koskevaa lainsäädäntöä.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi on syvästi huolestunut kyseisestä Liettuan parlamentin heinäkuussa hyväksymästä laista sekä nyt keskustelun kohteena olevasta ehdotetusta rikoslain ja hallinto-oikeuden muutoksesta. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että laki ei ole vielä tullut voimaan.

Meidän näkökulmastamme laki, jolla pyritään kieltämään kannustaminen johonkin tiettyyn sukupuoliseen suuntautumiseen, rikkoo ilmaisunvapauden ja kaikkien ihmisten tasa-arvon kaltaisia perusarvoja. Puheenjohtajavaltio on tehnyt tämän kannan useaan otteeseen selväksi yhteydenpidossaan Liettuan hallituksen kanssa.

Jäsenten puheenvuoroissaan esiin tuomista oikeudellisuonteisemmista kysymyksistä on tärkeää huomauttaa, että neuvostolla ei ole tässä asiassa virallista roolia. Kansallisen lainsäädännön ja perussopimusten yhteensopivuus ei ole neuvoston eikä myöskään perusoikeusviraston asia. On komission tehtävä arvioida, täyttääkö jokin jäsenvaltio perussopimuksista johtuvat velvoitteensa. Tähän kuuluu paitsi sen valvonta, että jäsenvaltiot saattavat voimaan ja panevat täytäntöön unionin ja yhteisön lainsäädännön asianmukaisesti, myös sen varmistaminen, että Euroopan unionin primaarilainsäädäntöä noudatetaan kaikilta osin. Kuten Jacques Barrot varmasti kohta kertoo, komissio voi käynnistää tarvittavat menettelyt, jos se katsoo, että jokin jäsenvaltio ei noudata primaari- tai sekundaarilainsäädäntöä.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklan suhteen neuvosto olisi hyvin huolissaan, jos se havaitsisi sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvia syrjintätapauksia. Tarvitaan kuitenkin komission ehdotus, jotta neuvosto voi käynnistää keskustelun siitä, onko kyse syrjinnästä ja mitä toimenpiteitä sen suhteen tarvittaessa on toteutettava. Vastaavasti perustamissopimuksen 7 artiklan mukaan neuvosto voi ryhtyä toimiin vain, jos kolmannes jäsenvaltioista tai komissio esittää tällaisen ehdotuksen asianmukaisine perusteluineen. Koska laki ei ole vielä tullut voimaan, tällaista ehdotusta ei ole tehty.

Vakuutan parlamentin jäsenille, että lesboihin, homoihin, biseksuaaleihin ja transsukupuolisiin (LGBT) kohdistuva syrjintä on puheenjohtajavaltio Ruotsin asialistalla. Käsittelemme sitä Tukholmassa 16.–17. marraskuuta järjestettävässä tasa-arvohuippukokouksessa.

Suhtaudumme Euroopan parlamentin ilmaisemaan huoleen luonnollisesti hyvin vakavasti. Kysymys on perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta. Muodollisesti tätä on kuitenkin käsiteltävä asianmukaisissa oikeudellisissa ja institutionaalisissa puitteissa. Olen neuvoston edustajana yrittänyt vastata kysymyksiin parhaani mukaan ja selittää asiaan liittyvät rajoitukset. Odotan kiinnostuneena komission edustajien näkökantoja tästä asiasta.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, ministeri selitti erittäin hyvin tämän ongelman oikeudelliset näkökohdat.

Haluan tässä todeta, että komissio on toistuvasti ilmaissut tuomitsevänsa kaikki homofobian muodot. Tämä ilmiö on räikeä rikkomus ihmisarvoa vastaan. Komissio toisti tämän kantansa Euroopan parlamentille 23. huhtikuuta 2007 täysistunnossa, jossa hyväksyttiin päätöslauselma homofobiasta Euroopassa.

Yhteisön toimivaltaan kuuluvilla aloilla Euroopan unionin – samoin kuin jäsenvaltioiden niiden pannessa unionin lainsäädäntöä täytäntöön – on kunnioitettava perusoikeuksia. Nämä ovat yhteisön oikeuden sitovia periaatteita.

Liettuan laki alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta kuuluu pitkälti yhteisön toimivallan alaisuuteen, sillä sen sisältö koskee audiovisuaalipalveluista ja sähköisestä kaupankäynnistä annettujen direktiivien täytäntöönpanoa.

Tästä syystä komissio ilmoitti Liettuan viranomaisille jo ennen lakiehdotuksen hyväksymistä, että eräät tämän lain säännökset herättäisivät vakavia kysymyksiä sen yhteensopivuudesta perusoikeuksien ja yhteisön oikeuden kanssa. Tästä varoituksesta huolimatta vaikuttaa siltä, että lain 14. heinäkuuta hyväksytty nykyinen versio ei hälvennä komission etukäteen ilmaisemaa huolta.

Tässä yhteydessä komissio voi vain ilmaista suhtautuvansa hyvin varauksellisesti kyseisen lain yhteensopivuuteen ilmaisunvapauden, syrjimättömyysperiaatteen ja lasten oikeuksien kanssa, mukaan lukien lasten oikeus saada heidän kehityksensä kannalta välttämätöntä tietoa.

Komissio ei epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen yhteisön oikeuden ja luonnollisesti myös perusoikeuksien noudattamisen.

Komission saamien tietojen mukaan Liettuassa on perustettu presidentti Grybauskaitėn aloitteesta työryhmä, jonka tehtävänä on esittää lisämuutoksia kyseiseen lakiin. Nämä muutosehdotukset on määrä tehdä lokakuun lopussa. Komissio odottaa luonnollisesti tämän komitean työn tuloksia ja muutosten sisältöä, ennen kuin se antaa lopullisen lausunnon laista siinä muodossa, jossa se tulee voimaan. Voin vain yhtyä Cecilia Malmströmin hyvin selvään lausumaan, jonka mukaan komission tehtävänä on seurata tilannetta ja viime kädessä ehdottaa seuraamuksia sekä varsinkin rangaista Euroopan unionin säännösten ja perusoikeuksien rikkomisista.

Tämä on se, minkä halusin teille kertoa ja osoittaa, että kantamme tässä asiassa on erittäin selvä.

Vytautas Landsbergis, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, laki, jota nyt arvostellaan ja josta keskustellaan, vaikka se tulee voimaan vasta maaliskuussa, sisältää vain yhden ainoan rivin, jossa kielletään alaikäisten kannustaminen homoseksuaalisuuteen; tämä on sen erittäin ongelmallinen osa.

Liettuan tasavallan presidentti otti aloitteen ja esitti välittömästi lakiin selventäviä muutoksia. Näin ollen päätöslauselmamme kolkuttaa käytännössä jo valmiiksi avoimelle ovelle. Sen sijaan meidän pitäisi keskittyä parlamentin pyrkimykseen.

Avainsanat alaikäisten kannustamista homoseksuaalisuuteen koskevassa ongelmallisessa kohdassa ovat "kannustaminen" ja "alaikäiset" – ei "homoseksuaalisuus", kuten eräät väittävät. Hyväksymällä tämä laki on poistettu mahdollisuus alaikäisten suoraan kannustamiseen. "Kannustaminen" on tahallinen teko, joka menee pidemmälle kuin pelkkä nykyisin sukupuolikasvatuksella annettava tarpeellinen tiedottaminen, johon olisi sisällyttävä homoseksuaalisen rakkauden suvaitsemiseen kehottava lauseke.

Jos katsomme asiaa avoimin silmin, alaikäisten kannustaminen homoseksuaalisuuteen voi varsin usein tarkoittaa huomattavasti enemmän – alaikäisten kehottamista kokeilemaan sitä, heidän viettelemistään tai jopa homoseksuaalista prostituutiota. Tiedotusvälineet saattavat hyötyä tällaisesta liiketoiminnasta ehkä levittämällä tällaista kannustavaa aineistoa alaikäisille.

Hyvät kollegat, vanhemmat ja isovanhemmat, pyydän tietä kuuntelemaan sydäntänne. Kannattaisitteko itse näiden koko tämän haastekentän vapaata avaamista omille jälkeläisillenne?

(*Välihuomautus salista*)

Hyvä on, näin on ehkä teidän kohdallanne.

Entä jos he joutuvat alttiiksi tällaiselle erityiselle ”kannustamiselle” säännöllisesti ja rajoituksetta? Vaikuttaa siltä, että horjumme kahden asian välissä: ensimmäinen niistä – jos joku pitää mutkikkaista doktriineista – on lasten oikeus tulla psyykkisesti hyväksikäytetyiksi, ja toinen lasten oikeus saada suojelua hyväksikäyttöä vastaan. Antakaamme heidän päättää itse sitten, kun he ovat siihen kypsiä.

Minä ehdotan, että kannatamme lausumia, joissa muistutetaan sekä lapsen oikeuksista tehdystä yleissopimuksesta että niistä annetusta julistuksesta, ja poistamme 1 kohdan, joka on tällä hetkellä merkityksetön ja siksi Euroopan merkittävimmälle parlamentille sopimaton.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Vytautas Landsbergisin esittämät perustelut tälle laille ovat kaikkea muuta kuin vakuuttavat. Olen yllätynyt; luulin, että hän puolustelisi sitä enemmän. Neuvosto ja komissio ovat ilmaisseet syvän huolensa, ja se on oikea linja. Syrjinnän torjuminen ja ilmaisunvapaus ovat ehdottomasti Euroopan unionin lainsäädännön peruseräitä.

Kuten Michael Cashman sanoi, meillä oli omassa jäsenvaltiossani vuonna 1988 tällainen laki, mutta nyt se on historiaa, ja myös tästä laista tulee historiaa, sillä koska EU on arvoyhteisö, yksi sen suurimmista vahvuuksista on yhteinen pyrkimyksemme kohottaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun tasoa. On myös vaikea tilanne, kun yksi jäsenvaltio on valokeilassa tämän lain mahdollisen rikkomisen vuoksi, mutta arvoyhteisömme ansiosta voimme analysoida näitä lakeja ja sanoa, kuten komissio ja neuvosto ovat tehneet, että ne huolestuttavat meitä syvästi.

Perusoikeusviraston olisi tehtävä työnsä ja annettava lausuntonsa, ja kuten komissio ja neuvosto ovat todenneet, asiassa on Euroopan unionin nykyisiin syrjinnän vastaisiin lakeihin liittyviä ongelmia; meidän on puolustettava sitä, minkä olemme saavuttaneet, ja varmistettava, että sosialidemokraattinen ryhmä yhdessä liettualaisen sisarpuolueensa kanssa tuomitsee tämän lain. Toivokaamme, että juuri näin tapahtuu – että laki passitetaan historiaan.

(*Suosionosoituksia*)

Leonidas Donskis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, liettualaiset ihmisoikeuksien puolustajat ja mediatyöntekijät pitivät Liettuan lakia alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta aivan liian homofobisena ja pahasti epädemokraattisena.

Haluan kiinnittää huomionne siihen, että Liettuan entinen presidentti Valdas Adamkus kaatoi tämän lain veto-oikeudellaan, mutta Liettuan parlamentti kumosi hänen päätöksensä. Myös Liettuan nykyinen presidentti Dalia Grybauskaitė on arvostellut lakia voimakkaasti. Liettualaiset tiedotusvälineet, kommentaattorit sekä kansalaisvapauksien ja ihmisoikeuksien puolustajat arvostelivat lakia voimakkaasti sanoen ja korostivat sen homofobista sisältöä sekä sen erittäin vaarallisia poliittisia seurauksia, kuten sensuuria ja itsesensuuria.

Tällä lailla on hyvin vähän jos mitään tekemistä lasten suojelun kanssa. Sen sijaan se kohdistuu Liettuan homo- ja lesbokansalaisia vastaan. Joka tapauksessa homoseksuaalisuuden rinnastaminen fyysiseen väkivaltaan ja nekrofiliaan on moraalisesti vastenmielistä ja syvästi halveksuttavaa. Silti on vaikea uskoa, että tällaisen lain hyväksyminen on mahdollista EU:n jäsenvaltiossa 2000-luvun alussa. Itse pidän tätä lakia vähintäänkin epäonnistuneena toimenä ja pahana väärinkäsityksenä.

Rikoslain 310 artiklaan ja hallintolain 214 artiklaan tehtävistä muutoksista keskustellaan Liettuan parlamentissa, joka haluaa kriminalisoida sakan, yhdyskuntapalvelun tai vankeuden uhall kaiken missä tahansa julkisessa tilassa tapahtuvan homoseksuaalisuuteen kannustamisen. Ellei tämä ole liukumista valtion tukemaan homofobiaan ja homo- ja lesbokansalaisten julkisten mielipiteenilmausten kriminalisointiin, niin mikä sitten?

Lopuksi, tämä laki on häpeällinen, mutta vielä häpeällisempää olisi yrittää peitellä, trivialisoida tai jopa perustella sitä. Tällä haluan sanoa, että kannatan vilpittömästi päätöslauselmaa.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä on tärkeä hetki Euroopan yhdentymisprosessissa, sillä vielä vähän aikaa sitten emme varmasti olisi käyneet tällaista keskustelua. Se johtuu yksinkertaisesti siitä, että mikään parlamentti ei olisi koskaan harkinnut tämänkaltaisen lain hyväksymistä.

Tämä merkitsee sitä, että kyse ei ole vain Liettuan sisäisestä poliittisesta kysymyksestä. Yksinkertaisesti sanottuna meidän on pääteltävä, että edessämme on kysymys, joka vaikuttaa suorasti Euroopan unionin uskottavuuden henkiinjäämiseen. Mikään Euroopan unionin osa – ja täällä ovat kaikki kolme toimielintä – ei voi vaieta, kun jokin jäsenvaltio hyväksyy lakeja, joilla lietsotaan vainoa ja kriminalisoidaan niin yleismaailmallinen asia kuin oikeus valita ihminen, jonka kanssa ylläpitää tunne- ja sukupuoli-suhteita, sukupuoleen tai ikään katsomatta.

Jäsen Landsbergis, kiihkoton keskustelu homoseksuaalisuudesta, biseksuaalisuudesta ja transsukupuolisuudesta on paras tae sille, että lapset voivat elää seksuaalisuutensa kanssa itseään ja muuta yhteisöä kunnioittaen.

Tämä on tärkeää, koska tällä hetkellä vaadimme nimenomaan takuita terveelle varttumiselle ilman pakottamista tai kielteisiä stereotyppejä tai lapsuuden kriminalisointia. Voimme saavuttaa tämän juuri käymällä normaalia keskustelua tästä tilanteesta, kuten nyt teemme, emme kieltämällä tai kriminalisoimalla sen.

Konrad Szymański, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Liettuan laki alaikäisten suojelemisesta laadittiin tiedotusvälineiden nuorimpien kuluttajien psykologista ja tunne-elämän kehitystä ajatellen. Tiedotusvälineet ovat jatkuvasti voimakkaammin läsnä lasten elämässä. Toinen Liettuan lainsäätäjien huolenaihe oli, että lapset olisi kasvatettava heidän vanhempiensa vakaumuksen mukaisesti. En usko, että kukaan parlamentissa on eri mieltä siitä, että nämä ovat tärkeitä ja polttavia kysymyksiä. Nämä tarkoitukset ansaitsevat arvostusta eivätkä arvostelua, mutta tämä ei ole asian ydin.

Mikään kyseisen lain artikla ei ole Euroopan unionin lainsäädännön vastainen, ja useimmiten laki ei edes liity Euroopan unionin lainsäädäntöön. Kirjallisessa kysymyksessä esiin tuodut seikat kuuluvat selkeästi jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön vastuualueeseen. Kukaan ei ole antanut Euroopan unionille valtuuksia toimia näillä aloilla. Tämä on se perustavanlaatuinen syy, jonka vuoksi vastustamme tämän kysymyksen käsittelyä unionin tasolla emmekä tule koskaan suostumaan siihen, että jollain tietyllä ideologialla perustellaan Euroopan unionin lainsäädännön toimivallan ylittämistä.

Tästä syystä emme myöskään voi kannattaa mitään asiasta esitettyjä päätöslauselmia.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tässä asiassa ei ole kyse ideologiasta. Minä väitän, että kyse on kaikkien ihmisten yhtäläisestä arvosta. Haluan myös kiittää sekä komissiota että neuvostoa niiden epätavallisen selkeistä kannanotoista. Olen vakuuttunut siitä, että parlamentti, komissio ja neuvosto toimivat nyt yhteisrintamassa tämän perusarvojen rikkomisen suhteen.

Me puhumme EU:sta ja EU:n kunnioituksesta perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia kohtaan. Tämän täytyy koskea myös kaikkia yksittäisiä jäsenvaltioita. Ehdotettu laki uhkaa käytännössä tehdä kaikesta LGBT-kysymyksiä koskevasta tiedottamisesta laitonta. Kuvitelkaa, että taistelemme kaikkien ihmisten yhtäläisen arvon puolesta sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta yhtäkkiä kielletäisiin.

On aivan selvää, että lainsäädäntöehdotus on hyökkäys ihmisoikeuksia vastaan. En aio edes luetella, kuinka monia ihmisoikeuksia se rikkoo. Totean vain lyhyesti: tuen täysin tätä päätöslauselmaa. Toivon, että parlamentti äänestää huomenna sen puolesta mahdollisimman yhtenäisenä.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ennen kaikkea painottaa, kuinka tärkeää kaikkien syrjinnän muotojen ja etenkin sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjunta on Euroopan unionille, parlamentille ja kaikille kollegoillenne.

Mistä me tänään puhumme? Puhumme Liettuan lakiesityksestä, joka on aiheuttanut sellaisia ongelmia, että presidentti Grybauskaitė on puuttunut asiaan. Hän käytti veto-oikeuttaan; hän on jopa perustanut työryhmän, joka ehdottaa meille lakiin tehtäviä muutoksia. Siksi luotan häneen täysin, ja olen varma, että tämä ongelma ratkaistaan ja että kyseinen jäsenvaltio löytää ratkaisun tähän sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän vakavaan ongelmaan. Olemme kuulleet toisiamme, eräät ryhmät ovat tehneet päätöslauselmaesityksen, ja onneksi olemme päätyneet yhteiseen päätöslauselmaan. Siksi olen vakuuttunut siitä, hyvät parlamentin jäsenet, että tämä yhteinen päätöslauselma hyväksytään huomenna ja että ongelma ratkaistaan.

On luonnollisesti tärkeää, että lastemme henkistä terveyttä suojellaan, mutta haluan silti muistuttaa, että kaikenlaisen sukupuolisen syrjinnän torjuminen on tärkeää. Me olemme työskennelleet sen puolesta monia vuosia. Meillä on perusoikeusvirasto. Sillä on tarkoitus. Taistelimme sen perustamisen puolesta, eikä nyt ole enää kysymystä siitä, että se hylättäisiin tai lakkautettaisiin.

Sen vuoksi kiitän teitä valmiudestanne hyväksyä tämän yhteisen päätöslauselman. Kiitän kaikkia kollegoitani, jotka ovat antaneet suuren panoksen näihin neuvotteluihin. On hyvin ilahduttavaa nähdä, että olemme onnistuneet saamaan aikaan tämän yhteisen päätöslauselman, ja toivon että se hyväksytään parlamentissa huomenna.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Suhtaudun myönteisesti Euroopan parlamentin aloitteeseen käynnistää keskustelu laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen haittavaikutuksilta, joka hyväksyttiin Liettuan oikeistopuolueiden ponnistusten seurauksena. On valitettavaa, että laki säädettiin käsittelemättä ja arvioimatta riittävästi sen yhteensopivuutta kansainvälisen ja Euroopan unionin lainsäädännön kanssa. Myös kansalaisjärjestöjen ääni kaikui kuuroille korville. Lastensuojelun ylevän tarkoituksen varjolla luotiin itse asiassa oikeusperusta yhteiskunnan jakamiselle, tiedottamisen rajoittamiselle ja yksittäisten yhteiskuntaryhmien syrjimiselle. Liettuan entinen presidentti kaatoi lakiesityksen veto-oikeudellaan, ja uusi presidentti on perustanut työryhmän, joka esittää parlamentille uuden lakiesityksen sen tämän syksyn istunnossa.

Toivon, että Liettua on riittävästi poliittista tahtoa lain parantamiseksi, varsinkin kun meillä on kokemusta edistysellisten lakien säätämisestä ja täytäntöönpanosta tällä alalla. Kuusi vuotta sitten hyväksyttiin laki yhtäläisistä mahdollisuuksista Liettuan sosiaalidemokraattien ponnistusten ansiosta, ja sillä estettiin kaikki ikään, sukupuoliseen suuntautumiseen, vammaisuuteen, rotuun tai etniseen alkuperään perustuva suora tai epäsuora syrjintä kaikilla elämänoilla. Ministerineuvostossa keskustellaan parhaillaan samankaltaisesta direktiiviluonnoksesta. Tämä Euroopan parlamentin päätöslauselma kannustanee Liettuan parlamenttia hyväksymään sellaisen lain, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia ja vapauksia ja jossa ei ole sijaa minkäänlaiselle syrjinnälle, ei myöskään sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvalla syrjinnällä.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsen ja ministeri, hyvät parlamentin jäsenet, olen teidän kaikkien tavoin järkyttynyt siitä, että Euroopassa on parlamentti, joka voi paitsi ehdottaa tällaisia säädöksiä myös todella hyväksyä ne. Tämä laki loukkaa täysin tuomittavasti Liettuan homojen ja lesbojen oikeuksia, ja lisäksi se vahingoittaa vakavasti koko Euroopan homoseksuaalien asemaa. Liettuan parlamentti viestittää heille, että heidän pitäisi hävetä sukupuolista suuntautumistaan ja että lapsia on suojeltava siltä.

Edellytän, että komissio ja puheenjohtajavaltio Ruotsi tekevät Liettuan parlamentille täysin selväksi, että sellaiset perusarvot kuin yhdenvertainen kohtelu ja syrjimättömyys ovat asioita, joista Euroopassa ei neuvotella – ei nyt eikä tulevaisuudessa, eikä kenenkään toimesta! Tästä syystä haluaisin komission jäsen lupaavan tässä ja nyt selväsanaisesti, että komissio ei epäröi hetkeäkään haastaa Liettuan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, mikäli tämä laki tulee voimaan.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Liettua on säätänyt lain, joka tarjoaa lapsille ja nuorille tärkeää suojelua sellaisia tiedottamisen ulkoisia vaikutuksia vastaan, jotka saattavat haitata vakavasti heidän kehitystään. On selvää, että sosiaali- ja perhepolitiikka kuuluu EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja sen vuoksi Liettuaa ei voida tuomita tästä asiasta millään Euroopan unionin aloitteilla.

Kyseinen laki ei ole ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten normien vastainen. Olen tutkinut asiaa, ja näin se on. Uskon vakaasti, että laki päinvastoin vahvistaa prosesseja, joilla suojellaan lapsia tiedottamiselta tai kuvilta, joilta – ja korostan tätä – heidän omat vanhempansa haluavat heitä suojella.

Kehotan soveltamaan johdonmukaisesti toissijaisuusperiaatetta, jonka Irlanti turvasi Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa. Tällaiset ”jäsenvaltioille annettavat varoitukset” muodostavat vakavan ennakkotapauksen perhepolitiikan kaltaisilla selvästi arkaluontoisilla aloilla.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ensi kertaa historiansa aikana Euroopan parlamentti keskustelee Liettuan parlamentin toiminnasta kielteisessä asiayhteydessä. Olivat keskustelun kohteena olevien lakien laatijat ja kannattajat kuinka viattomia ja hyvää tarkoittavia tahansa, he eivät todellakaan ole johdattaneet meitä 2000-luvun Eurooppaan. Luulen, että Seimasin enemmistön liiallinen luottamus omaan oikeustajuunsa on vaikuttanut asiaan – vain taivas on rajana, teemme mitä tahdomme emmekä välitä kansainvälisistä sitoumuksista. Tämä keskustelu on hyvin vakava reaktio neuvostolta ja komissiolta; se on varoittava viesti Liettuan lainsäätäjille siitä, ettemme saa palata taaksepäin lähes keskiajalle, vaan meidän on suunnattava toimintamme eteenpäin ja hyödynnettävä Euroopan unionin valtioiden kokemuksia ja perinteitä. Sen vuoksi näitä keskusteluja kuten päätöslauselmaakin tarvitaan.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, kaikki ihmiset ovat syntyneet yhdenvertaisiksi ja kaikilla on sama loukkaamaton arvo. Näin ollen parlamentin on tehtävä tänään hyvin selväksi, että puhumme

Euroopan unionin kansalaisista, riippumatta siitä, mitä jäsenvaltiota käsittelemme. Koska EU:n perusarvot ovat suvaitsevaisuus, avoimuus ja vapaus, olen iloinen siitä, että äskettäin valittu komission puheenjohtaja on tänään todennut selvästi, että hän aikoo nimittää komission jäsenen, jonka toimialaan kuuluvat juuri nämä ihmisoikeus- ja perusvapauskysymykset.

On erityisen valitettavaa, että sellainen valtio kuin Liettua – joka kerran kärsi vainosta ja diktatuurista – on nyt, vapaana ja itsenäisenä valtiona, säätänyt näin halveksittavan lain, joka merkitsee sensuuria, vapauden puutetta ja suvaitsemattomuutta. Meidän kaikkien, jotka tuemme demokraattisia periaatteita ja joilla on terve ihmiskäsitys, on nyt painokkaasti tuomittava tämä Liettuan laki, ja meidän on äänestettävä huomenna. Parlamentin jäsenten on myös muistutettava toisiaan siitä, että suurin kaikista on rakkaus.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Vuonna 2006 Slovakia tuomittiin, kun se pyysi omantunnon vapautta. Nyt Liettua on joutunut tämän yhteisön eteen, koska se haluaa suojella lapsia yhteiskunnan seksuaalisoitumiselta. Mielestäni tämä keskustelu on keplottelua perusoikeuskirjalla, joka on oikeudellisesti sitova asiakirja.

Parlamentti ei piittaa tämän lain kaksi kertaa arvostelutta hyväksyneen kansallisen parlamentin legitiimiydestä. Parlamentti pyytää perusoikeusvirastolta lausuntoa. Virastolla ei kuitenkaan ole toimivaltaa tutkia kansallisten lakien vaikutuksia. Siksi kysyn: mitähän irlantilaiset ajattelevat tulevan kansanäänestyksen edellä? He ajattelevat varmaankin, että pian tulee hetki, jolloin heitä arvostellaan täällä parlamentissa heidän laeistaan, joilla suojellaan perhettä ja elämää.

Olen pahoillani siitä, että me täällä kunnianarvoisassa parlamentissa emme kunnioita eurooppalaisia arvoja, monimuotoisuutta ja kansallisia kulttuureja emmekä lastensuojelua ja vanhempien oikeutta kasvattaa lapsensa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kaikki kolme toimielintä ovat mielestäni ilmaisseet näkökantansa hyvin selvästi tässä keskustelussa. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen, suvaitsevaisuus, yksilön loukkaamattomuus ja muun muassa sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltäminen ovat ja niiden täytyy olla Eurooppa-hankkeen perusarvoja. Jäsenvaltioilla on velvollisuus kunnioittaa sekä näitä arvoja että varsinaisia lakeja, joita EU:ssa näillä aloilla sovelletaan.

Puheenjohtajavaltio on hyvin huolestunut kyseisestä laista, mutta tiedämme että siitä keskustellaan ja sitä arvostellaan myös Liettuassa. Kuten aiemmin mainittiin, presidentti Grybauskaitė – joka aiemmin toimi komission jäsenenä ja joka tuntee hyvin EU:n arvot ja lait – on itse käynnistänyt prosessin, jolla laki arvioidaan uudelleen ja muutetaan yhteensopivaksi EU:n lainsäädännön kanssa. Olen erittäin tyytyväinen siihen, että komissio on niin selvästi ilmoittanut, mitä tapahtuu, jos laki vastoin odotuksia tulee voimaan alkuperäisessä muodossaan.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, yhdyin täysin ministerin päätelmiin. Toivoisin myös, että presidentti Grybauskaitėn asettama työryhmä kykenee estämään tämän eräissä suhteissa Euroopan unionin oikeuden kanssa ristiriidassa olevan lain käyttöönoton.

Haluan painottaa yhtä seikkaa: pelkäsimme, että eräät lain säännökset olisivat tiettyjen audiovisuaalipalveluista ja sähköisestä kaupankäynnistä annettujen direktiivien vastaisia. Meidän tehtävämme ei itse asiassa ole päättää perhelainsäädännöstä, joka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Koska näin on, kaikki aiemmin ja tässä keskustelussa sanottu osoittaa, että asioita on arvioitava kansallisella tasolla, tässä tapauksessa Liettuassa.

Puhemies. – (IT) Olen keskustelun päätteeksi vastaanottanut viisi työjärjestyksen 115 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 17. syyskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Carlo Casini (PPE), kirjallinen. – (IT) Arviollani alaikäisten suojelua Liettuassa koskevasta päätöslauselmasta pyrin kiinnittämään huomiota hyvin vakavaan institutionaaliseen huolenaiheeseen. Yksittäiset parlamentin jäsenet tai poliittiset ryhmät yrittävät usein puuttua aiheisiin, jotka liittyvät yksittäisten valtioiden sisäpolitiikkaan: se ei ole mielestäni oikein. Nyt käsiteltävässä tapauksessa suunnitelmalla on ilmeisesti saada Euroopan parlamentti ilmaisemaan pääasiassa kielteinen kanta alaikäisten suojelun kiitettävään tavoitteeseen

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

tähtäävään Liettuan lakiin – jonka koko sisältöä ei tunneta – ja samalla kavalasti määrätä ylhäältä käsin kannasta, jonka muodostaminen on jätetty jäsenvaltioiden oman harkinnan varaan. Voinen lisätä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on antanut monia tätä asiaa koskevia tuomioita. Yhdenvertaisuuden periaate on itsestään selvä, eikä kukaan yritä kyseenalaistaa tiettyihin sukupuoliin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden ihmisarvoa. Esittämäni varaus on luonteeltaan institutionaalinen, sillä se koskee Euroopan unionin ja yksittäisten jäsenvaltioiden välisiä suhteita.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Syrjintä on Euroopan unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaan kiellettyä. Tätä koskevia säännöksiä on perussopimuksissa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa sekä perusoikeuskirjassa. Mikään jäsenvaltio ei saa säätää lakeja, jotka ovat ristiriidassa näiden asiakirjojen kanssa.

Liettuan lakia ei voida hyväksyä, sillä se on järjetön ja luonteeltaan homofobinen. Homofobia on sairaus. Henkilöt, jotka vihaavat homoseksuaaleja, eivät ansaitse sympatiaa. He eivät ole niinkään homofobeja kuin sukupuolista suuntautumista keppihevosenaan käyttäviä kiihkoilijoita. Kaikkien kiihkoilijoiden tavoin heitä täytyy vastustaa ja heitä vastaan on säädettävä tarvittavia lakeja.

Maailman terveysjärjestö poisti vuonna 1990 homoseksuaalisuuden kansainvälisestä tautiluokituksestaan. Se vahvisti myös, että mikään sukupuolinen suuntautuminen ei ole sairaus.

Kaikissa yhteiskunnissa, myös Liettuan yhteiskunnassa, on lesboja, homoja ja biseksuaaleja. He muodostavat noin 4–7 prosenttia väestöstä. He ovat vähemmistö, jolle kuuluu täydet oikeudet. Tasa-arvomarsseja, jotka eräitä niin kovasti huolestuttavat, järjestetään muun muassa siksi, että ihmisiä muistutetaan yhdenvertaisuuden perustavanlaatuisesta periaatteesta.

Tästä syystä vetoan neuvostoon ja puheenjohtajavaltioon, että ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet estääkseen jäsenvaltioita säätämästä syrjiviä lakeja. Meidän on näytettävä, että Euroopan unionin kanta kaikkeen syrjintään ja suvaitsemattomuuteen on jyrkkä EI.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

16. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0203/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Marian Harkinin laatima kysymys numero 1 (H-0259/09)

Aihe: Eläinten hyvinvointi

Eräs Ruotsin puheenjohtajuuskauden painopistealueista on eläinten hyvinvointi. Lisäksi esimerkiksi Irlanti on ottanut käyttöön hyväksi osoittautuneita eläinten hyvinvointia koskevia käytäntöjä, jotka liittyvät elävien eläinten kuljetukseen mukaan lukien Suckler Cow Welfare Scheme -järjestelmän (emolehmien hyvinvointia koskeva järjestelmä), jonka avulla voidaan varmistaa, että vientiin tarkoitetut poikaset ovat vahvempia ja niillä on paremmat edellytykset selviytyä kuljetuksista. Kun edellä mainitut seikat otetaan huomioon, aikooko puheenjohtajavaltio Ruotsi kiinnittää huomiota esimerkiksi tällaisiin eläinten kuljetukseen liittyviin järjestelyihin, jotta voidaan varmistaa tasapaino elävien eläinten kestävästä kuljetuksesta ja eläinten hyvinvoinnin turvaamisen välillä kaikissa uusissa säädöksissä? Kun otetaan lisäksi huomioon, että Irlanti on saarivaltio, joka tukeutuu voimakkaasti vieroitettujen eläinpoikasten ulkomaankauppaan, onko puheenjohtajavaltio Ruotsilla ehdotuksia, jotka estäisivät Irlantia harjoittamasta tätä sille elintärkeää kauppaa?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia saada vastata Marian Harkinin kysymykseen. Neuvosto jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen eläinten hyvinvoinnista. Komission säännöllisesti tekemät ehdotukset ovat johtaneet varsin laajan yhteisön lainsäädännön aikaansaamiseen tällä alalla. Puheenjohtajavaltio Ruotsi pyrkii pitämään yllä keskustelua eläinten hyvinvoinnista ja hyvästä karjankasvatuksesta. Nämä ovat puheenjohtajakautemme keskeisiä kysymyksiä maatalousalalla, ja Uppsalassa järjestetään 8.–9. lokakuuta erityinen konferenssi eläinten hyvinvoinnista.

Konferenssi perustuu EU:n rahoittaman Welfare Quality -hankkeen tuloksiin. Hankkeessa on vuodesta 2004 kehitetty tieteeseen perustuvaa järjestelmää sen arvioimiseksi, kuinka hyvin karjasta pidetään huolta maataloudessa. Siinä tutkitaan myös parhaita tapoja antaa palautetta maataloustuottajille, kuluttajille ja

muille sidosryhmille. Siihen on osallistunut yli 40 laitosta ja yliopistoa EU:sta ja Latinalaisesta Amerikasta. Toinen konferenssissa käsiteltävä aihe on se, miten eläinten hyvinvointia voidaan kohentaa maailmanlaajuisesti. Konferenssiin osallistuu puhujia WTO:n ja FAO:n kaltaisista kansainvälisistä organisaatioista, maailmanlaajuisista yrityksiä ja kansainvälisestä lihanjalostusteollisuudesta sekä Yhdysvaltojen ja Namibian edustajia.

Konferenssin tulokset saattavat olla merkityksellisiä niiden päätelmien kannalta, joita neuvosto suunnittelee vastauksena komission odotettuun tiedonantoon eläinten hyvinvointia koskevasta merkinnöistä. Mitä tulee aloitteen tekemiseen minkä tahansa lainsäädännön osalta, olen varma, että jäsen tietää ehdotusten tekemisen olevan komission tehtävä. Puheenjohtajavaltio Ruotsi tutkii parhaillaan komission ehdotusta uudeksi direktiiviksi tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta. Tässä vaiheessa komissio ei ole tehnyt muita eläinten hyvinvointia koskevia lainsäädäntöehdotuksia, joita käsiteltäisiin Ruotsin puheenjohtajakauden aikana.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että sanoitte haluavanne pitää keskustelun käynnissä ja että järjestätte Uppsalassa konferenssin tästä aiheesta. Tosiasia on, että se lainsäädäntö, joka meillä nyt on, on voimassa vain noin kaksi vuotta. Tiedän, että Irlanti on todellakin panostanut siihen. Olemme kouluttaneet huolitsijoita. Olemme parantaneet kuljetusjärjestelmiä, ja kaiken tämän tuloksena kauppamme toimii oikein hyvin, mutta jos lopetamme tämän, on selvää, että kilpailu katoaa kotimarkkinoilta ja niin edelleen. Kysynkin, onko tärkeää muuttaa lainsäädäntöä, joka on itse asiassa voimassa ja toimii vain kahden vuoden ajan. Toinen kysymykseni on, mitä vankkaa tieteellistä tietoa tämän perusteeksi on olemassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kuten sanoitte, on tärkeää arvioida tämä asia kunnolla ja katsoa, mitä parhaillaan tehdään ja millaisia tuloksia on saavutettu.

Keräämme tieteellistä näyttöä. Olemme kutsuneet Uppsalan konferenssiin sekä asiantuntijoita että tutkijoita antamaan taustaa konferenssissa käytäville keskusteluille. Kuten sanoin, toivomme, että ne voivat toimia pohjana neuvoston vastaukselle komission tulevaan tiedonantoon. Tämä on kaikki, mitä voin tällä hetkellä sanoa.

Suhtaudumme kuitenkin hyvin myönteisesti Euroopan parlamentin näkemyksiin. Toivomme, että tämä muodostaa hyvän alun keskusteluille ja että voimme kerätä mahdollisimman paljon tietoa.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Korostan yhtä seikkaa: toivon, että tiede voittaa tunteen eläinten kuljetuksista puhuttaessa.

Pyytäisin teitä puuttumaan hevoskuljetuksiin, joita mielestäni ei ole käsitelty riittävästi, ja ne herättävät nähdäkseni tällä hetkellä suurta huolta.

Väittäisin, että eläinten hyvinvointia koskevat ongelmat tiloilla saattavat lisääntyä, koska monissa jäsenvaltioissa tuottajille maksetaan heidän tuotteistaan aivan katastrofaalisen matalia hintoja. He tekevät parhaansa noudattaakseen hyvinvointia koskevia normeja, kun otetaan huomioon hyödykkeiden erittäin matalat hinnat, joiden vuoksi tiloille ei kerry tuloja. Näin ollen meidän on mielestäni oltava hienotunteisia tässä asiassa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Tämä on Irlannissa hyvin kiistelty kysymys, ja se antaa vettä myllyyn niille, jotka kannattavat Lissabonin sopimuksen hylkäämistä. Kun otetaan huomioon tämä sekä se tosiseikka, että Irlanti on saari ja että ilman elävien eläinten vientiä varsinkin naudan- ja lampaanliha-alalle syntyy mukava hintakartelli, onko mitään toivoa siitä, että tähän asiaan puututaan tai siitä päästään kompromissiin ennen Lissabonin sopimuksesta 2. lokakuuta toimitettavaa äänestystä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Ymmärrän parlamentin jäsenien ja kansalaisten huolestuneisuuden. Valitettavasti en voi luvata, että asia ratkaistaan ennen kansanäänestystä.

Odotamme parhaillaan komission ehdotusta. Se on viivästynyt minulle tuntemattomista syistä. Heti kun saamme sen, käymme sen kimppuun ja alamme käsitellä sitä. Enempää en voi sanoa, koska odotamme nyt komission ehdotusta. Toivon, että voimme tehdä tämän dramatisoimatta asiaa ja sen sijaan arvioida ja tarkastella sitä tieteelliseltä ja näyttöön perustuvalta kannalta.

Claude Moraesin laatima kysymys numero 2 (H-0262/09)

Aihe: Lapsikauppa EU:ssa

Perusoikeusviraston heinäkuussa julkaisemassa raportissa painotetaan, että lapsikauppa on vakava ongelma EU:ssa. Rajojemme sisällä salakuljetetaan suuria määriä lapsia seksuaalista hyväksikäyttöä, pakkotyötä, adoptioita ja elinpoistoja varten.

Pidän myönteisenä ihmiskaupan ottamista painopisteeksi Ruotsin puheenjohtajakauden työohjelmassa, mutta haluaisin tietää, harkitaanko erityisiä lapsikauppaa koskevia ehdotuksia, niin kuin perusoikeusvirasto suosittelee?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsi yhtyy jäsenen huoleen lapsikaupasta seksuaalista hyväksikäyttöä ja muita tarkoituksia varten. Tällainen moderni orjakauppa on yksi kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden tuottoisimmista lajeista. Tämä on totta kai halveksuttavaa, ja se on vakava ongelma sekä EU:ssa että muualla maailmassa. Ihmiskauppa on pitkään ollut tärkeä aihe EU:n asialistalla, ja on selvää, että meidän on jatkettava useista toimenpiteistä koostuvan yhdistelmän täytäntöönpanemista torjuaksemme tätä perustavanlaatuisimpien oikeuksien kammottavaa rikkomista.

Euroopan on kaksinkertaistettava ennaltaehkäiseviä toimia ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaista taistelua sekä rikosten uhrien suojelua koskevat ponnistuksensa. EU:n sitoutuminen ihmiskaupan torjuntaan käy selvästi ilmi sekä asiaa koskevan lainsäädännön ja ei-sitovien välineiden hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta. Ensinnäkin vuonna 1997 hyväksyttiin ihmiskaupan vastainen yhteinen toiminta. Tärkein säädös on ihmiskaupan torjunnasta vuonna 2002 tehty puitepäättös.

Maaliskuussa 2009 komissio esitti ehdotuksen uudeksi puitepäättökseksi ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta ja uhrien suojelusta. Sen oli tarkoitus korvata vuoden 2002 puitepäättös. Yksi ehdotuksen tavoitteista on antaa rikostutkinnassa ja rikosoikeudenkäynneissä erityiskohtelu haavoittuvassa asemassa oleville uhreille – lapsille – lisäksi rikosten estämiseksi.

Tämä ehdotus liittyy erääseen toiseen ehdotukseen, jossa lasten erityistarpeet otetaan vielä enemmän huomioon, eli komission samaan aikaan tekemään ehdotukseen puitepäättökseksi lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja puitepäättöksen 2004/68/YOS kumoamisesta. Tavoitteena on luoda nykyistä johdonmukaisempi ja tehokkaampi oikeudellinen kehys ja koventaa tekijöiden rangaistuksia.

Näitä kahta ehdotusta käsitellään parhaillaan neuvostossa. Ne perustuvat erityisesti YK:n Palermion pöytäkirjaan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen sisältämiin ihmiskaupan vastaisiin toimenpiteisiin sekä Euroopan neuvoston yleissopimukseen lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä sisältyvään merkittävään kansainväliseen konsensuseseen.

Puheenjohtajavaltion Brysselissä 19.–20. lokakuuta järjestämän, EU:n yleisiin ihmiskaupan vastaisiin toimiin keskittyvän ministerikokouksen yhteydessä julkaistaan perusoikeusviraston raportti, josta keskustellaan perusteellisesti, ja keskustelun päätelmät esitetään neuvostolle. Puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo myös tuoda ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön esiin ensisijaisina kysymyksinä Tukholman ohjelmassa, jonka aiomme hyväksyä joulukuun huippukokouksessa.

Anna Hedh, laatijan sijainen. – (SV) Kiitos paljon, arvoisa ministeri. Tiedän, että tämä kysymys on erittäin tärkeä. Me olemme Ruotsissa viime vuosina ajaneet tätä asiaa eteenpäin, aivan kuten EU:kin. Haluaisin vain huomauttaa, että mielestäni on hyvin sääli, että Euroopan parlamentin jäsenet eivät voi osallistua 19.–20. lokakuuta pidettävään kokoukseen, koska olemme silloin täällä Strasbourgissa, emmekä voi samaan aikaan osallistua Brysselissä tähän tärkeään kokoukseen. Se on ikävää, mutta tämä on tilanne.

Tiedän myös, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on sanonut haluavansa ottaa lasten hyväksikäytön esiin matkailun yhteydessä. Tarkoituksena oli tehdä tämä 20. marraskuuta pidettävässä konferenssissa, jossa pysyvä hallitusten työryhmä *L'Europe de l'Enfance* kokoontuu, mutta olen nyt kuullut, että puheenjohtajavaltio ei aio ottaa tätä kysymystä esille. Mistä tämä johtuu? Aiottako ottaa sen esille jossain toisessa yhteydessä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän teitä, jäsen Hedh. Tiedän, että Anna Hedh on hyvin omistautunut näille kysymyksille.

On erittäin valitettavaa, että Brysselissä pidettävä kokous osuu päällekkäin täysistunnon kanssa. Syy päällekkäisyyteen on se, että näin ministerikokous pidetään yhtä aikaa EU:n ihmiskaupan vastaisen päivän kanssa. Tästä syystä ajankohdat osuvat päällekkäin. Se on todella valitettavaa.

Jäsen Hedhin toiseen kysymykseen siitä, miksi kysymys on jätetty pois, vastaan, että en ollut tietoinen tästä. Minun täytyy tarkistaa tämä ja palata asiaan ja mahdollisesti toimittaa vastaus Anna Hedhille.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Paljon kiitoksia vastauksestanne. Minustakin on hyvin ikävää, että kokous pidetään juuri, kun me olemme Strasbourgissa. Voisitteko kuitenkin varmistaa, että ministerikokouksen asialistalla korostetaan Euroopan neuvoston yleissopimusta ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta? Monet jäsenvaltiot eivät edelleenkään ole allekirjoittaneet sitä, ja eräät jäsenvaltiot – myös Ruotsi – eivät ole ratifioineet sitä. Sen vuoksi on mielestäni hyvin tärkeää varmistaa, että sitä korostetaan ministerikokouksen asialistalla, jotta ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta tulee todellisuutta. Keinot ovat olemassa. Meidän on todella käytettävä niitä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kyllä, jäsen Lynne, kiinnitän järjestäjien huomiota tähän. **Mairead McGuinnessin** laatima kysymys numero 3 (H-0264/09)

Aihe: Viesti FAO:n korkean tason kokoukselle

Millaisen viestin neuvosto aikoo EU:n puolesta antaa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n tulevassa kokouksessa?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, me käsittelemme tosiaan monia erilaisia aiheita.

YK:n FAO-konferenssi alkaa 18. marraskuuta. Yksi tärkeimmistä sen esityslistalla olevista aiheista on FAO:n uudistus. Uudistusprosessi perustuu kaikkien FAO:n jäsenien vuonna 2008 hyväksymään toimintasuunnitelmaan. Toimintasuunnitelma käsittää monia erityyppisiä uudistuksia. Esimerkiksi FAO:n tulevat toimet päätetään tulosperusteisella hallintojärjestelmällä, joka lisää niukkojen resurssien osoittamisen ja käytön tehokkuutta. Odotamme uudistusprosessilta myös pitkän aikavälin vaikutuksia FAO:n työhön sen henkilöstöä ja paikallistoimistoja koskevista kysymyksistä. Konferenssissa käsitellään myös FAO:n perussääntöön tehtäviin muutoksiin ja maailman elintarviketurvakomitean CFS:n uudistuksiin liittyviä kysymyksiä.

Tämä uudistus on merkittävä, koska se liittyy maataloutta, elintarviketurvaa ja elintarvikehuoltoa koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden perustamiseen. Jotta näistä kysymyksistä voidaan keskustella poliittisella tasolla, FAO järjestää Roomassa 16.–18. marraskuuta elintarviketurvaa koskevan huippukokouksen. Puheenjohtajavaltio on huippukokouksessa edustettuna, ja me esitämme siellä julistuksen, joka perustuu osittain neuvoston elintarviketurvaa koskeviin päätelmiin, jotka hyväksytään FAO:n konferenssissa.

11. marraskuuta 2008 tekemissään FAO:ta koskevista päätelmissä neuvosto myönsi, että nykyinen elintarvikekriisi edellyttää maailmanlaajuiselta yhteisöltä yhteistä yhtenäistä ja koordinoitua vastausta, jota kansalaisyhteiskunta ja yksityissektori tukevat. Tätä varten EU:n olisi tuettava maataloutta ja elintarvikkeita koskevaa maailmanlaajuisia kumppanuutta EU:n vuosittain asetettavien tavoitteiden mukaisesti. Eurooppa-neuvosto suhtautui tähän myönteisesti kesäkuussa 2008.

Lisäksi neuvosto ilmaisi päätelmissään tyytyväisyytensä FAO:n meneillään olevaan uudistukseen, jota kaikki järjestön jäsenvaltiot toteuttavat rakentavasti konferenssin komitean puitteissa. Tässä valossa puheenjohtajavaltio katsoo, että huippukokouksella olisi oltava selvä poliittinen tavoite ja että sillä tulisi käynnistää uusi maailman elintarviketurvan hallinnointijärjestelmä, jossa nuorennetulla ja vahvistetulla CFS:llä on johtava rooli.

Puheenjohtajavaltion mielestä on erittäin tärkeää, että tässä huippukokouksessa luodaan eteenpäin suuntautuva ja toimintaan perustuva järjestelmä, joka kykenee vastaamaan nykyiseen elintarvikekriisiin ja tehostamaan ponnistuksia ensimmäisen vuosittain asetettavien – äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamisen – saavuttamiseksi. CFS:n uudistaminen ja laaja sitoutuminen maailmanlaajuiseen kumppanuuteen ovat erittäin tärkeitä seikkoja tämän saavuttamiseksi.

Puheenjohtajavaltio katsoo, että huippukokouksella olisi oltava tämä selvä poliittinen tavoite, käynnistää uusi maailman elintarvikehuollon hallinnointijärjestelmä, jossa nuorennetulla ja vahvistetulla CFS:llä on johtava rooli. Toiminnallisella tasolla puheenjohtajavaltio katsoo, että huippukokouksessa on luotava

eteenpäin suuntautuva ja toimintaan perustuva järjestelmä, joka kykenee vastaamaan nykyiseen elintarvikekriisiin ja tehostamaan ponnistuksia vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Kiitos perusteellisesta vastauksesta. Haluaisin kysyä hieman tarkemmin, mikä on puheenjohtajavaltio Ruotsin asenne yhteisen maatalouspolitiikan rooliin tuettaessa maailmanlaajuisen elintarviketurvan suunnitelmaa ja pyrkimystä siihen? Millainen rooli politiikallamme voi mielestänne olla siinä? Onko teistä tärkeää, että meillä on Euroopan unionissa yhteinen politiikka, kun otetaan huomioon huolestamme maailmanlaajuisesta elintarviketurvasta?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Emme ole neuvostossa keskustelleet tästä tämän nimenomaisen konferenssin yhteydessä, mutta on selvää, että yhteisellä maatalouspolitiikalla voi olla merkitystä ja että sillä voi, kun keskustelemme siitä tulevaisuudessa, myös olla yhä merkittävämpi rooli köyhempien valtioiden auttamisessa osallistumaan yhteismarkkinoille sekä nykyisen vakavan kriisin lieventämisessä ja poistamisessa.

Tässä olemme onnistuneet. Nyt tilanne maailmassa näyttää hieman paremmalta. Lähes kaikilta markkinoilta tulee myönteisiä raportteja. Tämä on erinomaista, ja haluaisin harkita vielä hetken aikaa, miten me käsittelemme näitä konflikteja tulevaisuudessa ja miten voimme käyttää hieman uudistettua yhteistä maatalouspolitiikkaa auttaaksemme näitä köyhiä valtioita ja välttääksemme samanlaisen tilanteen.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Keskustelemme maailmanlaajuisesta elintarviketurvasta, mutta haluaisin mainita lyhyesti EU:n elintarviketurvan. Mielestäni EU:n elintarviketurva riippuu EU:n elintarviketuotannosta. AGRI-valiokunnan ALDE-ryhmällä oli juuri tänään tapaaminen komission jäsen Fischer Boelin kanssa, ja keskustelimme nimenomaan tästä kysymyksestä ja YMP:n tulevaisuudesta etenkin vuoden 2013 jälkeen sekä muun muassa siitä, että budjettia saatetaan supistaa. Tällä on todella vakavia seurauksia EU:n elintarviketuotannolle.

Tiedän, että tämä on vain osa sitä laajempaa keskustelua, jota tänä iltana käymme, mutta asia on silti äärimmäisen tärkeä maataloudessa toimiville. Olette jo vastannut, mutta jos teillä on asiasta puheenjohtajavaltio Ruotsin osalta lisänäkemyksiä, kuulisin niitä mielelläni.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Tämä on monitahoinen ja hyvin laaja keskustelu. Se koskee itse konferenssia, mutta asia on luonnollisesti paljon kauaskantoisempi. Me emme aio oikeastaan käynnistää kyseisiä keskusteluja. Olemme odottaneet, että saisimme komissiolta tiedonannon tulevasta budjetista. Jo aiemmin oli luvattu – kuten neuvostossa jo vuonna 2004 sovittiin – että talousarvion tulot ja menot tarkistettaisiin perusteellisesti, luonnollisesti myös YMP, joka muodostaa hyvin suuren osan talousarviosta. Tämä tiedonanto on viivästynyt – nyt kuuluu huhuja, joiden mukaan se annetaan vuoden loppuun mennessä. Jos näin tapahtuu, puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo käydä siitä ensimmäisen keskustelun jäsenvaltioiden kanssa, mutta Espanjan tehtävä seuraavana puheenjohtajavaltiona on aloittaa toden teolla näitä kysymyksiä koskeva työskentely. Näin ollen en voi tällä hetkellä vastata teille tarkemmin.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou laatima kysymys numero 4 (H-0267/09).

Aihe: Vakaus- ja kasvusopimus

Kesäkuussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti sitoumuksensa terveen julkisen talouden edistämiseen sekä vakaus- ja kasvusopimukseen. Kuitenkin jopa 20 jäsenvaltion odotetaan liittyvän liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn vuoden loppuun mennessä. Millaisia aloitteita puheenjohtajavaltio aikoo tehdä, jotta vakausopimuksen täytäntöönpano toteutuu asianmukaisella ja vastuullisella tavalla puheenjohtajavaltion tavoitteiden mukaisesti ja millaisia ongelmakohtia se on havainnut tähän mennessä sopimuksen asianmukaisessa täytäntöönpanossa? Katsooko se, että talouskriisin vuoksi sopimusta olisi tarkistettava uudestaan vai onko vuonna 2005 toteutettu uudistus riittävä siten, että sopimusta voidaan noudattaa tuloksellisesti nykyisissä olosuhteissa? Millaista strategiaa se kannattaa julkisesta vajeesta irti pääsemiseksi ja sen vähentämiseksi, ja mikä olisi kyseisen strategian täytäntöönpanon aikataulu? Katsooko se, että vuonna 2010 olisi panostettava julkisen talouden vakauttamiseen ja kurinalaisuuteen, vai katsooko se pikemmin, että olisi syytä säilyttää kohtuullinen joustavuus julkistaloudessa etenkin, kun otetaan huomioon ennustukset työllisyyden supistumisesta?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Tästä kysymyksestähän keskusteltiin jo aiemmin tänään. Nykyisissä kriisissä viranomaiset ovat toteuttaneet poikkeuksellisia toimenpiteitä niin rahapolitiikassa kuin budjettituen suhteen. Nämä toimet olivat tarpeellisia ja asianmukaisia, ja niillä oli tärkeä merkitys vielä vakavamman kriisin välttämiseksi, talouden vakauttamiseksi ja dramaattisen laskusuhdanteen ehkäisemiseksi. Talous- ja rahoitustilanteen vakautuminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että taantuma on ohi. Meidän on

oltava äärimmäisen varovaisia ja varmistettava, että tulevassa politiikassamme yhdistyvät tarvittava tuki elpymiselle – jonka toivomme alkavan – ja vastuullinen asenne julkisen rahoituksen kestävyyyteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Juuri näiden kahden tavoitteen tasapainottamisen tarpeen vuoksi vuonna 2005 toteutetussa sopimuksen tarkistuksessa hyväksytty joustavuus on niin järkevää. Taloudellisesti vaikeina aikoina viranomaisten on toteutettava taloustoiminnan edistämiseksi tarvittavia toimia. Kun elpyminen on lähtenyt vauhtiin ja etenee omalla painollaan, meidän on kuitenkin varmistettava, että julkinen taloutemme on kestävä, ja laadittava uskottavia suunnitelmia talouden vakauttamiseksi.

Koska olosuhteet vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen, vaihtelevat myös finanssipoliittisten kannustimien ja rahapoliittisten toimien lopettamisen aikataulut. Tämä heijastuu monissa yksittäisiin jäsenvaltioihin kohdistettavissa liiallisia alijäämiä koskeissa menettelyissä, mutta sitä on koordinoitava ja sen on säilyttävä vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen kehyksen mukaisena. Näin ollen puheenjohtajavaltio suunnittelee Ecofin-neuvostossa käytävän syksyllä keskusteluja asianmukaisista vetäytymisstrategioista sekä niiden koordinoinnista.

Odotan, että näiden keskustelujen avulla päästään selvään sopimukseen kunnianhimoisesta ja oikea-aikaisesta vakauttamisesta kussakin jäsenvaltiossa kestävyuden takaamiseksi pitkällä aikavälillä.

Marietta Giannakou, *laatijan sijainen*. – (EL) Arvoisa ministeri, kiitos erittäin selkeästä vastauksestanne. Luotan teidän keskittyvän erityisesti siihen, olisiko meidän vaadittava julkisen talouden parantamista vuonna 2010 vai pitäisikö olla jokin keino, jolla myönnetään jatkoajkoja tai lykkäyksiä, sillä tämä on seikka, josta unioni ei tähän asti ole toimissaan hyötynyt.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Tähän kysymykseen on hyvin vaikea vastata. Ensi viikon G20-huippukokouksessa käynnistämme alustavan keskustelun vetäytymisstrategioista. On kuitenkin selvää, että olosuhteet eri jäsenvaltioissa vaihtelevat suuresti, ja siksi aikataulut voivat olla hieman erilaisia. Toivon, että voimme aloittaa tämän prosessin varsin pian, mutta se riippuu myös siitä, miten taloustilanne kehittyy. Tunnelin päässä näkyy valoa, uskomme, että pahin on ohi, ja siksi meidän on tarkasteltava lähemmin ajatusta vetäytymisstrategiasta. Jos emme toteuta sitä asteittain, työttömyyden kasvu, julkisen sektorin säästöt ja inflaation vaara koettelevat yhteiskuntiemme haavoittuvimmassa asemassa olevia jäseniä. Tällä hetkellä on kuitenkin hieman liian aikaista sanoa, milloin oikea aika tulee eri jäsenvaltioissa.

Seán Kellyn laatima kysymys numero 5 (H-0270/09)

Aihe: EU:n toimenpiteet työttömyyden torjumiseksi

Äskettäisessä Eurobarometrin kyselyssä kävi ilmi, että 72 prosenttia EU:n kansalaisista pitää Euroopan unionia positiivisena tekijänä uusien työpaikkojen luomisessa ja työttömyyden torjunnassa, kun taas vain vähän yli kolmannes kyselyyn vastanneista oli kuullut EU:n välineistä torjua työttömyyttä, kuten Euroopan sosiaalirahasto ja Euroopan globalisaatorahasto. Onko näiden avainvälineiden tunnetuksi tekemiseksi työskennelty tarpeeksi?

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, neuvosto yhtyy jäsenen ilmaisemaan huoleen tuoreesta Eurobarometri-kyselystä, jossa selvitettiin tietoisuutta Euroopan sosiaalirahaston ja EU:n globalisaatorahaston kaltaisista merkittävistä EU:n välineistä työttömyyden torjumiseksi. Sekä demokratian että legitimiymien kannalta on tärkeää kertoa kansalaisille siitä, mitä EU tekee.

Neuvosto pitää Euroopan sosiaalirahastoa ja EU:n globalisaatorahastoa hyvin tärkeinä, ja haluamme, että niitä käytetään tehokkaasti työttömyyden torjumiseksi. Nämä kaksi rahastoa ovat tärkeitä rahoitusvälineitä nykyisen taantuman torjumiseksi ja työllisyyden lisäämiseksi, sillä niillä otetaan käyttöön yhdenmukaisia joustoturvastrategioita ja taataan osaamisen kehittäminen ja nykyistä parempi soveltaminen olemassa oleviin tarpeisiin. Neuvosto ilmaisi tämän joulukuussa 2008, kun se antoi tukensa sille, että Euroopan sosiaalirahasto toteuttaisi nopeasti täydentäviä toimenpiteitä työllisyyden tukemiseksi. Neuvosto ilmoitti myös EU:n globalisaatorahaston menettelyjen parannuksista. Tästä syystä alkuperäistä asetusta tarkistettiin, jotta rahasto voisi toimia tehokkaammin sellaisten työntekijöiden tukemiseksi, jotka ovat menettäneet työpaikkansa paitsi globalisaation seurauksena myös väliaikaisesti rahoitus- ja taloustaantumien vuoksi. On kuitenkin syytä huomauttaa, että näiden rahastojen käyttäminen sekä asianmukainen tiedotus- ja julkisuustoiminta ovat jäsenvaltioille ja komissiolle kuuluvia asioita. Euroopan sosiaalirahaston osalta jäsenvaltioiden on toimitettava tietoja aloitteista ja yhteisrahoitteisista ohjelmista yhteisön roolin ja rahastojen antaman avun korostamiseksi. Haluan tässä yhteydessä mainita komission vuonna 2005 käynnistämän Euroopan avoimuusaloitteen. Yksi aloitteen tärkeimpiä tavoitteita on parantaa yleisölle annettavaa tiedotusta

käytettävissä olevista EU:n varoista julkaisemalla EU:n koheesiopolitiikan puitteissa annettujen suorien tukien saajien nimet.

EU:n globalisaatiorahaston osalta jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietoja rahoitetuista toimista. Samalla muistutan teitä siitä, että globalisaatiorahasto perustettiin suhteellisen vähän aikaa sitten. Tietämyksen puute saattaa johtua siitä, että toistaiseksi tämä rahasto on antanut apua suhteellisen harvoissa tapauksissa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Suuret kiitokset hyvin tiivistä vastauksestanne. Minulla on vielä yksi toinen kysymys. Ymmärtääkseni neuvostossa vastustetaan voimakkaasti ehdotusta Euroopan sosiaalirahaston varojen maksujen aikaistamisesta ja rahoituksen kattamisesta sataprosenttisesti seuraavien kahden vuoden aikana. Jos tämä vastustava kanta voittaa, voiko neuvosto ehdottaa jotain esitetyistä vaihtoehdoista Euroopan talouden elvytysuunnitelman liikevoiman säilyttämiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kyllä, olemme tosiaan keskustelleet tästä neuvostossa useaan otteeseen. Vallalla on varsin yksimielinen näkemys, jonka mukaan hankkeen laadun vuoksi siihen tulisi sisältyä myös kansallista rahoitusta. Sen vuoksi ehdotuksella sen poistamisesta ei ole kannatusta neuvostossa.

Olemme kuitenkin tietoisia tilanteesta ja ongelmista. Olemme pyytäneet komissiota esittämään vaihtoehtoisen ehdotuksen. Otin asian esille siitä vastaavan komission jäsenen Sameckin kanssa vain kaksi päivää sitten. Komissio laatii tällaista ehdotusta ja esittää sen mahdollisimman pian.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Olen pahoillani siitä, että neuvosto ei anna tarvittavaa tukea 100-prosenttisen rahoituksen muodossa nyt, kun keskustelemme Euroopan sosiaalirahaston roolista työttömyyden vähentämisessä etenkin nykyisen kriisin aikana. Huomaan myös, että nykyisessä talouskriisissä työttömyys kasvaa etenkin terästehtaissa ja telakoilla, ja työntekijöiden varsinaisen irtisanomisen lisäksi esiintyy myös rakenteellista työttömyyttä. Kun otetaan huomioon tarve investoida ja turvata Euroopan unionin talouden kilpailukyky myös tulevaisuudessa, haluaisin kysyä teiltä seuraavaa: mitä toimenpiteitä aiotte toteuttaa helpottaaksenne Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöä taloudellisissa vaikeuksissa olevien teollisuudenalojen tukemiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kuten sanoin, olemme pyytäneet komissiota esittämään vaihtoehtoisia ehdotuksia siitä, miten tätä nimenomaista sosiaalirahastoa voidaan käyttää tässä tilanteessa, jossa, kuten totesitte, monet ihmiset kaikkialla Euroopassa ovat ilman työtä, ja toivomme, että komissio esittää tällaisen ehdotuksen kohtuullisen pian.

Teemme kuitenkin myös paljon muuta työttömyyden torjumiseksi; tämä on luonnollisesti jäsenvaltioiden vastuulle kuuluva asia, mutta meillä on myös kollektiivinen velvollisuus yrittää koordinoita, edistää sisämarkkinoiden loppuunsaattamista, poistaa esteitä, saada palveludirektiivi toimimaan tammikuun 1. päivästä alkaen, vähentää byrokratiaa ja kannustaa ihmisiä työllistettävyyteen samalla, kun heille annetaan resursseja viedä opintonsa päätökseen tai aloittaa toisensuuntaiset opinnot.

Työttömyyttä käsitellään myös lokakuussa pidettävässä Ecofin-neuvoston epävirallisessa kokouksessa, jonka esityslistalla työttömyys on yksi tärkeimmistä aiheista. Sen keskustelun valossa, jota tiedän käytävän paitsi Euroopan parlamentissa myös lähes kaikissa neuvoston kokoonpanoissa Lissabonin strategian tulevaisuudesta, käsiteltäviä aiheita on paljon.

Sosiaalirahasto on siis vain yksi väline työttömyyden torjumiseksi. Sitä voidaan parantaa, ja sitä voidaan käyttää laajemmin, jotta yleisölle näytetään, että sitä käytetään luultavasti nykyistä paremmin. Se on kuitenkin vain yksi elementti niiden hyvin monien välineiden joukossa, joita meillä on ja joita meidän on käytettävä työttömyyden torjumiseksi.

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 6 (H-0271/09)

Aihe: Tšetšeniaa koskevat tiedot

Ihmisoikeusjärjestö Memorial sulki toimistonsa Tšetšeniassa ihmisoikeus- ja rauhanaktivistin Natalia Estemirovan murhan jälkeen. Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt sen mahdollistamiseksi, että ihmisoikeustilanteen tarkkailu maassa jatkuu? Mitä mieltä neuvosto on ajatuksesta avata Groznyissa tai Tšetšenian välittömässä läheisyydessä EU:n edustusto, joka ottaisi kyseisen tehtävän vastuulleen, tai ainakin lähettää maahan valtuuskunta joksikin aikaa?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, heti kuultuaan Natalia Estemirovan murhasta puheenjohtajavaltio antoi lausunnon, jossa se tuomitsi murhan ja ilmaisi syvän osanottonsa hänen perheelleen ja kollegoilleen Memorial-ihmis oikeusjärjestössä. Kehotimme myös Venäjän viranomaisia tutkimaan murhan nopeasti ja perusteellisesti ja saattamaan tekijät oikeuden eteen.

Voin vakuuttaa Bernd Posseltille, että neuvosto seuraa edelleen Tšetšenian tilannetta hyvin tarkasti, ja kiinnitämme erityistä huomiota ihmisoikeuksiin ja niiden puolustajien tilanteeseen. Neuvosto on kehottanut Venäjän viranomaisia useaan otteeseen tekemään kaiken voitavansa näiden ihmisten suojelemiseksi Venäjällä yleismaailmallisesti tunnustetun ihmisoikeuksien puolustajista annetun YK:n julistuksen mukaisesti. Painotan, että EU on jo läsnä Tšetšeniassa komission tukihankkeiden, EU:n jäsenvaltioiden Moskovan-lähetystöjen diplomaattien ja säännöllisten Tšetšeniaan tehtävien vierailujen avulla.

Neuvosto korostaa, kuinka tärkeinä se pitää Bernd Posseltin kysymyksiä ja että se on huolissaan Tšetšenian ihmisoikeustilanteesta, mutta mielestämme tällä hetkellä ei ole erityistä tarvetta perustaa toimistoa tai lähettää valtuuskuntaa, kuten hän on ehdottanut. Euroopan unioni on alueella läsnä, ja aiomme seurata edelleen ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamista Tšetšeniassa sekä puuttua näihin kysymyksiin tarvittaessa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Kiitos, ministeri Malmström. Tämä on ensimmäinen kunnollinen vastaus, jonka olen neuvostolta tästä asiasta saanut. Kiitos.

Minulla on kuitenkin lyhyt lisäkysymys: aikooko neuvosto käsitellä Tšetšenian kysymystä uudelleen Ruotsin puheenjohtajakaudella, koska Venäjän johto on antanut useita ilmoituksia muutoksista? Näiden ilmoitusten on kuitenkin johdettava myös toimiin, mutta niitä ei ole näkynyt, ja siksi pyydän teitä tiedottamaan meille tästä asiasta uudelleen ennen sopimusneuvotteluja. Aiomme käsitellä tätä asiaa ajankohtaisista aiheista käytävässä keskustelussa huomenna.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kyllä, me otamme jatkuvasti esiin ihmisoikeuskysymyksiä Venäjän kanssa käymässämme vuoropuhelussa, ja ihmisoikeudet ovat syksyn aikana toivottavasti järjestettävän EU:n ja Venäjän huippukokouksen asialistalla.

Nikolaos Chountisin laatima kysymys numero 7 (H-0273/09)

Aihe: Turkin hallituksen antama lupa etsiä hiilivetyjä EU:n jäsenvaltioiden yksinoikeudelliselta talousvyöhykkeeltä

Turkin hallitus antoi päätöksellään luvan TPAO-öljy-yhtiölle suorittaa tutkimuksia hiilivetyjen löytämiseksi alueilla, jotka sijaitsevat Kreikan ja Turkin yksinoikeudellisilla talousvyöhykkeillä. Kyseiset toimenpiteet ovat jatkoa aikaisemmille uhkauksille, joita Turkki on esittänyt Kyprokselle, jotta viimeksi mainittu ei ryhtyisi hyödyntämään yksinoikeudellista talousvyöhykettä, minkä vuoksi Kyproksen on täytynyt käyttää veto-oikeutta energiaa koskevan neuvotteluluvun avaamisen osalta. Kun otetaan huomioon, että Turkin hallituksen edellä mainittu päätös saattaa aiheuttaa räjähdysalttiin tilanteen Turkin ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiin suhteisiin, kysyn neuvostolta seuraavaa:

Millaisiin välittömiin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta Turkin hallitus kumoaisi päätöksensä, joka koskee hiilivetyjen etsintää EU:n jäsenvaltioiden yksinoikeudellisella talousvyöhykkeellä? Mihin toimiin se on ryhtynyt, jotta Turkki panisi Ankaran sopimuksen lisäpöytäkirjan täytäntöön myös Kyproksen osalta ja tunnustaisi Kyproksen oikeuden yksinoikeudelliseen talousvyöhykkeeseen? Milloin Turkin odotetaan hyväksyvän merioikeusyleissopimuksen, joka on osa yhteisön säännöstöä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, neuvosto on tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista tapahtumista. Mitä tulee Turkin suhteisiin tämän alueen valtioihin, Turkilla – kuten kaikilla muillakin valtioilla – on velvollisuus toimia hyvien naapuruussuhteiden ja rauhanomaisen riitojenratkaisun edistämiseksi. Se on YK:n peruskirjan olennainen sisältö.

Se on myös EU:n jäsenyyden tärkeä edellytys. Turkin EU:n kanssa käymien neuvottelujen ja niihin liittyvien neuvoston päätelmien yhteydessä EU on kehottanut Turkkiä välttämään kaikenlaisia uhkia, konfliktilähteitä tai toimia, jotka saattavat vahingoittaa hyviä naapuruussuhteita ja rauhanomaista riitojenratkaisuprosessia. Lisäksi EU on moneen kertaan painottanut, kuinka tärkeää on edistyä Turkin ja kaikkien EU:n jäsenvaltioiden, myös Kyproksen tasavallan, kahdenvälisten suhteiden normalisoinnissa, ja korostanut kaikkien EU:n jäsenvaltioiden suvereenia oikeuksia.

Lisäpöytäkirjan suhteen unionin kanta on erittäin selvä. Turkin velvollisuutena on panna se täytäntöön kaikilta osin ja syrjimättömästi. EU tuo kaikkia näitä kysymyksiä järjestelmällisesti esiin, viimeksi Tukholmassa

heinäkuussa pidetyssä EU:n troikan ja Turkin välisessä ministerikokouksessa sekä assosiaationeuvostossa toukokuussa. Voin vakuuttaa jäsenelle, että neuvosto pitää näitä kysymyksiä erittäin tärkeinä ja että aiomme seurata edelleen tilanteen kehittymistä hyvin tarkoin.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa ministeri, arvostan valmiuttanne ja päättäväisyyttänne antaa selviä vastauksia kysymyksiimme.

Haluaisin vain sanoa, että keskustelemme Nabucco-kaasuputkesta parlamentissa huomenna, ja muistuttaa teitä siitä, että Turkin pääministeri uhkasi tammikuussa 2009 Brysseliä sanomalla, että Turkki harkitsisi uudelleen tukeansa maakaasuputken rakentamiselle, jos neuvotteluja energiaa koskevan neuvotteluluvun avaamisesta ei jatketa.

Kuten tiedätte, Kypros on veto-oikeudellaan estänyt tämän luvun avaamisen, koska Turkki on esittänyt sille uhkauksia, jotta se ei hyödyntäisi yksinoikeudellista talousvyöhykettä.

Koska kysymys yksinoikeudellisista talousvyöhykkeistä näin ollen on äärimmäisen tärkeä ja saattaa aiheuttaa ongelmia monille EU:n politiikanaloille, kysyn teiltä uudelleen, mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä varmistaakseen, että Turkki tunnustaa Kyproksen oikeuden yksinoikeudelliseen talousvyöhykkeeseen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, sekä neuvosto että komissio ovat huomanneet tämän, ja me seuraamme asiaa tiiviisti. Aiomme kaikessa toiminnassamme Turkin kanssa korostaa edelleen tätä kysymystä ja hyvien naapuruussuhteiden merkitystä. Seuraava tilaisuus tähän tarjoutuu ulkoministeritroikan kokouksessa marraskuussa. Toivon, että jäsenen mainitseman kaltaiset välikohtaukset voidaan välttää.

Neuvoston eri kokoonpanot tutkivat parhaillaan energiaa koskevaa neuvottelulukua, ja sitä koskevat keskustelut ovat käynnissä. On hieman liian aikaista ilmoittaa tämän analyysin tuloksia, ja kuten jäsen tietää, jokainen tämän prosessin askel edellyttää yksimielisyyttä neuvostossa.

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 8 (H-0278/09)

Aihe: EU:n Burman-politiikka

Voiko neuvosto antaa julkilausuman Euroopan unionin Burman-politiikasta ja hahmotella, mitä toimia EU toteuttaa myötävaikuttaakseen vuodesta 1990 Burmassa vangittuna olleen Aung San Suu Kyin vapauttamiseen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, EU on seurannut tiiviisti Aung San Suu Kyin tilannetta aina siitä lähtien, kun hänet vangittiin kaksikymmentä vuotta sitten. Neuvosto on työskennellyt jatkuvasti ja hyvin aktiivisesti hänen puolestaan. Olemme moneen kertaan kehottaneet Burman viranomaisia vapauttamaan hänet.

Lisäksi neuvosto on tänä aikana toteuttanut monia hyvin konkreettisia toimia. Mainitsen seuraavassa niistä eräitä.

Elokuussa EU tuomitsi välittömästi Aung San Suu Kyille langetetun tuomion ja häntä vastaan käydyn oikeudenkäynnin, jolla ei ollut oikeudellista perustaa. Kehotimme Burman viranomaisia vapauttamaan hänet välittömästi ja ehdoitta. Neuvosto totesi, että oikeudenkäynti Aung San Suu Kyitä vastaan oli rikos kansallista ja kansainvälistä oikeutta vastaan.

Lisäksi EU:n korkea edustaja Javier Solana puhui Aung San Suu Kyin puolesta ASEANin ministerikokouksessa ja sitä seuranneessa heinäkuussa pidetyssä ASEANin ja EU:n ministerikonferenssissa, jossa oli läsnä myös Burman edustaja. Myös monet muut tämän kokouksen osanottajat, muun muassa Yhdysvaltojen, Kiinan, Venäjän ja muiden valtioiden edustajat, vaativat painokkaasti Aung San Suu Kyin ja muiden poliittisten vankien vapauttamista.

EU on Burman erityislähettiläänsä Piero Fassinin kautta myös tukenut hyvin aktiivisesti YK:n ja YK:n erityisneuvonantajan Ibrahim Gambarin toteuttamia toimenpiteitä ja kuullut myös EU:n tärkeitä kumppaneita Aasiassa.

Burman viranomaiset ovat päättäneet olla piittaamatta Aung San Suu Kyin vangitsemisen vastaisista protesteista ja kehotuksista vapauttaa hänet, joita ovat esittäneet monet valtiot ja organisaatiot, muun muassa YK:n pääsihteeri, ASEANin pääsihteeri sekä monet ASEANin jäsenvaltiot, joihin Burmakin kuuluu.

Koska Burma ei ole reagoinut, EU on toteuttanut tuomiosta vastuussa oleviin kohdennettuja lisätoimia. Olemme asettaneet oikeuslaitoksen jäseniä ja muita Aung San Suu Kyin vastaisiin toimiin osallistuneita niiden henkilöiden luetteloon, joille ei myönnetä viisumeita ja joiden varat jäädytetään. Olemme laajentaneet luetteloa niistä henkilöistä ja yksiköistä, joihin sovelletaan rajoittavia toimenpiteitä, kattamaan myös Burman hallinnon jäsenten tai heihin sidoksissa olevien henkilöiden omistamien ja hallitsemien yhtiöiden varojen jäädyttämisen.

Vastaus, josta neuvosto sopi 13. elokuuta, on täysin Euroopan parlamentin lokakuussa 2008 antaman päätöslauselman mukainen. Voin vakuuttaa arvoisalle jäsenelle, että näiden konkreettisten toimien lisäksi EU tehostaa toimintaansa kansainvälisessä yhteisössä ja etenkin samanmielisten kumppanien kanssa Aasiassa Aung San Suu Kyin ja muiden poliittisten vankien vapauttamiseksi välittömästi ja ehdoitta. Tämä on ehdottoman tärkeä ensimmäinen askel kansallisessa sovintoprosessissa, jota tarvitaan, jotta vuoden 2010 vaaleja voidaan pitää vapaina, oikeudenmukaisina ja uskottavina.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Kiitän teitä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kattavasta vastauksestanne. Tahtoisin kysyä teiltä, mitä toimia Euroopan unioni on toteuttanut tai toteuttaa parhaillaan niiden tuhansien pakolaisten auttamiseksi, jotka ovat paenneet Burman pohjoisosassa sijaitsevasta Shanin osavaltiota Kiinaan sotilasjuntan ja etnisten vähemmistöjen elokuisten väkivaltaisten yhteenottojen seurauksena.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Olen hyvin pahoillani. En usko, että pystyn vastaamaan tähän kysymykseen. Minun täytyy palata tähän myöhemmin. Olen pahoillani.

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 9 (H-0280/09)

Aihe: EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden lujittaminen

Voiko neuvosto kertoa, millaisia toimia se toteuttaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen taloudellisten ja poliittisten suhteiden lujittamiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, neuvosto pitää EU:n ja Yhdysvaltojen suhteita erittäin tärkeinä. Transatlanttiset suhteet ovat EU:n ulkopoliittikan kulmakivi, ja ne perustuvat yhteisiin demokratian ja ihmisoikeuksien arvoihin ja yhteiseen sitoutumiseen avoimiin ja integroituihin talouksiin. Yhdysvaltojen uusi hallinto on antanut uutta pontta näille suhteille.

Olemme vakaasti päättäneet jatkaa tätä yhteistyötä. Juuri nyt transatlanttisilta suhteiltamme odotetaan Atlantin molemmin puolin konkreettisia tuloksia. Olen iloinen voidessani sanoa, että EU tekee tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa monilla aloilla laajentaakseen strategista kumppanuuttamme ja saadakseen aikaan tuloksia. Jatkamme luonnollisesti tiivistä yhteistyötä monissa alueellisissa aiheissa kuten Afganistania, Pakistania, Irania, Lähi-idän rauhanprosessia, Venäjää ja Länsi-Balkania koskeissa kysymyksissä. Kriisinhallintayhteistyömme on säännöllistä, ja olen iloinen siitä, että Yhdysvallat osallistuu nyt yhteen ETPP:n siviilioperaatioon, nimittäin EULEX-operaatioon Kosovossa.

Teemme läheistä yhteistyötä ilmastonmuutoksikysymyksissä ennen vuoden lopulla pidettävää Kööpenhaminan huippukokousta. Uusi hallinto on asettanut Yhdysvalloille huomattavasti kunnianhimoisemmat tavoitteet tällä alalla. Me olemme tyytyväisiä tähän ja toivomme, että he pystyvät esittämään vastaavia tavoitteita päästöjen vähentämisestä keskipitkällä aikavälillä yhtenä osana sopimusta. Olemme myös jo kauan tehneet yhteistyötä energiakysymyksissä. Katsomme, että tässä on nyt siirryttävä korkeammalle tasolle, ja toivomme voivamme perustaa erityisen EU:n ja Yhdysvaltojen energianeuvoston. Siitä voisi tulla hyvä tehostetun yhteistyön foorumi energiavarmuuden, markkinoiden, kestävyyspolitiikan ja uuden energiateknologian tutkimuksen aloilla.

Toinen hyvin tärkeä aihe on luonnollisesti rahoitus- ja talouskriisi. Tässä tarvitaan hyvin tiivistä yhteistyötä, jos aiomme palauttaa luottamuksen rahoitusmarkkinoihin ja saada ne toimimaan kunnolla. Kaupan alalla Dohan kierros on vierävy kunnialla päätökseen vuonna 2010. Tämä on tärkeää, jos haluamme edistää talouden elpymistä ja torjua protektionismia. Yhdysvallat on tässä asiassa erittäin keskeisessä asemassa.

Keskustelemme luonnollisesti näistä aiheista ensi viikon G20-huippukokouksessa. Molemmat puolet ovat osoittaneet kiinnostusta syventää yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa ja lisätä ymmärrystä toistensa sääntely- ja poliittisista kehyksistä. Ilmoitus Guantánamo Bayn sulkemisesta, jossa mainittiin oikeus- ja sisäasioita koskevan transatlanttisen yhteistyön syventäminen, on merkittävä askel tähän suuntaan.

Ydinaseiden leviämisen estämistä ja aseistariisuntaa koskeva EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö on saanut uutta pontta, ja Obaman hallinto on pitänyt tätä hyvin tärkeänä. Washington ja Bryssel työskentelevät yhdessä varmistaakseen, että ydinsulkusopimuksen sopimuspuolten tarkistuskonferenssin, täydellisen

ydinkoekieltosopimuksen voimaantulon ja aseidenriisuntakonferenssin umpikujan ratkaisemisen kaltaisissa kysymyksissä saavutetaan merkittävää edistystä, jotta voimme saada aikaan sopimuksen, jolla kielletään ydinaseisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotanto.

Kiinnostus transatlanttisen poliittisen vuoropuhelun ja kehitysyhteistyötä koskevan yhteistyön tehostamista kohtaan on molemmin puolin suuri. EU ja Yhdysvallat ovat maailman suurimpia kehitysavun antajia, ja siksi on yhteisen etumme mukaista parantaa kehitysyhteistyön alan toimia. Käymme keskusteluja siitä, miten tähän voidaan päästä. Tuleva EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous tarjoaa erinomaisen tilaisuuden keskustella näistä ja muista tärkeistä kysymyksistä korkeimmalla tasolla. Olen erittäin ylpeä siitä, että puheenjohtajavaltion toimivalle Ruotsille on annettu mahdollisuus johtaa EU:ta huippukokouksessa. Uskomme vakaasti, että huippukokous edistää transatlanttisia suhteita myönteisellä ja rakentavalla tavalla.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Paljon kiitoksia, arvoisa ministeri. On hienoa nähdä teidät taas täällä, vaikkakin eri ominaisuudessa kuin ennen.

Katson, että voimme tehdä eniten yhteistyötä kahdessa nimenomaisessa kysymyksessä: ensinnäkin ydinaseiden leviämisen estämisessä, ja toiseksi rahoituskriisin torjumisessa.

Onko puheenjohtajavaltio Ruotsilla – luonnollisesti neuvoston edustajana – konkreettisia ajatuksia, joita se haluaisi esittää pian pidettävässä Yhdysvaltojen ja EU:n huippukokouksessa, erityisesti niistä näkemyseroista, joita yhtäältä Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja toisaalta muun Euroopan unionin välillä näyttäisi olevan sovellettavasta rahoitusalan sääntelystä? Yhdysvallat vaikuttaa olevan tässä asiassa lähempänä muita EU:n jäsenvaltioita kuin Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan näkemyksiä, jotka Gordon Brown eilen esitti.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Keskustelimme tänä aamuna G20-kokouksen valmisteluista. Tiedän, että tiedotusvälineissä keskustellaan erilaisista ehdotuksista, mutta minun on sanottava, että EU:lla on erittäin hyvin koordinoitu kanta. Olemme käyneet keskusteluja valtiovarainministerien kanssa, ja huomenna illalla pidetään valtionpäämiesten ja pääministerien illallinen, jossa koordinointi Pittsburghin kokousta varten saatetaan päätökseen.

EU on yhtenäinen. Tiedämme mitä haluamme. Meillä on konkreettinen ehdotus, ja hienosäätö tehdään huomenna. Siksi en ole varsinaisesti huolissani tästä, ja olen myös hyvin tyytyväinen, että komission ja komission jäsen Almunian avulla olemme saavuttaneet tämän hyvin harvinaisen vahvan yhtenäisyyden Euroopan unionissa. Nämä ovat ensisijaiset tavoitteemme ja ratkaisumme, joista parhaillaan keskustellaan, ja yritämme tietenkin päästä yhteisymmärrykseen mahdollisimman monista seikoista Yhdysvaltojen hallinnon ja muiden kumppanien kanssa G20-kokouksessa.

Olemme hyvin iloisia siitä, että ydinaseiden leviämisen estäminen on jälleen asialistalla. Sen esiin ottaminen on ollut hyvän aikaa vaikeaa, ja olemme erittäin tyytyväisiä presidentti Obaman sitoutumiseen tähän kysymykseen. Se vie kuitenkin aikaa. Asiaan liittyy monimutkaisia teknisiä kysymyksiä, ja niiden selvittäminen vie aikaa. Me keskitymme paljolti prosesseihin. Yritämme viedä niitä eteenpäin, mutta en pysty sanomaan teille, kuinka kauan tämä kestää ja mitkä meidän määräaikamme ovat. Se on kuitenkin asialistalla. Olemme hyvin sitoutuneita pääsemään eteenpäin, ja uskon, että myös yhdysvaltalaiset virkaveljemme toivovat sitä.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin kysyä teiltä EU:n, Yhdysvaltojen ja Venäjän muodostamasta kolmiosta. Kuten tiedämme, Yhdysvallat ja Venäjä ovat käynnistäneet presidentti Obaman aloitteesta hyvin merkittävät ydinaseriisuntaneuvottelut. Miten neuvosto ja Euroopan unioni voivat mielestänne helpottaa näitä ihmiskunnan tulevaisuuden kannalta hyvin tärkeitä neuvotteluja ja antaa panoksensa niihin?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Olen hyvin iloinen näistä uutisista. Mielestäni on merkittävä askel, että nuo kaksi valtiota istuvat neuvottelupöytään ja keskustelevat – kuten sanoitte – ihmiskunnan kannalta tärkeistä kysymyksistä, ja voimme vain toivoa, että ne saavuttavat konkreettista edistystä.

Maaliskuussa 2010 järjestetään maailman ydinturvallisuutta käsittelevä huippukokous, johon myös EU luonnollisesti osallistuu. Se tarjoaa tässä valossa myös hyvän tilaisuuden koordinoida näkökantojamme ja selvittää, miten voimme auttaa tekemään näistä keskusteluista mahdollisimman onnistuneet ja hedelmälliset.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

17. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 19.00.)